பிராந்திய வரலாறு (திருநெல்வேலி வரலாறு)

ஆசிரியர்

டாக்டர் ரெ. செல்வராசு

இணைப் பேராசிரியர் & தலைவர்

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி - தமிழ்நாடு

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

தொலைதூர மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குநரகம்

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு -627 012.

டிசம்பர் - 2025

என்	அலகுகள்	உள்ளடக்கம்	பக்க எண்.
1	I	புவியியல் மற்றும் வரலாற்று கண்ணோட்டம்: இருப்பிடம், நிலப்பரப்பு மற்றும் காலநிலை, ஆரம்பகால வரலாறு மற்றும் பெயரின் முக்கியத்துவம் நெல்லை, குடியேற்ற முறைகள், எல்லைகள் - கலாச்சார பாரம்பரியம்: தொல்பொருள் சான்றுகள், கலாச்சார நடைமுறைகள் மற்றும் மரபுகளின் கண்ணோட்டம், குறிப்பிடத்தக்க நதி மற்றும் இயற்கை வளங்கள், பிராந்தியத்தின் வளர்ச்சியில் தாமிரபரணி நதியின் பங்கு.	1-58
2	II	ஆரம்பகால அரசியல் வரலாறு: சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் பங்கு - இடைக்கால இராச்சியங்கள், பாண்டியர் மற்றும் நாயக்கர் ஆட்சி - கட்டிடக்கலை மற்றும் கலாச்சார பங்களிப்புகள்: கோயில்கள் மற்றும் பிற நினைவுச்சின்னங்கள்.	59-130
3	III	ஐரோப்பிய செல்வாக்கு மற்றும் காலனித்துவ நிர்வாகம்: ஆங்கிலேயர்களின் வருகை - பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்: கல்வி, விவசாயம், வர்த்தகம், ரயில்வே ஆகியவற்றில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கங்கள் வன நிர்வாகம், வணிகம் மற்றும் சமூகம் - எதிர்ப்பு மற்றும் கிளர்ச்சிகள்: இப்பகுதியைச் சேர்ந்த குறிப்பிடத்தக்க கிளர்ச்சிகள் மற்றும் சுதந்திரப் போராளிகள் - பாடப்படாத சுதந்திரப் போராளிகள்.	131-196
4	IV	அரசியல் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் அதன் மாற்றங்கள்: அரசியல் கட்சிகள், இந்திய ஒன்றியத்தில் ஒருங்கிணைப்பு - பொருளாதார மாற்றம்: தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் - சமூக மாற்றங்கள்; சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்கள்	197-221
5	V	தற்போதைய சமூக - பொருளாதார நிலப்பரப்பு; பெரிய, சிறு தொழில்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அவற்றின் பங்கு - கலாச்சார தொடர்ச்சி மற்றும் மாற்றம். நவீன சகாப்தத்தில் கண்காட்சிகள், திருவிழாக்கள், கலைகள், வழிபாட்டு முறை மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகள் - சவால்கள் மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகள்; சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள், நகரமயமாக்கல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் மேம்பாட்டு சவால்கள்.	222-245
		குறிப்புகள்	

அலகு – I

புவியியல் மற்றும் வரலாற்று கண்ணோட்டம்: இருப்பிடம், நிலப்பரப்பு மற்றும் காலநிலை, ஆரம்பகால வரலாறு மற்றும் பெயரின் முக்கியத்துவம் நெல்லை, குடியேற்ற முறைகள், எல்லைகள் - கலாச்சார பாரம்பரியம்: தொல்பொருள் சான்றுகள், கலாச்சார நடைமுறைகள் மற்றும் மரபுகளின் கண்ணோட்டம், குறிப்பிடத்தக்க நதி மற்றும் இயற்கை வளங்கள், பிராந்தியத்தின் வளர்ச்சியில் தாமிரபரணி நதியின் பங்கு.

நோக்கங்கள்

- **திருநெல்வேலி (நெல்லை):** தென் தமிழ்நாட்டில் அமைந்துள்ளது.
- **நெல்லை பெயர்:** பழமையான வேளாண்மை தன்மையை குறிக்கிறது.
- **பகுதி:** செழுமையான தொல்லியல் சான்றுகளும், பண்பாட்டு மரபுகளும் உள்ளன.
- **தாமிரபரணி நதி:** திருநெல்வேலியின் உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் இந்திய தீபகற்பத்தின் தெற்கு முனையின் கிழக்குப் பகுதியை ஆக்கிரமித்து 8°5' மற்றும் 9°45' வடக்கு அட்சரேகை மற்றும் 77°20' மற்றும் 78°20' கிழக்கு தீர்க்கரேகைக்கு இடையில் அமைந்துள்ளது. இது தோராயமாக முக்கோண வடிவத்தில் உள்ளது, மேற்கில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளாலும், கிழக்கு மற்றும் தெற்கில் கடலாலும் சூழப்பட்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் மதுரா மாவட்டம் வடக்கே அமைந்துள்ளது. சுமார் 5,176 சதுர மைல் பரப்பளவை உள்ளடக்கிய இந்த மாவட்டம், கருப்பு பருத்தி சமவெளிகள், மணல் நிறைந்த கடற்கரைப் பகுதிகள், சிவப்பு சரளை மண், பாறை முகடுகள் மற்றும் அலை அலையான நிலப்பரப்பு போன்ற பல்வேறு வகையான இயற்பியல் அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் 6,000 அடிக்கு மேல் உயரத்திற்கு உயர்ந்து, மதிப்புமிக்க மரம், ஏலக்காய், தேன் மற்றும் பிற வன விளைபொருட்களால் வளமான காடுகளை ஆதரிக்கும் ஒரு முக்கிய இயற்கை எல்லையை உருவாக்குகின்றன. இந்த மலைகளில் ஏராளமான ஆறுகள் உருவாகின்றன, குளங்கள் மற்றும் கால்வாய் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்கின்றன, பின்னர் கிழக்கு நோக்கி கடலுக்குள் பாயும். புவியியல் ரீதியாக, இந்த மாவட்டம் பண்டைய நெய்ஸ் பாறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது குவார்ட்ஸ் நிறைந்த சிவப்பு மண், குங்கூர் சுண்ணாம்பு மற்றும் கடலோர மணற்கல் அமைப்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. கடலோர மணற்கல் முகடுகள் புகழ்பெற்ற திருநெல்வேலி முத்து கரைகள் மற்றும் தனித்துவமான " தேரி பாதைகள்" ஆகியவற்றை உருவாக்குகின்றன, அவை ஊதப்பட்ட மணலால் ஆனவை, திருநெல்வேலியை மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் பல்வேறு இயற்பியல் அம்சங்களின் ஒரு சிறிய பிரதிநிதித்துவமாக ஆக்குகின்றன.

காற்று, மண், ஆறுகள் மற்றும் மனித செயல்பாடுகளால் உருவாக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க உடல் பன்முகத்தன்மையை திருநெல்வேலி மாவட்டம் காட்டுகிறது. கடலோர மணற்கல் முகடுகளில், தெற்கு, தென்கிழக்கு மற்றும் பின்னர் வடகிழக்கில் இருந்து வீசும் பலத்த பருவமழைக் காற்று ஏராளமான சிவப்பு மணலைக் கொண்டு சென்று, ஆழமான சறுக்கல் படிவுகளை உருவாக்குகிறது, அவை பெரும்பாலும் வளமான நிலங்களையும் குடியிருப்புகளை◌ும் புதைக்கின்றன. பனை, மரங்கள் மற்றும் புல் நடுவதன் மூலம் இந்த மணல் நிறைந்த "தேரிப் பகுதிகளை" மீட்டெடுக்கும் முயற்சிகள் நிலத்தடி நீர் கிடைக்கும் இடங்களில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றாலும், பெரும்பாலான பகுதிகள் பாலைவனம் போல இருக்கின்றன, முக்கியமாக பனை சாகுபடிக்க◌ு ஏற்றவை. மாவட்டத்தின் மண், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்கு அருகிலுள்ள சிவப்பு களிமண் மற்றும் மணல், கடலுக்கு அருகிலுள்ள மணல் நிறைந்த கடற்கரை மண், வடக்கில் விரிவான கருப்பு பருத்தி சமவெளி மற்றும் தாம்ரபூர்ணி மற்றும் சித்தர் ஆறுகளில் மிகவும் வளமான நதி வண்டல் மண◌் என பரவலாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தாமிரபூர்ணி நதி, காடுகள் நிறைந்த மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் உற்பத்தியாகி, கிழக்கு நோக்கி சுமார் 70 மைல்கள் பாய்ந்து கடலை அடைகிறது. இது கிட்டத்தட்ட வற்றாத நதியாகும், மேலும் எட்டு கல் அணைக்கட்டுகள், கால்வாய்கள் மற்றும் ஏராளமான குளங்கள் வழியாக தீவிர நீர்ப்பாசனத்தை ஆதரிக்கிறது, இது ஒரு வளமான வண்டல் பெல்ட்டில் இரட்டை பயிர் நெல் சாகுபடியை செயல்படுத்துகிறது. சித்தார், வைகை, நம்பியார் மற்றும் ஹனமானடி போன்ற பிற ஆறுகள் சிறியவை மற்றும் பருவகாலமானவை, முக்கியமாக குளங்கள் மற்றும் மேற◌்பரப்பு வடிகால் மூலம் பாசனத்திற்கு உணவளிக்கின்றன. திருநெல்வேலி சமவெளிகள் நூற்றுக்கணக்கான குளங்களால் சூழப்பட்டுள்ளன, அவை பருவமழை நீரைச் சேமித்து, அதிகப்படியான ஓட்டத்தை கடலை அடைய அரிதாகவே அனுமதிக்கின்றன.

விவசாய ரீதியாக, ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகள் ஆண்டுதோறும் இரண்டு முறை செழிப்பான நெல் அறுவடையை விளைவிக்கின்றன, அதே நேரத்தில் கடலோர மணல் பரப்பில் பனை பனைகள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, அவை வெல்லம் மற்றும் சர்க்கரையை விளைவிக்கின்றன. மலைகளுக்கு அருகிலுள்ள சிவப்பு மண் பகுதிகள் சோளம், கம்பு மற்றும் பருப்பு வகைகளை ஆதரிக்கின்றன, மேலும் கருப்பு பருத்தி சமவெளிகள் பருத்தி, தினை, பருப்பு வகைகள், மிளகாய் மற்றும் புகையிலையை விளைவிக்கின்றன, குறிப்பாக கிணற்று நீர்ப்பாசனத்துடன். குடியேற்ற முறைகள் நீர் கிடைப்பதைப் பின்பற்றுகின்றன, ஆற்றின் ஓரத்தில் திருநெல்வேலி மற்றும் பாலம்கோட்டா போன்ற முக்கிய நகரங்கள், மலைத்தொடரின் அடிவாரத்தில் நீர்ப்பாசன மையங்கள் மற்றும் பருத்தி சமவெளிகளில் விருதுபதி மற்றும் சிவகாசி போன்ற வர்த்தக நகரங்கள் உள்ளன.

தூத்துக்குடி முக்கிய துறைமுகம் மற்றும் வணிக மையமாகும், இது ரயில் மற்றும் சாலை மூலம் உட்புறத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் திருநெல்வேலி நகரம் போக்குவரத்து மற்றும் நிர்வாகத்தின் மையமாக செயல்படுகிறது. பருத்தி மற்றும் பனை பொருட்களின் ஏற்றுமதி மற்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் இறக்குமதி அதிகரித்து வருவதால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வர்த்தகம் சீராக விரிவடைந்தது. தூத்துக்குடி அருகே கடற்கரையில் முத்து மற்றும் சங்க் மீன்பிடித்தலுக்கு இந்த மாவட்டம் வரலாற்று ரீதியாக பிரபலமானது, இரண்டும் அரசாங்க ஏகபோகங்களாகும், இருப்பினும் சிப்பிகளின் இடம்பெயர்வு தன்மை காரணமாக முத்து மீன்பிடித்தல் ஒழுங்கற்றதாக உள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக, திருநெல்வேலி புவியியல் பன்முகத்தன்மை, நீர்ப்பாசன அடிப்படையிலான விவசாயம், வர்த்தகம் மற்றும் கடலோர வளங்கள் ஆகியவற்றின் சமநிலையான படத்தை முன்வைக்கிறது.

தென்மேற்கு மற்றும் வடகிழக்கு பருவமழைகளின் ஒருங்கிணைந்த செல்வாக்கின் காரணமாக திருநெல்வேலியின் காலநிலை தனித்துவமானது, இதன் விளைவாக லேசான மழைப்பொழிவு மற்றும் பொதுவாக சமமான

வெப்பநிலை இருக்கும். வெப்பமான பருவம் பிப்ரவரி முதல் ஜூன் வரை நீடிக்கும், வெப்பநிலை அரிதாக 95°F ஐ விட அதிகமாக இருக்கும், அதே நேரத்தில் டிசம்பர் மற்றும் ஜனவரி மாதங்களில் லேசானது, வெப்பநிலை அரிதாக 77°F க்கு கீழே குறைகிறது. சராசரி ஆண்டு வெப்பநிலை 80°F முதல் 90°F வரை இருக்கும். தென்மேற்கு பருவமழை ஜூன் மாதத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் திருவிதாங்கூர் பக்கத்தில் தொடங்கி திருநெல்வேலிக்கு நேரடி மழைப்பொழிவை மிகக் குறைவாகவே தருகிறது, இருப்பினும் இது காலநிலையை குளிர்வித்து முதல் நெல் பயிருக்கு நிலையான நதி ஓட்டத்தை வழங்குகிறது. அக்டோபர் முதல் ஜனவரி வரையிலான வடகிழக்கு பருவமழை, முக்கிய மழைப்பொழிவை வழங்குகிறது, இது பெரும்பாலும் கனமாகவும் சில நேரங்களில் அழிவுகரமானதாகவும் இருக்கிறது, இது குளங்கள் மற்றும் ஆறுகளை வழங்குகிறது மற்றும் இரண்டாவது நெல் பயிரை ஆதரிக்கிறது மற்றும் வறண்ட சாகுபடியை ஆதரிக்கிறது. சராசரி ஆண்டு மழைப்பொழிவு சுமார் 35 அங்குலங்கள் ஆகும், இதில் பெரும்பாலானவை வடகிழக்கு பருவமழையின் போது பெறப்படுகின்றன.

நிர்வாக ரீதியாக, திருநெல்வேலி மாவட்டம் வருவாய் மற்றும் நீதித்துறை நோக்கங்களுக்காக ஒன்பது தாலுகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் மேற்குப் பகுதியிலும் அடிவாரத்திலும் உள்ள தாலுகாக்களில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சங்கரனைனார்கோயில், தென்காசி, அம்பாசமுத்திரம் மற்றும் நாங்குநேரி ஆகியவை அடங்கும், கிழக்கு கடற்கரை தாலுகாக்கள் ஊட்டபிடாரம், தென்கரை மற்றும் நாங்குநேரி ஆகும். சாத்தூர் மற்றும் திருநெல்வேலி தாலுகாக்கள் மத்திய சமவெளிகளில் உள்ளன. ஒவ்வொரு தாலுகாவும் ஒரு தாசில்தார்-கம்-சப்-மாஜிஸ்திரேட்டால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, தூத்துக்குடி, பாலம்கோட்டை, விருதுபட்டி மற்றும் எட்டியபுரம் போன்ற முக்கிய மையங்களில் கூடுதல் நீதித்துறை மற்றும் வருவாய் அதிகாரிகள் உள்ளனர். மாவட்டம் முழுவதும் விநியோகிக்கப்படும் துணை நீதிபதிகள் மற்றும் முன்சிஃப் நீதிமன்றங்கள் மூலம் சிவில் அதிகார வரம்பு ஒழுங்கமைக்கப்படுகிறது.

தூத்துக்குடி, சாத்தூர் மற்றும் ஷெர்மாதேவி போன்ற முக்கிய நிர்வாக மையங்களில் அமைந்துள்ள துணை ஆட்சியர்கள், துணை ஆட்சியர்கள் மற்றும் உதவி ஆட்சியர்கள் ஆகியோரின் உதவியுடன் மாவட்ட நீதிபதி மற்றும் கலெக்டர் திருநெல்வேலியில் பணிபுரிகிறார்கள். காவல் நிர்வாகம் பாலம்கோடடை மற்றும் தூத்துக்குடி என பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடி கடல் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் முத்து மற்றும் சங்க் மீன்பிடித்தலை மேற்பார்வையிடுவதற்கான தலைமையகமாகவும் செயல்படுகிறது. இதனால், மாவட்ட நிர்வாகம் திருநெல்வேலியின் புவியியல், காலநிலை மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அமைப்பை பிரதிபலிக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் சாகுபடியை விரிவுபடுத்துவதற்காக காடுகள் மற்றும் காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, கடந்த நூற்றாண்டில் திருநெல்வேலி அதன் இயற்பியல் தோற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. ஒரு காலத்தில், குறிப்பாக மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடிவாரத்திற்கு அருகில், நன்கு காடுகளாக இருந்த இந்த மாவட்டம், முக்கியமாக திறந்தவெளி மற்றும் பயிரிடப்பட்ட நிலமாக மாறியுள்ளது, பனை மரங்கள் பிரதானமாக எஞ்சியிருக்கும் மரங்களாக உள்ளன. பனை மரங்கள் கூட குறைந்துவிட்டாலும், விவசாயம் பெரிதும் விரிவடைந்துள்ளது, குறிப்பாக வற்றாத தாமிரபூர்ணி மற்றும் சித்தார் ஆறுகளால் ஆதரிக்கப்படும் இரட்டைப் பயிர் நெல் சாகுபடியின் மிகவும் வளர்ந்த அமைப்பு. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தேதியிட்டதாக நம்பப்படும் அணைக்கட்டுகள், வாய்க்கால்கள் மற்றும் குளங்களின் விரிவான நீர்ப்பாசன வலையமைப்பு, தண்ணீரை திறமையாக சேமித்து விநியோகிப்பதன் மூலம் மாவட்டத்தின் செழிப்புக்கு முதுகெலும்பாகத் தொடர்கிறது.

ஈரமான சாகுபடியுடன், வறண்ட நில விவசாயத்திற்கும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கு திருநெல்வேலியின் கருப்பு பருத்தி சமவெளிகள் மழைக்காலத்தில் பருத்தி, சோளம் மற்றும் பருப்பு போன்ற

பயிர்களை அதிக அளவில் விளைவிக்கின்றன, அதே நேரத்தில் சிவப்பு மண் மற்றும் ஏழை நிலங்கள் அவ்வப்போது பயிரிடப்படுகின்றன. புகையிலை, மிளகாய், வாழைப்பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்யும் கிணறுகளைப் பயன்படுத்தி தோட்டக்கலை சாகுபடி வேகமாக விரிவடைந்து வருகிறது, இது வேலைவாய்ப்பை வழங்குகிறது மற்றும் கோடையில் வறண்ட நிலப்பரப்பில் பசுமையான பகுதிகளை சேர்க்கிறது. ஏப்ரல் மற்றும் மே மாதங்களில் மாவட்டம் தரிசாக மற்றும் பாலைவனம் போல் தோன்றினாலும், வடகிழக்கு பருவமழைக்குப் பிறகு அது ஒரு வளமான மற்றும் சுறுசுறுப்பான விவசாயப் பகுதியாக மாற்றப்படுகிறது, அங்கு குளங்கள், கால்வாய்கள் மற்றும் பசுமையான வயல்கள் உள்ளன.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மேற்கில் ஒரு இயற்கைத் தடையை உருவாக்கி, ஒரு முக்கிய நீர்த்தேக்கமாகச் செயல்பட்டு, கனமழையை உறிஞ்சி, சமவெளிகளுக்கு படிப்படியாக தண்ணீரை வெளியிடுகின்றன. அவை மதிப்புமிக்க மரக்கன்றுகள் மற்றும் மேய்ச்சல் நிலங்களையும் வழங்குகின்றன, மேலும் மாவட்டத்தின் காட்சிகளை ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. கிழக்கு மற்றும் தெற்கு பக்கங்களை கடல் எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது, இது ஒரு இயற்கை எல்லையாகவும், வணிகத்திற்கான ஒரு முக்கிய பாதையாகவும் செயல்படுகிறது, வரலாற்று ரீதியாக முத்து மீன்பிடித்தலுக்குப் பிரபலமானது மற்றும் வர்த்தகம் மற்றும் செழிப்பைத் தொடர்ந்து ஆதரிக்கிறது. வெப்பமான காலநிலை என்றாலும், கடற்கரையில் கடல் காற்று வீசுவதால் ஒப்பீட்டளவில் சமமானதாகவும், மிதமானதாகவும் இருக்கும், அதே நேரத்தில் குற்றாலம் மழைக்கால மாதங்களில் குறிப்பாக இனிமையான காலநிலையை அனுபவிக்கிறது.

திருநெல்வேலியில் சுகாதார நிலைமைகள் பொதுவாக நன்றாக உள்ளன, இருப்பினும் காய்ச்சல், காலரா மற்றும் பெரியம்மை ஆகியவை இறப்புக்கு முக்கிய காரணங்களாக உள்ளன. வெப்பமான காலங்களில் மலைப்பகுதிகளுக்கு அருகில் காய்ச்சல்கள் பொதுவானவை, அதே நேரத்தில் காலரா அவ்வப்போது

மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய நடைமுறைகளை விட தடுப்பூசி படிப்படியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம் பெரியம்மை குறைந்துள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக, திருநெல்வேலி தீவிர விவசாயம், பயனுள்ள நீர் மேலாண்மை, தனித்துவமான புவியியல் மற்றும் வெப்பமானதாக இருந்தாலும், நிலையான பொருளாதார மற்றும் சமூக வாழ்க்கையை ஆதரிக்கும் ஒரு காலநிலை ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியை முன்வைக்கிறது.

பொது:

திருநெல்வேலி மாவட்டம் 1790 ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் உருவாக்கப்பட்டது, பின்னர் பிரிட்டிஷ் மகுட ராணி விக்டோரியாவின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. திருநெல்வேலி என்ற பெயர் மூன்று தமிழ் சொற்களிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது, அதாவது 'திரு - நெல் - வேலி' அதாவது புனித நெல் ஹெட்ஜ். 20.10.1986 முதல் இந்த மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு புதிய தூத்துக்குடி மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. 1801 ஆம் ஆண்டு ஆற்காடு நவாப்பிடமிருந்து கையகப்படுத்தப்பட்டபோது, ஆங்கிலேயர்கள் இதை திருநெல்வேலி மாவட்டம் என்று பெயரிட்டனர், இருப்பினும் அவர்களின் தலைமையகம் முதலில் அருகிலுள்ள நகரமான பாளையங்கோட்டையில் அமைந்திருந்தது, அங்கு பாளையக்காரர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளின் போது அவர்கள் தங்கள் இராணுவ தலைமையகத்தைக் கொண்டிருந்தனர். திருநெல்வேலியின் பெயரை இதற்குப் பெயரிடுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கலாம். ஒன்று, அது மாவட்டத்தின் தலைமை நகரமாக இருந்தது, மற்றொன்று, அது ஏற்கனவே நாயக்கர்கள் மற்றும் நவாப்களின் கீழ் திருநெல்வேலி சீமை என்று அழைக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி மற்றும் பாளையங்கோட்டை இரண்டும் மாவட்டத்தின் இரட்டை நகரங்களாக வளர்ந்தன.. திருநெல்வேலி மாவட்டம் கடவுளின் பரிசு, ஏனெனில் இது நான்கு நில அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது குறுஞ்சி (மலைகள் மற்றும் மலைகள்), முல்லை (காடு மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நிலம்), மருதம் (சாகுபடி நிலங்கள்), நெய்தல் (கடல் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய நிலம்). 56 கி.மீ நீளமுள்ள கடற்கரையும் மாவட்டத்தில் உள்ளது. இந்த மாவட்டத்திற்கு மற்றொரு பரிசு தாமிரபரணி நதி, இது மாவட்டத்திற்கு உணவளிக்கிறது மற்றும் மூன்று மாவட்டங்களுக்கு குடிநீரை வழங்குகிறது.

இருப்பிடம் மற்றும் புவியியல் பகுதி:

திருநெல்வேலி மாவட்டம் 6759 சதுர கி.மீ புவியியல் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது, தமிழ்நாட்டின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் முக்கோண வடிவத்தில் உள்ளது. இது வடக்கு அட்சரேகையில் 8°.05' மற்றும் 9°.30' மற்றும் கிழக்கு தீர்க்கரேகையில் 77°.05' மற்றும் 78°.25' இடையே அமைந்துள்ளது. மாவட்டத்தின் உயிர்நாடி தாமிரபரணி ஆறு, இது மாவட்டத்திற்கு உணவளிக்கிறது மற்றும் மக்களின் தாகத்தைத் தணிக்கிறது.

நிலப்பரப்பு

இந்த மாவட்டம் தமிழ்நாட்டின் தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. வடக்கே விருதுநகர் மாவட்டம், மேற்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள், தெற்கே கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கிழக்கே தூத்துக்குடி மாவட்டம் மற்றும் வங்காள விரிகுடா ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டுள்ளது.

வரிசை எண்	மண் வகை	தொகுதிகளின் பெயர்	பொருத்தமான பயிர்கள்
	வண்டல் மண்	அம்பாசமுத்திரம், சேரன்மகாதேவி, பாப்பாக்குடி, கடையம், மானூர், பாளையங்கோட்டை	நெல், வாழைப்பழம், உளுந்து போன்றவை
	சிவப்பு மண்	ரத்தபுரம், வள்ளியூர், நாங்குநேரி, ஆலங்குளம், கடையநல்லூர்	வாழை, தோட்டக்கலைப் பயிர்கள்
	கருப்பு சோய்	குருவிகுளம்& சோங்கரன்கோவில் பகுதி	பருத்தி மற்றும் பருப்பு வகைகள்
	சிவப்பு மணல் நிறைந்த களிமண்	சங்கரன்கோவில், மேலநீலிதநல்லூர், வாசுதேவநல்லூர் கிழக்கு	தினை, பருப்பு வகைகள், எலுமிச்சை, பூக்கள் மற்றும் காய்கறிகள்
	சிவப்பு களிமண்	களக்காடு, பாவூர்சத்திரம், தென்காசி, செங்கோட்டை, வாசுதேவநல்லூர் மேற்கு	தென்னை, தோட்டக்கலைப் பயிர்கள், நெல், காய்கறிகள்

காலநிலை மற்றும் மழைப்பொழிவு

திருநெல்வேலியின் காலநிலை சமமாக இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மே மாதத்தில் அதிகபட்ச வெப்பநிலை 39.4°C ஆகவும், ஜனவரி மாதத்தில் குறைந்தபட்சம் 21.7°C ஆகவும் இருக்கும். பிப்ரவரி மாதத்தின் நடுப்பகுதியிலிருந்து வெப்பநிலை சீராக அதிகரிக்கிறது. பொதுவாக உட்புறத்தில் மிகவும் வெப்பமான மாதமான மே மாதத்தில், சராசரி தினசரி அதிகபட்ச வெப்பநிலை 39.4°C ஆக இருக்கும். ஏப்ரல், மே மற்றும் ஜூன் மாதங்களில் வானிலை மிகவும் வெப்பமாக இருக்கும். மே மாத இறுதியில் அல்லது ஜூன்

தொடக்கத்தில் தென்மேற்கு பருவமழை தொடங்கியவுடன் சில நேரங்களில் 42.5°C ஐ எட்டும், வெப்பநிலையில் சிறிது குறைவு ஏற்படும். அக்டோபர் மாதத்தின் நடுப்பகுதியில், பகல் மற்றும் இரவு வெப்பநிலை இரண்டும் கணிசமாகக் குறையும். நவம்பர் முதல் ஜனவரி வரையிலான காலம் ஆண்டின் குளிரான பகுதியாகும், உட்புற பகுதிகளில் சராசரி தினசரி அதிகபட்ச வெப்பநிலை சுமார் 30 முதல் 31°C வரை இருக்கும். இந்த மாதங்களில் சராசரி தினசரி குறைந்தபட்ச வெப்பநிலை சுமார் 22 முதல் 23°C வரை இருக்கும். சராசரி தினசரி அதிகபட்ச வெப்பநிலை 30 முதல் 35°C வரை இருக்கும். சராசரி தினசரி குறைந்தபட்ச வெப்பநிலை 22 முதல் 27°C வரை இருக்கும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மழைப்பொழிவு 383.11 மிமீ முதல் 1332.60 மிமீ வரை இருக்கும். சராசரி உண்மையான மழைப்பொழிவு சுமார் 953.41 மிமீ ஆகும்.

திருநெல்வேலியின் வரலாற்றின் ஆரம்பகால விடியல், ஊகங்கள் மற்றும் ஊகங்களின் மூடுபனியால் சூழப்பட்டுள்ளது, மேலும் நம்பகமான சான்றுகள் இல்லாததால் எழும் நிச்சயமற்ற தன்மையிலும். இந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த வரலாற்றுக்கு முந்தைய மக்கள் யார், அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் என்ன, அவர்கள் எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள் என்பது இன்னும் யூகங்களுக்கும் ஆபத்தான அனுமானங்களுக்கும் உட்பட்ட கேள்விகளாகவே உள்ளன. இருப்பினும், ஆதிச்சநல்லூர், சாயர்புரம் மற்றும் மாவட்டம் முழுவதும் பல சிதறிய இடங்களில் இருந்து தோண்டப்பட்ட ஏராளமான புதைகுழிகள் இந்த வரலாற்றுக்கு முந்தைய குடியேறிகளைப் பற்றிய ஒரு மங்கலான கருத்தை நமக்கு வழங்குகின்றன. அவர்கள் பூர்வீக மக்களாகவோ அல்லது வடக்குப் பகுதியிலிருந்து குடியேறியவர்களாகவோ இருந்தனர், ஏனெனில் புதைகுழிகள், மட்பாண்டங்கள், இரும்பு மற்றும் வெண்கலக் கருவிகள் மற்றும் அவற்றில் காணப்படும் தங்க ஆபரணங்களுடன், நாட்டின் பிற பகுதிகளில் தோண்டப்பட்டவற்றை நெருக்கமாக ஒத்திருக்கின்றன.

இந்த மக்கள் ஒரு குள்ள இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், தலைமுறை தலைமுறையாக அவர்களின் உடல் நிலை குறைந்துவிட்டதாகவும், அவர்கள் வாழ்நாளில் பயன்படுத்திய கருவிகள், கருவிகள் மற்றும் ஆபரணங்களுடன் இந்த கலசங்களில் உயிருடன் புதைக்கப்பட்டதாகவும் நம்பப்படுகிறது. இந்த

விசித்திரமான இனம் அழிந்துவிட்டதா, பின்னர் வந்தவர்களால் அழிக்கப்பட்டதா, அல்லது அவர்களின் வாரிசுகளுடன் இணைந்ததா என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியாது. ஏனென்றால், அவர்களின் தனித்துவமான அடக்கம் செய்யும் பழக்கவழக்கங்கள் நீண்ட வரலாற்றின் போக்கில் இந்த நில மக்களுக்கு முற்றிலும் தெரியாமல் உள்ளன.

இந்த மாவட்டத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்று காலம் பாண்டியர்களின் வருகையுடன் தொடங்குகிறது. கல்வெட்டுகள், கோயில் சுவர் பதிவுகள், ஆரம்பகால தமிழ் கவிதை மற்றும் இலக்கியங்கள் மற்றும் வெளிநாட்டு பயணிகள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் விட்டுச் சென்ற கணக்குகளில் ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. இந்த ஆதாரங்கள் இந்த நிலம், அதன் மக்கள் மற்றும் அதன் ஆட்சியாளர்களின் வரலாற்றை அதிக அளவு நம்பிக்கையுடனும் நம்பகத்தன்மையுடனும் மறுகட்டமைக்க நமக்கு உதவுகின்றன.

இருப்பினும், பாண்டியர்கள் யார், அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்பது இன்னும் ஊகங்களுக்குரிய விஷயங்களாகவே உள்ளன. ஒரு மரபின் படி, பாண்டியர்கள், சேரர்கள் மற்றும் சோழர்களின் மூதாதையர்கள் கொற்கையில் வாழ்ந்த மூன்று சகோதரர்கள். கொற்கை ஒரு வளமான கடலோர நகரமாக இருந்தது, அது வெளி உலகத்துடன் விரிவான வர்த்தகத்தை மேற்கொண்டது. காலப்போக்கில், அது அதன் முந்தைய மகிமையை இழந்து, தற்போது ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் தாமிரபர்ணி நதியின் முகத்திலிருந்து சுமார் நான்கு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள ஒரு தெளிவற்ற சிறிய கிராமமாகச் சுருங்கி விட்டது.

காலப்போக்கில், மூன்று சகோதரர்களும் பிரிந்தனர். சோழர்கள் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்து, இன்றைய தஞ்சாவூர் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களுக்கு ஒத்த பகுதிகளில் ஒரு ராஜ்யத்தை நிறுவினர். சேரர்கள் மேற்கு நோக்கி நகர்ந்து, தற்போதைய திருவிதாங்கூர், கொச்சி மற்றும் மலபார் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு ராஜ்யத்தை நிறுவினர். பாண்டியர்கள் தங்கள் அசல் தாயகத்தில் தங்கி, இன்றைய மதுரையைச் சுற்றியுள்ள பகுதியை ஆட்சி செய்தனர்.

ஆரம்பகால வரலாறு

மற்றொரு கதையின்படி, பாண்டியர்கள் முதலில் வடக்கிலிருந்து வந்தவர்கள் என்றும், சமஸ்கிருத காவியமான மகாபாரதத்தின் நாயகர்களான பாண்டவர்களின் தந்தையான பாண்டுவின் சீடராகக் கூறிக்கொண்டனர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

அவர்களின் தோற்றம் எதுவாக இருந்தாலும், பாண்டிய ஆட்சி அதன் வீழ்ச்சியில் இருந்தபோது மதுரா மற்றும் திருநெல்வேலி முழுவதும் பரவியிருந்தது, மேலும் அது அதன் உச்சத்தில் இருந்தபோது இந்தியாவின் ஒரு பரந்த பகுதியையும் இலங்கை முழுவதையும் ஆக்கிரமித்தது. எனவே பாண்டிய ஆட்சி மறையும் வரை திருநெல்வேலிக்கு தனக்கென ஒரு சுதந்திர வரலாறு இல்லை, அதன் வரலாறு பாண்டியர்களின் தலைநகரான மதுராவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அது முழுவதும் பாண்டிய அரசின் ஒரு மாகாணமாக மட்டுமே இருந்தது.

பாண்டியர்கள் திறமையான ஆட்சியாளர்களின் நீண்ட வரிசையாக இருந்தனர், ஒரு எழுத்தாளர் அவர்களின் எண்ணிக்கையை நூற்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் என்று மதிப்பிட்டுள்ளார். அவர்கள் அனைவரும் சமமாக பெரியவர்களாகவோ, வலிமையானவர்களாகவோ அல்லது ஞானிகளாகவோ இல்லை, பாண்டிய ஆட்சி அதன் ஏற்ற தாழ்வுகளைக் கொண்டிருந்தது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை, பாண்டிய ஆட்சியாளர்கள் நாட்டின் வரலாற்றிலும் முன்னேற்றத்திலும் தங்கள் முத்திரையைப் பதிக்கத் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தனர். ஆறாம் மற்றும் ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் அவர்கள் பல்லவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சுருக்கமாகக் கொண்டுவரப்பட்டனர், பின்னர் சாளுக்கியர்கள் மற்றும் இறுதியாக, களப்பிரர்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு அறியப்படாத பழங்குடியினர். 8 ஆம் நூற்றாண்டில் திறமையான தலைவர்களின் தொடர்ச்சியான எழுச்சி ஏற்பட்டு, அவர்களின் எதிரிகள் மீது கடுமையான தோல்விகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களின் ராஜ்யத்தின் சுதந்திரத்தை மீட்டெடுத்தனர், இது சில சமகால தமிழ் படைப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் புகழ்பெற்ற மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற பாண்டிய மேலாதிக்கத்தின் இந்த காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் நாட்டில் ஒரு பெரிய சக்தியாக மாறியபோது முடிவுக்கு வந்தது. ராஜராஜ ராஜேந்திரா போன்ற சில பெரிய சோழர்கள் தென்னிந்தியாவின் பெரும் பகுதியில் தங்கள் ஆட்சியை நீட்டிக்கும் அளவுக்கு சிறந்தவர்களாக இருந்தனர், இதனால் பாண்டியர்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். பாண்டிய இராச்சியம் சோழப் பேரரசின் ஒரு மாகாணமாகக் கருதப்பட்டு, ராஜராஜ-பாண்டிய-நாடு என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது, மேலும் இந்த

மாகாணத்தை ஆள நியமிக்கப்பட்ட சில ஆளுநர்கள் சோழ-பாண்டியர்கள் என்று பெயரிடப்பட்டனர்; ஆனால் பாண்டியர்கள் தங்கள் போட்டியாளர்களின் ஆட்சிக்கு விருப்பத்துடன் அல்லது அமைதியாக அடிபணிந்தார்கள் என்று கருதக்கூடாது. அவர்கள் பல கருச்சிதைவு கிளர்ச்சிகளைச் செய்தனர், அவை இரக்கமின்றி அடக்கப்பட்டன .

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் சோழர்களின் சக்தியின் வீழ்ச்சி, பாண்டியர்களுக்கு சாதகமாக மாறியது, அவர்கள் அதைக் கைவிடுவதில் மெதுவாக இல்லை. எனவே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதி பாண்டியர்களின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகக் கருதப்படலாம். இதற்கும் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திற்கும் இடையிலான காலம் பாண்டியர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்றது, மேலும் முப்பது எண்ணிக்கையிலான திறமையான ஆட்சியாளர்களின் நீண்ட வரிசை, பாண்டிய இராச்சியத்தின் தலைவிதியை குறிப்பிடத்தக்க திறனுடன் கட்டுப்படுத்தியது. அவர்களில் சிலர் மிகவும் லட்சியவாதிகளாகவும், தங்கள் லட்சியங்களை நிறைவேற்ற போதுமான வலிமையுடனும் இருந்தனர். பின்னர் பாண்டியர் இராச்சியம் தெற்கில் கேப் கோமோரின் மற்றும் வடக்கில் நெல்லூருக்கு இடையில் அமைந்துள்ள முழு நாட்டையும் உடைக்காமல் ஆட்சி செய்தது. முதலாமவரான ஜடவர்மன் சுந்தர பாண்டியர், வெற்றி மற்றும் இணைப்பின் ஒரு தீவிரமான வாக்கெடுப்பைத் தொடங்கினார். அவரது வாரிசான வீர பாண்டியர் (1252-12679) அவரது முன்னோடியை விட வலிமையான வெற்றியாளராக இருந்தார், மேலும் அவரது வெற்றிகள் கங்கை மற்றும் சீனா வரை நீட்டிக்கப்பட்டன. மாறவர்மன் குலசேகரன் (1258-13087 மற்றும் இரண்டாம் ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் (1275-12907) ஆகியோர் தங்கள் சமகால அண்டை ஆட்சியாளர்களை ஈர்க்கும் அளவுக்கு கணிசமான அதிகாரத்தையும் திறமையையும் கொண்டிருந்த ஆட்சியாளர்களாக இருந்தனர். இந்த இருவரையும் சில முகமதிய வரலாற்றாசிரியர்களும், 1292 இல் திருநெல்வேலி கடற்கரைக்கு விஜயம் செய்ததாகக் கூறப்படும் மார்கோ போலோவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பாண்டியர்களின் மாற்றங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் சரி. ஆட்சியாளர்களின் அதிர்ஷ்ட மாற்றம் மக்களின் வாழ்க்கையை காயப்படுத்தாமல் விடவில்லை. பாண்டியர்கள் அல்லது அவர்களின் தற்காலிக பிரபுக்களின் கீழ், பாண்டிய ராஜ்ஜியம் அதன் மக்களின் மிக உயர்ந்த நாகரிகம் மற்றும் கலாச்சாரத்திற்காக, அதன் நீதிமன்றத்தின் மகிமை மற்றும் சிறப்பிற்காக, அதன் அற்புதமான கோயில்கள் மற்றும் குளங்களுக்காக, அதன் செல்வம், ஆபரணங்கள் மற்றும் ஆடம்பரத்திற்காக உலகம் முழுவதும் புகழ் பெற்றது. கிழக்கில் பாண்டிய நாடு மற்றும் சீனாவிற்கும் மேற்கில் ரோம், கிரீஸ் மற்றும் அரேபியாவிற்கும்

இடையே கணிசமான அளவு வர்த்தகம் நடந்தது. அதிக அளவு அரிசி, செருப்புகள் மற்றும் மயில் இறகுகள். தேக்கு, சர்க்கரை, இஞ்சி மற்றும் மசாலாப் பொருட்கள் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி மற்றும் பிந்தையவற்றின் பிற பொருட்களுக்கு ஈடாக பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. காயல்பட்டணம் மற்றும் புன்சிகயல் ஆகிய இரண்டு பெரிய துறைமுகங்கள் வழியாக மிகப்பெரிய வர்த்தகம் நடந்தது, அவை இன்று தெளிவின்மை மற்றும் முக்கியத்துவமற்றவையாகக் குறைந்துவிட்டன. பாண்டிய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட ஆனால் அன்பான ஆட்சிக்கு பெயர் பெற்றவர்கள், அவர்கள் அசாதாரணமான மத நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், தங்கள் குடிமக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர், இது எண்ணற்ற அற்புதமான கோயில்கள், குளங்கள், சரணாலயங்கள், சாலைகள் மற்றும் நிழல் தரும் மரங்களின் சந்துகளில் சாட்சியமளிக்கிறது. அவர்கள் சர்வாதிகாரிகள் என்றாலும், சாஸ்திரங்களில் வகுக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர், மேலும் ஒரு விதியாக, நிலத்தின் ஞானிகள் வழங்கிய சட்டங்களின் விளக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கவில்லை, அவை அவர்களின் இதயங்களுக்கு எதிராகச் சென்றாலும் கூட. நிச்சயமாக, விதிவிலக்குகள் இருந்தன, ஆனால் விதிவிலக்குகள் இருந்ததை விட குறைவாகவே இருந்தன. அத்தகைய ஆட்சியின் கீழ், மக்கள் செழிப்பாகவும் திருப்தியாகவும் இருந்தனர், மேலும் நாகரிகம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மிக உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்ந்தனர் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. கலை மற்றும் கற்றல் அசாதாரண அளவிலான ஊக்கத்தைப் பெற்றது, மேலும் தமிழ் இலக்கியம், சிற்பம் மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றின் பொற்காலம் பாண்டியர்களின் கீழ் எட்டப்பட்டது என்று கூறலாம். அவர்களின் அதிகாரத்தின் மகத்துவத்தில், பாண்டியர்கள் ரோம், சீனா மற்றும் அரேபியர்களுக்கு தூதரகங்களை அனுப்பினர்.

ஒன்பதாம் மற்றும் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் பூசல்கள் மற்றும் முகமதியர்களின் படையெடுப்புகள் காரணமாக, பிற்கால பாண்டியர்கள் தங்கள் தொலைதூர மூதாதையர்கள் செய்தது போலவே தீமையையே செய்தனர். டெல்லியில் இருந்த பாண்டிய விண்ணப்பதாரரான அல்லுதீன் கில்ஜியின் உத்தரவின் பேரில், ராமேஸ்வரம் வரை தனது படையெடுப்பை மேற்கொண்டு, அனைத்து இந்து ராஜ்ஜியங்களையும் குறைத்தார் என்று கூறப்படுகிறது. மாலிக் கஃபூரின் உதாரணத்தை டெல்லி அரியணையில் இருந்த அல்லாவுதீனின் வாரிசுகள் பின்பற்றினர், அவர்கள் மதுரா மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளியைக் கைப்பற்றுவதில் திருப்தி அடையவில்லை, கிட்டத்தட்ட ஐம்பது ஆண்டுகளாக இஸ்டெட் பாண்டிய பிரதேசத்தில் முகமது மன்னர்களின் ஒரு வரிசையை நிறுவினர்.

14 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், விஜயநகரில் ஒரு புதிய இந்து சக்தி எழுந்தது, இது தெற்கில் முகமதியர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியது. தெற்கு இராச்சியத்தின் விவகாரங்களில் விஜயநகரப் பேரரசர்களின் தலையீட்டின் விளைவாக, மதுராவின் முகமதியர் ஆட்சியாளர்களை பாண்டியர்களின் சந்ததியினர் மாற்றினர். இந்த நேரத்திலிருந்து 16 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை, பாண்டியர்கள் பாண்டிய இராச்சியத்தின் பெயரளவிலான ஆட்சியாளர்களாக இருந்தனர். விஜயநகரப் பேரரசின் ஆளுநர்கள் அவர்களின் மேலாதிக்க பிரபுக்களாக இருந்தனர், அவர்களுக்கு அவர்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் தலையிடாததற்காக அஞ்சலி செலுத்தினர். இருப்பினும், பாண்டியர்கள் தங்கள் அண்டை நாடுகளால் தொந்தரவு செய்யப்படாமல் விடப்படவில்லை; குறிப்பாக திருவிதாங்கூரின் சேர மன்னர்கள் பாண்டியர்களின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நமது தற்போதைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஒரு பெரிய பகுதியை பாண்டியர் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து கைப்பற்றுவதில் வெற்றி பெற்றனர். சேர சக்தியின் எழுச்சி விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் பொறாமையைத் தூண்டியது, அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த அவர்கள் தொடர்ச்சியான படையெடுப்புகளை அனுப்பினர். 16 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சேரர்கள் வீழ்ச்சியடைந்து விஜயநகரத்தின் நிலப்பிரபுக்களாக மாறினர். இந்தப் படையெடுப்புகளில் கடைசியாக, நாகம நாயக்கர் தலைமையில், மதுரையில் ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதில் வெற்றி பெற்ற பிறகு, அரியணையில் தன்னை அமைத்துக் கொண்டு, விஜயநகரத்தில் தனது மேலாதிக்கத்திலிருந்து சுயாதீனமாக ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினார். பேரரசர் மிகுந்த கோபமடைந்து, நாகமரின் மகன் விஸ்வநாதரை ஒரு பெரிய படையுடன் அனுப்பி, மதுராவை மீண்டும் கைப்பற்றவும், கலகக்கார தந்தை விஸ்வநாதரை அடிபணியச் செய்யவும், தனது சொந்த தந்தையை தோற்கடித்து, அவரை தனது பேரரசரிடம் சிறைபிடித்துச் செல்வதன் மூலம் தனது நம்பிக்கையை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் நிறைவேற்றினார். அவரது திருப்திக்கு சான்றாக, விஸ்வநாதருக்கும் அவரது வாரிசுகளுக்கும் பாண்டிய அரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பை நிரந்தரமாக வழங்கினார். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, விஸ்வநாதர்கள் பலவீனமான பாண்டிய ஆட்சியாளரை பதவி நீக்கம் செய்து, மதுராவின் அரியணையில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். இது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை நீடித்த மதுராவில் நாயக்கர் ஆட்சியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது, ஆனால் நாயக்கர்கள் தங்களை ஒருபோதும் சுதந்திர இறையாண்மை கொண்டவர்கள் என்று அழைக்கவில்லை, விஜயநகரம் ஆட்சியில் இருந்தபோதும், தலைக்கோட்டையில் அதன் அழிவுக்குப் பிறகும் அவர்கள் தங்களை "கர்தக்கல்கள்" அல்லது தங்கள் விஜயநகர அதிபர்களின் " லெப்டினன்ட்கள்"

என்று கருதினர். மதுராவின் வரலாற்றில் அல்லது முந்தைய தொடர்பில் நாயக்கர் அதிகாரம் தோன்றியதைக் குறிக்கலாம், ஆனால் விஜயநகரம் மற்றும் மதுரா ஆகியவை பாலிகர் தலைவர்களின் தோற்றத்தின் தொடக்கமாகக் கருதப்படலாம், அவர்களில் சிலர் பின்னர் திருநெல்வேலியைக் கைப்பற்ற முயன்றபோது உடைந்து போனார்கள்.

ஆரம்பத்தில், இந்த தலைவர்கள் மதுரா ஆட்சியாளர்களால் சிவில், குற்றவியல் மற்றும் வருவாய் அதிகார வரம்பைக் கொண்ட ஆயுத முகாம்களின் வார்டன்களாக அல்லது தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். ராஜ்ஜியத்தின் வெளிப்புறப் பகுதிகளில் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதும், அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால் தங்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கு உதவுவதும் அவர்களின் கடமையாக இருந்தது. அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்ட பகுதிகளின் வருவாயின் மீது பிரத்யேக அதிகாரம் இருப்பதற்கு ஈடாக, அவர்கள் ஆண்டுதோறும் மொத்தமாக கப்பம் செலுத்தினர். மதுராவின் ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்து வீழ்ச்சியடைந்து, ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்கு முன்பு நாட்டில் குழப்பமும் அராஜகமும் நிலவியபோது, இந்த தலைவர்கள் சுதந்திரம் பெற்றனர். இந்த வார்டன்களில் பெரும்பாலானவை இன்றைய எட்டியபுரம், சிவகிரி, சிங்கம்பட்டி ஆகிய ஜமீன்தாரிகளில் உள்ளன. தலைவன்கோட்டை, அழகபுரி, ஊர்காடு சோரண்டி, கடம்பூர், மணியாச்சி, வீரகேரளம்புதூர், இவை அனைத்தும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், ராமநாதபுரம், மதுரா மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களிலும் காணப்படுகின்றன. மதுராவை ஆண்ட நாயக்கர் ஆட்சியாளர்கள் 14 பேர், அவர்களில் இருவர் பெண்கள். அவர்களின் ஆட்சி, ஒரு விதியாக, முகமதியர்கள், மராட்டியர்கள் மற்றும் திருவிதாங்கூர் மன்னர்களின் உள் பூசல்கள் மற்றும் வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்புகளால் குறிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அவர்கள் நிலத்தை கோயில்கள் மற்றும் அற்புதமான அரண்மனைகளால் நிரப்பவும், புதிய சாலைகள் மற்றும் நீர்ப்பாசனப் பணிகளைத் திறக்கவும் முடிந்தது. அவர்களில், மூன்று பேர் சிறப்புக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். நாயக்கர் வம்சத்தின் நிறுவனர் விஸ்வநாதர் மிகவும் திறமையான ஆட்சியாளராக இருந்தார், மேலும் அவர் திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் பிற இடங்களை இணைப்பதன் மூலம் மதுராவில் தனது அதிகாரத்தை பலப்படுத்தினார். திருச்சிராப்பள்ளியில் கோட்டையைக் கட்டி அதைச் சுற்றி ஆழமாக தோண்டியவர் அவர்தான். அவருக்கு அரியந்த முதல்ஜரில் ஒரு திறமையான தளபதி இருந்தார், அவர் அந்த நேரத்தில் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ ஒரு மன்னரை உருவாக்குபவராக இருந்தார்; ஏனெனில், 1565 இல் தல்னிகோட்டா போருக்குப் பிறகு, மதுரா, தஞ்சை மற்றும் மைசூர் ஆளுநர்களை அந்தப் பிரதேசங்களின் ஆட்சியாளர்களாக உறுதிப்படுத்தினார். மதுரையில் உள்ள பெரிய கோவிலில்

உள்ள ஆயிரம் தூண் மண்டபம், பாலம்கோட்டை கோட்டை, தற்போது இடிந்து விழும் நிலையில் உள்ளது, மேலும் பாண்டியர் பிரதேசம் முழுவதும் பல நீர்ப்பாசனப் பணிகள் ஆகியவை அவருக்குச் சொந்தமானவை. அவர் திருநெல்வேலி நகரத்தை மீண்டும் கட்டியதாகக் கூறப்படுகிறது. பாளையக்காரர்கள் அவரை தங்கள் புரவலர் துறவியாகப் போற்றினர். அடுத்த குறிப்பிடத்தக்க நாயக்கர் ஆட்சியாளரான திருமலை சேர்வை நாயக்கன் (1623-1659) "இந்த வம்சத்தின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஆட்சியாளராகவும் நமக்கு நன்கு தெரிந்தவராகவும் இருந்தார்." அவரது ஆட்சி அவரது அண்டை நாடுகளுடன் பயனற்ற மற்றும் வெற்றிகரமான போர்களாலும், ராமநாதபுரத்தின் சேதுபதி மற்றும் எட்டயபுரத்தின் தலைவர் போன்ற அவரது சக்திவாய்ந்த பாளையக்காரர்களில் சிலரின் கிளர்ச்சிகளாலும் வகைப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் பல அற்புதமான பொதுக் கட்டிடங்களை எழுப்பவும், மதுராவில் உள்ள கோவிலின் மகிமையை அதிகரிக்கவும் அவர் நேரம் கண்டுபிடித்தார், அன்றைய ஜேசுட் எழுத்தாளர் ஒருவர் பதிவு செய்கிறார், "அவரது ஆட்சி உண்மையிலேயே அரச மகத்துவத்தின் படைப்புகளால் சிறப்பு பெற்றது.

இவற்றில், மதுராவின் பகோடாக்கள், பல பொது கட்டிடங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அதன் மகத்தான சொத்துக்களும் வியக்கத்தக்க துணிச்சலும், தீப்ஸின் பண்டைய நினைவுச்சின்னங்களை நினைவூட்டுகின்றன." மதுராவில் இன்னும் நிற்கும் திருமலையின் அற்புதமான அரண்மனை, அதன் சிறப்பையும், பிரமிக்க வைக்கும் விகிதாச்சாரத்தையும் இந்திய மற்றும் வெளிநாட்டு பார்வையாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, அரண்மனையை உருவாக்குவதற்காக அந்த இடத்தில் பூமியைத் தோண்டியதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் வண்டியூர் குளம் ஆகியவை அந்த மாபெரும் கட்டிடக் கலைஞரின் அழியாத நினைவுச்சின்னங்கள்.

அடுத்த புகழ்பெற்ற ஆட்சியாளர் மங்கம்மாள் (1689-1704), தனது இளம் மகனின் ஆட்சியாளராக மதுராவை ஆட்சி செய்தார். யாத்ரீகர்கள் மற்றும் பயணிகளின் பயன்பாட்டிற்காக பல சாலைகள் மற்றும் வழித்தடங்கள் மற்றும் கட்டிடங்களை அவர் திறந்தார். சில சாலைகள் அவரது பெயரால் பெயரிடப்பட்டன, அவை இன்னும் நல்ல நிலையில் உள்ளன, மேலும் அவரது பெயரை உயிருடன் வைத்திருக்கின்றன.

நாயக்கர்களில் கடைசி நாயக்கர் மீனாட்சி, 1731 இல் தனது கணவர் விஜயரங்க சொக்கநாதருக்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்தார். தனது வளர்ப்பு மகனின் தந்தையுடன் அவருக்கு மோதல் ஏற்பட்டது, அவர் அரியணைக்கு உரிமை கோரினார். இருவரும் முகமதியர்களின் உதவியை நாடினர். அந்த நேரத்தில் முகமதியர்களின் ஆட்சி தென்னிந்தியாவில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது.

டெல்லியில் மொகலாயப் பேரரசரின் தென்னிந்திய பிரதிநிதியாக இருந்த ஹைதராபாத் நிஜாமுக்குக் கீழ்ப்படிந்த ஆற்காடு நவாப், கொலரூன் வரை உண்மையான ஆதிக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். முகமதியர்கள் இரு தரப்பினரிடமிருந்தும் பணம் பெற்று இருவரையும் ஏமாற்றினர். பின்னர் மராட்டியர்கள் மதுராவின் விவகாரங்களில் ஆர்வம் காட்ட அழைக்கப்பட்டனர். இதன் விளைவாக, முகமதியர்கள் மராத்தியர்களுடன் ஒரு மோதலில் ஈடுபட்டனர், இது நீண்ட காலமாக பல்வேறு செல்வங்களுடன் தொடர்ந்தது.

ஆனால் 1749 வாக்கில் தென்னிந்தியாவின் அரங்கில் இரண்டு புதிய சக்திகள் தோன்றின, அவை நமது நாட்டின் வரலாற்றின் திருப்பத்தை ஆழமாக பாதிக்க விதிக்கப்பட்டன. அவர்கள் முறையே சென்னை மற்றும் பாண்டிச்சேரியில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட ஆங்கிலேயர் மற்றும் பிரெஞ்சு வணிகர்கள். அவர்கள் ஆற்காடு சிம்மாசனத்தில் போட்டியாளர்களின் சார்பாகப் போட்டியிட்டனர். ஆனால் இதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, 1532 இல், போர்த்துகீசியர்கள் முதன்முதலில் திருநெல்வேலி கடற்கரையில் காலடி எடுத்து வைத்தனர். பாண்டிய ஆதிக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்ட முதல் ஐரோப்பியர்கள் அவர்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து டச்சுக்காரர்கள் தங்கள் போட்டியாளர்களை நாட்டின் வணிகத்திலிருந்து வெளியேற்றி, டூட்டிப்ரின் மற்றும் வேறு சில கடலோர நகரங்களைக் கைப்பற்றினர். ஆனால் நிலத்தின் வளமான வர்த்தகத்தில் தங்களை சுவாரஸ்யப்படுத்துவதைத் தாண்டி, மதுராவின் ஆட்சியாளர்களின் மாறிவரும் நிலைமைகளில் அவர்கள் எந்த தீவிரமான பங்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்திலும், தென்னிந்திய இராச்சியங்களின் செல்வாக்கிலிருந்து பிரெஞ்சு செல்வாக்கை நீக்குவதிலும் தொடர்ச்சியான ஏற்ற தாழ்வுகளுக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் இடையிலான போராட்டம் முடிந்தது. ஆற்காட்டில் தனது ஆங்கில ஆதரவாளர்களால் அரியணை ஏறப்பட்ட முகமது அல்ஜ், கர்நாடகம் மற்றும் மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி முழுவதற்கும் ஆட்சியாளரானார். மதுராவில் மத்திய அதிகாரம் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு, சுதந்திரம் பெற்ற பாளையக்காரர்களின் விசுவாசத்தை வலுப்படுத்த அவர் திருநெல்வேலிக்கு ஒரு சிறிய படையெடுப்பை அனுப்பினார். திருநெல்வேலியில் முப்பத்தொரு " பாளையங்கள்" (" ஆயுத முகாம்கள்") இருந்தன, அவற்றில் சில பாஞ்சாலன்-குறிச்சி, நெல்கட்டான்சேவல் மற்றும் சொக்கம்பட்டி போன்றவை மிகவும் சக்திவாய்ந்தவை, மற்ற பாளையக்காரர்கள், இயற்கையாகவே அவர்களின் தலைமையில் இருந்தனர். அனைத்து பாளையக்காரர்களையும் அடிபணியச் செய்வது ஒரு நீண்ட மற்றும் கடினமான பணியாகும், மேலும் அது பலவந்தமாகவும், அச்சுறுத்தல்களாலும்,

பாளையக்காரர்களின் பொறாமைகள் மற்றும் போட்டிகளை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. மெட்ராஸில் உள்ள நிறுவனம் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்த திறமையான தளபதியான முகமது யூசுப், இந்த கடினமான மற்றும் ஆபத்தான பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். அவருக்கு பல ஆங்கிலத் தலைவர்கள் உதவினர், மேலும் அவர் தனது பணியில் வெற்றி பெற்றார். பாலிகர்களை கைப்பற்ற ஆங்கிலேயர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியும், பிந்தையவர்களின் எதிர்ப்பும் வீரம், துரோகம், இரக்கமற்ற கடுமை மற்றும் அழிவு ஆகியவற்றின் சிக்கலான கதையை உருவாக்குகின்றன. கட்ட பொம்ம நாயக்கன் மற்றும் ஊமையனின் வீர எதிர்ப்பு, அவரது கோட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டு, அவரும் அவரது ஆட்களும் பெரிய அளவில் அலைந்து திரிய விரட்டப்பட்ட போதிலும், இந்த மோசமான கதையில் பிரகாசமான சிவப்பு மின்னல் போல் ஓடுகிறது. அவரும் அவரது ஆதரவாளர்களும் மீதான இறுதி வெற்றி, அவரும் அவர்களில் பலர் தூக்கிலிடப்பட்டு, பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் அவரது கோட்டை தரைமட்டமாக்கப்பட்ட பின்னரே நிறைவேறியது. கட்ட பொம்மனின் போராட்டம் உயர்ந்த வலிமைக்கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சியாகவும், சுற்றியுள்ள கிராமங்களை வேட்டையாடும் ஒரு கொள்ளையனை விட அவர் சிறந்தவர் அல்ல என்றும் இருக்கலாம். ஆனால் அவரது தேசபக்தி, சுதந்திரத்தின் மீதான அவரது அன்பு மற்றும் அனைத்து தடைகளுக்கும் எதிராக தனது சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க அவரது அடங்காத உறுதிப்பாடு ஆகியவை ஒரு கிளர்ச்சியாளருக்கு கூட தகுதியான நற்பண்புகளாகும், இது புகழ்பெற்ற மற்றும் பெரியவர்களை விரும்புவோர் அனைவரும் மதிக்க வேண்டியதாகும். பிரிட்டிஷ் கம்பெனியின் ஊழியர்கள் பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை இடித்து, அதன் தலைவரை தூக்கிலிட்டு, அவரது சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்வதன் மூலம் பாலிசாருக்கு எதிரான தங்கள் கோபத்தையும் பழிவாங்கலையும் காட்டினர், ஆனால் பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் மண் இன்னும் அதன் தலைவரின் வீரத்தால் நிறைவுற்றது. இன்றும் வேட்டை நாய்களால் துரத்தப்படும் ஒரு நரி அல்லது முயல் கூட, தனது உயிருக்காக ஓடினால், அது பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் தூசியில் காலடி வைத்தவுடன் தன்னைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பும் என்பது நாட்டுப்புறக் கதைகள்.

ஆற்காடு நவாபின் முகவர்களாகச் செயல்பட்ட நிறுவனத்தின் அடுத்த பணி, மாவட்டத்தில் ஒரு வலுவான நிர்வாகத்தை நிறுவுவதும் அதன் வருவாயைச் சேகரிப்பதும் ஆகும். லேட்டரைப் பொறுத்தவரை, ஒரு நிலையான தொகையை மொத்தமாக செலுத்துவதற்காக மாவட்டத்தை சில முகவர்களிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலம் ஒரு சோதனை செய்யப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் திருப்திகரமாக செயல்படவில்லை, ஏனெனில் மாவட்டம் இரண்டு கட்டுப்பாடுகளின் கீழ் வந்தது,

ஒன்று ஆற்காட்டின் சட்டப்பூர்வ ஆட்சியாளரின் கட்டுப்பாடு, மற்றொன்று, நிறுவனம் மற்றும் அதன் ஊழியர்களின் கட்டுப்பாடு. இரண்டாவதாக, நவாப் அவர்கள் வழங்கிய உதவிக்காகத் தன்னை ஒப்படைத்த நிறுவனத்திற்கு பணம் செலுத்துவதில் தவறாமல் தவறிவிட்டார்.

எனவே, 1801 ஆம் ஆண்டில், நவாப்புக்கும் நிறுவனத்திற்கும் இடையே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது, அதன்படி " கர்நாடகத்தின் அனைத்து பிரதேசங்கள் மற்றும் சார்புநிலைகளின் சிவில் மற்றும் இராணுவ அரசாங்கங்களின் ஒரே மற்றும் பிரத்தியேக நிர்வாகம் நிரந்தரமாக நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது." புதிய ஆட்சியின் கீழ் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் முதல் கலெக்டராக லுஷிங்டன் நியமிக்கப்பட்டார். அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு, அவர் மெட்ராஸில் உள்ள தனது எஜமானர்களுக்கு " தின்னவெல்லி மாகாணம் எந்த சிறிய தொந்தரவும் இல்லாமல் நிறுவனத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது" என்று எழுதினார். அரசாங்கத்தின் ஆற்றல் மற்றும் நீதியால் இங்குள்ள கிளர்ச்சிகள் அடக்கப்பட்டன; ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆதரிக்கப்பட்டு உயர்த்தப்பட்டனர்; கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்கள் தாராளமாக வெகுமதி அளிக்கப்பட்டனர்; பிளவுபட்ட அதிகாரத்தின் அழிவு கர்நாடகத்தின் மிகவும் நியாயமான மாகாணத்தை அராஜகம் மற்றும் குழப்பம் நிறைந்த ஒரு நிலையிலிருந்து கீழ்ப்படிதல் மற்றும் செழிப்பு நிலைக்கு மீட்டெடுத்துள்ளது." அதன் பிரிட்டிஷ் எஜமானர்களின் கீழ் மாவட்டத்தின் முன்னேற்றம் நிலையானது மற்றும் திட்டவட்டமானது. அமைதியும் ஒழுங்கும் அதிகார வர்க்கத்தினரின் அடக்குமுறையிலிருந்து பாதுகாப்பும் கிடைத்ததால், மக்கள் தங்களைத் தாங்களே கவனித்துக் கொள்ளவும், ஒழுங்கமைக்கவும், உருவாக்கவும், வர்த்தகம் மற்றும் செழிப்பைக் கட்டியெழுப்பவும் ஏராளமான ஓய்வு கிடைத்தது. இன்று, திருநெல்வேலி மாவட்டம் சென்னை மாகாணத்தின் பணக்கார மாவட்டங்களில் ஒன்றாக தரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கட்டுரையில் சுருக்கமாகத் தொட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள ஃபிருனெல்வேலியின் வரலாறு, இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளின் வரலாற்றைப் போலவே உள்ளது. ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை, தலைவர்களும் ஆட்சியாளர்களும் பிளவுபட்டு, ஒழுங்கற்றவர்களாக இருந்தனர், ஒரு வலிமையான வெளிநாட்டு எதிரி அல்லது படையெடுப்பாளரை எதிர்கொண்டாலும் கூட தங்கள் வேறுபாடுகளை நிராகரித்து ஒன்றிணையத் தவறிவிட்டனர். பெரும்பாலும் அவர்கள் கவுண்ட் ஜூலியனின் பாத்திரத்தை வகித்து அந்நிய படையெடுப்புகளை அழைத்தனர். எனவே திருநெல்வேலியின் பிற்கால வரலாறு, இந்தியாவின் பிற பகுதிகளைப் போலவே, ஒற்றுமையின்மை மற்றும் பரஸ்பர பொறாமை எப்போதும் பயங்கரமான தண்டனைகள் மற்றும்

முழு நிலத்தையும் அடிமைப்படுத்துவதில் உறுதியாக உள்ளன என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் கலைகள் செழித்து, வர்த்தகம் செழித்து, மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்த ஆரம்பகால மற்றும் மத்திய பாண்டியர்களின் புகழ்பெற்ற காலத்தை, இந்த மாவட்டத்தின் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் உள்ள உன்னதமான மற்றும் போற்றத்தக்க அனைத்தையும் கவனித்துக் கொள்ளும் அனைத்து இந்தியர்களும் பெருமையுடன் திரும்பிப் பார்க்கலாம்.

நெல்லை என்ற பெயரின் முக்கியத்துவம்

ஸ்தலபூர்ணாவின் சொற்பிறப்பியல் கூறுகிறது, நான்கு வேதங்கள் சிவபெருமானிடம் கேட்கப்பட்டன, நாம் மூங்கில் மரங்களாக மாற விரும்புகிறோம், சிவன் இந்த மரங்களின் நிழலின் கீழ் வர விரும்புகிறோம். சிவன் அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டார், அவர் தானே சிவ மூர்த்தியாக மாறி மூங்கில் மரங்களின் கீழும், சிவன் இந்த மரங்களின் நிழலின் கீழ் வருகிறான். சிவன் அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு தானே சிவ மூர்த்தியாக மாறி மூங்கில் மரங்களின் கீழும் வைக்கப்பட்டான். நெல்லையப்பர் கோயில் ஸ்தலபுராணத்தின்படி, ஒரு நாள் மணப்படை ஆட்சியாளர் முழுதும்கொண்ட ராமனின் பால் வியாபாரி ராமகோன், தலையில் பால் சுமந்து செல்லும் போது, வழியில் கல்லால் இடித்து கீழே விழுந்தான். பால்குடம் உடைந்தது. பின்னர் அவன் கோடரியால் கல்லை வெட்டினான். திடீரென்று ஒரு கல் இரத்தம் சிந்தியது. ராமகோன் உடனடியாக அரண்மனைக்கு ஓடிச் சென்று முழுதும்கொண்ட ராமகோன் மன்னரிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்தான். மன்னர் அந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்று இறைவனை வணங்கினார், சிவன் லிங்க வடிவில் தோன்றினார். அந்த இடத்தில் இறைவன் வேண்டவளர்ந்தலிங்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறார். பாரம்பரியத்தின் படி,

திருநெல்வேலியில் வேணுவனநாதர் கோயிலை முழுதும்கொண்ட ராமன் கட்டினார்.

திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயில் ஸ்தலபுராணம் திருநெல்வேலி என்ற பெயரின் தோற்றத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. வேதசர்மா என்ற சிவபக்தரான அவர், தாமிரபரணி நதியில் நீராடி, அன்று வெயிலில் உலர நெல் பரப்பி, தாமிரபரணி நதியில் தனது புனித நீராடல்களைச் செய்யச் சென்றதாகக் கூறுகிறது. அந்த ஆண்டு திருநெல்வேலிப் பகுதி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டதால், மழைக்காக இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்தார். வேதசர்மாவின் வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவர் குளித்துக் கொண்டிருந்தபோது, இடியுடன் கூடிய மழை பெய்து பலத்த மழை பெய்தது. மழை நாளில் அவர் அற்புதமான அதிசயத்தைக் கண்டார். நெல் சுற்றி மழை பெய்தது. நெல் நனையவில்லை, நெல்லில் ஒரு துளி மழை கூட பெய்யவில்லை. சூரிய ஒளி பரவிய நெல்லை மூடியது. எனவே திருநெல்வேலி ஸ்தலபுராணத்தின்படி, திருநெல்வேலிக்கு நெல் வேலி அமைக்கப்பட்ட நகரத்தின் இறைவன் "புனித வேலி அமைக்கப்பட்ட நெல்" என்று பொருள்படும் என்பதால் இந்த இடம் திருநெல்வேலி என்று அழைக்கப்பட்டது. புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, காலப்போக்கில் மழையால் நெல் வேலி அமைக்கப்பட்டது, இது " புனித நெல் பள்ளம்" என்று அழைக்கப்பட்டது.

சிவபெருமான் திருமணம் செய்த திருநெல்வேலியின் முந்தைய பெயர் " வேணுவனம்" என்று ஸ்தலபுராணம் கூறுகிறது. ஸ்தலபுராணத்தின்படி திருநெல்வேலியின் மற்ற பெயர்கள் திருமூர்த்திபுரம் தரணிசாரம் என்பதாகும். ஸ்கலாசித்தி, இபாபுரி, வேணுவனம், நெல்வேலி, நெல்லூர் சடைவெளி, சாலிவாடி, சாலிநாயர் பிரமா விருத்தபுரம் மற்றும் தருகவனகம். புராணப் படைப்புகளின் ஆசிரியர் திருநெல்வேலியை காஞ்சிபுரத்துடன்

புனிதமாக சமன் செய்து தென்காஞ்சி என்று அழைத்தார். திருநெல்வேலியைக் குறிக்கும் மற்ற சுருக்கமான பெயர்கள் நெல்லை, நெல்லையம்பதி மற்றும் நெல்லையெம்பலம்.

திருநெல்வேலி பகுதியை உள்ளடக்கிய பகுதி பாண்டிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. கடுங்கோன் (575 – 600) பாண்டிய ஆட்சியாளர். களப்பிரர்களின் பிடியிலிருந்து மதுரையை கைப்பற்றினார். அவருக்குப் பிறகு மாறவர்மம் அவனிசூலாமணி (600 – 620) ஆட்சிக்கு வந்தார். மலையடி குறிச்சியில் காணப்படும் அவனி சூலாமணியின் மகனும் வாரிசுமான சேழியன்சேந்தன் (கி.பி. 620 முதல் 642 வரை) ஆவார். மலையடி குறிச்சியில் காணப்படும் அவரது கல்வெட்டுகளில் ஒன்றான அவனி சூலாமணியின் மகனும் வாரிசுமான அரிகேசரிமாறவர்மன் (கி.பி. 641 – 670) சைவ துறவி திருஞானசம்பந்தரின் சமகாலத்தவர். திருஞானசம்பந்தரால் சமண மதத்திலிருந்து இந்து மதத்திற்கு மாற்றப்பட்ட அவர், பின்னர் அவர் நின்றசீர் நெடுமாறன் என்று அழைக்கப்பட்டார். வேரவநல்லூருக்கு அருகில் அமைந்துள்ள அரிகேசரிநல்லூர் கிராமத்தின் பெயர் அவரால் அரிகேசரிநல்லூர் என்று பெயரிடப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் திருநெல்வேலிக்கு விஜயம் செய்து நெல்லையில் உள்ள ஒரு கோயிலுக்கு திருச்சபை அமைத்தார். நெல்லையப்பர் கோயிலில் உள்ள சிறிய சன்னதியின் மேற்குச் சுவரில் காணப்பட்ட வீரபாண்டியனின் பதினைந்தாம் ஆட்சியாண்டு கி.பி 950 கல்வெட்டு. மூலமகலிங்கர் சன்னதியின் மேற்குச் சுவரில் காணப்பட்ட வீரபாண்டியனின் பதினைந்தாம் ஆட்சியாண்டு கி.பி 961 கல்வெட்டு திருநெல்வேலியை கீழ்வேம்புநாடு என்று குறிப்பிடுகிறது. பிற்கால சோழர்கள் மற்றும் பிற்கால பாண்டியர்களின் கல்வெட்டுகள் நெல்லையப்பர் கோயிலின் சுவர்களில் காணப்பட்டன.

பாண்டிய நாடு சோழர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தபோது. கி.பி 991 முதல் ராஜராஜவளநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. கி.பி 1012 இல் ராஜராஜமண்டலம் ஆனது. கி.பி 1022 இல் ராஜராஜபண்டியநாடு என்று மறுபெயரிடப்பட்டது. நாடு வல்லநாடுகளாகவும், தற்போதைய திருநெல்வேலி மாவட்டமாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. முடிகொண்டசோழ வளநாடு ஒப்பிடப்பட்டது. வளநாடு பல நாடுகளாகவும், கூர்ரமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. கல்வெட்டுகளிலிருந்து திருநெல்வேலி கீழ்வேம்புநாடு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிற்கால பாண்டியப் பேரரசிலிருந்து விஜயநகர காலம் வரை, நிர்வாக அமைப்பு மற்றும் உள்ளூர் சுயராஜ்யம் மாற்றப்பட்டுள்ளன. வேணாடு ஆட்சியாளர் ரவிவர்மன் திருநெல்வேலியில் ரெவிவர்ம சதுர்வேதிமங்கலத்தை நிறுவி, நெல்லையப்பர் கோவிலில் பூஜைகள் செய்ய அக்ரஹாரத்தில் பிராமணர்களைக் குடியேற்றினார்.

மதுரையை ஆண்ட விஸ்வநாத நாயக்கர் (1529 – 1564) காலத்தில், திருநெல்வேலி தென் மாகாணத்தின் தலைமையகமாக மாறியது, மேலும் அது திருநெல்வேலி சீனை என்று அழைக்கப்பட்டது. மதுரை கையெழுத்துப் பிரதி அரியநாதமுதலியார் படி, மதுரையை ஆண்ட விஸ்வநாத நாயக்கரின் தளவாய் மட்டுமே நகரத்தை உருவாக்குவதற்குப் பொறுப்பேற்றார். 1801 ஆம் ஆண்டு ஆற்காடு நவாபிடமிருந்து கையகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் இதற்கு திருநெல்வேலி என்று பெயரிட்டனர்.

திருநெல்வேலியின் வடக்குப் பகுதியில் மதுரை பாண்டியரின் தலைநகராக இருந்ததால், திருநெல்வேலி பகுதி தென் பாண்டிய நகரம் (பாண்டிய நாட்டின் தெற்கு நகரம்) என்று ஆரம்பத்தில் அழைக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி நகரம் ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் காந்திமதி அம்மன் கோயிலைச் சுற்றி உருவாக்கப்பட்டது. இன்று

இந்த கோயில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் முழு சுற்றுச்சுவரின் பொதுவான பரிமாணங்கள் 850 அடிக்கு 756 அடி. கோயிலின் பிரதான நுழைவாயில் ராஜகோபுரத்துடன் கிழக்குப் பக்கத்தை நோக்கி உள்ளது.

வெளிப்புறச் சுவர்களுக்குள் உள்ள கடவுளின் கோயிலின் நான்கு பக்கங்களும் தூண்களின் ஓட்டங்களால் சூழப்பட்ட உயர்த்தப்பட்ட தாழ்வாரங்களால் சூழப்பட்டுள்ளன. இந்த சுற்று அல்லது பிரகாரத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில், அனவரதகான் என்ற பெயரில் பிரபலமாக அறியப்படும் சிவலிங்கத்தைக் கொண்ட ஒரு சிறிய சன்னதி உள்ளது. இந்த வினோதமான முகமதிய பின்னொட்டுக்கு விளக்கமாக. நவாப்களில் ஒருவரின் மனைவி ஒரு நாள் நோய்வாய்ப்பட்டு, தன்னை எவ்வாறு குணப்படுத்துவது என்று அந்த இடத்தின் பிராமணர்களிடம் ஆலோசனை நடத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. கோயிலில் நவாப்களின் செலவில் செய்ய சில சடங்குகளை பிராமணர்கள் பரிந்துரைத்தனர். நவாப் சம்மதித்தார், அவரது மனைவி மீண்டும் உடல்நலம் பெற்றது மட்டுமல்லாமல், விரைவில் ஆட்சியாளருக்கு ஒரு ஆண் குழந்தையை வழங்கினார். சிறுவனுக்கு அனவரதகான் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது, மேலும் கோயிலின் மூலையில் சன்னதி கட்டப்பட்டது. முஸ்லிம் மன்னரும் அவரது மகனும் எந்தத் தவறும் செய்யாமல் உள்ளே இருக்கும் கடவுளை வணங்குவதற்காக வெளிப்புறச் சுவரில் ஒரு திறப்புடன். தெற்கு பிரகாரத்தில் நாயக்கர் ஆட்சியாளர்களின் பல உயிருள்ள சிலைகள் மண்டபத்தின் கூரையைத் தாங்கும் தூண்களுடன் ஒரே தொகுதியில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரகாரச் சுற்று வடமேற்கு மூலைக்குச் சென்ற பிறகு, சுப்பிரமணியக் கடவுளின் சன்னதிக்கு வருகிறார், அங்கு கடவுள் மற்றும் அவரது வாகனமான ஒரு மயில் ஒரு கல்லில் இருந்து

செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வடகிழக்கு மூலையில் உள்ள மண்டபம், சாலை கோடுகள் மற்றும் மஞ்சள் வண்ணப்பூச்சால் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது, இது கற்றைகள் மற்றும் மர வேலைப்பாடுகளைப் பின்பற்றும் கல் செதுக்கலுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அடுத்த பிரகாரத்தின் நுழைவாயிலைக் காத்து, ஒவ்வொரு தூணையும் உருவாக்கி, தென்காசியில் காணப்படும் வகையை ஒத்த நான்கு பிரம்மாண்டமான கல் உருவங்கள் உள்ளன. மணிமண்டபத்திற்குள் நுழைவாயில் மீண்டும் இருண்ட குறுகிய பிரகாரம், அதில் கடவுள் வேணுவனேஸ்வரர் வைக்கப்படுகிறார். முதல் அல்லது வெளிப்புற பிரகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் இரண்டாவது லிங்கம் உள்ளது, மேலும் அது நெல்லின் இறைவன், நெல்லையப்பர், கோயிலுக்கு தனது பெயரைக் கொடுத்து அதன் தலைமை தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறார். இந்தக் கடவுள் ஒரு அசல் மற்றும் சிறிய கோயிலின் மையத்தை உருவாக்கினார் என்ற பாரம்பரிய நம்பிக்கை, கோயிலின் பொது மட்டத்திலிருந்து அதே அடி கீழே அமைந்துள்ள அவரது பிரகாரத்திற்கு போதுமானதாக இருக்கலாம், இப்போது கட்டிடங்களால் சுவரால் சூழப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கடவுளின் நிலையை இவை புறக்கணிக்கின்றன, எனவே அந்தக் கோயிலே பிற்காலக் கட்டுமானத்தின் விளைவாக இருக்க வேண்டும். சுந்தரபாண்டியரின் ஒரு கல்வெட்டு, "விரிஹிவ்ருதேஸ்வரர்" என்ற இரண்டு பெயர்களில் கோயிலின் தெய்வத்தைக் குறிக்கிறது. நெல் வேலியின் இறைவன் மற்றும் மூங்கில் காட்டின் இறைவன் வேணுவனேஸ்வரர், ஸ்தலபுராணத்தில் பிந்தைய கடவுளின் தோற்றத்தை விளக்க தொடர்புடையது. பத்மநாபசுவாமியின் உருவத்தில் விஷ்ணுவுக்கு "மூங்கில் காட்டின் இறைவன்" என்ற சன்னதி அருகில் உள்ளது.

கடவுளின் பிரகாரத்திலிருந்து தேவியின் கோயில் யாளிகளின் உருவங்கள் அல்லது சிற்பங்களாக செதுக்கப்பட்ட தூண்களால்

ஆதரிக்கப்படும் சங்கிலிமண்டபம் வழியாக நுழைகிறது. பச்சைவடிவேல் காசிவிஸ்வநாதர், ஹனுமான், அர்ஜுனன் மற்றும் பீமன். இந்த மண்டபம் திருநெல்வேலியின் ஆளுநரும் சிவபக்தருமான வடமலையப்பப்பிள்ளையால் கி.பி 1647 இல் திருமலைநாயக்கர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. குமரன் கோயில் இந்த சங்கிலி மண்டபத்தின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. நுழையும் போது இடதுபுறத்தில் உள்ள மண்டபத்தைத் தவிர, ஒரு தூண் உறையால் சூழப்பட்ட தாமரை குளம் உள்ளது. மண்டபத்தின் மறுபுறம் மே மற்றும் ஜூன் மாதங்களில் வசந்த விழாவின் ஆறு வாரங்களில் கடவுள் மற்றும் தெய்வம் இருவரும் வைக்கப்பட்டுள்ள நன்கு பராமரிக்கப்படும் இன்பத் தோட்டம் உள்ளது. இந்தத் தோட்டம் கி.பி 1756 இல் திருவேங்கட கிருஷ்ணமுதலியரால் வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்தத் தோட்டத்தின் நடுவில் நூறு தூண்களைக் கொண்ட ஒரு சதுர வசந்தமண்டபம் காணப்படுகிறது. இந்த வசந்தமண்டபத்தில் அகத்திய முனிவர் மற்றும் பிற முனிவர்களின் தலையிலிருந்து நீர் சொட்ட சொட்ட சிவபெருமானின் சிலைகள் இருப்பது பெருமைக்குரியது, இது கட்டிடக் கலைஞரின் சிறந்த பணித்திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. சைவ மதம் மற்றும் பிற தத்துவ சொற்பொழிவுகள் இந்த மண்டபத்தில் நடைபெறுகின்றன.

நெல்லையப்பர் கோயிலின் தெற்குப் பிரகாரத்தில், கொடிமர மேடு கொட்டகை மற்றும் தானியக் கிடங்குகள் அமைந்துள்ளன. இந்த பிரகாரத்தில் உள்ள தூண்கள் வடமலையப்பப்பிள்ளை காலம் வரையிலான நாயக்கர் ஆட்சியாளர்களின் அழகிய செதுக்கப்பட்ட அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்த பிரகாரத்தின் தென்மேற்கில் திருப்பணிமண்டபம் உள்ளது, அங்கு ஆனித் திருவிழாவின் போது தெய்வங்கள் ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது நாட்களில் அமர்ந்திருக்கும். இந்த மண்டபத்தின் வடக்கே ஆறுமுகநாயனார்

கோயில் அமைந்துள்ளது. இந்த பிரகாரத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் மயில் வாகனம், வள்ளி மற்றும் தெய்வயானை அற்புதமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் வடக்குப் பிரகாரத்தில் கோயில் யானை அமைந்துள்ளது. மேற்கு பிரகாரத்தில் கணேசரின் அழகிய உருவங்களில் ஒன்று உள்ளது. கிழக்குப் பிரகாரம் நந்தி, பவளக்கொடி, அல்லி, மன்மதன், ரதி, குரவம் மற்றும் குறத்தி ஆகியவற்றின் மிகவும் கவர்ச்சிகரமான நிலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. சோமவார மண்டபம் அல்லது நவராத்திரி மண்டபத்தில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் நவராத்திரி விழா மற்றும் கார்த்திகை சோமவார விழா கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த மண்டபத்தின் கல் தண்டுகள் மற்றும் கல் பிரதிகள் மிகவும் நுணுக்கமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மண்டபத்தின் மேற்கில் வன்னியடிசத்தனார் மற்றும் பைரவர் மற்றும் ஒரு பலிபீடத்தின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன, மேலும் இதற்கு வடக்கே நவக்கிரக மண்டபம் உள்ளது.

சுவாமி நெல்லையப்பர் கோயிலுக்குள் நுழைவதற்கு முன்பு நந்தி மற்றும் கொடிமரம் அமைந்துள்ளது. இது கி.பி 1155 இல் கட்டப்பட்டது. வீரபத்திரர், அர்ஜுனன், கர்ணன், விநாயகர் மற்றும் முருகன் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் பக்தர்களின் மனதில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் ஒரு தோற்றத்தை உருவாக்குகின்றன. நந்திமண்டபத்தின் தெற்குப் பகுதியில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் மற்றும் சேக்கிழாரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. கி.பி 1654 இல் இந்தக் கோயிலுக்கு சிவந்தப்ப நாயக்கர் மட்டுமே பொறுப்பு என்று கூறப்படுகிறது. நந்திமண்டபத்திற்கு அடுத்ததாக சூரியதேவரின் உருவம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் அற்புதம் மற்றும் அற்புதமான இசைக் குறிப்பின் மூலம் அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் இசைத் தூண்கள் மணிமண்டபத்தில் உள்ளன. இந்த இசைத்

தூண்களின் கொத்துகள் தனித்துவமானவை, மேலும் இந்த இடம் நடனமாட ஏற்றது. ஒற்றைக்கல் ஒத்ததிர்வு அமைப்பில் செதுக்கப்பட்ட இசைத் தூண்களை நிறுவுவதன் முக்கிய நோக்கம், அறையின் மையத்தில் மணியின் ஒலியை பெருக்குவதாகும். கோயில் நடனக் கலைஞர் அல்லது தேவதாசியின் அடையாள உருவம் மற்றும் சங்கு நின்ற நிலையில் ஒரு அறிவிப்பாளர். மணிமண்டபத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில் உள்ள நாற்பத்தெட்டு தூண்களின் கொத்தின் அடிப்பகுதியில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள அவளுக்குப் பின்னால், நடனமாடும் தேவதாசியின் உருவமும், இந்த இசைத் தூண் கொத்து நடன நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஜதிகளை வாசிக்க ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதற்கான சான்றாகும். இந்த மணிமண்டபம் இசைத் தூணுடன் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய ஆட்சியாளர் நிந்திரசீர் நெடுமாறனால் கட்டப்பட்டது. மணிமண்டபத்தின் முன்புறம் வேணுவனநாதர் சன்னதி உள்ளது. இந்த சன்னதியில்தான் வேணுவனநாதர் முழுதும்கந்த ராமகோணேவை ஆசீர்வதித்தார். இந்த இடத்தில் இருபத்தி ஒன்று தளங்கள் உள்ளன, மேலும் இந்த இருபத்தி ஒன்று தளங்கள் ராமகோணேவின் மிகுந்த பக்தியால் வளரத் தொடங்கின. இதன் காரணமாக நெல்லையப்பர் மகாலிங்கம் அல்லது சுயம்புலிங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். முதலாம் ராஜராஜாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் பள்ளிகொண்டபெருமாள் சன்னதி கட்டப்பட்டது. சாய்ந்த நிலையில் உள்ள பள்ளிகொண்ட பெருமாள் அல்லது கோவிந்த பகவான் சுயம்புலிங்கத்தின் தெற்கு திசையை வணங்குகிறார். சுயம்புலிங்க சன்னதியின் நுழைவாயிலில் வலம்புரிப்பிள்ளையார், சந்திரசேகரர் ஆகியோரும், கருவறையைச் சுற்றி தட்சிணாமூர்த்தி, பிக்ஷந்தர் வேடத்தில் சிவன் மற்றும் சண்டேஸ்வரர் ஆகியோரின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒருவர் மேலும் சென்றால் கீழ் மட்டத்தில் ஒரு லிங்கத்தைக்

காணலாம், இது இந்தக் கோயிலின் மூலவிக்ரஹம் என்று கூறப்படுகிறது. இது பித்லிங்கம் என்றும் திருமூலநாதர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. வேணுவனநாதர் கோயிலின் தெற்குப் பிரகாரத்தில் நான்கு சைவ சைவர்களின் உருவங்கள் உள்ளன. சந்தானாச்சாரியார், சப்தமாதாக்கள் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள். கைகளில் கைலாசபர்வதத்துடன் பொள்ளப்பிள்ளையார் மற்றும் ராவணன்.

காந்திமதி அம்பாள் கோயிலும் இங்கு 850 அடிக்கு மேல் நீளம் 756 அடி அகலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது மற்றும் கோபுர நுழைவாயிலை அலங்கரிக்கிறது. சமய சொற்பொழிவுகள், கோலாட்டம் கற்பித்தல், சிறுமிகளுக்கு திருமுறை கற்பித்தல், பக்தர்களுக்கு திருமுறை கற்பித்தல் போன்றவையும் இந்த மண்டபத்தில் நடைபெறுகிறது. ஐப்பசி மாதத்தில் சுவாமி நெல்லையப்பர் மற்றும் காந்திமதி அம்பாளின் திருக்கல்யாணத்திற்குப் பிறகு இங்கு கொண்டாடப்படும் ஊஞ்சல் விழா, எனவே இந்த மண்டபம் ஊஞ்சல் மண்டபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட காந்திமதி அம்பாள் லட்ச தீப மற்றும் பத்ர தீப திருவிழாவின் போது இந்த மண்டபத்தில் இருந்து மட்டுமே லட்சக்கணக்கான பக்தர்களுக்கு தரிசனம் தருகிறாள். இந்த மண்டபம் தாமிரபரணி ஆற்றின் இடது கரையில் சுலோச்சனமுதலியார் பாலத்திற்கு அருகில் தைப்பூச மண்டபத்தைக் கட்டிய தீவிர பக்தரான சேரகுளம் பிறவிப்பெருமாள்பிள்ளையின் அன்பளிப்பாகும். ஊஞ்சல் மண்டபத்திற்கு வடக்கே புனிதமான தொட்டி அதன் நான்கு பக்கங்களிலும் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. இந்தக் கோயிலில் கருமன் குளம் என்ற மற்றொரு குளம் உள்ளது. அம்பாள் கோயிலின் மற்றொரு அழகிய அமைப்பு திருக்கல்யாண மண்டபம் அல்லது திருமண மண்டபம் ஆகும், இது 520 அடி நீளமும் 63 அடி அகலமும்

கொண்டது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஐப்பசி மாதத்தில் பங்குனி உத்திரத்தில் செங்கெல் திருவிழா நடைபெறும்.

நெல்லையின் பின்னணி, தோற்றம் மற்றும பொருள்:

"நெல்லை" என்ற பெயர் இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருநெல்வேலி நகரத்தைக் குறிக்கும் ஒரு இடப் பெயராகும். "திருநெல்வேலி" என்ற பெயர் தமிழில் இருந்து பெறப்பட்டது, அங்கு "திரு" என்றால் புனிதமானது அல்லது மதிக்கப்படுகிறது, "நெல்" என்றால் நெல் அல்லது அரிசி, மற்றும் "வேலி" என்றால் வேலி அல்லது எல்லை என்று பொருள். எனவே, திருநெல்வேலி தோராயமாக "புனித நெல் வேலி" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இது சிவபெருமான் நெல் வயல்களை வேலி மூலம் பாதுகாத்த ஒரு புராணக்கதையைக் குறிக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட பெயராக, "நெல்லை" இந்த இடத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம், இது அந்த நபரின் தோற்றம் அல்லது இப்பகுதியுடனான தொடர்பைக் குறிக்கலாம்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக முதல் இந்திய கப்பல் நிறுவனத்தைத் தொடங்கிய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை (1872-1936), இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்த புகழ்பெற்ற கவிஞரும் எழுத்தாளருமான சுப்பிரமணிய பாரதி (1882-1921) உள்ளிட்ட பல குறிப்பிடத்தக்க நபர்கள் திருநெல்வேலியுடன் தொடர்புடையவர்கள். தேசத்திற்கு அவர்கள் அளித்த பங்களிப்புகள் வரலாற்றில் திருநெல்வேலியின் இடத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

நெல்லை என்ற குடும்பப் பெயரின் தோற்றம் மற்றும் பொருள்

நெல்லை என்ற குடும்பப்பெயர் தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தில் வேர்களைக் கொண்டுள்ளது, முதன்மையாக இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதியுடன், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டின் பகுதியுடன் தொடர்புடையது. இந்த பெயர் நெல்லை (அல்லது

நெல்லைத்துறை) நகரத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது, இது அதன் வளமான விவசாய பாரம்பரியத்திற்கு, குறிப்பாக நெல் சாகுபடிக்கு பெயர் பெற்றது. வரலாற்று ரீதியாக, இந்த பிராந்தியத்தில் உள்ள குடும்பப்பெயர்கள் பெரும்பாலும் புவியியல் அம்சங்கள், தொழில்கள் அல்லது சமூகப் பாத்திரங்களை பிரதிபலிக்கின்றன, மேலும் நெல்லை நிலம் மற்றும் அதன் விவசாய நடைமுறைகளுடனான தொடர்பைக் குறிக்கிறது. காலப்போக்கில், இந்த குடும்பப்பெயரைக் கொண்ட நபர்கள் விவசாயம், வர்த்தகம் அல்லது உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கலாம், அவர்களின் சமூகங்களின் சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்பிற்கு பங்களித்திருக்கலாம். கலாச்சார ரீதியாக, நெல்லை என்ற குடும்பப்பெயர் வெவ்வேறு பகுதிகள் மற்றும் மொழிகளில் எழுத்துப்பிழை மற்றும் உச்சரிப்பில் மாறுபாடுகளைக் காட்டக்கூடும், குறிப்பாக தமிழ் பேசும் மக்கள் பிற மொழியியல் குழுக்களுடன் இடம்பெயர்ந்ததால் அல்லது தொடர்பு கொண்டதால். முக்கிய அர்த்தம் அதன் புவியியல் தோற்றத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்றாலும், குடும்பப்பெயர் பல்வேறு சூழல்களில் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைப் பெறலாம், இது உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்கள் அல்லது வரலாற்று விவரிப்புகளை பிரதிபலிக்கிறது. இந்தப் குடும்பப் பெயரின் பரவல், இடம்பெயர்வு முறைகள், வர்த்தக வழிகள் மற்றும் இந்தியாவிற்குள்ளும் வெளிநாடுகளிலும், குறிப்பாக இலங்கை, மலேசியா மற்றும் சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்கு தமிழ் சமூகங்களின் இயக்கம் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நெல்லை என்ற குடும்பப் பெயருடன் தொடர்புடைய முக்கிய நபர்களில் உள்ளூர் தலைவர்கள், அறிஞர்கள் அல்லது கலைஞர்கள் தங்கள் சமூகங்கள் அல்லது துறைகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்திருக்கலாம். குறிப்பிட்ட வரலாற்று நபர்கள்

பரவலாக ஆவணப்படுத்தப்படாவிட்டாலும், இந்தப் குடும்பப் பெயர் அதைக் கொண்டிருப்பவர்களிடையே பெருமை மற்றும் அடையாள உணர்வைக் கொண்டுள்ளது, இது பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டின் கலாச்சார பாரம்பரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சில சமூகங்களுக்குள் நெல்லை குடும்பப் பெயரை அங்கீகரிப்பது பெரும்பாலும் அதன் விவசாய வேர்கள் மற்றும் பிராந்திய வரலாற்றின் நீடித்த மரபுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது, இதன் தலைமுறைகளாக அதன் மக்களின் மீள்தன்மை மற்றும் தகவமைப்புத் திறனை பிரதிபலிக்கிறது.

தீர்வு முறைகள்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் குடியேற்ற முறை, ஆறுகள், மண், காலநிலை, நிவாரணம் மற்றும் நீர் கிடைக்கும் தன்மை போன்ற இயற்பியல் காரணிகளாலும், விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், வர்த்தகம், போக்குவரத்து மற்றும் நிர்வாகம் போன்ற மனித காரணிகளாலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டைய காலங்களிலிருந்து, மாவட்டத்தில் மனித வாழ்விடம் நீர் வளங்களின் விநியோகத்தை, குறிப்பாக ஆறுகள், குளங்கள் மற்றும் கிணறுகளை நெருக்கமாகப் பின்பற்றி வருகிறது. இதன் விளைவாக, குடியேற்றங்கள் சீராக விநியோகிக்கப்படவில்லை, ஆனால் வளமான நதி பள்ளத்தாக்குகள், பாசனப் பகுதிகள், கடலோர மண்டலங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து வழிகளுடன் தெளிவான உறவைக் காட்டுகின்றன.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மிகவும் பிரபலமான குடியேற்ற முறை, குறிப்பாக தாமிரபரணி ஆறு மற்றும் அதன் துணை நதிகளான சித்தார் போன்றவற்றின் ஓரங்களில் **, நதி சார்ந்த குடியிருப்புகள்** உள்ளன. தாமிரபரணி பள்ளத்தாக்கு அதன் கிட்டத்தட்ட வற்றாத நீர் வழங்கல் மற்றும் வளமான வண்டல் மண் காரணமாக அடர்த்தியான மற்றும் தொடர்ச்சியான குடியிருப்புகளை

ஆதரிக்கிறது. திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, அம்பாசமுத்திரம், ஸ்ரீவைகுண்டம் மற்றும் பல கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்கள் ஆற்றங்கரையோரங்களில் வளர்ந்தன. இந்த குடியிருப்புகள் தீவிர ஈரமான சாகுபடி, இரட்டை பயிர் நெல் விவசாயம், அதிக மக்கள் தொகை அடர்த்தி மற்றும் சிறிய கிராம அமைப்புகளால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. வரலாற்று ரீதியாக, இந்த நதி பள்ளத்தாக்கு மாவட்டத்தின் கலாச்சார, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மையமாக மாறியது.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் அடிவாரத்தில் மற்றொரு முக்கியமான குடியேற்ற முறை காணப்படுகிறது , அங்கு மலைகளிலிருந்து ஏராளமான நீரோடைகள் இறங்குகின்றன. தென்காசி, குற்றாலம், ஆழ்வார்குறிச்சி, கல்காடு மற்றும் திருக்கருங்குடி போன்ற குடியிருப்புகள் பாசனத்திற்கு தண்ணீரை வழங்கும் மலை சார்ந்த ஓடைகளால் அவற்றின் வளர்ச்சிக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளன. இந்த குடியிருப்புகள் பள்ளத்தாக்கு தளங்களில் நெல் சாகுபடி மற்றும் சுற்றியுள்ள சிவப்பு மண்ணில் வறண்ட பயிர்களுடன் விவசாய மையங்களாக வளர்ந்தன. இனிமையான காலநிலை மற்றும் வன வளங்களின் கிடைக்கும் தன்மையும் இந்த பகுதிகளில் மக்கள் தொகை குவிப்பை ஆதரித்தது.

குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடியிருப்பு அமைப்பு . சிவப்பு மணல் சமவெளிகள் மற்றும் கருப்பு பருத்திப் பகுதிகள் முழுவதும், கிராமங்கள் பெரும்பாலும் பருவமழை மழைநீரைச் சேமிக்கும் தொட்டிகளுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளன. பல சந்தர்ப்பங்களில், ஒவ்வொரு பெரிய குளத்திற்கும் ஒரு கிராமம் உள்ளது, மேலும் நீர் ஆதாரத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் குடியிருப்புகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. இந்த குளத்தை மையமாகக் கொண்ட கிராமங்கள் ஈரமான மற்றும் வறண்ட சாகுபடி இரண்டையும் ஆதரிக்கின்றன மற்றும் வடகிழக்கு பருவமழையின்

போது முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. குளங்களின் அடர்த்தியான வலையமைப்பு பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மை முறையை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் வறண்ட நிலப்பரப்புகளில் கிராமப்புற குடியிருப்புகள் பரவுவதை விளக்குகிறது.

திருநெல்வேலியின் வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கு பகுதிகளின் கருப்பு பருத்தி சமவெளிகள் வேறுபட்ட குடியேற்ற முறையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இங்கு, குடியிருப்புகள் மிகவும் பரந்த இடைவெளியில் அமைந்துள்ளன, மேலும் அவை பெரும்பாலும் விருதுநகர், சிவகாசி, சாத்தூர் மற்றும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் போன்ற பெரிய கிராமங்கள் அல்லது சந்தை நகரங்களாகும். இந்த குடியிருப்புகள் பண்டைய வர்த்தக பாதைகளிலும் பின்னர் நவீன போக்குவரத்து வழித்தடங்களிலும் வளர்ந்தன. இந்த பகுதிகளில் விவசாயம் முக்கியமாக பருவகால மழை மற்றும் கிணறுகளை சார்ந்துள்ளது, பருத்தி, சோளம், கம்பு மற்றும் பருப்பு வகைகள் போன்ற பயிர்கள் இதில் அடங்கும். வறண்ட காலங்களில், நிலப்பரப்பு அரிதாகவே மக்கள் வசிக்கும் இடமாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் சாகுபடி காலத்தில், இந்த குடியிருப்புகள் தீவிர விவசாய நடவடிக்கைகளின் மையங்களாக மாறும்.

கடற்கரைப் பகுதியில் , மணல் மண், பலத்த காற்று மற்றும் குறைந்த விவசாய திறன் காரணமாக குடியிருப்பு அடர்த்தி ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக உள்ளது. இருப்பினும், மீன்பிடித்தல் மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகம் தூத்துக்குடி (தூத்துக்குடி), குலசேகரப்பட்டினம் மற்றும் காயல்பட்டணம் போன்ற முக்கியமான கடலோர குடியிருப்புகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளது. குறிப்பாக தூத்துக்குடி, அதன் துறைமுக வசதிகள், முத்து மற்றும் சங்கு மீன்பிடித்தல், உப்பு உற்பத்தி மற்றும் பின்னர் ரயில் இணைப்பு காரணமாக ஒரு பெரிய துறைமுக நகரமாக உருவெடுத்தது.

இதனால் கடலோர குடியிருப்புகள் விவசாயத்தை விட வர்த்தகம், மீன்பிடித்தல் மற்றும் தொழில்துறையை நோக்கியே அதிகம் சார்ந்துள்ளன.

நிர்வாகம், இராணுவம், வணிகம் மற்றும் போக்குவரத்து செயல்பாடுகள் காரணமாக வளர்ந்தன . திருநெல்வேலி நகரம் மாவட்ட தலைமையகம் மற்றும் நிர்வாக மையமாக உருவெடுத்தது, அதே நேரத்தில் பாளையங்கோட்டை ஒரு இராணுவ கன்டோன்மென்ட் மற்றும் கல்வி மையமாக முக்கியத்துவம் பெற்றது. தூத்துக்குடி ஒரு துறைமுக நகரமாகவும் தொழில்துறை மையமாகவும் வளர்ந்தது. இந்த நகர்ப்புற குடியிரப்புகள் சுற்றியுள்ள கிராமப்புறங்களை விட அணுக்கரு வளர்ச்சி, சிறந்த உள்கட்டமைப்பு மற்றும் அதிக மக்கள் தொகை அடர்த்தியைக் காட்டுகின்றன.

குடியிருப்பு முறைகளை வடிவமைப்பதில் போக்குவரத்து வழிகள் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன. திருநெல்வேலியை மதுரை, தூத்துக்குடி, திருவிதாங்கூர் மற்றும் பிற பகுதிகளுடன் இணைக்கும் முக்கிய சாலைகள் மற்றும் ரயில் பாதைகள் நகரங்கள் மற்றும் சாலையோர கிராமங்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தன. சந்திப்புகள் மற்றும் மையப் புள்ளிகளில் அமைந்துள்ள குடியிருப்புகள் சந்தை மையங்கள் மற்றும் வணிக நகரங்களாக விரிவடைந்து, சுற்றியுள்ள விவசாய நிலங்களுக்கு சேவை செய்தன.

ஒட்டுமொத்தமாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் குடியேற்ற முறை, அடர்த்தியான நதி-பள்ளத்தாக்கு குடியிருப்புகள் மற்றும் குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராமங்கள் முதல் சிதறடிக்கப்பட்ட வறண்ட நில வாழ்விடங்கள் மற்றும் கடலோர வணிக நகரங்கள் வரை ஒரு **கலவையான மற்றும் பிராந்திய ரீதியாக வேறுபட்ட கட்டமைப்பை முன்வைக்கிறது** .

குடியிருப்புகளின் பரவலானது, நீர்வளங்கள், பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன முறைகள் மற்றும் மாறுபட்ட உடல் மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு மனித வாழ்விடத்தை தகவமைத்தல் ஆகியவற்றின் மீதான மாவட்டத்தின் சார்பை தெளிவாக பிரதிபலிக்கிறது. இவ்வாறு, திருநெல்வேலி புவியியல் மற்றும் மனித செயல்பாடுகள் இணைந்து காலப்போக்கில் குடியேற்ற முறைகளை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணத்தை வழங்குகிறது.

நீர்ப்பாசன முறை வடிகால்

பயிர் சாகுபடிக்காக மண்ணில் செயற்கையாக தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதே நீர்ப்பாசனம் ஆகும். மழைப்பொழிவின் ஈரப்பதத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய நேரமும் அளவும் போதுமானதாக இல்லாததால், பயிர்களை வளர்க்கவும், உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும் நீர்ப்பாசனம் அவசியம். மழைப◌ொழிவு அதிகமாகவும், ஆண்டு முழுவதும் நன்கு பரவியும் இருக்கும் பகுதிகளில் ஆண்டு முழுவதும் உற்பத்தி இருக்கும். உண்மையில், சில பகுதிகளில் மழைப்பொழிவு மிகவும் குறைவாகவும், நிச்சயமற்றதாகவும் இருக்கும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இதுதான் நிலைமை. திருநெல்வேலி மாவட◌்டத்தில் உள்ள நீர்ப்பாசன முறையில் தாமிரபரணி, மணிமுத்தாறு, பச்சையாறு, நம்பியாறு மற்றும் சித்தாறு போன்ற ஆறுகள் உள்ளன, அவை மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் இருந்து உருவாகி, நடுநிலங்களின் மென்மையான சரிவுகளில் ஓடி வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கின்றன. தாமிரபரணி நதி பாசனத்திற்கான முக்கிய ஆதாரமாகும், இது மாவட்டத்தின் பல இடங்களுக்கு குடிநீர் வசதிகளையும் வழங்குகிறது. பாபநாசம், மணிமுத்தாறு மற்றும் சேர்வலாறு ஆகியவை மாவட்டத்தின் முக்கிய நீர்த்தேக்கங்கள். கடனாநதி, ராமநதி, கருப்பாநதி, குண்டாறு, அடவி நயினார்

கோயில், வடக்கு பச்சையாறு, கொடுமுடியாறு, நம்பியாறு ஆகியவை மாவட்டத்தில் உள்ள சிறு நீர்த்தேக்கங்களாகும். இந்த ஆறுகள் மற்றும் நீர்த்தேக்கங்கள் தவிர மாவட்டத்தில் நிலவும் மற்ற பல்வேறு நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள் கால்வாய், குளம் மற்றும் கிணறு ஆகும்.

மாவட்டத்தின் நில பயன்பாட்டு விவரக்குறிப்பு

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள மொத்த 6 ,82,300 ஹெக்டேர் பரப்பளவில், சுமார் 79,668 (11.7%) ஹெக்டேர் நெல் மற்றும் பிற பயிர்களை பயிரிடுவதற்கு ஏற்ற ஈரமான நிலங்கள், போதுமான நீர் வழங்கல் தேவைப்படுகிறது, மற்றவை விவசாய நோக்கங்களுக்காக பயனுள்ளதாக இல்லை. கிட்டத்தட்ட 3,58,151 (52.5%) ஹெக்டேர் விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாத வறண்ட நிலமாகும், இருப்பினும் மண் சாகுபடிக்கு மிதமானதாக இருப்பதால், வறட்சியைத் தாங்கும் விறகுகளை வளர்க்க இது பயன்படுகிறது. போதுமான நீர் பற்றாக்குறை, மோசமான மண் மற்றும் விரும்பத்தகாத நிலப்பரப்பு நிலைமைகள் காரணமாக, சுமார் 39,274 (5.7%) ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள தரிசு நிலங்கள் பயிர் சாகுபடிக்கு பயனுள்ளதாக இல்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தோராயமாக 57,676 (8.5%) ஹெக்டேர் நிலம் மதிப்பிடப்படாத தரிசு நிலமாகும், அங்கு மண் நிலை நியாயமானதாகவும், பல மாதங்களுக்கு நீர் வழங்கல் பற்றாக்குறை நிலவுவதாகவும், எனவே மழை அதிகமாக இருக்கும்போது மட்டுமே விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆயினும்கூட, மேலும் 1, 22,055 (17.8%) ஹெக்டேர் காடுகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை சிங்கவால் குரங்குகளுக்கான வன வளங்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை இலையுதிர் மற்றும் பசுமையான தாவரங்கள் நிறைந்தவை. போரோம்போக் - பொதுவான நிலங்கள், சுமார் 25,456 (3.8%) ஹெக்டேர்களை உள்ளடக்கியது, இது நீர்

பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும் சமூக காடுகளை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம். படம் 4.1 திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் நில பயன்பாட்டு நிலப்பரப்பு வரைபடம் (தேசிய இயற்கை வள மேலாண்மை அமைப்பு, இஸ்ரோ, 2014 க்குப் பிறகு). 2002 ஆம் ஆண்டில் NRSA தரவுகளின்படி (புவன், இந்திய அரசு), நகர்ப்புற மையங்களின் மொத்த பரப்பளவில் 29% குடியிருப்பு நோக்கங்களுக்காகவும், கிராமப்புற மையங்களில் 14% பகுதிகள் மட்டுமே இந்த நோக்கங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த பகுதிகளில் குடியிருப்பு நோக்கங்களுக்காக விரைவான மாற்றத்தின் காரணமாக மாவட்டத்தில் விவசாய நிலங்கள் மற்றும் திறந்தவெளிகளின் பரப்பளவு ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்து வருகிறது.

காடு:

மாவட்டத்தின் மொத்த வனப்பகுதி 1 ,22,055 ஹெக்டேர் ஆகும், இதில் 81700 ஹெக்டேர் முண்டந்துறை மற்றும் களக்காடு புலிகள் காப்பகங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்டத்தின் முழு காடும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் நீண்டுள்ளது. மாவட்டத்தில் பசுமையான வெப்பமண்டல ஈரமான பசுமையான காடுகள் முதல் தெற்கு முள் புதர் காடுகள் வரை பல்வேறு வகையான காடுகள் காணப்படுகின்றன. அதன் மாறுபட்ட புவியியல் காரணிகளால், மாவட்டத்தின் காடுகள் தொழில்நுட்ப ரீதியாக தெற்கு மலை உச்சியில் உள்ள வெப்பமண்டல பசுமையான காடுகள், மேற்கு கடற்கரை வெப்பமண்டல பசுமையான காடுகள், தெற்கு ஈரமான கலப்பு இலையுதிர் காடுகள், ஓக்லாண்ட்ரா நாணல் காடுகள், கர்நாடக குடை முள் காடுகள், தெற்கு யூபோர்பியா புதர் மற்றும் தெற்கு முள் புதர் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள காடுகளில் பெரும்பாலும் காடுகள் உள்ளன. காடுகள் தென்மேற்கு பருவமழையின் செல்வாக்கின் கீழ் உள்ளன மற்றும் அடர்ந்த காடுகள் உள்ளன. இந்த காடுகள் கீழ் சரிவுகளில் லேசான வறண்ட இலையுதிர் காடுகளாகவும், 1000 முதல் 4000 அடி உயரம் வரையிலான குட்டையான மரங்களின் அடர்த்தியான கூட்டமாகவும் உள்ளன. காடுகளின் உயரமான சிகரப் பகுதியில், மிக உயரமான மரங்களைக் கொண்ட பசுமையான காடுகள் காணப்படுகின்றன. தேக்கு மரம், கரும்பு, ரோஸ்வுட் போன்றவை அவற்றில் மிக முக்கியமானவை. தேன், மெழுகு, மா, முந்திரி, பனைமரம், கரும்பு, மிளகு, புளி, மூங்கில் போன்றவை மாவட்டத்தின் முக்கியமான வனப் பொருட்களாகும்.

அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் 817 சதுர கி.மீ பரப்பளவில் அமைந்துள்ள புலிகள் காப்பகக் காடு 'களக்காடு-முடந்துறை புலிகள் காப்பகம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த புலிகள் காப்பகக் காடு மிகவும் வளமானதாகவும், இயற்கையில் பன்முகத்தன்மை கொண்டதாகவும் உள்ளது. ஈரமான பசுமையான காடுகள், கலப்பு இலையுதிர் காடுகள், வறண்ட தேக்கு காடுகள் முதல் பல இடங்களில் காடுகள் மற்றும் முள் புதர்கள் வரை உள்ளன. இந்த காப்பகக் காடுகளில் காணப்படும் விலங்குகள் புலி, சிறுத்தை, காடு, பூனை, புனுகுப்பூனை, கழுதைப்புலி, நரி, யானை, கவுர், சாம்பார், எலி, மான், நீலகிரிஸ் தலிர், சிங்கவால் குரங்குகள் போன்றவை.

விவசாயம்

மாவட்டத்தில் பயிரிடப்படும் முக்கிய பயிர் நெல். மாவட்டத்தில் கம்பு, சோளம், குதிரைவாலி மற்றும் ராகி போன்ற பிற பயிர்கள் வறண்ட நிலப் பயிர்களாக பயிரிடப்படுகின்றன. சங்கரன்கோவிலில் பருத்தி பயிரிடப்படுகிறது. சிவகிரி மற்றும் தென்காசி தாலுகாக்களில் கரும்பு பயிரிடப்படுகிறது.

அம்பாசமுத்திரம், தென்காசி மற்றும் திருநெல்வேலி தாலுகாக்களின் ஆற்றுப் பகுதிகளில் வாழை மற்றும் காய்கறிகள் பயிரிடப்படுகின்றன. மணிமுத்தாறு பிரதான கால்வாய் மற்றும் பாபநாசம் நீர்த்தேக்கம் பல்வேறு பயிர்களை பயிரிடுவதற்கான நீர்ப்பாசன ஆதாரமாக உள்ளன. டேனிஷ் சர்வதேச மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் நடத்தப்படும் பாளையங்கோட்டையில் ஒரு விவசாயிகள் பயிற்சி மையம் உள்ளது. அம்பாசமுத்திரம் அருகே ஊர்காட்டில் உள்ள நெல் ஆராய்ச்சி நிலையமும், தென்காசியில் ஒரு தென்னை ஒட்டுண்ணி இனப்பெருக்க மையமும் மாவட்ட விவசாயிகளின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

மண்:

மாவட்டத்தின் மண்ணின் நிலையை சிவப்பு களிமண் மண் மற்றும் கருப்பு மண் என இரண்டு முக்கிய வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். தாமிரபரணி நதி பள்ளத்தாக்கின் சிவப்பு களிமண் மண் மற்றும் கருப்பு மண்ணுடன் ஒப்பிடும்போது கருப்பு மண் அதிக மதிப்பைடையது. தென்காசி, செங்கோட்டை, சிவகிரி மற்றும் ராதாபுரம் தாலுகாக்களில் காணப்படும் சிவப்பு களிமண். சங்கரன்கோவில், பாளையங்கோட்டை மற்றும் திருநெல்வேலி தாலுகாக்களில் கருப்பு மண் காணப்படுகிறது. லேட்டரைட், மணல் நிறைந்த கடற்கரை வண்டல் மண் மற்றும் சிவப்பு மணல் மண் போன்ற பிற மண் மாவட்டத்தில் அதிகம் காணப்படவில்லை. தென்கிழக்கு கடற்கரையில், மண் ஆழமானது, தளர்வானது மற்றும் சிவப்பு களிமண் மணலால் மேலெழுகிறது, அதன் ஆழம் சில அங்குலங்கள் முதல் 20 அடி வரை மாறுபடும்.

கனிமங்கள் மற்றும் சுரங்கத் தொழில்

கோண்டோலைட்டுகள் மற்றும் பைராக்ஸீன் கிரானுலைட்டுகள் கொண்ட சார்னோகைட்டுகள் மற்றும் அதனுடன்

தொடர்புடைய மிக்மாடிடிக்/பாறைகள் ஆகியவை மாவட்டத்தில் காணப்படும் இரண்டு முக்கிய பாறைக் குழுக்களாகும். சுண்ணாம்புக் கற்கள் பிறப்பிலேயே காணப்படுகின்றன, மேலும் அவை திருநெல்வேலி மற்றும் அம்பாசமுத்திரத்தைச் சுற்றி காணப்படுகின்றன. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாறைகளுக்குள் இளஞ்சிவப்பு நிற கிரானைட்டுகள், பெக்மாடைட்டுகள் மற்றும் குவார்ட்ஸ் நரம்புகளும் காணப்படுகின்றன. சார்னோகைட்டுகளுக்கு மேலே உள்ள கடலோரப் பகுதி முழுவதும் சுண்ணாம்பு மணல் கற்கள் மற்றும் சுண்ணாம்புக் கற்களைக் கொண்ட மூன்றாம் நிலை அமைப்புகளும் வெளிப்படுகின்றன, குறிப்பாக கூந்தன்குளத்தைச் சுற்றியுள்ள ஜெனிசிக் பாறைகள் டெக்கான் பொறி செயல்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். கூந்தன்குளத்தைச் சுற்றியுள்ள ஜெனிசிக் பாறைகளுக்குள் மெல்லிய நரம்புகள் மற்றும் டைக்குகளாக பாறைகள் ஏற்படுகின்றன. திருநெல்வேலியைச் சுற்றியுள்ள படிக சுண்ணாம்பு படிவு, தலையூத்தில் உள்ள M/s. இந்தியா சிமென்ட்ஸுக்கு ஒரு நாளைக்கு 3000 டன் கொள்ளளவு கொண்ட முக்கிய கனிமமாகும். நாங்குநேரி, அம்பாசமுத்திரம், சங்கரன்கோவில் மற்றும் தென்காசி தாலுகாக்களில் 59 மில்லியன் டன் அளவுள்ள படிக, வண்டல் மற்றும் டாபாக்கஸ் வகைகளின் பெரிய அளவிலான சுண்ணாம்புக் கற்கள் காணப்படுகின்றன. நாங்குநேரி தாலுகாவில் சுண்ணாம்பு மற்றும் தொடர்புடைய தாதுக்கள் காணப்படுகின்றன, மேலும் ராதாபுரம் தாலுகாவில் கார்னெட் மணல் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

மேற்பரப்பு நீர்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்மேற்கு பருவமழையின் ஆரம்ப மழை மற்றும் வடகிழக்கு பருவமழையின் பிற்பகுதி மழையின் பலனை அனுபவிக்கிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் உருவாகும் ஆறுகளால் இந்த மாவட்டம் முக்கியமாக

பாசனம் செய்யப்படுகிறது. தாமிரபரணி மற்றும் மணிமுத்தாறு ஆறுகளில் கட்டப்பட்ட அணைகள் மற்றும் அணைகள் விவசாயம் மற்றும் மின் உற்பத்தி ஆகிய இரண்டிற்கும் உதவுகின்றன. மொத்த மழைவீழ்ச்சி, லேசானதாக இருந்தாலும், சராசரியாக ஆண்டுக்கு 814.8 மிமீ, பொதுவாக நன்கு பரவியுள்ளது. தாமிரபரணி நதி, இரண்டு பயிர்கள் பொதுவாக வளர்க்கப்படும் ஒரு பெரிய பகுதிக்கு வற்றாத நீர்ப்பாசனத்தை வழங்குகிறது. பல குளங்கள் மற்றும் கிணறுகள் நீர்ப்பாசனத்தின் பிற ஆதாரங்களில் ஒரு பகுதியாகும்.

தாமிரபரணி தமிழ் கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்தின் சின்னமாகவும், இந்தியாவின் தெற்கே தொலைதூரப் பகுதியின் அடையாளமாகவும் உள்ளது. முந்தைய கால தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில், பாண்டியர்கள் தாமிரபரணி பாயும் நிலத்தின் ஆட்சியாளர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். தாமிரபரணி மாவட்டத்தின் முக்கிய நதியாகும், இது பேயார், உள்ளார், கரையார், சேர்வலர், பாம்பார், மணிமுத்தாறு, வராஹநதி, ராமநதி, ஜம்புநதி, கடனாநதி, கல்லார், கருணையார், பச்சையார், சித்தார், குண்டர், ஐந்தருவியர், ஹனுமநதி, கருப்பநதி மற்றும் அழுதகன்னியார் உள்ளிட்ட துணை நதிகளின் பெரிய வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. தாமிரபரணியுடன் இணைக்கப்படாத மாவட்டத்தின் இரண்டு ஆறுகள் நாங்குநேரி தாலுகாவின் நம்பியாறு மற்றும் ஹனுமநதி ஆகும்.

காலநிலை:

மாவட்டம் பொதுவாக சிறிய மாற்றங்களுடன் வெப்பமண்டல காலநிலையை அனுபவிக்கிறது. சாதாரண வெப்பநிலை சராசரி குறைந்தபட்சத்தில் 24.4°C முதல் 27.1°C வரை மாறுபடும், அதே சமயம் மார்ச் முதல் மே வரை வெப்பமான காலநிலை நிலவுகிறது, அதிகபட்சமாக பாதரசம் 38.5°C ஐ அடைகிறது. நவம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரையிலான மாதங்களில் காலநிலை ஒப்பீட்டளவில்

குளிராக இருக்கும். 2005-06 ஆம் ஆண்டில் சராசரி மழைப்பொழிவு 917.86 மிமீ மற்றும் ஒரு வருடத்தில் மழை நாட்களின் எண்ணிக்கை 98 முதல் 110 வரை மாறுபடும். வடகிழக்கு பருவமழை காலத்தில் 65% க்கும் அதிகமாக இருக்கும் போது தவிர, மாவட்டத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் பொதுவாக ஆண்டு முழுவதும் ஈரப்பதம் 55 முதல் 65% வரை இருக்கும். இருப்பினும், கடலோரப் பகுதிகள் ஒப்பீட்டளவில் அதிக ஈரப்பதத்துடன் இருக்கும்.

எல்லைகள்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் இந்திய தீபகற்பத்தின் தெற்குப் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க புவியியல் நிலையைக் கொண்டுள்ளது. அதன் எல்லைகள் மலைகள் மற்றும் கடல்கள் போன்ற இயற்கை அம்சங்களின் கலவையாலும், அண்டை மாவட்டங்கள் மற்றும் மாநிலங்களுடனான நிர்வாக எல்லைகளாலும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த எல்லைகள் மாவட்டத்தின் வரலாறு, பொருளாதாரம், குடியேற்ற முறைகள் மற்றும் கலாச்சார தொடர்புகளை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

மேற்குப் பகுதியில், திருநெல்வேலி மாவட்டம் உயரமான மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. இந்த மலைத்தொடர் தி◌ருநெல்வேலியை திருவிதாங்கூர் (இன்றைய கேரளா) பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்கும் ஒரு வலுவான இயற்கை தடையாக அமைகிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் ஒரு இயற்பியல் எல்லையாக மட்டுமல்லாமல், மாவட்டத்தின் காலநிலை, மழைப்பொழிவு, தாவரங்கள் மற்றும் நதி அமைப்புகளையும் பாதிக்கின்றன. ஏராளமான மலைப்பாதைகள் திருநெல்வேலியை கேரளாவுடன் இணைக்கின்றன, வரையறுக்கப்பட்ட வர்த்தகம் மற்றும் இயக்கத்தை

எளிதாக்குகின்றன, அதே நேரத்தில் ஒரு தனித்துவமான பிராந்திய அடையாளத்தையும் பராமரிக்கின்றன.

கிழக்கு **எல்லை வங்காள விரிகுடாவால்** குறிக்கப்பட்டுள்ளது. நீண்ட கடற்கரை வரலாற்று ரீதியாக மாவட்டத்தை கடல்சார் வர்த்தக வழிகள், முத்து மற்றும் சங்க் மீன்பிடித்தல் மற்றும் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துடன் இணைத்துள்ளது. தூத்துக்குடி (தூத்துக்குடி) போன்ற துறைமுகங்கள் இந்த எல்லையில் வளர்ச்சியடைந்தன, இதனால் திருநெல்வேலி இலங்கை, தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் ஐரோப்பிய வர்த்தக சக்திகளுடன் தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது. கிழக்கு கடல் எல்லை என்பது மாவட்டத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியை பெரிதும் பாதித்த ஒரு இயற்கையான, மறுக்க முடியாத எல்லையாகும்.

தெற்குப் **பகுதியில், திருநெல்வேலி, இந்தியப் பெருங்கடலால்** சூழப்பட்டுள்ளது, இது **கேப் கொமோரின் (கன்னியாகுமரி) அருகே உள்ளது** . இந்த எல்லை நிலம் மற்றும் கடல் சந்திக்கும் இடத்தைக் குறிக்கிறது மற்றும் மாவட்டத்திற்கு மூலோபாய மற்றும் புவியியல் முக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறது. தெற்கு கடற்கரை எல்லை வரலாற்று ரீதியாக மீன்பிடித்தல், உப்பு உற்பத்தி, கடலோர வர்த்தகம் மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றத்துடன் தொடர்புடையது. இது திருநெல்வேலியை மேலும் தெற்கே உள்ள நிலங்களிலிருந்து பிரிக்கும் இயற்கை எல்லையையும் வழங்குகிறது.

வடக்குப் பகுதியில், திருநெல்வேலி மாவட்டம் மதுரா (மதுரை) மாவட்டத்தால் சூழப்பட்டுள்ளது. மேற்கு மற்றும் கிழக்கு எல்லைகளைப் போலன்றி, வடக்கு எல்லை ஆறு அல்லது மலை போன்ற இயற்கை அம்சத்தால் குறிக்கப்படவில்லை. மாறாக, விருதுநகர் (வரலாற்று ரீதியாக விருதுபதி) போன்ற முக்கியமான

நகரங்களுக்கு அருகில் செல்லும் கிழக்கு-மேற்கு கோட்டில் தோராயமாக வரையப்பட்ட நிர்வாக எல்லையாகும். இந்த எல்லை திருநெல்வேலிக்கும் மதுரைப் பகுதிக்கும் இடையிலான விவசாயம், வணிகம் மற்றும் கலாச்சார தொடர்புகளை எளிதாக்கியுள்ளது.

திருநெல்வேலியின் எல்லைகள் ஒன்றாக தோராயமாக முக்கோண வடிவத்தை உருவாக்குகின்றன, மேற்கில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள், கிழக்கு மற்றும் தெற்கில் கடல் மற்றும் வடக்கில் மதுரை மாவட்டம் உள்ளன. இந்த புவியியல் சூழ்ச்சி மாவட்டத்திற்கு ஒரு தனித்துவமான தன்மையை அளித்துள்ளது, இது மெட்ராஸ் மாகாணத்தின் இயற்பியல் அம்சங்களின் அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட ஒரு சிறிய பிரதிநிதித்துவமாக அமைகிறது. இயற்கை எல்லைகள் பாதுகாப்பை வழங்கியுள்ளன, அதே நேரத்தில் திறந்த வடக்கு எல்லை தமிழ் உள்நாட்டுடனான தொடர்புகளை செயல்படுத்தியுள்ளது.

கலாச்சார பாரம்பரியம்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் பண்டைய தமிழ் நாகரிகம், ஆழமாக வேரூன்றிய மத மரபுகள், துடிப்பான நாட்டுப்புற நடைமுறைகள், பாரம்பரிய கலைகள் மற்றும் பாண்டிய, சோழ, நாயக்க மற்றும் பிற்கால காலனித்துவ காலங்களுடனான நீண்ட வரலாற்று தொடர்பை பிரதிபலிக்கும் ஒரு வளமான மற்றும் தொடர்ச்சியான கலாச்சார பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. திருநெல்வேலியின் கலாச்சார வாழ்க்கை பல நூற்றாண்டுகளாக உருவாகி, சங்க கால மரபுகளை இடைக்கால கோயில் கலாச்சாரம் மற்றும் நவீன சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களுடன் கலக்கிறது. தமிழ் மொழி, சைவ-வைணவ மரபுகள் மற்றும் பழங்கால பழக்கவழக்கங்களை வலுவாகப் பின்பற்றுவதால், இந்த மாவட்டம்

தெற்கு தமிழ்நாட்டின் கலாச்சார மையங்களில் ஒன்றாக பரவலாகக் கருதப்படுகிறது.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் மையமாக மதம் உள்ளது, சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலை வாழ்க்கையில் கோயில்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. திருநெல்வேலியில் உள்ள நெல்லையப்பர்-காந்திமதி அம்மன் கோயில், அதன் உயர்ந்த கோபுரங்கள், இசைத் தூண்களை, விசாலமான மண்டபங்கள் மற்றும் சிக்கலான சிற்பங்களுக்குப் பெயர் பெற்ற திராவிட கோயில் கட்டிடக்கலைக்கு ஒரு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டாக நிற்கிறது. சங்கரன்கோவிலில் உள்ள சங்கரநாராயணர் கோயில், கிருஷ்ணாபுரம் வெங்கடாசலபதி கோயில் மற்றும் குற்றாலம் கோயில்கள் போன்ற கோயில்கள் சைவம் மற்றும் வைணவத்தின் தொகுப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன மற்றும் மாவட்டத்தின் ஆன்மீக சகிப்புத்தன்மை மற்றும் ஒற்றுமையை நிரூபிக்கின்றன. இந்த கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமல்லாமல் கல்வி, இசை, நடனம், திருவிழாக்கள் மற்றும் தொண்டு மையங்களாகவும் செயல்படுகின்றன.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக கோயில் திருவிழாக்கள் உள்ளன, மேலும் அவை மக்களின் கூட்டு பங்கேற்பை பிரதிபலிக்கின்றன. பிரம்மோற்சவம், தேர் திருவிழா (தேர் திருவிழா), ஆனி மற்றும் ஆடி திருவிழாக்கள் மற்றும் கார்த்திகை தீபம் போன்ற பிரமாண்டமான விழாக்கள் தமிழ்நாடு முழுவதிலுமிருந்து பக்தர்களை ஈர்க்கின்றன. நாதஸ்வரம் மற்றும் தவில் போன்ற பாரம்பரிய இசையுடன் கூடிய தெப்பத் திருவிழா (தெப்பம்) மற்றும் கோயில் ஊர்வலங்கள் சமூக பிணைப்பை வலுப்படுத்துகின்றன மற்றும் பண்டைய சடங்கு நடைமுறைகளைப் பாதுகாக்கின்றன. இந்த விழாக்கள் பாரம்பரிய

கலைகள், கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தையும் ஊக்குவிக்கின்றன.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் புலமைக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது. தமிழ் மொழியையும் பக்தி இலக்கியத்தையும் வளப்படுத்திய பல கவிஞர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் மத சிந்தனையாளர்களை இந்த மாவட்டம் உருவாக்கியுள்ளது. திருநெல்வேலியுடன் தொடர்புடைய சைவ துறவிகள் மற்றும் அறிஞர்கள் வரலாற்று, சமூக மற்றும் கலாச்சார தகவல்களைப் பாதுகாக்கும் தேவார மரபுகள் மற்றும் கோயில் கல்வெட்டுகளுக்கு பங்களித்தனர். தமிழ் மடங்கள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களின் வலுவான இருப்பு பாரம்பரிய தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் மற்றும் ததுவத்தைப் பாதுகாக்க உதவியது.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தில் இசை மற்றும் நடனம் ஒரு மரியாதைக்குரிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. கோயில் ஆதரவின் கீழ் கர்நாடக இசை செழித்தது, பக்தி இசையமைப்புகள் மத விழாக்களில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாக அமைந்தன. கோயில் திருவிழாக்கள் மற்றும் கலாச்சார நிகழ்வுகளின் போது பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் பாரம்பரிய நடன மரபுகளை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கின்றன. பாரம்பரிய வடிவங்களுடன், கரகாட்டம், கும்மி, கோலாட்டம், ஒயிலாட்டம் மற்றும் வில்லுப்பாட்டு போன்ற நாட்டுப்புற கலைகள் கிராம விழாக்கள் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளின் போது பரவலாகப் பயிற்சி செய்யப்படுகின்றன, இது மக்களின் விவசாய வாழ்க்கை முறை மற்றும் வாய்வழி மரபுகளை பிரதிபலிக்கிறது.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் மற்றொரு முக்கிய பரிமாணமாக நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள் அமைகின்றன. சுடலை மாடன், எசக்கி

அம்மன் மற்றும் முத்தாரம்மன் போன்ற கிராம தெய்வங்கள் நாட்டுப்புற இசை, நடனம் மற்றும் நாடக நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கிய தனித்துவமான சடங்குகளுடன் வழிபடப்படுகின்றன. இந்த நடைமுறைகள் இயற்கை, விவசாயம் மற்றும் ஆன்மீகம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஆழமான தொடர்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மழை, அறுவடை மற்றும் கிராமங்களின் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய சடங்குகள் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்படுகின்றன, இது பூர்வீக நம்பிக்கை அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கிறது.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பாரம்பரியம் அதன் பாரம்பரிய தொழில்கள் மற்றும் கைவினைகள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. கைத்தறி நெசவு, பனை ஓலை பொருட்கள், பித்தளை மற்றும் உலோக வேலைப்பாடுகள், மற்றும் சிற்பம் மற்றும் கல் செதுக்குதல் போன்ற கோயில் தொடர்பான கைவினைப்பொருட்கள் பல தலைமுறைகளாக நடைமுறையில் உள்ளன. புகழ்பெற்ற திருநெல்வேலி ஹல்வா உட்பட மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய உணவு வகைகள், பிராந்திய ரசனைகளையும் கலாச்சார அடையாளத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன, இது பெரும்பாலும் கோயில் திருவிழாக்கள் மற்றும் சமூகக் கூட்டங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார மரபின் ஒரு பகுதியாக சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களும் உள்ளன. காலனித்துவ மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவ காலங்களில் கல்வி, சமூக சமத்துவம் மற்றும் மத நல்லிணக்கத்தை மேம்படுத்துவதில் இந்த மாவட்டம் முக்கிய பங்கு வகித்தது. இந்து கோவில்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் மற்றும் முஸ்லிம் மசூதிகளின் சகவாழ்வு, வகுப்புவாத நல்லிணக்கம் மற்றும் பகிரப்பட்ட கலாச்சார இடங்களின் நீண்ட பாரம்பரியத்தை விளக்குகிறது.

முடிவாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கலாச்சார பாரம்பரியம் மதம், இலக்கியம், கலைகள், திருவிழாக்கள், நாட்டுப்புற மரபுகள், கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் சமூக விழுமியங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து நெய்யப்பட்ட ஒரு வளமான திரைச்சீலை ஆகும். அதன் கோயில்கள் கட்டிடக்கலை சிறப்பின் சின்னங்களாக நிற்கின்றன, அதே நேரத்தில் அதன் திருவிழாக்கள் மற்றும் நாட்டுப்புற நடைமுறைகள் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப்படும் வாழ்க்கை மரபுகளைப் பாதுகாக்கின்றன. நவீன தாக்கங்களுக்கு ஏற்ப இந்த மாவட்டம் அதன் கலாச்சார அடையாளத்தைத் தொடர்ந்து பராமரித்து வருகிறது, திருநெல்வேலியை தமிழ் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் முக்கிய மையமாக மாற்றுகிறது.

தொல்பொருள் சான்றுகள்

தமிழ்நாட்டின் தொல்பொருள் வரலாற்றில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பிடித்துள்ளது, ஏனெனில் இது வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் முதல் இடைக்காலம் வரை மனித ஆக்கிரமிப்புக்கான தொடர்ச்சியான சான்றுகளை வழங்குகிறது. இப்பகுதியில் உள்ள தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்புகள் ஆரம்பகால மனித குடியேற்றங்கள், பெருங்கற்கால கலாச்சாரம், ஆரம்பகால வரலாற்று வர்த்தகம், கோயில் சார்ந்த சமூகம் மற்றும் பல்வேறு வம்சங்களின் கீழ் நிர்வாக அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன. நதி பள்ளத்தாக்குகள், வளமான சமவெளிகள் மற்றும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் அடிவாரங்கள் போன்ற மாவட்டத்தின் புவியியல் அம்சங்கள் ஆரம்பகால வாழ்விடத்திற்கு சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்கியது, இது ஏராளமான தொல்பொருள் எச்சங்களில் பிரதிபலிக்கிறது.

திருநெல்வேலியில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய சான்றுகள் முக்கியமாக கற்காலம், இடைக் கற்காலம் மற்றும் புதிய கற்கால காலங்களைச் சேர்ந்த கல் கருவிகள் மற்றும் வாழ்விடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. தொல்பொருள் ஆய்வுகள் ஆற்றுப் படுகைகள் மற்றும் மலைச் சரிவுகளில் குவார்ட்ஸ் மற்றும் செர்ட்டால் செய்யப்பட்ட கை கோடரிகள், ஸ்கிராப்பர்கள் மற்றுமꣳ செதில்கள் போன்ற கச்சா கல் கருவிகளை அடையாளம் கண்டுள்ளன. இந்த கருவிகள் வன வளங்கள் மற்றும் நதி அமைப்புகளை நம்பியிருந்த ஆரம்பகால வேட்டைக்காரர் சமூகங்களின் இருப்பைக் குறிக்கின்றன. வேட்டையாடுதல் சேகரிப்பிலிருந்து உணவு உற்பத்திக்கு படிப்படியாக மாறுவது மெருகூட்டப்பட்ட கல் கருவிகள் மற்றும் மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளில் ஆரம்பகால விவசாய நடவடிக்கைகளின் தடயங்களிலிருந்து தெளிவாகிறது.

திருநெல்வேலியில் உள்ள தொல்பொருள் சான்றுகளின் மிக முக்கியமான வகைகளில் மெகாலிதிக் எச்சங்கள் ஒன்றாகும். சேரன்மகாதேவி, பாளையங்கோட்டை, நாங்குநேரி மற்றும் சங்கரன்கோவில் பகுதிகள் போன்ற பகுதிகளில் டால்மென்ஸ், கெய்ன் வட்டங்கள், சிஸ்ட்கள், கலச புதைகுழிகள் மற்றும் கல் வட்டங்கள் அடங்கிய ஏராளமான புதைகுழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மெகாலிதிக் நினைவுச்சின்னங்கள் சிக்கலான அடக்க நடைமுறைகள் மற்றும் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய நம்பிக்கை அமைப்புகளை பிரதிபலிக்கின்றன. அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடங்களுக்குள் இரும்பு கருவிகள், கருப்பு-சிவப்பு பாத்திர மட்பாண்டங்கள், மணிகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் இருப்பது இரும்பு தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாடு மற்றும் இரும்புக் காலத்தில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகங்கள் தோன்றியதைக் குறிக்கிறது.

திருநெல்வேலியில் உள்ள ஆரம்பகால வரலாற்று தொல்பொருள் சான்றுகள், சங்க கால தமிழ் சமூகத்துடன் மாவட்டம் ஒருங்கிணைந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன. அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் மேற்பரப்பு கண்டுபிடிப்புகள் நகரமயமாக்கல், வர்த்தகம் மற்றும் அரசியல் அமைப்பைக் குறிக்கும் மட்பாண்டங்கள், செங்கல் கட்டமைப்புகள், நாணயங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளை அளித்துள்ளன. மாவட்டத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் ரோமானிய நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது, தமிழ் கடற்கரையில் அருகிலுள்ள துறைமுகங்கள் மூலம் ரோமானிய உலகத்துடன் தீவிர வர்த்தக உறவுகளைக் குறிக்கிறது. நீண்ட தூர வர்த்தகத்திற்கு விவசாய மற்றும் வன விளைபொருட்களை வழங்கும் ஒரு உள்நாட்டுப் பகுதியாக திருநெல்வேலியின் பங்கை இந்த கண்டுபிடிப்புகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

திருநெல்வேலியின் வரலாற்றை மறுகட்டமைப்பதற்கான தொல்பொருள் சான்றுகளின் முக்கிய ஆதாரமாக கல்வெட்டுகள் உள்ளன. கோயில் சுவர்களில் காணப்படும் ஏராளமான கல்வெட்டுகள், நடுகல் மற்றும் செப்புத் தகடுகள் பாண்டிய, சோழ, விஜயநகர மற்றும் நாயக்கர் காலங்களைச் சேர்ந்தவை. இந்தக் கல்வெட்டுகள் நில மானியங்கள், நீர்ப்பாசன மேலாண்மை, கோயில் நிர்வாகம், வரிவிதிப்பு, சமூக அமைப்பு மற்றும் மத நடைமுறைகள் பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வழங்குகின்றன. கிராமப்புறங்களில் காணப்படும் வீரக்கற்கள், கால்நடைத் தாக்குதல்கள் அல்லது போர்களில் தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்த வீரர்களை நினைவுகூரும் வகையில், ஆரம்பகால தமிழ் சமூகத்தின் தற்காப்பு கலாச்சாரத்தை பிரதிபலிக்கின்றன.

திருநெல்வேலியின் இடைக்கால கலாச்சார மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சிக்கு கோயில் தொல்லியல் வளமான

சான்றுகளை வழங்குகிறது. நெல்லையப்பர்–காந்திமதி அம்மன் கோயில், சங்கரன்கோவிலில் உள்ள சங்கரநாராயணர் கோயில் மற்றும் கிருஷ்ணபுரம் கோயில் போன்ற கோயில்கள் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், சிற்ப பலகைகள் மற்றும் கல்வெட்டுகளுடன் மேம்பட்ட திராவிட கட்டிடக்கலை பாணிகளைக் காட்டுகின்றன. கட்டமைப்பு எச்சங்கள், உருவப்படங்கள் மற்றும் கோயில் அமைப்பு ஆகியவை கோயிலை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதார மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன, அங்கு கோயில்கள் நில உரிமையாளர்கள், முதலாளிகள் மற்றும் கற்றல் மையங்களாக செயல்பட்டன.

நீர்ப்பாசனம் மற்றும் நீர் மேலாண்மை தொடர்பான தொல்பொருள் சான்றுகள் திருநெல்வேலி மக்களின் மேம்பட்ட பொறியியல் திறன்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மாவட்டம் முழுவதும் காணப்படும் பண்டைய குளங்கள், கால்வாய்கள், மதகுகள் மற்றும் அணைக்கட்டுகள் விவசாயத்திற்காக நதி நீரைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முயற்சிகளை நிரூபிக்கின்றன. கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் மன்னர்கள், உள்ளூர் தலைவர்கள் மற்றும் கோயில் அதிகாரிகளால் நீர்ப்பாசனப் பணிகளை நிர்மாணித்தல் மற்றும் பராமரித்தல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன, இது விவசாய வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்துவதில் கூட்டுப் பொறுப்பின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிக்கிறது.

திருநெல்வேலியில் இருந்து கிடைக்கும் நாணயவியல் சான்றுகள் தொல்பொருள் பதிவை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன. பாண்டியர்கள், சோழர்கள், விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள், நாயக்கர்கள் மற்றும் பிற்கால ஐரோப்பிய சக்திகளுக்குச் சொந்தமான நாணயங்கள் மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நாணயங்கள் பொருளாதார

நிலைமைகள், வர்த்தக வலையமைப்புகள், அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் பண அமைப்புகள் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன. வெளிநாட்டு நாணயங்களின் புழக்கம் பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் திருநெல்வேலியின் பங்களிப்பையும் பிரதிபலிக்கிறது.

பழங்கால குடியிருப்புகள், கோட்டைகள், சாலைகள் மற்றும் சந்தை மையங்கள் இருப்பது திருநெல்வேலியின் மூலோபாய மற்றும் நிர்வாக முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. பழைய கோட்டைகள் மற்றும் குடியேற்ற மேடுகளின் தொல்பொருள் தடயங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிர்வாகம் மற்றும் பாதுகாப்பு வழிமுறைகளை பரிந்துரைக்கின்றன. சாலை நெட்வொர்க்குகள் உட்புற பகுதிகளை கடலோர துறைமுகங்கள் மற்றும் கோயில் நகரங்களுடன் இணைத்து, வர்த்தகம் மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றத்தை எளிதாக்குகின்றன.

முடிவில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தொல்பொருள் சான்றுகள் வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலங்களிலிருந்து இடைக்காலம் வரை அதன் வரலாற்று வளர்ச்சியின் விரிவான படத்தை முன்வைக்கின்றன. கல் கருவிகள், மெகாலிதிக் புதைகுழிகள், கல்வெட்டுகள், கோயில்கள், நீர்ப்பாசனப் பணிகள், நாணயங்கள் மற்றும் குடியேற்ற எச்சங்கள் ஆகியவை மாவட்டத்தின் கலாச்சார தொடர்ச்சி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மற்றும் சமூக-பொருளாதார சிக்கலான தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்புகள் தமிழ்நாடு மற்றும் தென்னிந்தியாவின் பரந்த வரலாற்றில் திருநெல்வேலியின் முக்கிய பங்கை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கலாச்சார நடைமுறைகள் மற்றும் மரபுகள்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் அதன் நீண்ட வரலாற்று தொடர்ச்சி, வளமான நதி அமைப்புகள், கோயில்களை மையமாகக்

கொண்ட சமூகம் மற்றும் விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் வணிக சமூகங்களுக்கிடையேயான தொடர்பு ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு வளமான மற்றும் துடிப்பான கலாச்சார பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. மாவட்டத்தின் கலாச்சார நடைமுறைகள் பண்டைய தமிழ் மரபுகள், மத நம்பிக்கைகள், நாட்டுப்புற பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பிராந்திய அடையாளங்களின் இணக்கமான கலவையை பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த மரபுகள் பல நூற்றாண்டுகளாக பாண்டியர்கள், சோழர்கள், நாயக்கர்கள் மற்றும் பின்னர் காலனித்துவ தொடர்புகளின் செல்வாக்கின் கீழ் உருவாகியுள்ளன, அதே நேரத்தில் அவற்றின் பூர்வீக தன்மையை இன்னும் பாதுகாத்து வருகின்றன.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார வாழ்க்கையை வடிவமைப்பதில் மதம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்து மதம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மத மரபை உருவாக்குகிறது, சைவம் மற்றும் வைணவம் இப்பகுதியில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. நெல்லையப்பர்–காந்திமதி அம்மன் கோயில், சங்கரன்கோவிலில் உள்ள சங்கரநாராயணர் கோயில் மற்றும் பல்வேறு முருகன் மற்றும் அம்மன் கோயில்கள் போன்ற முக்கிய கோயில்கள் கலாச்சார கருக்களாக செயல்படுகின்றன. தினசரி சடங்குகள், திருவிழாக்கள், கோயில் இசை மற்றும் ஊர்வலங்கள் சமூக வாழ்க்கையில் ஒருங்கிணைந்தவை, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் மத அடையாளத்தை வலுப்படுத்துகின்றன. கோயில்கள் கற்றல், கலை, தொண்டு மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மையங்களாகவும் செயல்படுகின்றன.

திருநெல்வேலியில் கோயில் திருவிழாக்கள் ஒரு முக்கியமான கலாச்சார நடைமுறையாகும். பிரம்மோற்சவம், தேர் திருவிழா (தேர் திருவிழாக்கள்), கல்யாண உற்சவம் மற்றும் தெப்பத் திருவிழாக்கள் போன்ற வருடாந்திர விழாக்கள் ஏராளமான

பொதுமக்களின் பங்கேற்பை ஈர்க்கின்றன. இந்த விழாக்கள் சடங்கு நிகழ்ச்சிகள், பாடல்கள் ஓதுதல், பக்தி இசை மற்றும் இதிகாசங்கள் மற்றும் புராணங்களிலிருந்து நாடகச் செயல்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, தேர் திருவிழாக்கள் கூட்டு பக்தி மற்றும் சமூக முயற்சியைக் குறிக்கின்றன, ஏனெனில் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் கோயில் தேர்களை இழுப்பதில் பங்கேற்கிறார்கள்.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார மரபின் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக நாட்டுப்புற மத நடைமுறைகளும் கிராம தெய்வங்களும் அமைகின்றன. அய்யனார், கருப்பசாமி, சுடலைமாடன் போன்ற காவல் தெய்வங்களையும், பல்வேறு அம்மன் தெய்வங்களையும் வழிபடுவது பாதுகாப்பு, கருவுறுதல் மற்றும் மூதாதையர் ஆவிகளுடன் தொடர்புடைய பண்டைய நம்பிக்கை முறைகளை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் பிராமணமற்ற சடங்குகள், முந்தைய காலங்களில் விலங்கு பலியிடுதல் மற்றும் கிராம பூசாரிகளால் நடத்தப்பட்ட நாட்டுப்புற விழாக்கள் மூலம் வணங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நடைமுறைகள் பாரம்பரிய மற்றும் நாட்டுப்புற மத மரபுகளின் சகவாழ்வை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார வாழ்வில் விவசாய பழக்கவழக்கங்களும் பருவகால சடங்குகளும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன, ஏனெனில் வரலாற்று ரீதியாக விவசாயம் மக்களின் முக்கிய தொழிலாக இருந்து வருகிறது. பொங்கல் போன்ற பண்டிகைகள் விவசாய சுழற்சியைக் கொண்டாடுகின்றன மற்றும் இயற்கை, கால்நடைகள் மற்றும் சூரியனுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றன. விதைப்பு, அறுவடை மற்றும் நீர்ப்பாசனம் தொடர்பான சடங்குகள் மக்களுக்கும் தாமிரபரணி நதிக்கும் இடையிலான நெருங்கிய உறவைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த

பழக்கவழக்கங்கள் சமூக ஒத்துழைப்பையும் இயற்கை வளங்களுக்கான மரியாதையையும் வலுப்படுத்துகின்றன.

திருநெல்வேலியில் திருமண பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளூர் மாறுபாடுகளுடன் இணைந்து பாரம்பரிய தமிழ் மதிப்புகளை பிரதிபலிக்கின்றன. குடும்ப உறவுகள், சமூகக் கடமைகள் மற்றும் மத புனிதத்தை வலியுறுத்தி, சாதி மற்றும் சமூகம் சார்ந்த சடங்குகளின்படி இந்து திருமணங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணங்கள், சடங்கு பரிசுகள், சமூக விருந்துகள் மற்றும் சடங்கு இசை போன்ற நடைமுறைகள் தொடர்ந்து குறிப்பிடத்தக்கவை. அதே நேரத்தில், நவீன தாக்கங்கள் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட சடங்குகள் மற்றும் சட்டப் பதிவு போன்ற மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன, இது கலாச்சார தகவமைப்புத் தன்மையைக் காட்டுகிறது.

திருநெல்வேலியில் உடை மற்றும் அலங்காரம் கலாச்சார அடையாளத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். வேஷ்டி, அங்கவஸ்திரம் மற்றும் புடவைகள் போன்ற பாரம்பரிய உடைகள் பொதுவாக மத விழாக்கள் மற்றும் பண்டிகைகளின் போது அணியப்படுகின்றன. பெண்கள் பாரம்பரியமாக தங்க நகைகளால் தங்களை அலங்கரிக்கிறார்கள், இது சமூக அந்தஸ்து மற்றும் பொருளாதார பாதுகாப்பின் அடையாளமாகவும் செயல்படுகிறது. இந்த மாவட்டம் வரலாற்று ரீதியாக திறமையான கைவினைஞர்கள் மற்றும் பாரம்பரிய கைவினைத்திறனுக்காக, குறிப்பாக உலோக வேலைப்பாடுகள் மற்றும் கோயில் அலங்காரங்களுக்கு பெயர் பெற்றது.

திருநெல்வேலியின் நாட்டுப்புறக் கலைகள் மற்றும் நிகழ்த்து மரபுகள் கிராமப்புற மக்களின் படைப்பு வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கின்றன. கரகாட்டம், கும்மி, ஒயிலாட்டம், வில்லுப்பாட்டு மற்றும் தெருக்கூத்து போன்ற கலை வடிவங்கள் திருவிழாக்கள்,

கோயில் விழாக்கள் மற்றும் சமூகக் கூட்டங்களின் போது நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் இசை, நடனம், கதைசொல்லல் மற்றும் சமூக வர்ணனை ஆகியவற்றை இணைத்து, வாய்மொழி மரபுகளைப் பாதுகாத்து, தலைமுறை தலைமுறையாக கலாச்சார விழுமியங்களைக் கடத்துகின்றன.

திருநெல்வேலியின் உணவு கலாச்சாரம் எளிமை மற்றும் சடங்கு முக்கியத்துவம் இரண்டையும் பிரதிபலிக்கிறது. காய்கறிகள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் பாரம்பரிய தயாரிப்புகளுடன் கூடிய அரிசி சார்ந்த உணவுகள் பிரதான உணவாக அமைகின்றன. பண்டிகைகள் மற்றும் சடங்குகளின் போது சிறப்பு உணவுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன, மேலும் தெய்வங்களுக்கு உணவு பிரசாதம் மத அனுசரிப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பண்டிகைகள் மற்றும் வாழ்க்கைச் சுழற்சி விழாக்களின் போது பொது விருந்து சமூக பிணைப்புகளையும் கூட்டு அடையாளத்தையும் வலுப்படுத்துகிறது.

திருநெல்வேலியில் சமூக பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சமூக வாழ்க்கை பாரம்பரியமாக சாதி, உறவினர் மற்றும் கிராம நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. கிராம சபைகள், கோயில் குழுக்கள் மற்றும் சாதி சபைகள் சமூக நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும், சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பதிலும் பங்கு வகித்தன. இந்த கட்டமைப்புகள் காலப்போக்கில் உருவாகியிருந்தாலும், அவை நவீன ஜனநாயக நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து சமூக தொடர்புகள் மற்றும் கலாச்சார விதிமுறைகளை தொடர்ந்து பாதிக்கின்றன.

தாமிரபரணி நதியின் பங்கு

இந்த அத்தியாயத்தில் தாமிரபரணி நதி அமைப்பு பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அத்தியாயத்தில் நதியின் தோற்றம் மற்றும் அதன் துணை நதிகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீவைகுண்டம் பிரதான அணையைத் தவிர பல துணை அணைகள் உள்ளன.

துணை அணைகளுடன் இணைக்கப்பட்ட பல்வேறு கால்வாய்களும் இந்த அத்தியாயத்தில் வெளிப்படுகின்றன. குரு பகவான் ஒரு ராசியிலிருந்து இன்னொரு ராசிக்கு சஞ்சாரம் செய்யும் போது, இந்து ராசி அறிகுறிகளுக்கு ஏற்ப பன்னிரண்டு முக்கிய புனித நதிகளில் புஷ்கரம் விழா நடைபெறுகிறது. அதன்படி, குரு பகவான் அக்டோபர் 12 ஆம் தேதி துலா ராசியிலிருந்து விருச்சிக ராசிக்கு இடம்பெயர்ந்து அக்டோபர் 23 வரை 12 நாட்கள் அதே ராசியில் வசிக்கிறார். மாநிலம் முழுவதிலுமிருந்து லட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் இந்த நிகழ்வில் பங்கேற்பார்கள்.

தாமிரபரணி என்ற பெயரின் அர்த்தம் மற்றும் தோற்றம்

சமஸ்கிருதத்தில் 'தாம்ர' என்றால் "செம்பு" அல்லது "சிவப்பு" என்று பொருள், மேலும் இந்த வார்த்தையின் இரண்டாம் பாதி பர்ணா, "ஒரு இலை" அல்லது "ஒரு மரம்" மற்றும் வர்ணா, "நிறம்" என்று பலவிதமாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. எனவே இது "செம்பு நிற நதி" அல்லது "சிவப்பு இலைகளின் நதி" என்று அழைக்கப்படுகிறது. தாமிரபரணி நதி அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் பாபநாசத்திற்கு மேலே உள்ள மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் பெரிய பொதிகை மலைகளின் சிகரத்திலிருந்து உருவாகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, தாமிரபரணி தமிழ்நாட்டின் ஒரே பெரிய நதியாக இருந்தது, அதன் மூலமும் முடிவும் ஒரே மாவட்டத்தில் இருந்தது. இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த நதி திருநெல்வேலி மற்றும் தூத்துக்குடி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களைக் கடந்து தூத்துக்குடிக்கு அருகிலுள்ள புன்னைக்காயலில் வங்காள விரிகுடாவில் மன்னார் வளைகுடாவில் இணைகிறது.

இந்த ஆறுகள் தாமிரபரணியுடன் இணைந்து, சமவெளியை அடைவதற்கு முன்பு அதன் பாதையை வளப்படுத்துகின்றன.

வலதுபுறத்தில் உள்ள சமவெளிகளில் தாமிரபரணியின் நீரை வளப்படுத்தும் முதல் துணை நதி மணிமுத்தாறு ஆகும். பின்னர் கடனாநதி வருகிறது, இது திருப்புடைமருதூரில் தாமிரபரணியுடன் இணைகிறது. கடனாநதி தாமிரபரணியில் நுழைவதற்கு முன்பு, கடனாநதி கல்லார், கருணையார் மற்றும் வீரநதி அல்லது வராஹநதி ஆகியவற்றால் இணைகிறது, இது கிலா ஆம்பூரிலிருந்து வடகிழக்கே 1.5 கி.மீ தொலைவில் கடனாநதியுடன் இணைகிறது. பச்சையாறு நதி பாளையங்கோட்டை தாலுகாவில் உள்ள தருவாய் கிராமத்திற்கு அருகில் தாமிரபரணியுடன் இணைகிறது. தாமிரபரணியின் முக்கியமான மற்றும் வளமான துணை நதிகளில் ஒன்று சித்ரநதி ஆகும், இது குற்றாலம் மலைகளில் உற்பத்தியாகி குண்டர், ஹனுமநதி மற்றும் கருப்பநதி ஆறுகளிலிருந்து நீர்வரத்தைப் பெறுகிறது. சீவலப்பேரி கிராமத்தில் உள்ள தாமிரபரணியில் சித்தர் தன்னைக் காலி செய்கிறார்.

தாமிரபரணி, பொதிகை எனப்படும் ஒரு உன்னதமான கூம்பு வடிவ மலையில் எழுகிறது, இது பொதுவாக பொதியம் அல்லது பொதிய-மா-மலை என்று அழைக்கப்படுகிறது, இதன் பொருள் "மறைவு இடம்" என்று கீழே விளக்கப்படும். உள்ளூரில் இது பெரிய பொதிகை அல்லது பெரிய பொதிகை என்று அழைக்கப்படுகிறது, இதை ஒட்டியிருக்கும் ஐந்து தலைகளைக் கொண்ட ஐந்து தலைகளைக் கொண்ட சிறிய மலையிலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்காக. இந்த மலை திருநெல்வேலி மலைத்தொடரில் மிக உயரமானது, 6,800 அடி உயரம் கொண்டது, மேலும் இது பாண்டியர்களின் தனித்துவமான மலையாக பூர்வீகக் கவிஞர்களால் கருதப்படுகிறது, பாண்டிய மன்னரின் பட்டங்களில் ஒன்று "பொதியத்தின் இறைவன்". இந்த மலை மலைத்தொடரின் மற்ற மலைகளிலிருந்து கிட்டத்தட்ட பத்து மைல்கள் தொலைவில் உள்ளது, இதனால் அதன் மீது எழும் தாமிரபரணி சமவெளிகளில்

வெளிப்படுவதற்கு முன்பு மலை நாட்டின் கணிசமான அளவை வடிகட்டுகிறது.

தாமிரபரணி ஆற்றுப்படுகை வடிகால்

தாமிரபரணி மற்றும் அதன் துணை நதிகள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் கிழக்கு சரிவில், 1869 மீ (6132 அடி) உயரத்தில், அடுப்கல் மொட்டை, அகஸ்தியமலை மற்றும் செம்முஞ்சி மொட்டை போன்றவற்றை இணைக்கும் இடத்தில் உருவாகின்றன. 12 (பன்னிரண்டு) க்கும் மேற்பட்ட துணை நதிகள் ஆற்றில் ஓடும்போது இணைகின்றன, அவற்றில் சேர்வலாறு, மணிமுத்தாறு, கடனா நதி, பச்சையார் மற்றும் சித்தாறு ஆகியவை முக்கிய நதிகள் என்று கூறலாம். தாமிரபரணி அதன் தோற்றத்திலிருந்து 22 கி.மீ தூரம் பயணித்த பிறகு அதன் துணை நதி சேர்வலாறு இணைக்கிறது. மணிமுத்தாறு முக்குட்டுக்கலில் இருந்து உருவாகி அதன் 36 வது கி.மீ.யில் தாமிரபரணியுடன் சங்கமிக்கிறது. துணை நதி கடனா நதி அதன் இடதுபுறத்தில் 43 வது கி.மீ.யில் தாமிரபரணியுடன் இணைகிறது. இந்த நதி சேரன்மகாதேவி நகரம் வழியாக பாய்ந்து, அதன் வலதுபுறத்தில் அடுத்த துணை நதி (அதாவது) பச்சையாறுக்குள் நுழைகிறது. அதன் பிறகு தாமிரபரணி திருநெல்வேலி வழியாகச் சென்று, அதன் பிறப்பிடத்திலிருந்து 73 கி.மீ தொலைவில், அதன் துணை நதியான சிற்றாறு சிவாலப்பேரி அருகே அதனுடன் கலக்கிறது. இந்த இடத்திலிருந்து, ஆறு தெற்கு நோக்கியும் பின்னர் கிழக்கு நோக்கியும் பாய்ந்து, அதன் 96வது கி.மீ.யில், ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டு ஆற்றின் குறுக்கே பரவுகிறது. பின்னர் தாமிரபரணி ஆறு, மேலும் 30 கி.மீ. கடந்து, பழையகாயல் கிராமத்திற்குத் தெற்கே மன்னார் வளைகுடாவில் கலக்கிறது.

தாமிரபரணி நதியின் போக்கு

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில்தான் மாவட்டத்தின் அனைத்து ஆறுகளும் உற்பத்தியாகின்றன. மாவட்டத்தின் முக்கிய நதியான தாமிரபரணி சுமார் 1,750 மைல்கள் பரப்பளவில் பாய்கிறது. பெரிய பொதிகியில் அதன் மூலத்திலிருந்து மன்னார் வளைகுடாவில் உள்ள அதன் முகத்துவாரம் வரை 715 மைல்கள் நீளம் கொண்டது. மலைத்தொடரில் மட்டும் 200 மைல்கள் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியைக் கொண்ட இது, இரண்டு பருவமழைகளின் முழு பலனையும் அனுபவிக்கிறது, மேலும் அதன் படுக்கை ஒருபோதும் வறண்டு போவதில்லை. சில மைல்களுக்கு இந்த ஓடை அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த பள்ளத்தாக்கு வழியாக விரைவான நீரோட்டத்துடன் பாய்கிறது, பின்னர் அது சுமார் 100 அடி உயரமுள்ள பாறை விளிம்பில் தன்னைத்தானே வீழ்படிவாக்குகிறது. பின்னர், தொடர்ச்சியான விரைவான நீர்வீழ்ச்சிகள் மூலம், அதன் இடதுபுறத்தில் பேயார் மற்றும் உல்லாரைப் பெற்ற பிறகு, அதன் மேல் நீர் அற்புதமான அருவியில் விழுகிறது. இந்த அருவியின் அடிவாரத்தில், சிங்கம்பட்டி ஜமீன்தாரியில் உருவாகும் பாம்பாறு, வலதுபுறத்தில் ஆற்றுடன் இணைகிறது, மேலும் ஒன்றரை மைல் கீழே, கட்டளைமலை தோட்டத்தின் மிகக் குறைந்த முனையில், காரையார் இடதுபுறத்தில் பாய்கிறது.

பாபநாசம் கிழக்கு நோக்கி மன்னார் வளைகுடாவில் உள்ள புன்னைக்காயலில் அதன் முகத்துவாரம் வரை, சுமார் 60 மைல்கள் நீளமுள்ள பாதையில், அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் ஆற்றின் நீர்வீழ்ச்சி சராசரியாக ஒரு மைலுக்கு ஆறு அடியிலிருந்து படிப்படியாகக் குறைந்து, ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவை அடைந்த பிறகு அதில் பாதிக்கும் குறைவாக உள்ளது. சாதாரண வெள்ளப்பெருக்கு காலங்களில், அதன் பொதுவான ஆழம், அம்பாசமுத்திரத்தில் 15 அடியிலிருந்து, ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டுக்குக் கீழே 6 அடியாகக் குறைகிறது, ஏனெனில் அதன்

படுக்கையின் சுவாசம் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவில் சுமார் 300 அடியிலிருந்து, கடலில் இருந்து சுமார் 12 மைல் தொலைவில் உள்ள ஆழ்வார்திருநகரிக்குக் கீழே கால் மைலுக்கு மேல் அதிகரிக்கிறது.

தாமிரபரணி அமைப்பு

எந்த மாவட்டத்திலும் தாமிரபரணி ஒரு முக்கியமான நதியாக இருக்கும், திருநெல்வேலியில் அதன் முக்கியத்துவம் அதன் அருகில் அமைந்துள்ள ஆனால் அதன் செல்வாக்கிற்கு அப்பாற்பட்ட நிலங்களுக்கும் அதன் நீர்ப்பாசன நிலங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டால் அதிகரிக்கிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகும் மெட்ராஸின் தெற்கே உள்ள அனைத்து ஆறுகளிலும், தாமிரபரணி மற்றும் காவிரி மட்டுமே தென்மேற்கு பருவமழையின் முழு பலனைப் பெறுகின்றன; மேலும், அதன் நீளம் மற்றும் அதன் நீர்ப்பிடிப்புப் படுகையின் பரப்பளவில் முக்கியமற்றதாக இருந்தாலும், தாமிரபரணி அதன் அளவின் காரணமாக ஜனாதிபதி பதவியில் மிகவும் மதிப்புமிக்க நதியாக இருக்கலாம்.

இது பாசனம் செய்யும் 94 சதவீதப் பரப்பில் இரண்டு பயிர்கள் நல்ல ஆண்டுகளில் பயிரிடப்படுகின்றன, மேலும் கண்ணடியன், கோடகன் மற்றும் பாளையன் வாய்க்கால்களின் மேல் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள மிகவும் வளமான நிலங்கள், ஆண்டுதோறும் ஏக்கருக்கு இரண்டு டன்களுக்கு மேல் அரிசியை உற்பத்தி செய்கின்றன. அவற்றில் பல ஏக்கருக்கு ரூ. 2280 என்ற இரட்டை பயிர் மதிப்பீட்டைக் கொண்டுள்ளன, இது ஜனாதிபதி பதவியில் வேறு எங்கும் தெரியாத விகிதமாகும். ஏழு மேல் அனைக்கட்டுகளின் கீழ் நிவாரணங்கள் மிகவும் அரிதானவை, மேலும் 1876-1877 பஞ்சத்தின் போது கூட தாமிரபரணி ஏராளமான விநியோகத்தை வழங்கியது.

நெல் வளரும் நிலமாக, பள்ளத்தாக்கு அதன் வளத்தை பெரும்பாலும் அதன் கடினமான மஞ்சள் களிமண்ணிலிருந்து பெறுகிறது, இது அனைத்து ஊறவைப்பதையும் தடுக்கிறது, நீர், காய்கறி பொருட்கள் மற்றும் உரத்தை மேற்பரப்புக்கு அருகில் தொங்கவிடாமல் வைத்திருக்கிறது. மேற்பரப்பு மண் பெரும்பாலும் வெளிர் கருப்பு களிமண்ணாகும், விதிவிலக்குகள் முக்கியமாக திருச்செந்தூர் மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாக்களின் கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ளன, அங்கு மணல் அதிகமாக உள்ளது. எட்டு அணைக்கட்டுகள் ஆற்றின் குறுக்கே உள்ளன, இவை அனைத்தும், மிகக் குறைந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் உள்ளதைத் தவிர, பண்டைய படைப்புகள்; ஆனால் அவை எப்போது, யாரால் கட்டப்பட்டன என்பது குறித்து, துரதிர்ஷ்டவசமாக எதுவும் தெரியவில்லை.

"தாமிரபரணி அமைப்பு" என்பது, ஒரு விதியாக, பல துணை நதிகளால் வழங்கப்படும் பாசனத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, முக்கியமாக ராமநதி, கட்டநதி, கோரையாறு மற்றும் ஜம்புநதி, இவை அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவிற்குள் உள்ள பிரதான நதியுடன் இணைகின்றன. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எட்டு அணைக்கட்டுகளிலிருந்து, நேரடி வாய்க்கால்களின் மூலமாகவோ அல்லது தொட்டிகள் மூலமாகவோ வயல்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. முதல் இரண்டு அணைக்கட்டுகளின் கீழ் கிட்டத்தட்ட அனைத்து நீர்ப்பாசனமும் நேரடியானது, மேலும் நான்காவது முதல் ஆறாவது வரையிலான நடுத்தர அணைக்கட்டுகளின் கீழ், ஒரு பருவத்தில் பல நிரப்புதல் தேவைப்படும் சிறிய குளங்கள், கால்வாய்களுடன் சம அளவில் நீர்ப்பாசனம் செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மருதூர் மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்டம் பகுதிகளில், வாய்க்கால்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே உள்ளது; குளங்கள் அதிக கொள்ளளவு கொண்டதாக மாறும், மேலும் அவற்றில் சில, ஒரு முறை நிரப்பப்பட்டால், ஒரு

பயிரை முதிர்ச்சியடையச் செய்ய போதுமான தண்ணீரை வைத்திருக்கும்.

தாமிரபரணியில் உள்ள அணைக்கட்டுகள்

தாமிரபரணியில் எட்டு அணைக்கட்டைகள் உள்ளன, அவற்றில் ஏழு திருநெல்வேலிக்கு ஆங்கிலேயர்கள் வருவதற்கு முன்பே கட்டப்பட்டவை. அவை:

1. கொடைமேலலகியான் அணைக்கட்டு அல்லது தலையானை அணைக்கட்டு வடக்கு மற்றும் தெற்கு பக்கங்களாகப் பிரிகிறது.
2. நதியுன்னி அணைக்கட்டு மற்றும் வாய்க்கால் அல்லது வடக்குப் பக்கம்.
3. கன்னடியன் அணைக்கட்டு மற்றும் கால்வாய் அல்லது தெற்குப் பக்கம்.
4. அரியநாயக்கபுரம் அணைக்கட்டு மற்றும் கால்வாய் அல்லது வடக்கு பக்கம்.
5. பழவூர் அணைக்கட்டு மற்றும் கால்வாய் அல்லது தெற்குப் பக்கம்.
6. சுத்தமல்லி அணைக்கட்டு மற்றும் வாய்க்கால் அல்லது வடக்குப் பக்கம்.
7. மருதூர் அணைக்கட்டு, ஆற்றின் இருபுறமும் கால்வாய் கொண்டது. உயர் நீர்த்தேக்கங்களில் தொட்டிகளை வழங்குவதற்காக அணைக்கட்டுகள் இல்லாத நான்கு கால்வாய்களும் உள்ளன, அனைத்தும் மருதூர்க்குக் கீழே உள்ளன.

கொடைமேலழகியன் அணைக்கட்டு அல்லது தலையானை ஆனைகட்

இவற்றில் மிக உயரமானது அணைக்கட்டு அல்ல, மாறாக அணை. இருப்பினும், பூர்வீகவாசிகளால் இது தலையானை,

அதாவது தலை அல்லது முதல் அணைக்கட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாபநாசம் நீர்வீழ்ச்சியில் இறங்கிய பிறகு ஆறு ஒரு குறுகிய பள்ளத்தாக்கு வழியாக செல்கிறது, இது பெரிய பாறைகள் மற்றும் ஒரு பாறைப் பாறைகளால் ஓரளவு தடுக்கப்பட்டுள்ளது. பாறைகளில் துளைகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன, அதில் பெரும்பாலான பனை மரங்கள் செருகப்பட்டுள்ளன, மேலும் இந்த குறுக்கு கம்பிகளுக்கு எதிராக புதர் மரங்களால் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கால்வாய்களுக்கு தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது. இருப்பினும், இது இரண்டு நல்ல கால்வாய்களைக் கொண்டுள்ளது, ஒன்று வடக்கே பத்து மைல் நீளமும், மற்றொன்று தெற்கே ஆறு மைல் நீளமும், தொட்டிகளில் முடிவடைகிறது.

நதியுன்னி அணைக்கட்

அம்பாசமுத்திரத்திற்கு மேலே சில மைல்கள் தொலைவில் நதியுன்னி என்று அழைக்கப்படும் அடுத்த அணைக்கட்டு உள்ளது, இது ஆற்றின் மட்டத்தை உயர்த்துகிறது. அதன் வகையின் பெரும்பாலான பழங்கால படைப்புகளைப் போலவே, இது அதன் கீழே உள்ள அடுத்த ஆறு அணைக்கட்டுகளைப் போலவே, ஆற்றின் போக்கிலிருந்து ஒரு சாய்வான கோணத்தில் நிற்கிறது. பாறையில் கட்டப்பட்ட இது, கிலா அம்பாசமுத்திரம், மேலா அம்பாசமுத்திரம், பிரம்மதேசம், ஊர்காட் மற்றும் சத்தப்பட்டு கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்யும் ஆற்றின் இடது கரையில் ஒரே ஒரு கால்வாயை மட்டுமே தருகிறது. அணைக்கட்டின் நீளம் 468 அடி, இருப்பினும் அணைக்கட்டு எங்கு முடிகிறது என்பதை வேறுபடுத்துவது கடினம். இந்த கால்வாய் சுமார் பன்னிரண்டு மைல்கள் நீளமானது, மேலும் அதிலிருந்து 1,119 ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து சுமார் ரூ. 12,968 வருவாய் கிடைக்கிறது.

கண்ணடியன் அணைக்கட்டு

அடுத்த தடை, சுமார் ஒன்றரை மைல் தொலைவில் உள்ள கண்ணடியன் அணைக்கட்டு, மணிமுத்தாறு தாமிரபரணியுடன் சந்திக்கும் இடத்திற்கு சற்று கீழே உள்ளது. இது 1842 ஆம் ஆண்டு கேப்டன் ஹார்ஸ்லியால் மீண்டும் கட்டப்பட்டது மற்றும் சமீபத்தில் விரிவான பழுதுபார்ப்புக்கு உட்பட்டுள்ளது. இது கவனமாக கட்டப்பட்ட கல் வேலை, ஒன்பது அடி உயரம், ஆறு அடி உயரம் மற்றும் திடமான பாறையின் அடித்தளத்தில் தாங்கப்பட்டுள்ளது. கால்வாய் ஆற்றின் வலது அல்லது தெற்கு கரையில் இருந்து புறப்படுகிறது. அதன் நீளம் இருபத்தி இரண்டு மைல்கள், அதன் கீழ் நிலம் மிகவும் நன்றாக இருப்பதால், துணை ஆட்சியரின் இல்லமான சேரன்மகாதேவியில், நிலம் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 2,500 முதல் ரூ. 3,000 வரை விற்கப்படுகிறது. 9,574 ஏக்கரில் வருவாய் ரூ. 1,79,812 ஆகும்.

Self-Assessment Questions

1. திருநெல்வேலியின் இடம், நில அமைப்பு மற்றும் காலநிலையைச் சுருக்கமாக விளக்குக.
2. "நெல்லை" என்ற பெயரின் வரலாற்றுத் தோற்றமும் முக்கியத்துவமும் விளக்குக.
3. திருநெல்வேலி பகுதியின் ஆரம்ப வரலாற்றைப் பற்றி சுருக்கமாக எழுதுக.
4. நில அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருநெல்வேலியின் குடியேற்ற முறைகளை விவாதிக்கவும்.
5. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் எல்லைகள் மற்றும் பிராந்திய முக்கியத்துவத்தை ஆய்வு செய்க.
6. திருநெல்வேலி பகுதியில் கிடைத்த தொல்லியல் ஆதாரங்களை எடுத்துரைக்கவும்.
7. திருநெல்வேலியின் பண்பாட்டு நடைமுறைகள் மற்றும் மரபுகளை சுருக்கமாக விளக்குக.
8. கோவில்களை மையமாகக் கொண்டு நெல்லையின் பண்பாட்டு பாரம்பரியத்தை விளக்குக.

9. திருநெல்வேலியின் முக்கிய நதிகள் மற்றும் இயற்கை வளங்களை விளக்குக.
10. திருநெல்வேலியின் வளர்ச்சியில் தாமிரபரணி நதியின் பங்கை மதிப்பிடுக.

அலகு – II

ஆரம்பகால அரசியல் வரலாறு: சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் பங்கு - இடைக்கால இராச்சியங்கள், பாண்டியர் மற்றும் நாயக்கர் ஆட்சி - கட்டிடக்கலை மற்றும் கலாச்சார பங்களிப்புகள்: கோயில்கள் மற்றும் பிற நினைவுச்சின்னங்கள்.

நோக்கங்கள்

- **ஆரம்ப ஆட்சி:** சேரர், சோழர் மற்றும் பாண்டியர் வம்சங்கள் திருநெல்வேலியை ஆட்சி செய்தன.
- **மத்தியகாலம்:** பாண்டியர்கள் மற்றும் நாயக்கர்கள் இந்தப் பகுதியை ஆட்சி செய்தனர்.
- **கட்டிடக்கலை:** கோவில்கள் மற்றும் கோபுரங்கள் கட்டப்பட்டன.
- **பண்பாடு:** கோவில்கள் கலை மற்றும் திருவிழாக்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்தன

ஆரம்பகால சேரர்களின் பங்களிப்பு

பண்டைய தமிழகத்தின் முன்னணி ஆட்சி வம்சங்களில் ஒன்றான முற்கால சேரர்கள், சங்க காலத்தில் செழித்து வளர்ந்தனர். அவர்களின் முக்கிய பிரதேசம் தமிழ்நாட்டின் மேற்குப் பகுதிகள் மற்றும் இன்றைய கேரளாவில் அமைந்திருந்தாலும், அவர்களின் அரசியல் செல்வாக்கு திருநெல்வேலி பகுதி உட்பட தெற்கு மாவட்டங்களுக்கு பரவியது. திருநெல்வேலி சேர மற்றும் பாண்டிய சாம்ராஜ்யங்களுக்கு இடையில் ஒரு முக்கியமான

எல்லைப் பகுதியை ஆக்கிரமித்தது, மேலும் சேரர்கள் பல்வேறு காலங்களில் வெற்றி, கூட்டணிகள் மற்றும் மறைமுக நிர்வாகம் மூலம் இப்பகுதியின் மீது அதிகாரம் செலுத்தினர். சங்க இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் பிற்கால வரலாற்று மரபுகள், திருநெல்வேலியின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக பரிணாமத்தை வடிவமைப்பதில் சேரர்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

திருநெல்வேலியில் சேர ஆட்சியாளர்களும் அவர்களின் செல்வாக்கும்

வானவரம்பன் சேரர்கள் என்று பிரபலமாக அறியப்பட்ட ஆரம்பகால சேர ஆட்சியாளர்கள், இராணுவ வலிமை மற்றும் ராஜதந்திர திறமையுடன் ஆட்சி செய்த சக்திவாய்ந்த மன்னர்களாக இருந்தனர். **உதியன் சேரலாதன்** , **நெடும் சேரலாதன்** , **பால்யனை செல் கெழு குட்டுவன்** , மற்றும் **செங்குட்டுவன் (சிவப்பு சேர) போன்ற மன்னர்கள்** தங்கள் மேற்கு மையப்பகுதிக்கு அப்பால் சேர செல்வாக்கை விரிவுபடுத்தினர். திருநெல்வேலி, மேற்கு கடற்கரையை கிழக்கின் முத்து மீன்பிடித்தலுடன் இணைக்கும் வர்த்தக பாதைகளில் மூலோபாய ரீதியாக அமைந்திருந்ததால், சேர ஆட்சியாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. இந்த மன்னர்கள் பாண்டிய ஆதிக்கத்தைத் தடுக்கவும் வணிக நலன்களைப் பெறவும் தெற்குப் பகுதிகளுக்குள் இராணுவப் படையெடுப்புகளை மேற்கொண்டனர்.

ஆரம்பகால சேர ஆட்சியாளர்களில் ஒருவரான உதியன் சேரலாதன், சங்க நூல்களில் தனது இராணுவப் பிரச்சாரங்களுக்கும◌ தாராள மனப்பான்மைக்கும் பெயர் பெற்றவர். தெற்குப் பாதைகள் மீதான அவரது கட்டுப்பாடு மறைமுகமாக திருநெல்வேலியைப் பாதித்தது, இது உள்நாட்டு மற்றும் கடலோரப் பகுதிகளுக்கு இடையே ஒரு பாதையாக செயல்பட்டது. நெடும்

சேரலாதன் போன்ற பிற்கால ஆட்சியாளர்கள் எல்லைப் பகுதிகளில் போட்டித் தலைவர்களை அடக்குவதன் மூலம் சேர அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தினர். சங்கக் கவிதைகள் பாண்டியப் படைகள் மீதான சேர வெற்றிகளை விவரிக்கின்றன, இது திருநெல்வேலி அடிக்கடி சேர இராணுவ அழுத்தம் அல்லது செல்வாக்கின் கீழ் வந்ததாகக் கூறுகிறது.

மிகவும் புகழ்பெற்ற சேர ஆட்சியாளரான செங்குட்டுவன், சேர சக்தியை மேலும் பலப்படுத்தினார். அவரது முக்கிய சாதனைகள் மேற்கில் இருந்தபோதிலும், போட்டியாளர்களான தமிழ் மன்னர்களுக்கு எதிரான அவரது படையெடுப்புகள் தெற்கு தமிழ்நாட்டில் சேர கௌரவத்தை விரிவுபடுத்த உதவியது. திருநெல்வேலி, அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், நிரந்தர அரச இருப்புக்குப் பதிலாக இராணுவ அதிகாரிகள் மற்றும் விசுவாசமான தலைவர்கள் மூலம் சேர அதிகாரம் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு எல்லைப் பகுதியாக செயல்பட்டது. இதனால், சங்க காலத்தில் திருநெல்வேலியின் அரசியல் நிலையை தீர்மானிப்பதில் சேர ஆட்சியாளர்கள் ஒரு தீர்க்கமான பங்கைக் கொண்டிருந்தனர்.

திருநெல்வேலியில் சேர நிர்வாகத்தின் தன்மை

ஆரம்பகால சேரர்களின் நிர்வாக அமைப்பு பெரும்பாலும் முடியாட்சியாக இருந்தது, மன்னர் உச்ச அதிகாரியாக பணியாற்றினார். இருப்பினும், திருநெல்வேலி போன்ற தொலைதூரப் பகுதிகளில், நிர்வாகம் பெரும்பாலும் பரவலாக்கப்பட்டதாகவும் மறைமுகமாகவும் இருந்தது. சேர மன்னர்கள் துணைத் தலைவர்கள், உள்ளூர்த் தலைவர்கள் (*வேளிர்கள்*) மற்றும் *இராணுவ ஆளுநர்கள்* மூலம் இப்பகுதியை ஆட்சி செய்தனர். இந்த முறை சேரர்கள் உள்ளூர் மரபுகள் மற்றும்

சமூக கட்டமைப்புகளை சீர்குலைக்காமல் கட்டுப்பாட்டைப் பராமரிக்க அனுமதித்தது.

நாடு மற்றும் *ஊர்* போன்ற பிராந்திய அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது . நில விநியோகம், நீர்ப்பாசன பராமரிப்பு மற்றும் வரி வசூல் உள்ளிட்ட உள்ளூர் விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதில் கிராம சபைகள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தன. சேரர்கள் உள்ளூர் சுயாட்சியை மதித்து, கிராம நிறுவனங்கள் திறம்பட செயல்பட அனுமதித்தனர், சேரர்களின் இறையாண்மையை ஒப்புக்கொண்டு அஞ்சலி செலுத்தினர்.

திருநெல்வேலியில் சேர ஆட்சியின் முக்கிய அம்சமாக வருவாய் நிர்வாகம் அமைந்தது. நில வருவாய் முக்கிய வருமான ஆதாரமாக இருந்தது, மேலும் தாமிரபரணி நதிக்கரையோர விவசாய நிலங்கள் கவனமாக மதிப்பிடப்பட்டன. வரிகள் பொருட்களாக, குறிப்பாக நெல், மற்றும் வன விளைபொருள் மற்றும் வர்த்தகப் பொருட்களின் வடிவத்திலும் வசூலிக்கப்பட்டன. உள்ளூர் சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வருவாய் வசூல் முறையாகவும் நெகிழ்வாகவும் இருப்பதை சேர நிர்வாகம் உறுதி செய்தது.

இராணுவ நிர்வாகம் மற்றும் எல்லைக் கட்டுப்பாடு

திருநெல்வேலியின் எல்லைப் பகுதியின் தன்மை காரணமாக இராணுவ நிர்வாகம் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. வர்த்தகப் பாதைகளைப் பாதுகாக்கவும் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கவும் சேரர்கள் முக்கிய இடங்களில் இராணுவ அதிகாரிகளையும், காவல்படைகளையும் நிறுத்தினர். பாண்டியர் விரிவாக்கத்திற்கு எதிராக இந்தப் பகுதி ஒரு இடையக மண்டலமாகச் செயல்பட்டது, மேலும் தெற்குப் படையெடுப்புகளின் போது சேரப் படைகள் அடிக்கடி திருநெல்வேலி வழியாகச் சென்றன. போர் யானைகள்,

காலாட்படை மற்றும் உள்ளூர் போராளிகள் சேர இராணுவ சக்தியின் முதுகெலும்பாக அமைந்தனர்.

இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் குடிமைப் பொறுப்புகள் இரண்டும் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அவர்கள் வருவாய் வசூல், பாதுகாக்கப்பட்ட வணிகர்கள் மற்றும் கட்டாய அரச அதிகாரத்தை மேற்பார்வையிட்டனர். இந்த இரட்டை வேடம் திருநெல்வேலியின் மீது சேரர்களின் கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தியது, ஒரு பெரிய நிரந்தர நிர்வாக அமைப்பு தேவைப்படாமல் இருந்தது. இராணுவத் தளபதிகளின் இருப்பு அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிசெய்தது மற்றும் உள்ளூர் தலைவர்களின் கிளர்ச்சியைத் தடுத்தது.

நீதித்துறை மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள்

சேரர்களின் கீழ் நீதி வழக்கமான சட்டங்கள் மற்றும் அரச ஆணைகளின்படி நிர்வகிக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலியில், கிராம பெரியவர்களும் கூட்டங்களும் சிறிய தகராறுகளைக் கையாண்டன, அதே நேரத்தில் கடுமையான வழக்குகள் அரச அதிகாரிகளிடம் குறிப்பிடப்பட்டன. சேர மன்னர் நீதியை இறுதி வழங்குபவராகக் கருதப்பட்டார், இது *அரம்* (நீதியான ஆட்சி) ஐ குறிக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் பிரதிபலிக்கும் வகையில் நிர்வாக முடிவுகள் நியாயம், சமூக நல்லிணக்கம் மற்றும் ஒழுக்க ஆட்சியை வலியுறுத்தின.

அதிகாரிகள் நெறிமுறை நடத்தையை நிலைநிறுத்தி குடிமக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதிகார துஷ்பிரயோகம் ஊக்கப்படுத்தப்படவில்லை, மேலும் ஆட்சியாளர்கள் கருணை மற்றும் தாராள மனப்பான்மைக்காகப் பாராட்டப்பட்டனர். இந்த நெறிமுறை கட்டமைப்பு திருநெல்வேலியில் சேர அதிகாரத்தை

அரசியல் ரீதியாக நியாயப்படுத்தவும் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவும் பங்களித்தது.

உள்ளூர் தலைவர்களுடனான உறவு

நேரடி இணைப்பிற்குப் பதிலாக சமரசக் கொள்கையைப் பின்பற்றினர் . உள்ளூர் தலைவர்கள் தங்கள் பிரதேசங்களில் அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர், ஆனால் சேர மேலாதிக்கத்தை ஒப்புக்கொண்டனர் மற்றும் தேவைப்படும்போது இராணுவ மற்றும் பொருளாதார ஆதரவை வழங்கினர். இந்த அமைப்பு எதிர்ப்பைக் குறைத்து நிர்வாக செயல்திறனை உறுதி செய்தது.

திருமண கூட்டணிகள், கௌரவங்கள் மற்றும் பரிசுகள் மூலம், சேர ஆட்சியாளர்கள் பிராந்திய உயரடுக்கினரின் விசுவாசத்தைப் பெற்றனர். இந்த கூட்டுறவு நிர்வாக மாதிரியானது, வம்சங்களுக்கு இடையிலான மோதல்களின் காலகட்டங்களிலும் திருநெல்வேலி அரசியல் ரீதியாக நிலையானதாக இருக்க அனுமதித்தது.

பாண்டிய நாட்டின் சோழர் ஆக்கிரமிப்பு

சோழர்கள் முழு பாண்டிய நாட்டையும் ஆக்கிரமித்தனர் என்பது நன்கு நிறுவப்பட்ட வரலாற்று உண்மை, இருப்பினும் மதுர புராணத்திலோ அல்லது பாரம்பரிய பாண்டிய மன்னர் பட்டியல்களிலோ இது குறித்து எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. பட்டியல்களில் பெயரிடப்பட்ட கடைசி பாண்டிய ஆட்சியாளரான குப்ஜன் அல்லது சுந்தர பாண்டியன், கி.பி. 1064 இல் அரியணை ஏறிய ராஜேந்திர சோழனின் கீழ் சோழ ஆட்சி தொடங்கியதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு வாழ்ந்ததால், இந்த விடுபாட்டை காலவரிசைப்படி விளக்க முடியாது. எனவே புராண மரபின் அமைதி சோழ ஆதிக்கம் இல்லாததை விட அதன்

வரலாற்றுக்கு மாறான மற்றும் புராண தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது.

ராஜேந்திர சோழன் பாண்டிய நாட்டை ஆட்சி செய்ததற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் தெளிவாக நிரூபிக்கின்றன. அவரது ஆட்சிக் காலத்தைச் சேர்ந்த ஏராளமான கல்வெட்டுகள் திருநெல்வேலி முழுவதும், அப்போது பாண்டிய பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்ட தெற்கு திருவிதாங்கூரில் உள்ள கோட்டாரிலும் கூட கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சில கல்வெட்டுகளில் அவர் "ராஜேந்திர சோழ-பாண்டியன்" என்று அழைக்கப்படுகிறார், இது சோழ மற்றும் பாண்டிய இறையாண்மையைக் குறிக்கிறது. ராஜேந்திர சோழனின் கல்வெட்டுகள் சாளுக்கிய வம்சத்தின் அஹவ-மல்லர் மீதான வெற்றிகளைப் பதிவு செய்தாலும், பாண்டியர்களின் எந்த வெற்றியையும் குறிப்பிடாததால், பாண்டிய நாடு வன்முறை இணைப்பிறகுப் பதிலாக அடிபணிதல் அல்லது வாரிசுரிமை மூலம் சோழ ஆட்சியின் கீழ் வந்திருக்கலாம்.

ஏராளமான கல்வெட்டுகள் இருந்தபோதிலும், பாண்டிய நாட்டில் சோழ ஆட்சியின் நினைவுகள் பிரபலமான மரபிலிருந்து முற்றிலும் மறைந்துவிட்டன. ராஜேந்திர சோழன் விதிவிலக்காக நீண்ட காலம், ஒருவேளை நாற்பத்தொன்பது ஆண்டுகள் வரை ஆட்சி செய்ததாக நம்பப்படுகிறது. அவரது வாரிசான குலோத்துங்க சோழன் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அரியணை ஏறினார், மேலும் கல்வெட்டுகள் நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நீடித்த ஆட்சியைப் பதிவு செய்கின்றன. அதைத் தொடர்ந்து வந்த ஆட்சியாளர்கள் - கரிகால சோழன், வீர சோழன் மற்றும் விக்ரம சோழன் - பெரும்பாலும் சோழ-பாண்டியர்கள் என்று விவரிக்கப்படுகிறார்கள், இது பாண்டிய நிலங்களின் மீது சோழர்களின் தொடர்ச்சியான அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது.

இந்தக் காலவரிசையின் மூலம் கவிஞர் கம்பர் போன்ற முக்கியமான கலாச்சார பிரமுகர்களின் காலத்தையும் நிர்ணயிக்க முடியும். கல்வெட்டுகளால் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் உறுதியாகக் கூறப்படும் ராமானுஜரைப் பற்றிய குறிப்புகள், பிற்கால பாரம்பரியம் கூறுவது போல் கம்பர் கி.பி 886 இல் வாழ்ந்திருக்க முடியாது என்பதை நிரூபிக்கின்றன. இவ்வாறு, கல்வெட்டுச் சான்றுகள் பாண்டிய நாட்டின் மீது சோழ அரசியல் ஆதிக்கத்தை நிறுவுவது மட்டுமல்லாமல், தென்னிந்திய அரசியல் மற்றும் கலாச்சார வரலாற்றிற்கான நம்பகமான கட்டமைப்பையும் வழங்குகிறது.

சோழ–பாண்டிய வம்சம்

தென்னிந்திய வரலாற்றில் சோழ-பாண்டியர் காலம் ஒரு சிக்கலான கட்டத்தைக் குறிக்கிறது, இது பழைய பாண்டிய வழித்தோன்றல், சோழர்கள் மற்றும் சோழ-பாண்டியர்களின் இறையாண்மைக்கான கூற்றுக்களால் குறிக்கப்படுகிறது. தஞ்சையில் டாக்டர் பர்னலின் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிகளின்படி, திருநெல்வேலி மற்றும் மதுரா கல்வெட்டுகளிலிருந்து கிடைத்த சான்றுகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, இந்த வம்சங்கள் பெரும்பாலும் போட்டி சக்திகளாக இணைந்து வாழ்ந்தன, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த ஆதரவாளர்களால் உயர்ந்ததாக சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய போட்டி பாரம்பரிய பதிவுகள் மற்றும் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் முரண்பாடுகளை விளக்குகிறது.

இந்தக் காலகட்டத்தின் மிக முக்கியமான ஆட்சியாளராக ராஜேந்திர சோழன் தனித்து நிற்கிறார். வீர சோழன், குலோத்துங்க சோழன் (I), ராஜராஜேந்திர சோழன், ராஜராஜ சோழன், நரேந்திர சோழன் மற்றும் ராஜராஜநரேந்திர சோழன் போன்ற பல்வேறு பெயர்களிலும் பட்டப்பெயர்களிலும் கல்வெட்டுகள் அவரைக் குறிப்பிடுகின்றன, அதே நேரத்தில் அவரது அரச பட்டப்பெயர்

கோபரகேசரி வர்மா. டாக்டர் பர்னெல், இந்தப் பெயர்கள் அனைத்தும் ராஜேந்திர சோழன் என்ற ஒரே ஆட்சியாளரைக் குறிக்கின்றன என்பதை உறுதியாக நிறுவுகிறார், அவரது ஆட்சி கி.பி 1064 முதல் 1113 வரை நாற்பத்தொன்பது ஆண்டுகள் நீடித்தது. அவரது அபிஷேகம் கி.பி 1079 இல் நடந்தது, மேலும் சாளுக்கிய படையெடுப்புகளால் முன்னர் பேரழிவிற்கு ஆளான தஞ்சையை மீட்டெடுத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு.

ராஜேந்திர சோழர் பிராமணியம் மற்றும் சைவ மதத்தின் சிறந்த புரவலராக இருந்தார், இருப்பினும் அவர் மத சகிப்புத்தன்மையைக் காட்டினார், புத்தமித்திரர் போன்ற பௌத்த அறிஞர்களுக்கு அவர் அளித்த ஆதரவின் மூலம் இது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, அவர் தனது தமிழ் இலக்கணத்திற்கு *விராசோழியம் என்று பெயரிட்டார்* . ராஜேந்திரர் தனது சகோதரர் சுந்தர பாண்டிய-சோழரை மதுராவின் அரியணையில் அமர்த்தியதாகவும் கூறப்படுகிறது, அநேகமாக ஒரு ஆட்சியாளராக. கங்கைகொண்ட சோழரின் அசல் பெயர் சுந்தர பாண்டிய-சோழர், கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறியப்படுகிறார், மேலும் திருநெல்வேலியில் உள்ள கங்கைகொண்டான் போன்ற இடங்களில் அவரது பெயரைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளார்.

டாக்டர் பர்னெல்லின் கூற்றுப்படி, ராஜேந்திர சோழனுக்குப் பிறகு சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த விக்ரம சோழனும், அதைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனும் ஆட்சி செய்தனர், அவரது பெயர் திருநெல்வேலி கல்வெட்டுகளில் அடிக்கடி காணப்படுகிறது. இருப்பினும், சாளுக்கிய கல்வெட்டுகள் குலோத்துங்க சோழன் நேரடியாக ராஜேந்திர சோழனுக்குப் பிறகு வந்ததாகக் கூறுகின்றன, இது சரியான வாரிசுரிமையில் சில நிச்சயமற்ற தன்மையைக் குறிக்கிறது. இத்தகைய வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டின்

பிற்பகுதியிலும் 12 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பாண்டிய நாட்டில் சோழ-பாண்டியர்களின் அரசியல் ஆதிக்கத்தை உறுதியாக நிறுவுகின்றன.

ஆரம்பகால அரசியல் வரலாறு

திருநெல்வேலி, தமிழ்நாட்டின் மிகப் பழமையான பிராந்திய ஆட்சிப் பகுதிகளில் ஒன்றாகும். இது 3,000 ஆண்டுகள் வரையிலான மிகவும் வளமான வரலாற்று பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. திருநெல்வேலி, வளமான கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் மற்றும் வரலாற்றுத் தளங்கள், ஆண்டு முழுவதும் சுற்றுலாவை ஈர்க்கும் கோயில்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட பிராந்தியங்களில் ஒன்றாகும். இது தாமிரபரணி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு நகரம். திருநெல்வேலி பாண்டிய வம்சத்தின் இரண்டாவது தலைமையகம். பாண்டிய வம்சம் மூன்று புகழ்பெற்ற தமிழ் வம்சங்களில் ஒன்றாகும். மற்ற இரண்டு வம்சங்களும் சேரர்கள் மற்றும் சோழர்கள். திருநெல்வேலியை ஆரம்பகால பாண்டியர்கள், சேரர்கள், இடைக்கால சோழர்கள் மற்றும் பிற்கால சோழர்கள் மற்றும் பிற்கால பாண்டியர்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் ஆட்சி செய்ததாக நம்பப்படுகிறது. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை, இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு மதுரையை தலைநகராகக் கொண்டு நிறுவப்பட்டது வரை திருநெல்வேலி சோழர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு கோயிலிலும் கோயில்களின் சுவர்களில் பாண்டிய வம்ச கல்வெட்டுகள் அல்லது நாணயங்களில் பாண்டிய சின்னத்தின் சித்தரிப்பு உள்ளது.

திருநெல்வேலிக்கு வெவ்வேறு காலங்களில் ஆட்சியாளர்களைப் பொறுத்து வெவ்வேறு பெயர்கள் இருந்தன. பாண்டியர்கள் காலத்தில் இந்த மாவட்டம் தென்படியநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. சோழ வம்சம் இதை முடிகொண்ட சோழ மண்டலம் என்று அழைத்தது. மதுரை நாயக்கர் இதை

திருநெல்வேலி சீமை என்று அழைத்தனர். இப்பகுதியில் உள்ள பாண்டிய வம்சம் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அசோகரின் கல்வெட்டுகளிலிருந்து (கிமு 304 முதல் 233 வரை) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் மகாவம்சம் பிருஹத் சம்ஹிதை மற்றும் மெகஸ்தனீஸின் எழுத்துக்களில் (கிபி 350-290) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மாகாணம் கிபி 1064 இல் சோழ ஆட்சியாளர் ராஜேந்திர சோழன் 1 இன் கீழ் வந்தது, ஆனால் இப்பகுதியை கைப்பற்றியதா அலல்து அது தன்னார்வமாக வழங்கப்பட்டதா என்ற குழப்பம் உள்ளது. திருநெல்வேலி பகுதி 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சோழர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. நெல்லையப்பர் கோயில் திருநெல்வேலியில் உள்ள பாண்டியர்களின் பிரபலமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். இது 13 மற்றும் 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாண்டியர்களின் அரச ஆலயமாக இருந்தது · அந்த நேரத்தில் அரச ஆதரவுடன் கட்டப்பட்ட அணைகள் மற்றும் கால்வாய்களாலும் நகரம் பயனடைந்தது.

குலசேகர பாண்டியனின் மறைவுக்குப் பிறகு, திருநெல்வேலி பகுதி விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் மறவர் தலைவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது, அவர்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் பாளையக்காரர்கள் அல்லது பாளையக்காரர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். திருநெல்வேலி மதுரை நாயக்கரின் துணை தலைநகராக இருந்தது. விஸ்வந்த நாயக்கரின் கீழ், நகரம் 1560 இல் மீண்டும் கட்டப்பட்டது. பின்னர் ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, நாயக்கர் ஆட்சி 1736 இல் முடிவுக்கு வந்தது, நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சந்தா சாஹிப், ஆற்காடு நவாப் மற்றும் முகமது யூசுப் கான் ஆகியோரால் இந்தப் பகுதி கைப்பற்றப்பட்டது.

திருநெல்வேலியில் உள்ள தொல்பொருள் ஆய்வு, பாண்டிய வம்ச காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரு கோயிலைக் காட்டுகிறது.

கல் துண்டுகளிலிருந்து எழும் ஏழு அடிப்படை ஸ்வரங்கள் அலை போல வருவதை *நீங்கள்* கேட்கலாம் .

இந்தப் பகுதி பிரபலமாக நெல்லை சீமை (சீமை என்றால் வளர்ந்த வெளிநாட்டு நகரம்) என்று அடையாளம் காணப்பட்டது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் (18 ஆம் நூற்றாண்டின் துணிச்சலான பாளையக்காரர்) துரதிர்ஷ்டவசமாக தோல்வியடைந்த பாளையக்காரர் போர்களுக்குப் பிறகு, திருநெல்வேலியை கர்நாடக நவாப்களிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் கையகப்படுத்தினர், ஆங்கிலேயர்கள் அதற்கு திருநெல்வேலி என்று பெயரிட்டனர்.

சேர

பண்டைய தமிழகத்தின் மூன்று முடிசூட்டப்பட்ட மன்னர்களில் (*வேந்தர்கள்) ஒருவரான* சேர வம்சம், திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தின் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தது. திருநெல்வேலி முதன்மையாக பாண்டிய இராச்சியத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், அதன் மூலோபாய இருப்பிடம், வளமான இயற்கை வளங்கள் மற்றும் உள்நாட்டு மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகத்தில் முக்கியத்துவம் காரணமாக சேரர்கள் பல்வேறு காலங்களில் இந்தப் பிராந்தியத்தின் சில பகுதிகளில் செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர் . சங்க இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் பிற்கால வரலாற்று மரபுகள், சேரர்கள் வெறும் புற வீரர்களாக மட்டுமல்லாமல், பிராந்தியத்தின் வரலாற்றை வடிவமைப்பதில் தீவிர பங்கேற்பாளர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதைக் குறிக்கின்றன.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மற்றும் மலைப்பாதைகளுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது, அவை பாண்டிய நாட்டை மலபார் (கேரளா) இல் சேர மையப்பகுதியுடன் இணைக்கின்றன. ஆரியங்காவு மற்றும் செங்கோட்டை இடைவெளிகள் போன்ற இந்தக் கணவாய்கள் முக்கியமான வர்த்தகப் பாதைகளாக

இருந்தன. திருநெல்வேலியின் மீதான கட்டுப்பாடு சேரர்களுக்கு கிழக்கு கடற்கரையின் முத்து மீன்பிடித்தல், தாமிரபரணி படுகையின் விவசாய விளைபொருட்கள் மற்றும் அரேபிய கடல் மற்றும் வங்காள விரிகுடாவை இணைக்கும் வணிகப் பாதைகளை அணுக உதவியது. எனவே, சேரர்கள் இந்த பிராந்தியத்தில் அதிகாரம் அல்லது செல்வாக்கை நிலைநாட்ட பலமுறை முயன்றனர்.

சேரர்கள், சோழர்கள் மற்றும் பாண்டியர்களிடையே அடிக்கடி **போர்கள் மற்றும் கூட்டணிகள்** இருந்ததாக சங்க நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன . திருநெல்வேலி பகுதி பெரும்பாலும் சேரர்களுக்கும் பாண்டியர்களுக்கும் இடையே ஒரு **போட்டி மண்டலமாக மாறியது. உதியன் சேரலாதன்** மற்றும் **செங்குட்டுவன் சேர போன்ற சேர ஆட்சியாளர்கள்** பாண்டிய பிரதேசத்தின் ஆழத்தை அடைந்த இராணுவ பிரச்சாரங்களை வழிநடத்தியதாக நம்பப்படுகிறது. திருநெல்வேலியின் மீதான நீண்டகால சேர ஆட்சி அரிதானது என்றாலும், **தற்காலிக ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் இராணுவ இருப்பு** சேரரின் கௌரவத்தை வலுப்படுத்தியது மற்றும் பாண்டிய ஆதிக்கத்தை மட்டுப்படுத்தியது.

திருநெல்வேலியின் விவசாய மையமான தாமிரபரணி நதிப் படுகை, அதன் வளம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத் திறன் காரணமாக சேர மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது . சேரர்களின் தலையீடுகள் நில நிர்வாகம் மற்றும் விவசாய நடைமுறைகளை பாதித்திருக்கலாம். சேரர்கள் ஈரமான சாகுபடி , குளப் பாசனம் மற்றும் கிராமக் குடியிருப்புகளை ஊக்குவிப்பதற்காக அறியப்பட்டனர் . அவர்களின் செல்வாக்கு திருநெல்வேலியின் சில பகுதிகளில், குறிப்பாக மேற்கு மலைகளுக்கு அருகிலுள்ள பகுதிகளில், நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புகள் மற்றும் விவசாய விரிவாக்கத்திற்கு பங்களித்திருக்கலாம்.

திருநெல்வேலி வழியாகச் சென்ற வர்த்தக வலையமைப்புகளில் சேரர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். உள்நாட்டு வர்த்தக வழித்தடங்களுக்கும் கொற்கை போன்ற கடலோர துறைமுகங்களுக்கும் அருகிலுள்ள துறைமுகங்களுக்கும் இடையேயான இணைப்பாக இந்தப் பகுதி செயல்பட்டது. சேர வணிகர்களும் சங்கங்களும் மிளகு, முத்து, சங்கு, தந்தம், மசாலாப் பொருட்கள் மற்றும் ஜவுளி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டன. நாணயக் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் இலக்கியக் குறிப்புகளால் சான்றளிக்கப்பட்ட ரோமானிய வர்த்தகம், உள்நாட்டு வழித்தடங்கள் வழியாக பாண்டிய கிழக்கு கடற்கரையுடன் இணைக்கப்பட்ட **முசிரிஸ்** போன்ற சேரர்களின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மேற்கு துறைமுகங்கள் மூலம் திருநெல்வேலிக்கு மறைமுகமாக பயனளித்தது .

திருநெல்வேலியில் சங்க கலாச்சாரம் பரவுவதில் சேரர்களின் செல்வாக்கு தெரிகிறது . சங்கக் கவிதைகள் சேர மற்றும் பாண்டிய பிரதேசங்களில் வீரம், கவிஞர்களின் ஆதரவு மற்றும் தமிழ் சமூக விழுமியங்களின் பகிரப்பட்ட மரபுகளை பிரதிபலிக்கின்றன. சேரர்கள் தமிழ் கவிஞர்களின் புரவலர்களாக இருந்தனர், மேலும் அவர்களின் கலாச்சார இலட்சியங்கள் திருநெல்வேலியின் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தலைவர்களை பாதித்தன. இதனால் இப்பகுதி பாண்டிய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தனிமைப்படுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக, ஒரு **பொதுவான தமிழ் கலாச்சாரக் கோளத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.**

மதமும் சேர செல்வாக்கிற்கான சான்றுகளை வழங்குகிறது. ஆரம்பகால வரலாற்று காலத்தில், சேரர்கள் வீர வழிபாடு , முருக வழிபாட்டு முறைகள், பின்னர் பௌத்தம் மற்றும் சமண மதத்தை ஆதரித்தனர் . திருநெல்வேலி, அதன் குகைகள் மற்றும் மலை கோயில்களுடன், ஆரம்பகால சமண மற்றும் பௌத்த இருப்பின்

தடயங்களைக் காட்டுகிறது, இது சேர ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் இப்பகுதி வழியாக வந்த வணிகர்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இது திருநெல்வேலியின் **மத பன்முகத்தன்மைக்கு பங்களித்தது.**

வரலாற்றுப் பிற்பகுதியில், குறிப்பாக சங்க சேரர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, கேரளத்துடன் உறவுகளைப் பேணி வந்த உள்ளூர்த் தலைவர்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்கள் மூலம் சேர செல்வாக்கு நீடித்தது. பாண்டியர்களின் மறுமலர்ச்சியின் போது கூட, திருநெல்வேலி **க**டுமையான அரசியல் பிரிவினைக்கு பதிலாக தொடர்பு மண்டலமாகவே இருந்தது. சேர பழக்கவழக்கங்கள், வர்த்தக தொடர்புகள் மற்றும் குடும்ப கூட்டணிகள் பிராந்திய சமூகத்தை தொடர்ந்து வடிவமைத்தன.

முடிவாக, திருநெல்வேலி அடிப்படையில் பாண்டியப் பகுதியாக இருந்தபோதிலும், சேரர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகவும் பன்முகத்தன்மை கொண்டதாகவும் இருந்தது. இராணுவப் படையெடுப்புகள், வர்த்தகப் பாதைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், கலாச்சார பரிமாற்றம், விவசாய செல்வாக்கு மற்றும் மத ஆதரவு மூலம், சேரர்கள் திருநெல்வேலியின் வரலாற்று வளர்ச்சிக்கு அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பைச் செய்தனர். பண்டைய தமிழகத்தின் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட அரசியல் மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கைக்கு இந்தப் பகுதி ஒரு சான்றாக நிற்கிறது, அங்கு எல்லைகள் திரவமாக இருந்தன, மேலும் மூன்று பெரிய தமிழ் வம்சங்களிடையே அதிகாரம் பகிரப்பட்டது, போட்டியிட்டது மற்றும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது.

திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தில் முற்கால சோழர்களின் பங்களிப்பு

இந்தப் பகுதியின் ஆரம்பகால வரலாற்றின் தொடக்கத்தை மிகவும் துல்லியமாகக் கண்டறிய முடியாது. கிரேக்க மௌரியப்

பேரரசரான அசோகரின் பேரரசு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் போனோயர் அல்லது காடிலம் வரை பரவியிருந்ததாகவும், நவீன பாண்டிச்சேரி பகுதியை உள்ளடக்கியதாகத் தெரிகிறது. சங்கக் கவிஞரான மாமுலனார், மௌரியர்கள் தெற்கே போர்க்குணமிக்க படையெடுப்பை நடத்தி மொஹூர் (தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதே பெயரின் இடத்துடன் அடையாளம் காணக்கூடியது) தலைவரை கைப்பற்றியதாகக் கூறுகிறார், அப்போது கோசர்கள் அவரைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. இரண்டு கடல்களுக்கு இடையில் அமைந்துள்ள தக்காணம் மற்றும் தென் திண்டியாவை பிந்துசாரர் கைப்பற்றியதைக் குறிப்பிடும் திபெத்திய வரலாற்றாசிரியர் தாராநாத் இதை மறைமுகமாக உறுதிப்படுத்துகிறார். அசோகர் தனது கல்வெட்டுகளில் தனது பேரரசிற்குள் உள்ள பிரதேசங்கள் மற்றும் மக்களுக்கும், அதற்கு அப்பால் உள்ளவர்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை முந்தையதைக் குறிக்க திஜிராவையும், பிந்தையதைக் குறிக்க அந்த, பிருல்வந்த மற்றும் பிரத்யமா என்ற சொற்களையும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வேறுபடுத்துகிறார். தெற்கில் அவரது பேரரசுக்கு வெளியே சோழர்கள், பாண்டியர்கள், கேரள புத்திரர்கள் மற்றும் சத்தியபுத்திரர்களுடன் இருந்தவர்கள். சோழர்களில் இரண்டு கிளைகள் பன்மையில் குறிப்பிடப்படுகின்றன, அவற்றில் ஒன்று நவீன உறையூருடன் (தற்போதைய திருச்சிராப்பள்ளியின் ஒரு பகுதி) அடையாளம் காணக்கூடிய ஓர்லுராவிலிருந்து ஆட்சி செய்த டோலமி (கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு) படி, மற்றொன்று அட்.டோஸ் என்ற இடத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தது. அரிஜ்முடுவுடன் அடையாளம் காணக்கூடியது, இது இப்போது நவீன தஞ்சாவூர் கிராமமாகும், இது சோட்டா காலத்தில் ஆர்க்காட்டு குரம் என்ற நிர்வாகப் பிரிவின் தலைமையகமாக இருந்தது. எனவே, அசோகரின் காலத்தில் இருந்த சோழர்கள் தெற்கில் அவரது

பேரரசின் எல்லைகளில் உள்ள கீழ் காவேரி டெல்டாவை ஆட்சி செய்திருந்தால், அசோகப் பேரரசு தெற்கு ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள காடிலம் வரை பரவியிருந்தது என்றும், இதனால் தெற்கின் ஒரு நல்ல பகுதி ஆற்காடு மாவட்டம் மற்றும் பாண்டிச்சேரி பகுதி ஆகியவை அடங்கும் என்றும் கருதலாம். மெக்கன்சி மத்னஸ்கிரிப்டில் குரும்பர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு மக்களால் இந்தப் பகுதி ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுர பல்லவர்களின் காலம் வரை பாண்டிச்சேரிப் பகுதியின் அரசியல் நிலைமைகள் பற்றி அதிகம் அறியப்படவில்லை. ஆரம்பகால தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் அருவநாடு மற்றும் அருவவடதலைந்து ஆகிய இரண்டு பிராந்தியப் பிரிவுகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. அருவநாடு, தாலமி குறிப்பிட்ட அருணோய் போலவே இருந்திருக்கலாம், அதன் தலைநகரம் பசரோனகனால் ஆளப்பட்ட மலங்காவில் இருந்தது. மலங்கா என்பது வெளிப்படையாக அதே மாவிலங்கை. இந்த அருவநாடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மரக்காணம் மற்றும் திண்டிவனம் தவிர பாண்டிச்சேரி பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்த அருவநாடு, பல்லவ மன்னர் நற்பதுங்கவண்ணனின் பஹூர் தகடுகளின் சான்றுகளாலும், பாண்டிச்சேரிக்கு வெகு தொலைவில் இல்லாத வக்கூர் கிராமம் அருள்•அணைளக்கிள்வாலியில் (அருவநாட்டின் கிழக்குப் பிரிவு) அமைந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. இது தமிழ் இலக்கியத்தில் ஐயர் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது, அவர்கள் ஓய்மநாட்டை ஆண்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அருவாவடதலைநாடு அப்போது ஒலியர் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மக்களால் சூழப்பட்டது, அவர்கள் பல கிளைகளாக (பலோலியர்கள்) பிரிக்கப்பட்டிருக்கலாம் மற்றும் அநேகமாக நாக வம்சாவளியைச்

சேர்ந்தவர்கள். கி.பி ஐந்தாம் மற்றும் ஆறாம் நூற்றாண்டுகளில் பாண்டிய மற்றும் பல்லவ மன்னர்களால் கி.பி.யை வீழ்த்தியதாகக் கூறப்படும் களப்பிரர்களுடன் அவர்களுக்கு ஏதாவது தொடர்பு இருந்ததா என்பது தெரியவில்லை.

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டைச் சேர்ந்த பெரிப்ளஸ் முரிஸ் எரிட்லிராசி, தென்னிந்தியாவின் கிழக்கு கடற்கரையில் மூன்று சந்தை நகரங்கள் மற்றும் துறைமுகங்களைக் குறிப்பிடுகிறது, இதன் மூலம் மேற்கத்திய நாடுகளுடன், குறிப்பாக ரோம், வர்த்தகம் செய்யப்பட்டது. இந்த படைப்பு கூறுகிறது: ·· சந்தை நகரங்களில்-; டாமிரிகாவிலிருந்து மற்றும் வடக்கிலிருந்து கப்பல்கள் வந்திறங்கும் இந்த நாடுகள் மற்றும் நகரங்களில், மிக முக்கியமானவை, முதலில் காம்ரா, பின்னர் போடுகா, பின்னர் சோபத்மா, அதில் டாமிரிகா வரை கரையோரமாக நாட்டின் கப்பல்கள் உள்ளன. மூன்று துறைமுக நகரங்களும் முறையே காவேரி நதியின் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) முகத்துவாரத்தில் உள்ள காவேரிப்பட்டினத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. பாண்டிச்சேரி மற்றும் மரக்காணம் (தெற்கு ஆற்காடு மாவட்டம்) தமிழ் இலக்கியத்தில் சோ-பட்டினம் அல்லது எயில்-பட்டினம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. பாண்டிச்சேரி என்ற பொடுகாவின் அடையாளம் சரியாக இருந்தால், அது ரோமானியர்கள் தென் இந்தியாவுடன் வர்த்தகம் செய்த ஒரு முக்கியமான இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு துறைமுகமாக பாண்டிச்சேரியின் முக்கியத்துவம், தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்பின் சான்றுகளால் மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது: அரிக்கமேட்டில் இருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்டது. இந்த அரிக்கமேட்டில் ஒரு ரோமானிய தொழிற்சாலை இருந்தது, இது ஒரு கிடங்கால், இறக்கும் வாட் மூலம் சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது. ரோமானிய மட்பாண்டங்கள்

(ரூலட்டட் பாத்திரம்) மற்றும் ரோமானியர்களுடன் தொடர்புடைய சில ஆம்போரே ஜாடிகள். அகழ்வாராய்ச்சியின் போது திராவிட எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பல மட்பாண்டத் துண்டுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை அழகரை மற்றும் உறையூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்) மற்றும் காஞ்சிபுரம் (செங்கல்பட்டு மாவட்டம்) அகழ்வாராய்ச்சிகளில் இருந்து மீட்கப்பட்ட மட்பாண்டத் துண்டுகளுடன் அல்லது ஒற்றுமையுடன் நெருங்கிய ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளன. இந்த எழுத்து கிமு இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம். தொல்பொருள் சான்றுகள் கிமு முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது கிபி முதல் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்த இடம் முதலில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகக் காட்டுகின்றன. ஆனால் கிபி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எப்போதாவது இந்த இடம் ஏதோ காரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டதாகவும், அந்த இடம் முக்கியத்துவமற்றதாகிவிட்டதாகவும் தெரிகிறது.

பண்டைய காலங்களில் தமிழகத்தின் தெற்கு எல்லையாக இருந்த திருநெல்வேலிப் பகுதியின் அரசியல், நிர்வாக, பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சியில் முற்காலச் சோழர்கள் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் உருவாக்கப் பங்காற்றினர். பாண்டியர்களால் இப்பகுதி பெரும்பாலும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தாலும், இராணுவப் படையெடுப்புகள், நிர்வாக விரிவாக்கம் மற்றும் கலாச்சார ஆதரவு மூலமாக முற்காலச் சோழர்கள் திருநெல்வேலியில் நீடித்த முத்திரையைப் பதித்தனர். இலக்கியக் குறிப்புகள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் தொல்பொருள் சான்றுகள் ஆகியவை, குறிப்பாக அதன் வளமான நதிப் பள்ளத்தாக்குகள், முத்து மீன்பிடித்தல் மற்றும் தெற்கு வர்த்தகப் பாதைகளுக்கு அருகாமையில் இருந்ததால், சோழர்கள்

திருநெல்வேலியை ஒரு முக்கியமான மூலோபாய மற்றும் பொருளாதார மண்டலமாகக் கருதினர் என்பதைக் குறிக்கின்றன.

அரசியல் ரீதியாக, பாண்டியர்களின் ஆட்சி பலவீனமடைந்த காலங்களில், ஆரம்பகால சோழர்கள் திருநெல்வேலிப் பகுதிக்குள் தங்கள் செல்வாக்கை விரிவுபடுத்தினர். சங்க இலக்கியங்களும் பிற்கால கல்வெட்டுகளும் தெற்குப் பகுதிகளைக் கட்டுப்படுத்த சோழர்களுக்கும் பாண்டியர்களுக்கும் இடையே அடிக்கடி மோதல்கள் ஏற்பட்டதாகக் கூறுகின்றன. வைகைப் படுகைக்கும் தாமிரபரணி நதி அமைப்புக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள திருநெல்வேலி, ஒரு சர்ச்சைக்குரிய பகுதியாக மாறியது. ஆரம்பகால சோழ ஆட்சியாளர்கள் இந்தப் பகுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக இராணுவப் பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டனர், நேரடியாக அதை நிர்வகித்தனர் அல்லது விசுவாசமான உள்ளூர் தலைவர்களை நிறுவினர். இந்த அரசியல் தலையீடுகள் மூலம், சோழர்கள் முக்கியமான வர்த்தக வழித்தடங்களின் மீது கட்டுப்பாட்டை உறுதிசெய்து, தங்கள் தெற்கு எல்லைகளைப் பாதுகாத்தனர்.

நிர்வாக ரீதியாக, ஆரம்பகால சோழர்கள் திருநெல்வேலி பகுதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிர்வாக முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர். அவர்கள் *நடுவர்கள்* மற்றும் *ஊர்கள் போன்ற உள்ளூர் நிர்வாக அலகுகளால் ஆதரிக்கப்படும் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட முடியாட்சியைப் பின்பற்றினர்* . கிராம சபைகள் உட்பட உள்ளூர் கூட்டங்கள், நில விநியோகம், நீர்ப்பாசன பராமரிப்பு மற்றும் வரி வசூல் போன்ற அன்றாட விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. சோழ நிர்வாக நடைமுறைகள் நிலைத்தன்மையையும் தொடர்ச்சியையும் ஊக்குவித்தன, திருநெல்வேலி போன்ற எல்லைப் பகுதிகளில் கூட பயனுள்ள கட்டுப்பாட்டை சாத்தியமாக்கின. இப்பகுதியில்

காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் சோழ நிர்வாகச் சொற்கள் இருப்பது அவர்களின் அதிகாரத்துவ அமைப்பின் பரவலைக் குறிக்கிறது.

திருநெல்வேலிக்கு ஆரம்பகால சோழர்களின் பொருளாதார பங்களிப்பு கணிசமானதாக இருந்தது. தீவிர விவசாயத்தை ஆதரித்த தாமிரபரணி நதியால் இப்பகுதி பெரிதும் பயனடைந்தது. சோழர்கள் கால்வாய்கள், குளங்கள் மற்றும் மதகுகள் போன்ற நீர்ப்பாசன வசதிகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் ஈரமான சாகுபடியை, குறிப்பாக நெல் விவசாயத்தை ஊக்குவித்தனர். நில வருவாய் மாநிலத்திற்கு ஒரு முக்கிய வருமான ஆதாரமாக அமைந்தது, மேலும் நிலத்தின் முறையான மதிப்பீடு விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவியது. விவசாய உபரி, வனப் பொருட்கள் மற்றும் முத்துக்களின் வர்த்தகத்திற்கான மையமாகவும் திருநெல்வேலி முக்கியத்துவம் பெற்றது, இதன் மூலம் இப்பகுதியை பரந்த சோழ பொருளாதார வலையமைப்பில் ஒருங்கிணைத்தது.

சோழர்களின் செல்வாக்கின் கீழ் திருநெல்வேலியில் வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம் செழித்தது. இந்தப் பகுதி கொற்கை போன்ற பண்டைய துறைமுகங்களுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டு உள்நாட்டு உற்பத்தி மையங்களுக்கும் கடலோர வர்த்தக மையங்களுக்கும் இடையே ஒரு இணைப்பாக செயல்பட்டது. ஆரம்பகால சோழர்கள் வர்த்தக பாதைகளில் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதன் மூலமும் வணிகக் குழுக்களை ஆதரிப்பதன் மூலமும் உள் மற்றும் வெளி வர்த்தகத்தை ஊக்குவித்தனர். மசாலாப் பொருட்கள், முத்துக்கள், துணிகள் மற்றும் விவசாயப் பொருட்கள் போன்ற பொருட்கள் தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளுடனும், இலங்கை மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா உள்ளிட்ட வெளிநாட்டுப் பகுதிகளுடனும் பரிமாறப்பட்டன. இந்த வணிக செழிப்பு திருநெல்வேலியில் நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார பன்முகத்தன்மைக்கும் பங்களித்தது.

திருநெல்வேலிப் பகுதியில் மத மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கைக்கும் ஆரம்பகால சோழர்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தனர். அவர்கள் சைவ மதத்தின் தீவிர ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர், மேலும் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பல கோயில்கள் அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் கட்டப்பட்டன அல்லது விரிவுபடுத்தப்பட்டன. கோயில்கள் மத மையங்களாக மட்டுமல்லாமல் பொருளாதார செயல்பாடு, கல்வி மற்றும் சமூக நலனுக்கான மையங்களாகவும் செயல்பட்டன. சோழ ஆட்சியாளர்களும் அதிகாரிகளும் கோயில்களுக்கு வழங்கிய நில மானியங்கள் பூசாரிகள், அறிஞர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களை நிலைநிறுத்த உதவியது. சைவ பக்தி மரபுகளின் பரவல் இப்பகுதியில் தமிழ் மத அடையாளத்தை வலுப்படுத்தியது.

கலாச்சார ரீதியாக, ஆரம்பகால சோழர்கள் திருநெல்வேலியில் தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் ஊக்குவித்தனர். சங்கக் கவிதைகளும் பிற்காலத் தமிழ்ப் படைப்புகளும் சோழர்களின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளின் பகிரப்பட்ட கலாச்சார நெறிமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கவிஞர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் கலைஞர்களின் ஆதரவு பாரம்பரிய தமிழ் கலாச்சாரத்தின் பரவலுக்கு பங்களித்தது. கோயில்களுடன் தொடர்புடைய இசை, நடனம் மற்றும் சடங்கு நிகழ்ச்சிகள் இப்பகுதியின் சமூக வாழ்க்கையில் ஒருங்கிணைந்தன. இந்தப் பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பு திருநெல்வேலி பரந்த தமிழ் நாகரிகத்தின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாக மாற உதவியது.

சமூக ரீதியாக, ஆரம்பகால சோழர்கள் திருநெல்வேலியில் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விவசாய சமூகத்தை ஊக்குவித்தனர். பிராமணர்கள், கோயில்கள் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு நில மானியங்கள் *பிரம்மதேயங்கள்* மற்றும் கோயில்களை மையமாகக் கொண்ட குடியிருப்புகளின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. இந்த

நிறுவனங்கள் கல்வி, வேதக் கற்றல் மற்றும் நெறிமுறை விதிமுறைகளைப் பரப்புவதில் பங்கு வகித்தன. அதே நேரத்தில், விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள், வணிகர்கள் மற்றும் மீனவர்கள் போன்ற பல்வேறு தொழில் குழுக்கள் சோழ நிர்வாகத்தின் கீழ் நிலையான வாழ்வாதாரத்தைக் கண்டறிந்தன. சாதி வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், சோழர் காலம் பொருளாதார ரீதியாக ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயல்பாட்டு சமூக நல்லிணக்கத்தைக் கண்டது.

இராணுவ ரீதியாக, திருநெல்வேலி, தெற்குப் பாதுகாப்பு மண்டலமாக ஆரம்பகால சோழர்களுக்கு மூலோபாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. இந்தப் பகுதியின் மீதான கட்டுப்பாடு, பாண்டியர்களின் எழுச்சியை எதிர்க்கவும், இலங்கைக்குச் செல்லும் கடல் பாதைகளில் செல்வாக்கைப் பராமரிக்கவும் அவர்களுக்கு உதவியது. கோட்டைகள், காவற்துறைகள் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகளின் இருப்பு சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை உறுதி செய்தது. இந்தப் பகுதி வீரர்கள் மற்றும் துணைப் படைகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புத் தளமாகவும் செயல்பட்டது, சோழர்களின் இராணுவத் திறனை வலுப்படுத்தியது.

முடிவாக, திருநெல்வேலிப் பகுதிக்கு ஆரம்பகால சோழர்களின் பங்களிப்பு பன்முகத்தன்மை கொண்டது மற்றும் நீடித்தது. அரசியல் விரிவாக்கம், நிர்வாக அமைப்பு, விவசாய மேம்பாடு, வர்த்தக மேம்பாடு, மத ஆதரவு மற்றும் கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு மூலம், சோழர்கள் திருநெல்வேலியை ஒரு வளமான மற்றும் நன்கு நிர்வகிக்கப்பட்ட பிராந்தியமாக மாற்றினர். அவர்களின் செல்வாக்கு பிற்கால சோழ மற்றும் பாண்டியர்களின் முன்னேற்றங்களுக்கு அடித்தளம் அமைத்தது மற்றும் திருநெல்வேலியை பண்டைய தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார கட்டமைப்பில் உறுதியாக ஒருங்கிணைக்க உதவியது.

இதனால் திருநெல்வேலியில் உள்ள ஆரம்பகால சோழ மரபு தென்னிந்திய பிராந்திய வரலாற்று ஆய்வில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

பாண்டியா

சமஸ்கிருதப் பெயர் பாண்டிய மொழியில் தமிழ் பாண்டிய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது, ஆனால் முழுமையாக தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட பாண்டி என்ற வடிவம் இன்னும் தென்னிந்தியா முழுவதும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நான் பாண்டியாவை தமிழ் மற்றும் மலையாள பாண்டுவிலிருந்து பெறவில்லை, பண்டைய காலம், இது மிகவும் கவர்ச்சிகரமான வழித்தோன்றல் என்றாலும், ஐந்து பாண்டவ சகோதரர்களின் தந்தையின் பெயரான சமஸ்கிருத பாண்டுவிலிருந்து பெறுகிறேன். பாண்டியனின் வழித்தோன்றல் என்ற பொருளில் இந்த வடிவமான பாண்டிய, பாண்டினியின் உடனடி வாரிசான காத்யாயனரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று பேராசிரியர் மேக்ஸ் மிட்லர் எனக்குத் தெரிவித்தார். இந்த இனத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் இந்த பெயரை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் புகழ்பெற்ற பாண்டவ சகோதரர்களுடன் உறவினர்களாகக் கூறப்படுவார்கள், மேலும் அர்ஜுனன் பாண்டிய மன்னரின் மகளுடன் திருமணம் செய்துகொள்வது இந்த உறவின் சான்றாக பதிவு செய்யப்பட்டதாகவோ அல்லது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவோ தெரிகிறது. வட இந்தியாவின் பதிவுகளில் பாண்டிய ராஜ்ஜியத்தைப் பற்றிய ஆரம்பகால சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத குறிப்பு கிமு 250 இல் அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் ஒன்றில் உள்ளது.

பாண்டியர்களுடன் கலப்புத் திருமணம்

அர்ஜுனன் மற்றும் சித்ராங்கதன் திருமணம் பாரம்பரியமாக மகாபாரதத்தின் ஆதி-பர்வத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது . இருப்பினும், மூல சமஸ்கிருத உரையில், மன்னர் பாண்டியர்

அல்ல, சித்ராவாகனன் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளார், மேலும் அவரது தலைநகரம் மதுரை அல்ல, மணிப்பூரம் ஆகும். மோனியர் வில்லியம்ஸின் சமஸ்கிருத அகராதியின்படி, மணிப்பூரம் பாண்டிய நாட்டில் அல்ல, கலிங்கப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. சித்ராங்கதன் **பப்ருவாகனன்** என்ற மகனைப் பெற்றெடுக்கிறான், அவரை அர்ஜுனன் மணிப்பூரை ஆட்சி செய்ய விட்டுச் செல்கிறான்.

மகாபாரதத்தின் தமிழ் உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு மணிப்பூரை மதுரையுடன் அடையாளப்படுத்துகிறது, சித்ரவாகனனை பாண்டிய மன்னன் என்று அழைக்கிறது , மேலும் அவரை மலையத்வஜ பாண்டியனுடன் ஒப்பிடுகிறது . இந்த அடையாளம் சந்தேகத்திற்குரியதாகத் தோன்றுகிறது, இருப்பினும் சமஸ்கிருத மகாபாரதத்தின் தென்னிந்திய மறுபதிப்பு (சபா-பர்வம்) சகாதேவனின் மணிப்பூர வருகையை விவரிப்பதன் மூலம் இதை ஆதரிக்கிறது, இது ஒரு பாண்டிய மன்னனால் ஆளப்பட்டது. இருப்பினும், இந்த அத்தியாயம் வட கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இல்லை, அடையாளத்தை பலவீனப்படுத்துகிறது என்று பேராசிரியர் எச்.எச். வில்சன் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், சித்ரங்கதை ஒரு பாண்டிய ஆட்சியாளரின் மகள் அல்ல, ஒரு **பாம்பு** ராஜாவின் **மகள் என்று** பாகவத புராணம் கூறுகிறது.

பழமையான பாண்டிய பட்டங்கள்

இந்த உறவுக்கு முன்பே பாண்டிய வம்சம் இருந்திருக்கலாம். பாண்டிய சகோதரர்களுடனான மாறன் என்று கருதப்பட்டது, ஏனெனில் பாண்டியன் அல்ல, மாறன் என்பது வம்சத்தின் தலைவரின் மிகப் பழமையான பெயராகத் தெரிகிறது. பழைய கல்வெட்டுகளில் பாண்டிய மன்னருக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டங்களில், பட்டியலில் முதலிடத்தில் " மாரன்" இருப்பதை நான் எப்போதும் கண்டேன், மேலும் கொற்கையின் ஒரு பகுதியே பாண்டிய-மங்கலம் அல்ல, மாறாக மார-மங்கலம், " மாரனின் அதிர்ஷ்டம்" என்று

அழைக்கப்படுவதைக் கண்டேன். பெயர்கள் ஜோடிகளாகச் சென்றதாகத் தெரிகிறது, மாரா மற்றும் கொற்கை, பாண்டியர் மற்றும் மதுரா. கொற்கையின் ஆட்சியாளரான கொற்கை-அலி, பாண்டிய வம்சத்தின் நிறுவனர் என்று கூறப்படும் குலசேகரருக்கு, வெற்றி-வேர்கையின் ஆசிரியரும், அவரே ஒரு பாண்டிய மன்னருமான அவர் வழங்கிய பட்டமாகும்.

ஆரம்பகால சிங்கள-பாண்டிய உறவுகள் *மகாவம்சத்தில்* குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன . தாமிரபர்ணி நதியின் முகத்துவாரத்தில் உள்ள **கொற்கை ,** கிமு **6 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய இராச்சியத்தின்** ஆரம்பகால தலைநகராக இருந்ததாகத் தெரிகிறது . இந்த நேரத்தில், **தாமிரபர்ணி (சிலோன்)** மன்னர் பாண்டிய அரசவைக்கு **திருமண கூட்டணியை** பேச்சுவார்த்தை நடத்த தூதர்களை அனுப்பியதாகக் கூறப்படுகிறது . *மகாவம்சம்* "தெற்கு மதுரா" என்று குறிப்பிடுகிறது என்றாலும், இது ஒரு காலமற்றதாக இருக்கலாம், ஏனெனில் **கொற்கையின் இருப்பு** அதன் உருவாக்கத்தின் போது மறந்துவிட்டிருக்கலாம் .

பாண்டிய மன்னரின் பெயர் பாலி மொழியில் பாண்டவோ அல்லது பாண்டு என்று தோன்றுகிறது, இது பாண்டியர்/பாண்டி என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டதாக இருக்கலாம் . பாரம்பரியத்தின் படி, சிங்கள இராச்சியத்தை நிறுவிய விஜயன் , ஒரு பாண்டிய இளவரசியை மணந்தார், அவர் ஒரு பெரிய பரிவாரத்துடன் இலங்கைக்கு வந்தார். பாண்டிய தொடர்புகளைக் குறிக்கும் ஆரம்பகால சிங்கள ஆட்சியாளர்களான பாண்டு-வாசதேவா மற்றும் பாண்டுகாபயா போன்ற பெயர்களால் பாண்டிய செல்வாக்கு மேலும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது .

இலங்கையின் பெரிய நீர்ப்பாசன நீர்த்தேக்கங்கள் பாண்டியர்களுடன் தொடர்புடைய பெயர்களைக் கொண்ட ஆட்சியாளர்களால் கூறப்படுகின்றன, இது நீர்ப்பாசன நுட்பங்கள்

பாண்டிய நாட்டிலிருந்து , குறிப்பாக திருநெல்வேலி-மதுரா பகுதியிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைக் குறிக்கிறது. விஜயன் தனது பாண்டிய மாமனாருக்கு ஆண்டுதோறும் முத்துக்கள் மற்றும் சங்குகளை காணிக்கை செலுத்தியதாகவும் கூறப்படுகிறது , இது பாண்டிய அரசியல் மேன்மையைக் குறிக்கிறது. இந்த மரபுகள் பாண்டிய இராச்சியம் இலங்கையில் ஆரிய குடியேற்றத்திற்கு முந்தையது என்பதைக் குறிக்கிறது, இது பாண்டிய நாகரிகத்தின் தொடக்கத்தை **கிமு 700 வரை தள்ளியது** . இருப்பினும், இலங்கையின் ஆரம்பகால தமிழர் படையெடுப்புகள் பெரும்பாலும் **பாண்டியர்கள்** அல்ல, சோழர்களால் செய்யப்பட்டன.

பாண்டியர்களைப் பற்றிய கிரேக்க அறிவிப்புகள்

சாண்ட்ரகோட்டஸ் என்று குறிப்பிடப்படும்) அரசவைக்கு செலூகஸ் நிகேட்டரால் (மகா அலெக்சாண்டரின் வாரிசுகளில் ஒருவர்) தூதராக அனுப்பப்பட்ட மெகஸ்தனிஸ், கிமு **302 ஆம் ஆண்டில்** பாடலிபுத்திரத்திற்கு விஜயம் செய்தார் . அவர் இந்தியாவில் பாண்டியா என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிட்டார், இது கிருஷ்ணருடன் அடையாளம் காணப்பட்ட "இந்திய ஹெர்குலஸின்" ஒரே மகளுடன் அவர் தொடர்புபடுத்தியது . இந்தப் பகுதி தென்னிந்தியாவின் பாண்டிய இராச்சியத்தைக் குறிக்கிறது என்பதை அறிஞர்கள் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் .

மெகஸ்தனிஸின் விளக்கம் - குறிப்பாக முத்து மீன்பிடித்தல் பற்றிய அவரது குறிப்பு - பாண்டியாவை தெற்கு பாண்டிய நாட்டோடு , குறிப்பாக திருநெல்வேலி (திருநெல்வேலி) மற்றும் கொற்கையுடன் தெளிவாக அடையாளம் காட்டுகிறது , அவை முத்து மீன்பிடித்தலின் பிரபலமான மையங்களாக இருந்தன. அவரது கணக்கு கட்டுக்கதை மற்றும் உண்மைகளை கலந்தாலும்,

அவர் பாண்டியா என்ற பெயரை பாண்டிய ஆட்சியாளர்களுடன் சரியாக இணைத்தார் .

பேரரசர் அகஸ்டஸின் ஆட்சிக் காலத்தில் , ஒரு இந்திய தூதரகம் ரோமுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஸ்ட்ராபோவின் கூற்றுப்படி, தூதரகம் போரஸ் அல்ல, பாண்டிய ஆட்சியாளராக பரவலாக அடையாளம் காணப்பட்ட மன்னர் பாண்டியனிடமிருந்து வந்தது. இதை ஜார்ஜியஸ் சின்செல்லஸ் உறுதிப்படுத்துகிறார், அவர் *இந்தியர்களின் மன்னரான பாண்டியன்*, அகஸ்டஸுடன் நட்புறவைத் தேடி தூதர்களை அனுப்பியதாக பதிவு செய்கிறார். இந்த தூதரகம் பாண்டிய இராச்சியத்தின் மேம்பட்ட அரசியல் நிலை மற்றும் விரிவான வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது, குறிப்பாக முத்து வர்த்தகம் மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகம் மூலம்.

பாண்டிய நாட்டின் எல்லைகள்

தமிழ் அறிஞர்களால் அதிகாரப்பூர்வமாகக் கருதப்படும் பாரம்பரிய தமிழ் புவியியல் சரணங்களின்படி, பாண்டிய நாட்டின் எல்லைகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டன. வடக்கு எல்லை வெள்ளாறு ஆறு, தெற்கு எல்லை குமரி (கேப் கொமோரின்), கிழக்கு எல்லை கடல் - மனார் வளைகுடா மற்றும் பால்க் ஜலசந்தியை உள்ளடக்கியது - மற்றும் மேற்கு எல்லை *பெருவாலி* அல்லது "பெரிய நெடுஞ்சாலை" என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த சரணங்கள் பாரம்பரிய பிராந்திய எல்லைகளைப் பாதுகாக்க இயற்றப்பட்டன, மேலும் கவிஞர்கள் மற்றும் ஆட்சியாளர்கள் இருவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

பாண்டிய நாட்டின் வடக்கு எல்லையாகக் குறிப்பிடப்பட்ட வெள்ளாறு ஆறு, சோழ நாட்டின் தெற்கு எல்லையாகவும் விவரிக்கப்பட்டது, இது பரஸ்பரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எல்லையைக் குறிக்கிறது. இந்த எல்லை போர்டோ நோவோவிற்கு அருகிலுள்ள வெள்ளாறு அல்ல, மாறாக திருச்சிராப்பள்ளி பகுதியில்

மருங்காபுரி அருகே உற்பத்தியாகும் ஆறு, புதுக்கோட்டை வழியாகப் பாய்ந்து கலிமீர் புள்ளியின் தெற்கே பாக் ஜலசந்தியில் நுழைகிறது. இந்த அடையாளம், பெண்கள் வெள்ளாறு கடக்கக்கூடாது என்ற நாட்டுக்கோட்டை செட்டிகளிடையே உள்ள பாரம்பரிய நம்பிக்கை போன்ற சமூக பழக்கவழக்கங்களால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் பிராந்திய எல்லைகளைக் கடப்பது அபசகுனமாகக் கருதப்பட்டது.

பாண்டிய இராச்சியத்தின் தெற்கு எல்லை, இந்திய தீபகற்பத்தின் தீவிர தெற்கு முனையைக் குறிக்கும் கேப் கோமரின் ஆகும். *பெருவாலி* அல்லது *வலுதி-கல்* (பாண்டிய மன்னரின் நெடுஞ்சாலை) என்று அழைக்கப்படும் மேற்கு எல்லை, குற்றாலத்திற்கு அருகிலுள்ள மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் வழியாக திருவிதாங்கூருக்குச் செல்லும் மலைப்பாதையைக் குறிக்கிறது. இது குறிப்பாக அச்சன்-கோவில் கணவாய் ஆகும், இது ஆரம்ப காலங்களில் பிரதான மேற்குப் பாதையாக செயல்பட்டது.

இந்த எல்லைகளின் அடிப்படையில், பாண்டிய பிரதேசம் தெற்கு திருவிதாங்கூரில் உள்ள நாஞ்சி-நாடு முழுவதையும் உள்ளடக்கியது, இது கேப் கொமோரின் வடமேற்கே உள்ளது. இந்த விளக்கம் நாஞ்சி-நாடு பகுதியிலிருந்து வந்த கல்வெட்டுகளால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு, பாரம்பரிய தமிழ் சரணங்கள் பாண்டிய நாட்டின் பிராந்திய பரப்பளவு பற்றிய நிலையான மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக ஆதரிக்கப்படும் விளக்கத்தை வழங்குகின்றன.

பொதுவான எல்லையை ஒப்புக்கொண்ட சோழர்களையும் பாண்டியர்களையும் போலல்லாமல், சேரர்களையும் பாண்டியர்களையும் மேற்கு எல்லை தொடர்பான கூற்றுக்கள் வேறுபட்டதாகத் தெரிகிறது. பாண்டியர்கள் அச்சன்-கோவில் கணவாயை தங்கள் மேற்கு எல்லையாகக் கருதினாலும், சேர புவியியல் பத்தி சேர நாட்டின் கிழக்கு எல்லையை தென்காசியில்

வைத்தது. இந்தக் கூற்று குற்றாலம் உட்பட திருநெல்வேலி தாலுகாவின் கணிசமான பகுதியை திருவிதாங்கூருக்கு மாற்றியிருக்கும். தென்காசி தற்காலிகமாக திருவிதாங்கூரின் வசம் சென்றிருக்கலாம் என்றாலும், 10 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அது பாண்டிய இராச்சியத்திற்குச் சொந்தமானது என்பதை கல்வெட்டுகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன .

அச்சன்-கோவில் கணவாய்க்கு பதிலாக தென்காசியை மேற்கு எல்லையாகத் தேர்ந்தெடுத்தது திருவிதாங்கூர் அதன் மூதாதையர் தலைநகரைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள அனுமதித்திருக்கும், அதே நேரத்தில் நாஞ்சி-நாடு இன்னும் பாண்டிய எல்லைக்குள் இருக்கும். இருப்பினும், மற்றொரு சேர சரணம், செங்கோட்டை சேர நாட்டின் மேற்கு எல்லையாக அடையாளப்படுத்துகிறது. இந்தக் காட்சி செங்கோட்டை நகரம் வழியாகச் செல்லும் தற்போதைய எல்லையுடன் நெருக்கமாக ஒத்துப்போகிறது. முன்னதாக, எல்லை சற்று கிழக்கு நோக்கி அமைந்திருந்தது, முழு நகரத்தையும் திருவிதாங்கூருக்குள் வைத்தது.

வரலாற்று ரீதியாக, நகரத்திற்கும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள செங்கோட்டை தாலுகா, முதலில் பாண்டியரகளுக்குச் சொந்தமானதாகத் தெரிகிறது, ஆனால் பல நூற்றாண்டுகளாக திருவிதாங்கூரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. இது தற்காலிகமாக ஆற்காடு நவாப்பின் கீழ் திருவிதாங்கூர் ராஜாவால் கைப்பற்றப்பட்டு, இறுதியாக 1809 இல் திருவிதாங்கூருடன் இணைக்கப்பட்டது. செங்கோட்டை அச்சனஂ-கோவில் கணவாய்க்கு கிட்டத்தட்ட நேரடியாக தெற்கே அமைந்திருப்பதால், பாண்டிய நாட்டின் மேற்குப் புள்ளியாகக் கருதுவதும் சமமாக நியாயமானது.

தமிழ் பாரம்பரிய பாடல் வரிகளின்படி, மூன்று தமிழ் ராஜ்ஜியங்களின் நிலப்பரப்பு பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டது: சேர

நாடு சுமார் 800 மைல்கள், சோழ நாடு சுமார் 240 மைல்கள் மற்றும் பாண்டிய நாடு சுமார் 560 மைல்கள் வரை நீண்டிருந்தது.

பாண்டிய மன்னர்கள்

பாண்டிய வம்சத்தைப் பற்றிய ஆரம்பகால வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

பாண்டிய இராச்சியம் மற்றும் வம்சத்தின் இருப்பை கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அசோகர் கல்வெட்டுகள், மகாவம்சம், மகாபாரதம் மற்றும் மெகஸ்தனீஸின் எழுத்துக்கள் போன்ற வெளிப்புற மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள் மூலம் அறியலாம். இந்த ஆதாரங்கள் பாண்டிய வம்சத்தின் இருப்பு மற்றும் முக்கியத்துவத்தை நிறுவுகின்றன, ஆனால் அவை தனிப்பட்ட பாண்டிய மன்னர்களின் பெயர்களைப் பாதுகாக்கவில்லை. கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு எழுதும் கிரேக்க புவியியலாளர்கள் இந்திய மாநிலங்களில் பாண்டியர்களின் தொடர்ச்சியான முக்கியத்துவத்தையும் குறிப்பிடுகின்றனர், இருப்பினும் குறிப்பிட்ட ஆட்சியாளர்களை பெயரிடவில்லை.

கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வானியலாளர் வராஹ-மிஹிரரின் பிருஹத்-சம்ஹிதையில் (கி.பி. 404) ஒரு முக்கியமான இந்தியக் குறிப்பு காணப்படுகிறது, இது தற்செயலாக பாண்டிய மன்னர், தாமிரபர்ணி நதி மற்றும் சங்கு மற்றும் முத்து மீன்பிடித்தல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது, இதன் மூலம் பாண்டிய நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. பண்டைய இந்திய நூல்கள் மகாபாரதம் மற்றும் புராணங்களைப் போலவே, திராவிடர்களையும் சோழர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தும்போது, பாண்டியர்கள் பொதுவாக திராவிடர்களில் சேர்க்கப்பட்டவர்களாகவே புரிந்து கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

உள்ளூர் கவிஞர்களும் புராண மரபுகளும் பாண்டிய மன்னர்களின் நீண்ட பட்டியல்களை வழங்கினாலும், கல்வெட்டுகள் மற்றும் நாணயங்களிலிருந்து உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகள் இல்லாததால் இந்தப் பட்டியல்களை வரலாற்று ரீதியாக நம்பகமானதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மதுர ஸ்தல புராணம் மற்றும் அதன் தமிழ் பதிப்பான திருவிளையாடல் புராணம் போன்ற படைப்புகள் பெரும்பாலும் புராணத் தன்மை கொண்டவை, மேலும் அவை கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்டன. சமகால கல்வெட்டு அல்லது நாணயவியல் சான்றுகளால் சரிபார்க்கப்படும் வரை, இந்த அரச பட்டியல்களுக்கு உறுதியான வரலாற்று மதிப்பு இல்லை.

இந்த பாரம்பரிய பட்டியல்களில் இருந்து ஒரே ஒரு பெயர் மட்டுமே - சமர கோலஹலா, இது ஒரு தனிப்பட்ட பெயரை விட அரச பட்டமாக இருக்கலாம் - இதுவரை ஒரு நாணயத்தில் காணப்படவில்லை, இருப்பினும் அதன் தேதி நிச்சயமற்றதாகவே உள்ளது. வரலாற்று ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆரம்பகால பாண்டிய ஆட்சியாளர்கள் விக்ரம பாண்டிய மற்றும் அவரது மகன் வீர பாண்டியன், அவர்களின் பெயர்கள் சிதம்பரத்தில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. வீர பாண்டியனை கி.பி 1064 இல் ராஜேந்திர சோழன் தோற்கடித்தார், இது பாண்டிய நாட்டை சோழர்கள் ஆக்கிரமிப்பதற்கு முந்தைய அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தை சரிசெய்கிறது. இடப் பெயர்கள் மற்றும் நிர்வாக பதிவுகளில் "வீர பாண்டியன்" என்ற பெயர் அடிக்கடி தோன்றுவது, இந்தப் பெயரைக் கொண்ட ஒரு ஆட்சியாளர் குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவத்தை அடைந்தார் என்பதைக் குறிக்கிறது.

திருநெல்வேலி நாயக்கர்கள்

திருநெல்வேலி பகுதியில் நாயக்கர்களின் ஆட்சி, தமிழ்நாட்டின் இடைக்கால வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான

அத்தியாயத்தை உருவாக்குகிறது. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரை சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, விஜயநகரப் பேரரசு தமிழ் நாட்டின் மீது மீண்டும் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டியது. பரந்த தெற்குப் பகுதிகளை திறம்பட நிர்வகிக்க, விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள் நாயக்கர்கள் என்று அழைக்கப்படும் இராணுவ ஆளுநர்களை நியமித்தனர். முன்னர் பாண்டிய ஆட்சியாளர்களின் கீழ் இருந்த திருநெல்வேலி, பின்னர் முஸ்லிம் படையெடுப்புகளால் பாதிக்கப்பட்ட மதுரை நாயக்கர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது , அவர்கள் மாகாண ஆளுநர்கள் அல்லது பாளையக்காரர்கள் மூலம் அதை ஆட்சி செய்தனர் . நாயக்கர்கள் திருநெல்வேலியை தோராயமாக 16 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை ஆட்சி செய்தனர் , இது அதன் அரசியல், நிர்வாக, பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

மதுரை நாயக்கர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில், திருநெல்வேலி ஒரு சுதந்திர இராச்சியமாக இல்லாமல், ஒரு முக்கியமான தெற்கு மாகாணமாக இருந்தது. நாயக்க ஆட்சியாளர்கள் இப்பகுதியை நிர்வகிக்கவும், வருவாயை சேகரிக்கவும், சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கவும், எல்லைப் பகுதிகளைப் பாதுகாக்கவும் நம்பகமான இராணுவத் தலைவர்களை நியமித்தனர். தாமிரபரணி நதிப் பள்ளத்தாக்குகள் , வளமான விவசாய உற்பத்தி, கடற்கரையோரத்தில் முத்து மீன்பிடித்தல் மற்றும் திருவிதாங்கூர் மற்றும் பாண்டிய பிரதேசங்களுக்கு அருகில் அதன் நிலைப்பாடு காரணமாக திருநெல்வேலி பகுதி மூலோபாய ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. எனவே, நாயக்கர்கள் திருநெல்வேலியின் நிர்வாகத்தில் சிறப்பு கவனம் செலுத்தினர்.

நாயக்கர் ஆட்சியாளர்களில், மதுரை நாயக்கர் வம்சத்தின் நிறுவனரான விஸ்வநாத நாயக்கர் (1529–1564) ,

திருநெல்வேலியில் நாயக்கர் நிர்வாகத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தார். அவர் பாளையக்காரர் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார், இதன் கீழ் பிரதேசம் பாளையங்கள் எனப்படும் சிறிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது , ஒவ்வொன்றும் ஒரு பாளையக்காரரால் ஆளப்பட்டது. திருநெல்வேலி பகுதியில், எட்டயபுரம், பாஞ்சாலங்குறிச்சி, கடல்குடி மற்றும் நாகலாபுரம் போன்ற பல சக்திவாய்ந்த பாளையங்கள் தோன்றின. இந்த பாளையக்காரர்கள் வருவாய் வசூலித்தல், படைகளைப் பராமரித்தல் மற்றும் போர்களின் போது நாயக்கர் ஆட்சியாளர்களை ஆதரித்தல் ஆகியவற்றிற்கு பொறுப்பானவர்கள். இந்த அமைப்பு திருநெல்வேலி போன்ற தொலைதூரப் பகுதிகளின் மீது நாயக்கர்கள் கட்டுப்பாட்டைப் பேண உதவியது, இருப்பினும் இது பின்னர் அரசியல் ஸ்திரமின்மைக்கு ஒரு ஆதாரமாக மாறியது.

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் I (1564–1572) தனது தந்தை விஸ்வநாத நாயக்கரின் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்தார் மற்றும் திருநெல்வேலியில் நாயக்கர் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தினார். நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை ஒருங்கிணைப்பதிலும் உள்ளூர்த் தலைவர்களின் கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதிலும் அவர் கவனம் செலுத்தினார். அவரது ஆட்சியின் போது, திருநெல்வேலி மேம்பட்ட வருவாய் நிர்வாகத்தைக் கண்டது, மேலும் விவசாயத்தை ஆதரிக்க நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்கள் பழுதுபார்க்கப்பட்டன. தாமிரபரணி நதி அமைப்பு நெல் சாகுபடிக்கு திறம்பட பயன்படுத்தப்பட்டது, இது விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்தது மற்றும் பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்தியது.

திருநெல்வேலியில் செல்வாக்கு செலுத்திய மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நாயக்கர் ஆட்சியாளர் திருமலை நாயக்கர் (1623–1659) . அவரது ஆட்சி நாயக்கர் ஆட்சியின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. திருமலை நாயக்கர் நிர்வாகத்தை மறுசீரமைத்து

மாகாண ஆளுநர்கள் மீதான மத்திய கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தினார். திருநெல்வேலியின் பொருளாதார முக்கியத்துவம் காரணமாக அவர் சிறப்பு கவனம் செலுத்தினார். இப்பகுதியில் கோயில் கட்டுமானம், புதுப்பித்தல் மற்றும் நன்கொடைகளை ஊக்குவித்தார். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள பல கோயில்கள் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் நில மானியங்கள், தங்க நன்கொடைகள் மற்றும் திருவிழாக்களுக்கான வழக்கமான பொருட்களைப் பெற்றன. கோயில்கள் பொருளாதார செயல்பாடு, கல்வி மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் மையங்களாக செயல்பட்டன.

திருமலை நாயக்கரின் கீழ், திருநெல்வேலியின் இராணுவ நிர்வாகம் வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் உள்நாட்டு கிளர்ச்சிகளிலிருந்து இப்பகுதியைப் பாதுகாக்க பலப்படுத்தப்பட்டது. கோட்டைகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டு, முக்கியமான மூலோபாய இடங்களில் காவற்துறைகள் பராமரிக்கப்பட்டன. நாயக்கர்கள் குதிரைப்படை, காலாட்படை மற்றும் யானைகளைக் கொண்ட ஒரு நிலையான இராணுவத்தை பராமரித்தனர், இதற்கு திருநெல்வேலியின் பாளையக்காரர்கள் ஆதரவு அளித்தனர். இருப்பினும், பாளையக்காரர்களின் அதிகரித்து வரும் அதிகாரம் படிப்படியாக மத்திய அதிகாரத்தை பலவீனப்படுத்தியது, குறிப்பாக திருநெல்வேலி போன்ற தொலைதூர மாகாணங்களில்.

வருவாய் முறை பெரும்பாலும் இருந்தது. நில வருவாய் முக்கிய வருமான ஆதாரமாக இருந்தது, அது பொருளாகவோ அல்லது பணமாகவோ வசூலிக்கப்பட்டது. நாயக்கர்கள் முந்தைய நில அளவீடு மற்றும் வகைப்பாடு முறைகளைத் தொடர்ந்தனர். தாமிரபரணி நதிக்கரையோரத்தில் உள்ள குளங்கள், கால்வாய்கள் மற்றும் அணைக்கட்டுகள் போன்ற நீர்ப்பாசனப் பணிகளுக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. நாயக்கர் காலத்தில் திருநெல்வேலி

விவசாயத்தின் செழிப்பு, இப்பகுதியை தெற்கு தமிழ்நாட்டின் முக்கியமான தானியக் கிடங்குகளில் ஒன்றாக மாற்றியது.

சாதி அமைப்பு வலுவடைந்து , போர்வீரர் மற்றும் நில உரிமையாளர் குழுக்களின் ஆதிக்கம் அதிகரித்தது. பிராமணர்கள் நில மானியங்கள் மற்றும் கோயில் சேவைப் பணிகள் மூலம் ஆதரவைப் பெற்றனர். அதே நேரத்தில், நெசவாளர்கள், குயவர்கள் மற்றும் உலோகத் தொழிலாளர்கள் போன்ற கைவினைஞர் சமூகங்கள் கோயில் கட்டுமானம் மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சியின் காரணமாக செழித்து வளர்ந்தன. கோயில் நகரங்களைச் சுற்றி சந்தைகள் உருவாகி, உள்ளூர் மற்றும் பிராந்திய வர்த்தகத்தை ஊக்குவித்தன.

நாயக்கர்கள் மதம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் சிறந்த புரவலர்களாக இருந்தனர் . அவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் திருநெல்வேலியில் சைவமும் வைணவமும் செழித்து வளர்ந்தன. திருநெல்வேலியில் உள்ள நெல்லையப்பர் கோயில் போன்ற கோயில்கள் அரச ஆதரவைப் பெற்றன. திருவிழாக்கள், சடங்குகள் மற்றும் ஊர்வலங்கள் பிரமாண்டமாக நடத்தப்பட்டன. நிர்வாகம் மற்றும் கலாச்சாரத்தில் தெலுங்கு செல்வாக்கையும் நாயக்கர்கள் ஊக்குவித்தனர், இது கல்வெட்டுகள், நீதிமன்ற மொழி மற்றும் பெயரிடும் நடைமுறைகளில் பிரதிபலிக்கிறது, அதே நேரத்தில் தமிழ் மக்களின் மொழியாகத் தொடர்ந்தது.

இருப்பினும், பிற்கால நாயக்கர் ஆட்சியாளர்கள் பலவீனமாக இருந்தனர், மேலும் திருநெல்வேலியின் மீதான மத்திய கட்டுப்பாடு படிப்படியாகக் குறைந்தது. பாளையக்காரர்கள் அரை சுதந்திரம் பெற்றவர்களாக மாறினர் மற்றும் பெரும்பாலும் நாயக்கர் அதிகாரத்தை மீறினர். தொடர்ச்சியான உள் மோதல்கள், வாரிசுரிமை தகராறுகள் மற்றும் அண்டை சக்திகளின் வெளிப்புற அழுத்தங்கள் நாயக்கர் ஆட்சியை பலவீனப்படுத்தின. 18 ஆம்

நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், திருநெல்வேலி அரசியல் ஸ்திரமின்மையைக் கண்டது, இது பாளையக்காரர்களின் எழுச்சிக்கும் **பின்னர்** ஆற்காடு நவாப்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் தலையீட்டிற்கும் வழி வகுத்தது .

முடிவாக, திருநெல்வேலியின் வரலாற்றை வடிவமைப்பதில் நாயக்கர் ஆட்சியாளர்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் ஆட்சி நிர்வாக அமைப்பு, விவசாய விரிவாக்கம், கோயில்களை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்தது. அதே நேரத்தில், பாளையக்காரர் அமைப்பு ஆரம்பத்தில் பயனுள்ளதாக இருந்தாலும், பிற்காலத்தில் அரசியல் ரீதியாக துண்டு துண்டாகப் பிரிந்தது. திருநெல்வேலியில் நாயக்கர் மரபு அதன் கோயில்கள், நீர்ப்பாசனப் பணிகள், சமூக அமைப்பு மற்றும் வரலாற்று மரபுகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது, இது அவர்களின் ஆட்சியை இப்பகுதியின் இடைக்கால வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய கட்டமாக மாற்றுகிறது.

மதம்

நாகரிகம் மற்றும் வரலாற்றின் தொடக்கத்திலிருந்தே மதமும் மத நோக்கங்களும் மனித வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகும். அறிவியலும் ஆன்மீகமும் மனிதகுலத்தின் பரிணாம வளர்ச்சிக்குத் தேவையான இரட்டைக் கண்களாகும். மனிதன் தனது ஆன்மீக அணுகுமுறை மற்றும் கண்ணோட்டத்தால் பக்தியையும் அமைதியையும் அடைகிறான். அவர்கள் அவனிடம் பல நம்பிக்கைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் ஊகித்தனர். கோயில்களும் தெய்வங்களின் உருவங்களும் மனிதர்களின் கற்பனையின் விளைவாகும். அவை அடையாளமாக இருந்தாலும், அவற்றில் கலை மற்றும் தத்துவம் உள்ளன. எனவே, அது இயற்கையானது ஆனால் அவை புனிதமானவை. அதே நேரத்தில், அத்தகைய உயர்ந்தவை விலைமதிப்பற்றவை என்பதையும், அவை

கிடைக்கும் இடங்கள் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

கோயில்களும் கடவுள் மற்றும் தெய்வங்களின் உருவங்களும் கலாச்சாரத்தின் நிலையான நினைவுச்சின்னங்களாகும். இந்துக்கள் இயற்கை அழகை மனிதனின் கருத்துக்கள் மற்றும் கருத்துக்களுடன் இணைப்பதன் மூலம் அத்தகைய கட்டிடக்கலை தயாரிப்புகளை உருவாக்கினர். மேலும், கலைகள் கலைஞரின் சுதந்திரமான வெளிப்பாடுகளின் தயாரிப்புகள். அவை அழகு, திறமை மற்றும் திறன்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை மதக் கருப்பொருள்கள் மற்றும் கருத்துக்களை அவற்றின் மீது திணிக்கின்றன. எனவே மதம் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையுடன் இணக்கமாக கலக்கப்படுகிறது, மேலும் அவை மக்களை அத்தகைய விஷயங்களைக் காணவும் அவற்றை வணங்கவும் ஊக்குவிக்கின்றன.

இந்திய கலைஞர் இயற்கைப் பொருட்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். பண்டைய காலத்தில் இயற்கையே பொதுவான வழிபாட்டின் பொருளாக இருந்தது. இந்திய கலை மக்களின் மத வாழ்க்கையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, மதம், சமூகம் மற்றும் கலை ஆகியவை ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை என்பது தெளிவாகிறது. இது இந்தியாவின் கலை வரலாறு மற்றும் கட்டிடக்கலை பாரம்பரியத்தில் ஒரு பொதுவான அம்சமாகும். தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் நிற்கும் நினைவுச்சின்னங்கள் இந்தியாவின் கலை பாரம்பரியத்திற்கு சாட்சியமளிக்கின்றன.

கோயில் கட்டிடக்கலை

இந்திய கலாச்சார பாரம்பரியத்தை மதிப்பிடுவதற்கு கோயில் கட்டிடக்கலை முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். ஆரம்ப கட்டங்களில் மக்களின் மத நம்பிக்கை கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது. அலங்கார அல்லது அலங்கார கூறுகள் எதுவும் இல்லை. அவற்றின் கட்டமைப்புகள் திட்டம், வடிவமைப்பு, கொள்கைகள் மற்றும் நுட்பங்களில் எளிமையாக இருந்தன. மௌரியர்களிடையே, பாறை வெட்டு கட்டிடக்கலையை அறிமுகப்படுத்தியதற்கு அசோகர் பொறுப்பேற்றார். கயா அருகே புத்த சைத்தியங்கள் மற்றும் விஹாரங்களின் சிற்பங்களை அவர் தொடங்கினார். படிப்படியாக, அவற்றின் செயல்முறை தீபகற்ப மற்றும் மேற்கு இந்தியாவிற்கு நகர்ந்தது. தங்கள் கலை நடைமுறைகளுக்கு கல்லைப் பயன்படுத்திய ஆரம்பகால மக்கள் பௌத்தர்கள். அப்போதுதான் இந்துக்களும் சமணர்களும் அதைக் கடைப்பிடித்தனர். நினைவுச்சின்னங்களை உருவாக்க கல்லைப் பயன்படுத்துவது அவர்களை நீண்ட காலமாக நிலைநிறுத்தியது. எதிர்காலத்தில் புதிய மற்றும் போற்றத்தக்க நுட்பங்களைப் பின்பற்றுவதில் அவர்கள் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்தினர். அவர்கள் பெரும்பாலும் மத கட்டிடக்கலையை மையமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்துக்களும் சமணர்களும் கட்டிடக்கலைக்கான ஊடகமாக கல்லை ஏற்றுக்கொள்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினர். அவர்கள் பாறையில் குடைந்து கட்டப்பட்ட குகைக் கோயில்களை அகழ்வாராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். அவர்கள் ஒற்றைக்கல் பாறை கோயில்களை உருவாக்குவதில் கூட கவனம் செலுத்தினர். பின்னர் அவை பல்வேறு ஆட்சியாளர்களால் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் கட்டப்பட்ட கட்டமைப்பு கோயில்களுக்கு மாதிரிகளாக நின்றன. சுங்கர்கள் மற்றும் குப்தர்கள் வடக்கில் கோயில் கட்டிடக்கலைக்கு

அர்ப்பணித்தாலும், சாதவாகனர்கள், சாளுக்கியர்கள், ராஷ்டிரகூடர்கள் மற்றும் பல்லவர்கள் தெற்கில் கோயில் கட்டிடக்கலையை அறிமுகப்படுத்தினர். பாண்டியர்கள், சோழர்கள், விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் நாயக்கர்களும் அதை உருவாக்கினர். ஆறாவது அல்லது ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்ட கோயில்கள் இன்றும் உள்ளன. இந்து கோயில்கள் சில தவிர்க்க முடியாத விளைவுகளைச் சந்தித்தாலும், அவை வெளிநாட்டு படையெடுப்பாளர்களின் தாக்குதலால் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படவில்லை. இந்து ஆட்சியாளர்கள், பிரபுக்கள், வணிகர்கள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கூட கோயில் கட்டிடக்கலையை புத்துயிர் பெறச் செய்தனர். பல சிறிய அல்லது பெரிய கோயில்கள் எழுந்தன. அவை மாற்றியமைக்கப்பட்டன; சேர்க்கைகள் செய்யப்பட்டன, சடங்குகள் மற்றும் சடங்குகள் தொடர்ந்தன. கோயில்கள் வாழ்க்கையின் மகிமைப்படுத்தப்பட்ட அம்சமாக மாறியது. வட இந்தியாவை விட தென்னிந்தியாவில் இத்தகைய முத்திரையும் உற்சாகமும் அதிகமாக இருந்தன. எனவே, தென்னிந்தியா கோயில்களின் சொர்க்கமாக மாறியது, இது கோயில் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

கோயில் கட்டிடக்கலையின் முக்கியத்துவம்

வளர்ந்த கோயில் கட்டிடக்கலை மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது, இது தினசரி சடங்குகள் மற்றும் சடங்குகளை மேம்படுத்த உதவியது. இத்தகைய வளர்ச்சிகள் காரணமாக, ஏராளமான குறிப்பிட்ட மண்டபங்கள் கட்டப்பட்டன. அர்த்த மற்றும் முக மண்டபங்களைப் போலவே, நிருக்த மண்டபம், வசந்த மண்டபம், கல்யாண மண்டபம், ஆயிரம் தூண் மண்டபங்கள், துணைவி மற்றும் பரிவார தேவதாக்களுக்கான தனித்தனி சன்னதிகள் தோன்றின. இது உருவப்படம் மற்றும் ஐக்னோமெட்ரி வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது. புதிய மாதிரியில், தெய்வங்கள் வெவ்வேறு

தோரணைகளில் வெளியே கொண்டு வரப்பட்டன. மேற்கூறியவற்றைத் தவிர, ஒவ்வொரு கடவுளும் ஒரு குறிப்பிட்ட மலையுடன் தொடர்புடையவர். காளை சிவனின் மலை; கழுகு மலை விஷ்ணுவுடன் தொடர்புடையது. சுப்பிரமணியர் மயில் மலையுடன் தொடர்புடையவர். எனவே, அவர்கள் மக்களிடையே வணக்கத்தைப் பெற்றனர். சடங்குகளைச் செய்யும்போது, மங்கள வாஸ்துக்கள் எனப்படும் சங்கு, சக்கரம், குடை, பாம்பு, ஆமை மற்றும் புராணகும்பம் போன்ற சில புனிதப் பொருட்களைக் காண்பிப்பதும் ஒரு வழக்கமான நடைமுறையாகும். அந்தக் கோவிலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆகமங்களைப் பொறுத்து எண்ணிக்கை மாறுபடும். ஒவ்வொரு இந்திய மதமும் குறிப்பிட்ட பொருட்களுடன் தொடர்புடையது. எனவே அவை அவற்றின் புனிதத்தன்மைக்கு பெயர் பெற்றவை.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயில்கள் புதிய காற்றை வழங்கும் பகுதிகளில் கட்டப்பட்டுள்ளன. கோயில்களின் பல்வேறு பிரகாரங்கள் புதிய இயற்கையின் மாசுபடாத காற்றைக் கொண்டுள்ளன. கோயில்களைச் சுற்றி உருவாக்கப்பட்ட தோட்டங்கள் மற்றும் குளங்கள் கலப்படமற்ற காற்றுக்கு நன்மை பயக்கும். கேரளாவில் கோயில்களின் கூரை தட்டையாக இல்லை. அவை சாய்வாக இருப்பதால் மழைநீர் தேங்குவதைத் தவிர்க்கின்றன. எனவே, கோயில் கட்டிடக்கலை கைவினைஞர்களின் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத் திறமையைக் குறிக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

இந்து கோயில் கட்டிடக்கலை

இந்தியாவின் கலை வரலாற்றில், வடக்கத்திய குப்தர்கள் இந்து கோயில்களைக் கட்டத் தொடங்கினர். முதன்முறையாக, கோயில்களைக் கட்டுவதற்கு அவர்கள் அலங்காரக் கற்களை அறிமுகப்படுத்தினர். குப்தர் காலத்திற்கு முன்பு, கோயில்கள்

அழிந்துபோகக்கூடிய பொருட்களால் கட்டப்பட்டன. எனவே, அவற்றுக்கு நிரந்தரம் இல்லை. எனவே, அந்தக் கோயில்களைப் பற்றிய ஒரு யோசனை இருப்பதும் அவசியம். குப்தர் காலம் இந்துக்களின் மலர்ச்சியில் ஒன்றாக இருந்ததால், அவர்கள் இந்து கோயில் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சிக்கு அதிகம் அர்ப்பணித்தனர்.

தென்னிந்திய கோயில் கட்டிடக்கலை

தீபகற்ப இந்தியாவில், சாளுக்கியர்கள், பல்லவர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், ஹொய்சாளர்கள் மற்றும் விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள் கோயில் கட்டிடக்கலையின் வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தினர். இது ஒரு பாரம்பரியமாகும், இது வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலங்களில் எளிமையான தொடக்கத்திலிருந்து வளர்ந்து பேரரச பாண்டிய காலத்தில் அற்புதமான உயரங்களை எட்டியது. சங்க காலத்தில் கோயில்களும் சிலைகளும் இருந்தன. எனவே, ஏதோ ஒரு வகையான கட்டிடக்கலை மற்றும் சிற்பம் அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை மற்றும் புறநானூறு ஆகியவை கோயில்கள் மற்றும் கடவுள்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. ஒரு முப்பரிமாண கடவுள் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தார், ஒருவேளை பிளாஸ்டரில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம். கோயில்களும் சிலைகளும் அழிந்துபோகக்கூடிய பொருட்களால் செய்யப்பட்டன. அந்தக் காலத்தில், சங்க காலத்தின் முழு கோயில் வளாகமும் இப்போது எந்த தடயமும் இல்லாமல் மறைந்துவிட்டது. அந்த யுகத்தில் எஞ்சியிருக்கும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரே பொது கட்டமைப்புகள் இயற்கையான பாறை அமைப்புகளிலிருந்து உருவான பாறைப் படுகைகள் மற்றும் துறவிகளின் நலனுக்காக மட்டுமே. இவை கட்டுமானப் பொறியியலில் எந்தத் திறமையையும் உள்ளடக்குவதில்லை அல்லது அவை பூர்வீகக் கலையின் எந்த கட்டத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை.

பல்லவ பாணி

பல்லவ பாணியில் முந்தைய பாறை வெட்டு அரண்மனை மற்றும் பிந்தைய கட்டமைப்பு அரண்மனை ஆகியவை அடங்கும். பிற்கால கட்டம் முற்றிலும் கட்டமைப்பு ரீதியானது, இந்த வகையின் முதல் கட்டிடம் மகாபலிபுரத்தில் உள்ள கடற்கரை கோயில் ஆகும். பல்லவ கட்டிடக்கலை அதன் சிறந்த நிலையில் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள வைகுண்ட பெருமாள் கோவிலில் காணப்படுகிறது. முதலாம் மகேந்திர வர்மன் முதல் பல்லவர் காலத்தின் இறுதி வரை, கட்டிடக்கலை பாணியின் பரந்த பிரிவுகள் உள்ளன. முதலாவதாக, ஒற்றைக்கல் பாறை வெட்டு நன்கு அறியப்பட்ட வடிவமாகவும், பிந்தையது கட்டமைப்பு ரீதியானதாகவும் உள்ளது. அவற்றில், பாறை வெட்டு பாணியில் மகேந்திர பாணி மற்றும் மாமல்ல பாணி போன்ற சிறிய வேறுபாடுகள் உள்ளன. தூண் மண்டபம் மகேந்திர பாணியின் சிறப்பு அம்சமாகும். பொதுவாக ரதங்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒற்றைக்கல் கோயில்கள் பிற்கால பாணியைச் சேர்ந்தவை.

சோழர் பாணி

கி.பி 850 முதல் 1259 வரை பேரரசு சோழர் பரம்பரை தொடர்ந்து நீடித்தது. கி.பி 850 முதல் 907 வரையிலான காலகட்டத்தை சோழ கட்டிடக்கலையின் ஆரம்ப காலமாகக் கருதலாம். தஞ்சை மிசும்பா சுதானி கோயில், கண்ணாசூர் பாலம்ப்ராமன் கோயில், திருப்புறம்பியம் ஆதித்தேஸ்வரம் கோயில், சிதம்பர நடராஜர் கோயில், ஸ்ரீனிவாசநல்லூர் கொரங்கநாதர் கோயில், திருவிடை மருதூரில் உள்ள மகாலிங்கேஸ்வரர் கோயில், தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் கோயில், கங்கைகொண்டசோழீஸ்வரம், திரிபுவனத்தின் கெம்பஹரேஸ்வரர் கோயில் ஆகியவை அவற்றின் சொந்த பாணியைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, இது இந்திய கட்டிடக்கலையின் உச்சகட்ட வளாகமாகும்,

மேலும் கோயில் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியில் ஒரு தனித்துவமான காலமாகும்.

நெல்லையப்பர் மற்றும் காந்திமதி கோயில்கள் இரண்டு தனித்தனி கட்டமைப்புகளாக இருந்தன, அவற்றுக்கிடையே இடைவெளி இருந்தது. கி.பி 1647 ஆம் ஆண்டில், சிவனின் சிறந்த பக்தரான வடமலையப்ப பிள்ளையன் கோயில்களைக் கட்டினார், இது பிரபலமாக சங்கிலி மண்டபம் என்று அழைக்கப்பட்டது. கி.பி 1756 ஆம் ஆண்டில் சங்கிலி மண்டபத்திற்கு அடுத்ததாக ஒரு அழகான மலர் தோட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இது பல வண்ணமயமான மணம் கொண்ட மலர்களால் நம்மை வரவேற்கிறது. இந்த தோட்டத்தின் நடுவில் 100 தூண்களைக் கொண்ட ஒரு சதுர வசந்த மண்டபம் காணப்படுகிறது. இந்த நடைபாதையில் உள்ள தூண்களில் நாயக்கர் ஆட்சியாளர்களின் அழகாக செதுக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள் உள்ளன. 19 கோயிலின் முக்கிய அம்சம் ஒற்றைக் கல்லில் மயில் வாகனம் வள்ளி மற்றும் தெய்வானை சிலைகள் அற்புதமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருவர் கோயிலுக்குள் நுழைவதற்கு முன்பு தாழ்வாரங்களைச் சுற்றிச் செல்லும்போது நந்தியைக் காணலாம். கி.பி 1654 இல் கோயில் கட்டுவதற்கு சிவந்தப்ப நாயக்கர் மட்டுமே பொறுப்பேற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. நந்தி மண்டபத்திற்கு அருகில், சூரியதேவரின் உருவம் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

அற்புதமான இசைக் குறிப்புகள் கொண்ட மணிமண்டபம் மூலம் அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் இசைத் தூண்கள். ஒவ்வொரு தூணிலும் நடுவில் ஒரு பெரிய தூண் உள்ளது, அதைச் சுற்றி 48 சிறிய தூண்கள் உள்ளன, மேலும் முழு அமைப்பும் ஒரே கல்லால் ஆனது. ஒவ்வொரு தூணும் அதைத் தொடும்போது ஒரு இசை ஒலியை உருவாக்குகிறது. இந்த மணிமண்டபமும் இசைத்

தூணும் கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் நிந்திரசீர் நெடுமாறனால் கட்டப்பட்டது.

சுவாமி நெல்லையப்பர் கோயிலுக்கு வெளியே கிழக்குப் பிரகாரத்தில், கர்நாடக நாயக்கர்களின் தலைமைத் தளபதியாக இருந்த அன்வர் மௌபிஸ்கான் என்ற முஸ்லிம் காந்திமதி அம்பாளுக்கு ஒரு சிறிய கோயில் கட்டியுள்ளார். எனவே, இந்தக் கோயில் கட்டிடக்கலை சோழ, பாண்டிய மற்றும் நாயக்கர் பாணிகளுடன் கலந்திருக்கிறது. இந்தக் கோயிலில் பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன. மிக முக்கியமான கல்வெட்டுகள் கி.பி 950 இல் ஆட்சி செய்த வீர பாண்டியனின் கல்வெட்டுகள் மற்றும் முதலாம் ராஜேந்திரன் மற்றும் குலோத்துங்க சோழனின் கல்வெட்டுகள் ஆகும்.

சேரன்மகாதேவியில் உள்ள அம்மைநாதசுவாமி கோயில் மிகவும் பழமையானது மற்றும் இந்தப் பகுதியின் பொது மக்களிடையே பிரபலமானது. கோயிலின் சுவர்களில் முதலாம் ராஜராஜனின் காலத்தைச் சேர்ந்த பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன. பிரதான நுழைவாயிலில் உள்ள கோபுரம் ஐந்து நிலைகளைக் கொண்டது மற்றும் அதன் உயரம் 63 அடி. சோழர்கள் மற்றும் பாண்டியர்கள் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு மேற்கொண்ட பெரும் முயற்சிகளை சித்தரிக்கும் பல சிற்பங்களைக் கொண்ட அர்த்தமண்டபம் மற்றும் மணிமண்டபம் உள்ளன.

பாண்டிய பாணி

பாண்டிய பாணியின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் நினைவுச்சின்ன நுழைவாயில் அல்லது கோபுரத்தின் தோற்றம் ஆகும், இது கோபுர சரணாலயத்தை விட சிறியதாகவும், வளாகத்தின் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அம்சமாகவும் மாறியது. நுழைவாயில்கள் வளமான பிளாஸ்டிக் அலங்காரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. பாண்டியர் காலத்தில் திராவிட பாணி

கட்டிடக்கலை அதன் உச்சத்தை எட்டியது. ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஏராளமான பிரகாரங்கள், பல்வேறு தெய்வங்களுக்கான சன்னதிகள் மற்றும் பெரிய கோபுரங்கள் இருந்தன. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் கோயில் கட்டிடக்கலைக்கு சொந்தமான அற்புதமான கூறுகள் உள்ளன. மலையடிக்குறிச்சி கல்வெட்டு மற்றும் ஆனைமலை நரசிங்க பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டு பாண்டியர்களின் கீழ் கோயில் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன. மலையடிக்குறிச்சி குகைக் கோயில், ஆனைமலை நரசிங்கப் பெருமாள் கோயில், திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணிய கோயில், தென்பரங்குன்றம் உமையண்டேவர் கோயில், கழுகுமலை சுப்பிரமணிய குகைக் கோயில், சீவலப்பேரியில் உள்ள குகைக் கோயில், சேந்தன்மரம், திருக்கோலக்கா, சொக்கம்பதி ஆகியவை பாண்டியர் காலத்தின் புகழ்பெற்ற எடுத்துக்காட்டுகள்.

திருப்பத்தூரில் உள்ள திருத்தாளிநாதர் கோயில், எரிச்சமுடையார் அம்பாசமுத்திரம் கோயில், திருவாலீஸ்வரத்தில் உள்ள வாலீஸ்வரர் கோயில், மதுரை கூடல் அழகர் கோயில், திருக்கோஷ்டியூர் சௌமிய நாராயண கோயில், கூரியநாதர் கோயில்கள் ஆகியவை பாண்டியர் காலத்தின் கட்டமைப்பு கல் கோயில்களின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அவர்கள் தங்கள் கட்டமைப்புகளில் நாகரா மற்றும் திராவிட பாணிகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். பாண்டிய மன்னர்கள் ஸ்ரீரங்கம், சிதம்பரம், மதுரை, திருநெல்வேலி மற்றும் தென்காசி கோயில்களின் பிரகாரங்களைக் கட்டுவதற்காக தங்கள் ஆட்சியை அர்ப்பணித்தனர். அலங்கரிக்கப்பட்ட தூண்கள், மலர் வடிவ மையக்கருக்கள் மற்றும் கோர்பல்கள் அவற்றின் கலை மதிப்புக்கு பெயர் பெற்றவை.

திருக்குறுங்குடி பெருமாள் கோயில் பாண்டிய கட்டிடக்கலை வரலாற்றில் மற்றொரு மைல்கல் ஆகும், இது குறைந்தது கி.பி 700 க்கு முந்தையது. இந்த கோயிலின் கோபுரம் ஐந்து நிலைகளைக்

கொண்ட ஒரு பெரிய கோபுரம். சிற்பமண்டபம் உண்மையில் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் களஞ்சியமாகும். கோபுரம் அற்புதமான அழகு மற்றும் கலை ஆர்வலர்களின் கண்களுக்கு விருந்தளிக்கிறது. 16 தூண்களைக் கொண்ட இந்த மண்டபம், ரதி மண்டபத்தில் நடனக் கலைஞரின் உருவங்கள், சிற்ப மண்டபத்தில் ஜிப்சி, அற்புதமான படங்கள் நாயக்கர்கள் மற்றும் விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் பங்களிப்பாகும். குறிப்பாக, தென்னிந்தியாவின் தலைசிறந்த கட்டிடக் கலைஞரான கிருஷ்ணதேவராயர் இந்த கோயிலின் வளர்ச்சிக்கு நிறைய பங்களித்தார். அம்பாசமுத்திரம் திருப்புடைமருதூர் கோயில் பாண்டிய, சேர, சோழ மற்றும் விஜயநகர பாணிகளில் நான்கு முக்கியமான கோயில் கட்டிடக்கலை பாணிகளைக் கொண்டுள்ளது.

நாயக் ஸ்டைல்

மதுரை நாயக்கர்களின் ஆதரவின் கீழ் தென்னிந்திய கட்டிடக்கலை உச்சத்தை எட்டியது. இந்தக் காலகட்டத்தில், கோபுரம் அதன் உச்சத்தை எட்டியது, பத்து முதல் 150 அடி உயரம் வரை, பதினாறு கதைகளைக் காட்டியது. வளர்க்கும் டிராகன்கள் மற்றும் கற்பனை விலங்குகளுடன் கூடிய தூண்களின் அலங்காரம் கிட்டத்தட்ட ஒரு வெறித்தனமாக மாறியது. மேலும், இந்த பாணி உருவ சிற்பத்தின் மிகுதியான பயன்பாடு மற்றும் கட்டிடக்கலை திட்டத்துடன் முகம் கொண்ட உருவங்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மற்றும் மதுரைக்கு அருகிலுள்ள ஸ்ரீரங்கம் மற்றும் ஜம்புகேஸ்வரர் கோயில்களால் இந்த பாணி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கிருஷ்ணாபுரத்தில் உள்ள வெங்கடாசலபதி கோயில் கட்டிடக்கலை அற்புதத்தையும், கம்பீரத்தையும் சித்தரிக்கும் ஒரு சில மாதிரிகளில் ஒன்றாகும். இது உண்மையில் கல் சிற்பங்களின் புதையல் இல்லமாகும். கிரானைட் கல்லால் செய்யப்பட்ட பல

அரிய, சிக்கலான செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் கட்டிடக்கலைத் திறமையின் சிறந்த வெளிப்பாடுகளாகும். இந்த கோயில் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் (கி.பி. 1565) நாயக்க வம்சத்தின் மன்னர் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. நாயக்க மன்னர் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரின் காலத்தில் அவரது சொந்த பாணிகளில் அற்புதமான சிற்பங்களின் தொகுப்புகள் காணப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள நாங்குநேரியின் மற்றொரு முக்கியமான கோயில் வானமாமலை பெருமாள் கோயில். இந்த கோயில் 200 அடி அலங்கார கோபுரத்தின் சூப்பர் கட்டிடக்கலைக்கு பிரபலமானது. இது விஜயநகர மற்றும் நாயக்கர் பாணியால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கோயிலின் கட்டிடக்கலை பாண்டிய மற்றும் திராவிட பாணிகளின் கலவையாகும்.

இந்தோ-இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை

இந்தியா கட்டிடக்கலை வளர்ச்சிக்குப் பெயர் பெற்ற ஒரு நாடு. இது ஒரு பூர்வீக நாடு, காலங்காலமாக படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தது. முஸ்லிம்களின் வருகைக்கு முன்பு, புத்த, சமண மற்றும் பிராமண கட்டிடக்கலை பாணிகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் பிரபலமாகவும் இருந்தன. முஸ்லிம் படையெடுப்பாளர்கள் வெறும் வெற்றியாளர்களாக மட்டுமல்லாமல், கலாச்சாரம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு பங்களித்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் கட்டிடக் கலைஞர்கள் மற்றும் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் அவர்களுக்கு ரசனை இருந்தது. அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கட்டிடக்கலை வெளிநாட்டு மற்றும் பூர்வீக பாணிகளின் அசல் மற்றும் கலப்பு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த கருப்பொருள்களை உள்வாங்கிக் கொண்ட இந்து கருத்துக்களுடன் அறிமுகப்படுத்தினர். இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை மிகப்பெரிய

மற்றும் விரிவான கட்டிடங்களைக் கொண்டுள்ளது. மசூதிகள் வீழ்ச்சி மினாரெட்டுகள், மாடி நுழைவாயில்கள் மற்றும் திறந்தவெளி நாடு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன.

இந்தியாவில் இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலையை அறிமுகப்படுத்திய அடிமை வம்சத்தின் முதல் ஆட்சியாளர் குதுப்-உத்-தின் ஐபக் ஆவார். ஆட்சியாளர்கள் குதுப் - மினார், டெல்லியில் குவத்-உல்-இஸ்லாம் மசூதி, தாய் டிங்கா மற்றும் ஜான்பாரா ஆகியவற்றைக் கட்டினார்கள். அவை சுல்தானிய கட்டிடக்கலை அறிமுகத்திற்கு சான்றாகும். கட்டிடக்கலை நினைவுச்சின்னம் அழகு, தரம் மற்றும் நிலைத்தன்மையைக் குறிக்கிறது. ஜாமி மசூதி டெல்லி கட்டிடக்கலையின் அற்புதமான விளைவாகும். பழைய டெல்லியின் இல்துமிஷ் கல்லறை, பால்பனின் சிவப்பு அரண்மனை ஆகியவை அவற்றின் தனித்துவமான பாணியைக் குறிக்கின்றன. ஹசார் சிட்டம் அரண்மனை, சிரி நகரம், ஜமைத்கான் கல்லறை, நிஜாமுதீனின் தர்கா, அலை தர்வாசா, குத்ப் மினார், ஹவுஸ்-எல்-அலை மற்றும் ஹவுஸ்-எல்-காஸ் ஆகியவை அலாவுதீனின் படைப்புகள். இவை அரபு பாணி கட்டிடக்கலையின் சித்தரிப்புகள்.

துக்ளக்கர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில், ஆட்சியாளர்கள் கட்டிடக்கலை மீதான தங்கள் பக்தியைத் தொடர்ந்தனர். கியாஸ் உதின் துக்ளக்கின் துக்ளகாபாத், ஜஹான்பனா மற்றும் அலகாபாத் கோட்டை ஆகியவை முகமது-பின்-துக்ளக்கின் படைப்புகளாகும். அவர்கள் பழைய கட்டிடங்களைப் புதுப்பித்து, எளிமைக்கு பெயர் பெற்ற தூண்கள், கதவுகள், ஜன்னல்கள் மற்றும் அடைப்புக்குறிகளில் இந்து வடிவங்களை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

முகலாயர்கள் சிறந்த கட்டிடக் கலைஞர்களாக இருந்தனர், மேலும் கட்டிடங்களை மேம்படுத்துவதில் ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் காட்டினர். முதல் கட்டத்தில், கட்டிடங்களில் சிவப்பு கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அடுத்தடுத்த யுகத்தின்

இறுதியில், சிவப்பு கற்கள் வெள்ளை பளிங்குக் கற்களால் மாற்றப்பட்டன. வெள்ளை பளிங்குக் கற்களை அலங்காரக் கூறுகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஷாஜகான் பெரும்பாலும் பொறுப்பேற்றார். தாஜ்மஹால் ஒரு சிறந்த மாதிரி.

கலாச்சார பங்களிப்புகள்

கலாச்சாரம் என்பது மக்கள் வாழும் அடிப்படை தொகுதிகளால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒரு சிறப்பியல்பு வாழ்க்கை முறையாகும். இது இருளின் வெளிச்சத்தை நோக்கிய உயர்வுக்கான சாகசமாகும், மேலும் இது சரியான சுதந்திரத்திற்கான அழைப்பு மற்றும் சுதந்திரம் என்பது நிலையான எழுச்சியின் செயல்முறையாகும். இது இசை, சிற்பம், இலக்கியம், பழக்கவழக்கங்கள், பண்டிகைகள், மதிப்புகள் மற்றும் பலவற்றின் வடிவத்தில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்திய கலாச்சாரம் சக்திகளைப் பயன்படுத்தும் கலையை நமக்குக் கற்பிக்கிறது. சுய முழுமை மற்றும் உள் சுயத்தை வெளிப்படுத்துவதை விட எந்த ஆதாயத்தையும் மதிக்காதவர்களுக்கு மட்டுமே தகுதியான உயர்ந்த தியாகங்களை கலாச்சாரம் கோருகிறது.

இந்தியாவின் கலாச்சாரம் உண்மையைத் தவிர வேறொன்றும் மிச்சமில்லை என்ற உறுதியான நம்பிக்கையில் வளர்ந்தது. அது மக்களை அமைதியுடனும் நிதானத்துடனும் கொடூரமான அந்நியப் படையெடுப்புகளை எதிர்கொள்ளத் தயார்படுத்தியது. கிரேக்கர்கள், ஹூணர்கள், சாகர்கள் மற்றும் மங்கோலியர்கள் வந்து இந்தியர்களின் இன உணர்வில் எந்த நினைவையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. அவர்கள் என்ன செய்தாலும் அது உண்மையல்ல. அது உண்மையாக இருக்க முடியாத அளவுக்குக் கொடூரமானது. உண்மையும் நல்லது, அழகானது.

இது அருவ உண்மைகளை நடைமுறை அனுபவங்களாக மாற்றும் ஒரு வழியாகும். ஐன்ஸ்டீன், ' நீங்கள் துணிந்ததை

மட்டுமே உண்மையிலிருந்து பெறுகிறீர்கள்' என்றார். இந்தியர்கள் முழு உண்மையையும் துணிந்து பெறுகிறார்கள். உண்மையான கலாச்சாரம் நம் இருப்பின் எந்தப் பகுதியையும் தனிமைப்படுத்துவதில்லை. இது மறுப்பு சக்திகளிலிருந்து தொடர்ச்சியான மறுபிறப்பு. இது ஒளியை நோக்கிய நேரடியான இனம் அல்ல. இது இயற்கையின் இருண்ட கருவறைக்குத் திரும்பும் கலை.

இந்தியா ஒரு சிறந்த கடந்த காலத்தையும் சிறந்த பாரம்பரியத்தையும் கொண்ட ஒரு பிரபலமான நாடு. தேசிய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் சர்வதேச புரிதலை மேம்படுத்துவதில் இது ஒரு சிறப்பு முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. பல்வேறு சாதிகள், மதங்கள் மற்றும் அந்தஸ்து கொண்ட மக்களை ஒரே தளத்தில் ஒன்றிணைக்கும் முக்கியமான ஊடகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இதற்கு எல்லைகள் இல்லை. இது மக்களை கண்ணுக்குத் தெரியாத சரடுகளால் ஒன்றிணைக்கிறது. இது சமூக வாழ்க்கையின் வடிவத்தில் பிரதிபலிக்கிறது. உண்மையில், கலாச்சாரத்தின் பெயரில், பெரும்பாலான பண்பட்ட விஷயங்கள் செய்யப்படுகின்றன, மேலும் பண்படாத கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்தியா என்பது கலாச்சாரத்தின் தனித்துவத்தைக் குறிக்கும் ஒரு நிலம். அது தனக்கென ஒரு கலாச்சார பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்திய கலாச்சார பாரம்பரியம் உலகம் முழுவதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பிற மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடும்போது திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஒரு பரந்த கலாச்சார பாரம்பரிய நிகழ்வுகளைக் கொண்டுள்ளது. மாவட்டத்தின் கலாச்சார கூறுகள் முக்கிய பூர்வீக கூறுகளாகவும், முழு மக்களின் கற்பனையின் விளைவாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. கண்காட்சிகள் மற்றும் திருவிழாக்கள்,

நாட்டுப்புற மற்றும் பழங்குடி நடனங்கள், மந்திரங்கள், ஓவியங்கள், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை போன்ற இந்த மாவட்டத்தின் கலாச்சார வளங்கள் மக்களின் தன்னிச்சையான வெளிப்பாடுகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளாகும். திருவிழாக்கள் அவற்றின் வசீகரம் மற்றும் அழகால் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. இந்த வெளிப்பாடு கடந்த காலத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது மட்டுமல்லாமல், மாவட்டத்தின் பொருளாதாரத்தை அழிக்கும் ஒரு பகுதியாகவும் பாரம்பரியத்தை வளர்க்கும்.

நடனங்கள்

இந்திய கலாச்சாரத்தில் மிகவும் பழமையான கலைகளில் ஒன்று நடனம். இது கடவுளைப் பிரியப்படுத்துவதற்கான ஒரு ஊடகமாக இருந்து வருகிறது. ஆரம்பகால வேத காலத்திலிருந்தே, இது நிறுவப்பட்டு மத சடங்குகளுடன் ஆழமாக தொடர்புடையது. இது கடவுள்கள் மற்றும் பெண் தெய்வங்களின் நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கிறது, மேலும் இனத்தின் தெய்வீக மற்றும் ஆன்மீகக் கருத்தைப் பராமரிக்கிறது. பாணிகள், முறைகள் மற்றும் நடன வடிவங்கள் அழகியல் மதிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அந்த நாட்களில் இது மத நோக்கங்களுக்காக நிகழ்த்தப்பட்டது. காலப்போக்கில், மதச்சார்பற்ற நடனமும் பிரபலமடைந்தது. கலைஞர்கள், ஆண் அல்லது பெண் விதிகள் மற்றும் விதிமுறைகளின்படி மேடையில் பயிற்சி பெற்று கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. கோயில் திருவிழாக்கள் மற்றும் கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பல்வேறு பாரம்பரிய நடனங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அவை பரதநாட்டியம், சாக்கியர்கூத்து, கதக், கதகளி, கிருஷ்ணாட்டம், குச்சிப்புடி, மணிப்பூரி, மோகினியாட்டம், ஒடிசி, ஒட்டன்துள்ளல் மற்றும் யக்ஷகானா, மற்றும் பல்வேறு பகுதிகள் மற்றும் துணை கலாச்சாரங்களுக்கு தனித்துவமான பல நாட்டுப்புற நடனங்கள்.

1. பரதநாட்டியம்

தமிழ்நாட்டின் மிகவும் பழமையான நடன வடிவங்களில் ஒன்று பரதநாட்டியம். இது மிகவும் பாரம்பரியமான மற்றும் பகட்டான நடனம். இது கவிதை, இசை, நடனம் மற்றும் நடிப்பு ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த நடனம் செழித்தோங்கியது, மேலும் அதன் செல்வாக்கு தெற்கின் பரந்த பகுதி முழுவதும் பரவியது. முந்தைய நாட்களில், இது தாசி ஆட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது. கோயில்களில் வசிக்கும் தேவதாசிகள்15 பேர் கோயில்களில் தங்கியிருந்து கோயில்களின் கடவுள்கள் அல்லது தெய்வங்களை மகிழ்விப்பதற்காக நடனமாடினர். கோயில் நடனம் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. சிற்பச் சான்றுகளிலிருந்து, இது சோழ வம்சம் மற்றும் விஜயநகரப் பேரரசின் கோயில்களின் சுவர்களில் சித்தரிக்கப்பட்டது. இப்போது பரதநாட்டியம் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் ஒரு பழக்கமான கலையாகும்.

திருநெல்வேலியில் நாட்டுப்புற மற்றும் பழங்குடி நடனங்கள்

நாட்டுப்புற மற்றும் பழங்குடி நடனங்கள் இந்திய பாணியின் முக்கிய பூர்வீக கூறுகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பாரம்பரிய நடனங்களைத் தவிர, இந்தியா பல்வேறு வகையான நாட்டுப்புற மற்றும் பழங்குடி நடனங்களை வழங்குகிறது. அவை முறையான சைகை மொழி, கால் வேலை, உடல் அசைவுகள் மற்றும் தாளத்தைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் நாட்டுப்புற நடனங்கள் கிராமப்புற மக்களின் கற்பனையின் விளைவாகும். அவை உணர்ச்சிகளின் தன்னிச்சையான வெளிப்பாடுகள். கலைஞர் பாடும் பாடல்கள் நடனக் கலைஞர்களை வழிநடத்துகின்றன. பாடல்கள் உள்ளூர் தெய்வங்களை மகிமைப்படுத்தும் வகையில் இருக்கும். அவை கிராமப்புற தொகுப்புகளில் திருவிழாக்கள் மற்றும் மத நிகழ்வுகளில் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அவை அவற்றின்

வசீகரம் மற்றும் அழகால் பார்வையாளர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. அவை சமூகத்தில் ஒரு சமூக தாக்கத்தை உருவாக்குகின்றன. தென்னிந்தியாவில் அதன் வளமான கலாச்சார பாரம்பரியத்திற்கு பெயர் பெற்ற பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளை நிறுவுவதற்கு நாட்டுப்புற நடனங்கள் அடிப்படையாகும். இந்த கலை நடைமுறைகள் நாட்டுப்புற கலாச்சாரத்திற்கும் அடிப்படையாக செயல்படுகின்றன. அவை கிராமப்புற மக்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. நாட்டுப்புற நடனம் மற்றும் பாடல்கள் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி, ராமநாதபுரம் மற்றும் மதுரை ஆகிய தெற்கு மாவட்டங்களில் பிரபலமானவை மற்றும் சொந்தமானவை.

இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய நாட்டுப்புற நடனங்களான கோலாட்டம், கும்மி ஆட்டம், ஆல்தம், பின்னல் கோலாட்டம், பொய்க்கால் குத்துரை ஆட்டம் (டம்மி குதிரை நடனம்), ஒயிலாட்டம், தேவராட்டம், புலியாட்டம், பேயாட்டம், சிலம்பாட்டம், காவடியாட்டம், கரகம், புலியாட்டம், வில்லுப்பாட்டு, வில்லுப்பாட்டு, வில்லுப்பாட்டு, வில்லுப்பாட்டு, கப்பல்பாட்டு, காழியலாட்டம், குறவன் குறத்தியாட்டம், சாமியாட்டம், நையாண்டி மேளம், பக்கிரிஷா பாட்டு, பிறந்தவன கும்மி, பொம்மலாட்டம் மற்றும் வசப்பு நாதம்.

திருநெல்வேலியின் இசை மற்றும் நடனம் கோயில்களில் தொடங்கியது. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, கோயில்களில் தெய்வீகப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு பல்வேறு குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஓதுவர்கள், ஸ்தானிகர்கள் அல்லது கட்டளையர்கள் இந்து கோயில்களில் பக்தி தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி குறுகிய இசை நிகழ்ச்சிகளை வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் கோயில் சபை பிரார்த்தனைகளில் சாரங்கியின் துணையுடன் கோரஸை வழிநடத்துகிறார்கள். இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி

வரை கோயில்களில் பயன்படுத்தப்பட்டது. மதுரை, திருநெல்வேலி, சுசீந்திரம் (கன்னியாகுமரி) மற்றும் ஆழ்வார் திருநகரி கோயில்களில், இசைத் தூண்கள் உள்ளன. இத்தகைய தூண்கள் அர்த்த மண்டபத்தில் காணப்படுகின்றன, அங்கு தேவாரம் பாடுவது கல் தூண்களின் இசையுடன் இருந்தது.

நாட்டுப்புற கலைகள்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், இரண்டு வகையான தெய்வங்கள் வழிபடப்படுகின்றன: ஒன்று இந்திய தெய்வங்கள், மற்றொன்று நாட்டுப்புற தெய்வங்கள். சிவன், விஷ்ணு, சுப்பிரமணியர், கணபதி, பார்வதி, லட்சுமி மற்றும் சரஸ்வதி ஆகியவை முதல் வகை22. நாட்டுப்புற தெய்வங்கள் இரண்டு வகைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன: அம்மன் மற்றும் மாடன். முத்தாரம்மன், காளியம்மன், பத்ரகாளியம்மன், உச்சிமகாளியம்மன், வண்டிமலைச்சியம்மன், எசக்கியம்மன் போன்றவை அம்மனின் எடுத்துக்காட்டுகள். சுடலைமாடன், புலமாடன், சின்னத்தம்பி, முத்துபட்டன் போன்றவை மாடன்கள். வழிபாட்டாளர்களின் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப வருடத்திற்கு ஒரு முறை இந்த வழிபாட்டுத் தலங்களில் திருவிழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த வழிபாடு கோதை என்று அழைக்கப்படுகிறது. வில்லுப்பாட்டு என்பது கோதையின் மைய நிகழ்வு. இந்த விழாக்களில் கலந்து கொள்ளும் தொழில்முறை நடனக் கலைஞர்கள் சாமியடிகள், சாமகொண்டடிகள் மற்றும் கோமரத்தடிகள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

வில்லுப்பாட்டு

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள பாரம்பரிய வளங்களில் வில்லுப்பாட்டும் ஒன்று. கோயில்களின் கோடை விழாக்களில், வில்லுப்பாட்டு மைய நிகழ்வாகும். பெரும்பாலும், இந்த விழாக்கள் ஜனவரி முதல் மே வரை நடத்தப்படுகின்றன.

செவ்வாய்க்கிழமைகளில் பெண் தெய்வங்களுக்கும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஆண் தெய்வங்களுக்கும் இந்த விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. பொங்கல் பண்டிகையை முன்னிட்டு மக்கள் தெய்வங்களை வணங்கி, காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். கோடை விழாவில் வில்லுப்பாட்டு (வில்-பாடல்) சடங்கு ரீதியாக நிகழ்த்தப்படுகிறது. வாய்வழி மரபுகளில் வில்லுப்பாட்டு நூல்கள் இருந்தாலும், அவை பனை ஓலைகள் மற்றும் குறிப்பு புத்தகங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. வில்லுப்பாட்டு ' வில்லாடி' பட்டு மற்றும் வில்லடிச்சன் பட்டு என்று பலவிதமாக அழைக்கப்படுகிறது. வில் (வில்) பானை (குடம்) கை மேளம் (உடுக்கு) சின்னம் (தாளம்) போன்ற இசைக்கருவிகள் இருந்தாலும். வில்லுப்பாட்டின் அடிப்படை அரசியலமைப்பு ஒரு குழுவால் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்தக் குழுவில் பெரும்பாலும் ஐந்து கலைஞர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இசைக்கருவிகளை வாசித்து பாடுகிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர் அவர்களுக்கு உதவுகிறார்கள். குழு இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் வானம்பாடிகள் (முன்னணி பாடகர்கள்) மற்றவர் இடம்பாடிகள் (கோரஸ் பாடகர்கள்). அவர்கள் அனைத்து இசைக்கருவிகளையும் வாசிப்பார்கள்.

வில்லுப்பாட்டில் வில் இசைக்கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது 10 முதல் 14 அடி நீளம் கொண்டது, பெரும்பாலும் மூங்கில் அல்லது கூந்தப்பனையின் தண்டுகளிலிருந்து செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வில் வடிவ இணைப்புப் பொருட்களான வில்கதிர், முனைக்குப்பிகள் (முனை கொக்கிகள்), தடிமனான கயிறு (வடம்), மணிகள் (மணிகள்) மற்றும் மோதிரங்கள் போன்றவை. வில்கதிர்களின் நடுப்பகுதி பானையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. தோல் நாணில் வீசுகோல் (அடிக்கும் குச்சி)

இசையுடன் இசைக்கப்படுகிறது. சிறந்த பாடகர் மட்டுமே வீசுகோலைப் பயன்படுத்துகிறார். பானை வாசிப்பவர் கோரஸ் பாடகர்களின் தலைவர். இந்த பானை களிமண்ணால் ஆனது மற்றும் தோலில் சுடப்படுகிறது. அதன் வாய் பகுதி மிகவும் வலிமையானது. டேபிள் டென்னிஸைப் போன்ற ஒரு கருவியை வலது கையில் பிடித்து, பானையின் கழுத்தின் கீழ் சோத்துக்கட்டை எனப்படும் மரத் துண்டால் அடிக்கிறார்.

வில்லுப்பாட்டு என்பது வலுவான கருங்காலி மரத்தால் ஆன செவ்வக மரத் துண்டுகளையும் வெண்கலத்தால் ஆன அடிக்கும் கருவிகளையும் இணைத்து பல்வேறு வகையான தாளங்களை எழுப்பி பாடப்படுகிறது. இந்த இசைக்கருவி உடுக்கு அல்லது துடி என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது இசை மாறுபாடுகளையும் பல்வேறு தாளங்களையும் உருவாக்கும் திறன் கொண்டது. உடுக்கின் உடல் பகுதி வெண்கலத்தால் ஆனது மற்றும் அதன் இரண்டு பக்கங்களும் விலங்குகளின் தோலால் மூடப்பட்டிருக்கும். உற்பத்தி செய்யப்படும் சிறப்பு தாளம் துடுக்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது. வில்லுப்பாட்டில் தொழில்முறை நடனத்திற்கு இது இன்றியமையாதது. திருநெல்வேலி மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் இன்றும் கூட வில்லுப்பாட்டு என்பது அனைத்து மத விழாக்களிலும் பொதுவான நிகழ்ச்சியாகும். பெண்களும் வில்லுப்பாட்டை நிகழ்த்துகிறார்கள். பாரம்பரிய வில்லுப்பாட்டில் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன; ஒன்று கதை, மற்றொன்று சடங்கு. கதைகள் ஆண் மற்றும் பெண் தெய்வங்களின் புராணங்கள்.

கனியன் கூத்து

தமிழ்நாட்டின் தெற்கு மாவட்டங்களான திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மற்றும் கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களில் நாட்டுப்புற தெய்வங்களின் கோதை விழாக்களில் சடங்காக நிகழ்த்தப்படும் நுண்கலை வடிவமே கணியன் குத்து ஆகும். இந்தக் கலை கணியன்

ஆட்டம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்தக் கலை கணியன் என்ற சாதியைச் சேர்ந்தவர்களால் நிகழ்த்தப்படுகிறது. கணியன் கூத்து திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் நாட்டுப்புற வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்றாகப் பிரபலமாக உள்ளது. சுடலைமாடசாமியின் தகன மைதானத்தில் கணியன் ஆட்டம் இல்லையென்றால், கோதை விழா நடைபெறாது.

கணியன்கூத்தை முன்னணி பாடகர் மட்டுமே நடத்துவார். அவர் அண்ணாவி என்று அழைக்கப்படுகிறார். கூத்து நிகழ்த்தும்போது, முன்னணி பாடகர் இடத்தின் ஒரு மூலையில் நிற்கும் தெய்வத்தின் முன் பாடுகிறார். முன்னணி பாடகருக்கும் தெய்வத்தின் உருவத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளி பதட்டமாக இருக்கிறது. கூத்தின் போது, பார்வையாளர்களாலும் கோயில் நிர்வாகிகளாலும் அவர் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார். ஒரு காதை மூடிக்கொண்டு, ஒரு கையை மற்றொரு கையை நீட்டி, இசைக்கு ஏற்ப நகர்த்தி பாடுகிறார். கதையை நீட்டிக்க வசனம் (உரையாடல்) சொல்வார்.

துணைப் பாடகர், முன்னணிப் பாடகரின் பாடலைப் பாட வேண்டும். கணியன்கூத்தில் பயிற்சி பெறுபவர்கள் இந்த வகை உதவிப் பாடகர்களாக இருந்தனர். கணியன்கூத்தில் மகுடம் ஒரு மிக முக்கியமான இசைக்கருவி. மகுடம் இருப்பதால் இந்தக் கூத்து மகுடம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மகுடத்தின் சட்டகம் பூவரசு மற்றும் வேப்ப மரத்தால் ஆனது. மகுடத்தில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒன்று மந்தம் என்றும் மற்றொன்று உச்சம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மந்தமும் உச்சமும் ஒரே குரலில் இசைக்கப்படும்போது உச்சத்தை அடைகிறது. முன்னணிப் பாடகரின் வலதுபுறத்தில் உச்சம் வாசிப்பவர் நிற்கிறார், அவரது இடதுபுறத்தில் மந்தம் வாசிப்பவர் நிற்கிறார். மகுடம் வாசிப்பவர்கள் நின்று வாசிக்க வேண்டும். மகுடம் வாசிப்பவர்கள் முன்னணிப்

பாடகரின் பாடலுக்கு இசைவாக மட்டுமே இசைக்கிறார்கள். மகுடத்தின் ஒலி தவில் ஒலியை விட பெரியது. மகுடத்தை அடித்து, முன்னணிப் பாடகர் மகுடத்தின் வரிகளைப் பாடுகிறார்.

கணியன்கூத்து நடனத்தில், இரண்டு ஆண்கள் பெண் நடனக் கலைஞர்களாக நடிக்கின்றனர். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை கணியன்கூத்துக்குத் தேவையான சேலை மற்றும் ரவிக்கையை புதிரை வண்ணார் (தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு மட்டுமே துணி துவைக்கும் துணி துவைப்பவர்) கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி இருந்தது. இப்போது நடனக் கலைஞர்கள் தங்களுக்காக துணிகளை வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் காலில் சலங்கை (சிறிய மணிகள்) கொண்டு கட்டுகிறார்கள். நாட்டுப்புற தெய்வக் கோயில்களில், கோயிலின் முன் பகுதியில் கணியன்கூத்து நிகழ்த்தப்படுகிறது. கோயிலின் முன் பகுதியில் பார்வையாளர்கள் இருபுறமும் உள்ளனர். இந்த நடன நிகழ்ச்சி சுடலைமாடன் கோயிலில் கோதையின் போது நடைபெறுகிறது.

கழியாலாட்டம்

'காழியாட்டம்' என்பது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் காணப்படும் மற்றொரு கலை. கடல் ஓரத்தில், மீனவர் ஆண்கள், சில பகுதிகளில் நாடார்கள் மற்றும் வேறு சில பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் இந்தக் கலையை நிகழ்த்துகிறார்கள். இந்த நடனத்தில், குச்சிகள் மட்டுமே முக்கியம். இந்த குச்சிகள் ஒரு அடி ஆறு அங்குல நீளம் கொண்டவை. இது பெண்கள் வாசிக்கும் கோலாட்டம் போன்ற கலை நடனம். இந்த நடனத்தின் வேகமும் தாளமும் பெண்களின் கோலாட்டத்திலிருந்து வேறுபட்டது. காழியாட்டம் கற்பிக்கும் அண்ணாவி நல்ல குரலும் பாடல்களைப் பாடும் நல்ல திறனும் கொண்டவர். ஒத்த உடலமைப்பு கொண்ட எட்டு பேர் ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்து அண்ணாவியின் பாடலுக்கு ஏற்ப நடனமாடுகிறார்கள். அவர்கள் இடுப்பில் துணியை

அணிந்துகொண்டு நிர்வாணமாக நடனமாடுகிறார்கள். பாடல்களை குச்சி நுட்பங்கள் மற்றும் படிகளின்படி பாட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நடனத்தின் முடிவிலும், ' தித்தோம் தெரிகுடா தித்திமி தொம்மன தாய்' பாடப்படுகிறது. இடது கையில் உள்ள குச்சியில் ஒரு அடி என்பது குச்சி நுட்பமாகும். காழியாளத்தில் பாரதம், ராமாயணம் மற்றும் கும்மி பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ பாடல்கள் மற்றும் இஸ்லாமிய பாடல்களும் அந்தந்த மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களால் பாடப்படுகின்றன. திருமணம், கொடை விழாக்கள், பருவமடைதல் சடங்கு, வீடு புகுவிழா, தேவாலய விழாக்கள் மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றில் இந்தக் கலை ஒரு இடத்தைப் பெறுகிறது.

ஒயிலாட்டம்

தமிழ்நாட்டின் தென் மாவட்டங்களில் நிகழ்த்தப்படும் கலைகளில் ஒயிலாட்டம் ஒன்றாகும். இது உடலை வில் போல வளைத்து, தாளம் மற்றும் பாடலுக்கு இசைவாக நடனமாடும் ஒரு கலை. இது ஒரு குழு நடனம். இதை நிகழ்த்த, பாடகர்கள் மற்றும் இசைக்கருவி வாசிப்பவர்கள் உட்பட குறைந்தது பன்னிரண்டு பேர் தேவை (அதிகபட்சம் இருபது பேர் பங்கேற்கிறார்கள்). இந்த கலை பொழுதுபோக்குகளை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படுகிறது. இது கோயில் திருவிழாக்கள், திருமணம், பருவமடைதல் சடங்கு மற்றும் முக்கிய நபர்களின் வருகை ஆகியவற்றிலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்த கலை மத மற்றும் மதச்சார்பற்ற செயல்பாடுகள் மற்றும் விழாக்களில் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரத இதிகாசங்களின் கதைகள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய துணைக் கதைகள் பாடல் கருப்பொருள்களாக அமைகின்றன. அதேபோல், கிறிஸ்டின் ஒயிலாட்டத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் வேதங்களிலிருந்து வரும் துணைக் கதைகள் பாடல்களாகும்.

இந்தக் கதைகள் அனைத்தும் நடனத்திற்கு ஏற்ற பாடல்களாகவும் உரைநடைப் பகுதிகளாகவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு பாடகர்கள் உள்ளனர். முன்னணி பாடகர்கள் பாடலைப் பாடுகிறார்கள். உதவிப் பாடகர் கையில் ஜால்ராவுடன் அவருடன் நெருக்கமாக கைதட்டி பாடுகிறார். குழுவில் உள்ள கலைஞர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பாட வேண்டும். அவர்களின் இசைக்கு ஏற்ப, சுட்ட மண் பானையில் தாளங்கள் உள்ளன. இன்றைய குழுக்களில், தவில் மற்றும் மிருதங்கம் போன்ற தோல் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நடனத்தில் பங்கேற்கும் கலைஞர்கள் ஆடை அலங்காரங்களைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் வேட்டி மற்றும் வண்ணமயமான ஆடைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதற்காக கலைஞர்கள் அரை கால்சட்டை மற்றும் பனியன்களை அணிவார்கள். அவர்கள் அனைவரும் சீருடையில் தோன்றுவார்கள். அவர்கள் கையில் ஒரு துண்டு துணியை வைத்திருந்து தலைக்கவசம் அணிந்திருப்பார்கள். சில குழுக்களின் இரண்டு கைகளிலும் துணிகள் இருக்கும். நடனக் கலைஞர்களின் கணுக்கால்களில் சிறிய வெண்கல மணிகள் (சலங்கை) அணிந்திருக்கும். கலைஞர்கள் பார்வையாளர்களை நோக்கி இரண்டு அடி இடைவெளியில் சம எண்ணிக்கையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இரண்டு வரிசைகளில் நிற்கிறார்கள். வரிசைகளுக்கு இடையில் ஒரு கலைஞர் மட்டுமே முன்னால் தனித்தனியாக நிற்கிறார். முன்னணி பாடகர் ஒரு பாடலைத் தொடங்குவார். உதவிப் பாடகர் அவருடன் சேர்ந்து ஜால்ரா அடிக்கிறார். அதன் பிறகு முன் வரிசையில் மையத்தில் நிற்கும் கலைஞர்கள் மட்டுமே பாடுகிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து கலைஞர்கள் பாடுகிறார்கள். மீண்டும் மையத்தில் நிற்கும் நபர் கை சைகைகளுடன் பாடுகிறார், மற்ற கலைஞர்கள் நடனத்தைத் தொடங்குகிறார்கள்.

முதலில், நடனம் வரிசையாக நின்று நிகழ்த்தப்படுகிறது, பின்னர் அவர்கள் திரும்பிச் செல்கிறார்கள். அடுத்து அவர்கள் மூன்று படிகள் முன்னோக்கிச் சென்று, வளைந்து, திரும்பி, அசல் நிலைக்குத் திரும்புகிறார்கள். இரண்டு வரிசைகளில் உள்ளவர்கள் எதிர் திசையில் சில படிகள் சென்று நேருக்கு நேர் நின்று, திரும்பி நேருக்கு நேர் நிற்கிறார்கள். அதன் பிறகு, மார்புக்கு எதிராக துணியை கையில் வைத்து, துப்பாக்கியைப் பிடிப்பது போல இரு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு, மூன்று அடி முன்னோக்கியும் மூன்று அடி பின்னோக்கியும் செல்கிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் அசல் நிலைக்குத் திரும்புகிறார்கள். இது துப்பாக்கி நடனம் என்று விவரிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் பார்வையாளர்களைப் பார்த்து, வலது கைகளை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு நடனமாடுகிறார்கள்.

நடனத்தின் தொடக்கத்தில், பாடலும் தாளமும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும், படிப்படியாக வேகம் அதிகரிக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட வேகத்தை அடைந்த பிறகு, முன்னணி பாடகர் விசில் ஊதுவார். அதே வேகத்தில் கலைஞர்கள் நடனத்தை நிறுத்துவார்கள். மீண்டும் அது மெதுவாக மீண்டும் தொடங்கும். அதன் பிறகு, உரைநடை தொடரும் அல்லது அவர்கள் ஒரு வட்டத்தில் நின்று கும்மி வாசிப்பார்கள். கையில் துணியை அசைத்து நடனமாடுவது இங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ராமாயணக் கதைகள் பாடலின் கருப்பொருளை உருவாக்குகின்றன. நடனத்தில், உரைநடையின் போது, சண்டை மற்றும் வாதங்கள் போன்ற செயல்பாடுகள் சாயல் மூலம் நடிப்பதன் மூலம் காட்டப்படும்.

புரவி ஆட்டம் புரவி ஆட்டம், பொய்க்கால்குதிரை, புரவிநாட்டியம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது ஒரு போலி குதிரை நடனம். இந்த கலை ஆரம்பகால சோழர் காலத்தின் ஒரு தனித்துவமான தயாரிப்பு ஆகும். இது சிலப்பதிகாரத்தில்

மரக்கால்த்தாட்டம் அல்லது மரக்கால்களுடன் நடனம் என்று குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்து உருவானது. இது மராத்தா ஆதரவின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது மற்றும் தஞ்சாவூர் போலி குதிரை நிகழ்ச்சி கலைஞர்களின் கோட்டையாக இருந்தது. இது இப்போது புத்துயிர் பெற்று, சுத்திகரிக்கப்பட்டு, நவீனமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. கலைஞர்கள் அவ்வப்போது பரதநாட்டியம் மற்றும் கதக் பாணிகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், எளிமையான, தூக்கும் நாட்டுப்புற தாளங்களுடன் கூடுதலாக.

இந்த போலி குதிரை சணல், அட்டைப் பலகை, காகிதம் மற்றும் கண்ணாடி ஆகியவற்றால் ஆனது. இந்த நிகழ்ச்சியை ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் நிகழ்த்துகிறார்கள். முக்கிய ஈர்ப்பு அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அட்டைப் பலகை குதிரை. நடனக் கலைஞர் இதை தனது உடையாகப் பயன்படுத்துகிறார். அதில் செய்யப்பட்ட துளைகள் வழியாக அவர் அதில் நுழைந்து குதிரையின் மீது சவாரி செய்வது போல் தெரிகிறது, மர ஸ்டில்கள் நடனக் கலைஞரின் கால்களில் கட்டப்பட்டுள்ளன, மேலும் பல மாத அனுபவத்திற்குப் பிறகுதான் இவற்றை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்து கோவில் விழாக்கள், திருமண ஊர்வலங்கள், இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ விழாக்கள், சென்னையில் நடைபெறும் குடியரசு தின விழாக்கள் மற்றும் அரசு அதிகாரிகளால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் முக்கிய அரசு நிகழ்ச்சிகளில் போலி குதிரை கண்காட்சி முக்கிய ஈர்ப்புகளில் ஒன்றாகும். திருநெல்வேலியில் நடைபெறும் விழாக்களின் போது நடைபெறும் போலி குதிரை நடனம் தனித்துவமானது.

ஒயில் கும்மி இது தென் மாவட்டங்களில் பிரபலமான மற்றொரு பழங்கால நாட்டுப்புற நடன வடிவமாகும். இது நாட்டுக்கோட்டு ஆட்டம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது

கால்களில் மணிகள் அணிந்து புராணக் கதைகளைச் சொல்லும் ஒரு பெரிய குழுவினரால் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்த நடனத்தில் கணுக்கால் மணிகளைத் தவிர வேறு எந்த இசைக்கருவிகளும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. கோயில் திருவிழாக்களின் போது இந்த நாட்டுப்புற நடனம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. முருகன் மற்றும் வள்ளியை மையமாகக் கொண்ட கதைகள் மற்றும் அத்தியாயங்கள் பாடல்களில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டைய தமிழ்நாட்டின் அரிய நாட்டுப்புற கலை வடிவங்களில் ஒன்றாக, இது இப்போது வடக்கு மாவட்டங்களின் தெலுங்கு பேசும் மக்களால் பயிற்சி செய்யப்படுகிறது.

கப்பல் பட்டு

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள நாட்டார்தெய்வக் கோயில்களில் கப்பல்பட்டு, படஹுபட்டு, ஓடபட்டு ஆகியவை ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. கோயில் திருவிழாக்களின் போது படகின் உள்ளே மேடையில் இந்த நடனம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. ஒரு இளைஞன் மற்றும் மற்றொரு வயதானவன் என மூன்று பேர் உள்ளனர். மற்றொரு நபர் நகைச்சுவை நடிகராக இருக்க வேண்டும். இந்த நடனமும் ஒரு நடன நாடகம். கலைஞர்கள் இரட்டை அர்த்தத்துடன் சண்டையிடும் ஒரு வகையாக செயல்படுகிறார்கள். மற்றொரு அர்த்தத்தில் கப்பல்பட்டு என்பது ஒரு படகுப் பாடலாகும், இது அலைகளின் பயத்தைப் போக்கவும், ஏரிகள் மற்றும் ஆறுகளில் பயணிப்பதில் ஏற்படும் ஏகபோகத்தைத் தடுக்கவும் பயணிகள் கோரஸில் பாடுகிறார்கள்.

கரகம் நடனம்

கரகம் என்பது மாரியம்மன் வழிபாட்டுடன் இணைந்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டுப்புறக் கலை. இது மதம் மற்றும் தொழில்முறை என இரண்டு வகைகளைக் கொண்டுள்ளது. மத

வகை சக்திகாரகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு சிறிய பானை தண்ணீரில் நிரப்பப்பட்டு தேங்காயால் மூடப்படும். மலர் மாலைகள் அதை அலங்கரிக்கின்றன, மேலும் ஒரு எலுமிச்சைப் பழம் கரகத்தின் உச்சியில் வைக்கப்படுகிறது. கோயில் பூசாரி அல்லது அவரது பிரதிநிதி அதை மிகுந்த விழா மற்றும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான பற்றுதலுடன் எடுத்துச் செல்கிறார். இது அவர்களின் பரம்பரை சலுகைகளில் ஒன்றாகும்.

இந்த தொழில்முறை வகை அட்டகாரகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் மக்களை மகிழ்விக்க தேவையான பயிற்சி மற்றும் திறமையுடன் எங்கும் நடனம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. தஞ்சை, கிழக்கு ராமநாடு மாவட்டத்தில் இந்த நடனம் " கரஹ செம்பு" என்றும், மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் "கரகாட்டம்" என்றும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இது 'கும்பட்டம்' என்றும் பிரபலமானது. எப்படியிருந்தாலும், தமிழகம் முழுவதும் கரகம் நடனம் பொதுவாக கரகாட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கரகம் என்ற வார்த்தையை தொல்காப்பியர் தனது புகழ்பெற்ற படைப்பான தொல்காப்பியம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கரகம் என்றால் நிரப்பப்பட்ட தண்ணீர் பானை (குடம்) மற்றும் கமண்டலம் என்று பொருள். இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் புது தில்லியில் நடைபெறும் குடியரசு தின மிதவைகளின் தமிழ்நாட்டின் வழக்கமான காட்சிகளில் ஒன்றாகும். அட்டகாரகம் அல்லது தலையில் பானையை சமநிலைப்படுத்துவது தமிழ் இசையின் தனித்துவமான கூறுகளில் ஒன்றான பம்படி, உருமி, தவில், நடேஸ்வரம் மற்றும் தமுக்கு எனப்படும் விசித்திரமான இசைக்கருவிகளுடன் இருக்கும். கரகம் நடனக் கலைஞர்கள் நெருக்கமாகப் பொருந்தக்கூடிய உடையை அணிந்துகொண்டு போர்வீரர்களைப் போல தோற்றமளிக்கிறார்கள். அவை

சிலப்பதிகாரத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள குட-கூத்து நடனக் கலைஞர்களில் ஒருவரை நினைவூட்டுகின்றன.

கரகம் என்ற சொல் சுத்திகரிப்பு நோக்கங்களுக்காக புனித நீரால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு பானை அல்லது கும்பத்தைக் குறிக்கிறது. சாதாரண சடங்குகளின் போது, மழையின் கடவுளான வருணனின் அனைத்து கடல்களும், ஏழு புனித நதிகளும் ஈர்க்கப்பட்டு கரகத்தில் அடைக்கப்பட்டு, இறுதி ஸ்நானம் செய்யப்பட்டு, வழிபாட்டாளர்களின் தலையில் தண்ணீர் ஊற்றப்படும்போது அல்லது தெளிக்கப்படும்போது மட்டுமே விடுவிக்கப்படும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், கரகம் அணிமன்கொண்டடி அல்லது தெய்வத்தின் ஆசிகளைப் பெறுவதற்கான ஒரு வழி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. கரகம் நடனக் கலைஞர்கள் அவரது வெற்று உடலில் புனித சாம்பல் மற்றும் சந்தனக் குச்சியைப் பூசி, குட்டைப் பாவாடை அணிவார்கள். அவரது தலையில், நடனக் கலைஞர் சமைக்காத அரிசியால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு பானையை சமநிலைப்படுத்துகிறார், அதன் மேல் பூக்களால் மூடப்பட்ட உயரமான கூம்பு வடிவ மூங்கில் சட்டகம் உள்ளது. அவர் ஒரு புனித இடத்திலிருந்து அல்லது ஒரு சதுரத்திலிருந்து தொடங்கி ஊர்வலமாக கோவிலுக்குச் செல்கிறார். விரைவான அடிகளுடன் நடனமாடும்போது அவர் ஒரு வாள் அல்லது தடியை அசைக்கிறார், இரண்டு பேர் மேளம் அடித்து நீண்ட குழாயில் ஊதுகிறார்கள். மெதுவான வேகத்தில் இருந்து, நடனக் கலைஞர் தன்னை மறந்துவிடும்போது நடனம் ஒரு மயக்கமான வெறித்தனமாக உயர்கிறது. அவர் தடுமாறி குதித்தாலும், எப்படியோ பானையைத் தொடாமல் தனது தலையில் வைத்திருக்கிறார். மக்கள் இந்த சாதனையை தெய்வத்தின் ஆவி அவரது உடலில் நுழைகிறது என்று நம்பப்படுகிறது. பின்னணி இசை நய்யாண்டி மேளத்தால் வழங்கப்படுகிறது.

கதை வாசிப்பு

இது இன்னொரு கலாச்சாரம், கதை சொல்லும் கலை. சில நேரங்களில் கலைஞர் கதையின் பாடலைப் பாடுகிறார். மலையாளத்தில் இந்த கலை " வயனா பாட்டு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த கலை கன்னியாகுமரி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் மேடைகளில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. கதை அல்லது கருப்பொருள்கள் சுடலை மாடசாமிகதை, முத்தாரம்மங்கதை, உஞ்சினிமஹாலியம்மன்கதை, முத்துப்பட்டங்கத்தை சேத்திரபாலங்கதை, சின்னத்தாம்பிகதை. வெட்டும்பெருமாள்கதை ஆழ்வார்க்கன்கதை, சின்னநாஞ்சிக்கதை, தோட்டுக்காரியம்மங்கதை, இப்படி அந்த மாவட்டங்களில் சமீப வருடங்களாக கதை வாசிப்பு கலை இல்லை.

கும்மி

கும்மி தமிழ்நாட்டின் கிராமிய நடனத்தின் மிக முக்கியமான மற்றும் பழமையான வடிவங்களில் ஒன்றாகும். இது வட்ட வடிவிலான பெண்களால் செய்யப்படுகிறது. கும்மி என்பது கும்மை, கும்முதல் (கைகொட்டுதல்) மற்றும் குழுமி (குடுதல்) ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டது. இது பொதுவாக கொம்மிக்கு தெரியும், கும்மி என்றால் நன்னன கொட்டுதல், தட்டியம் கொட்டுதல், கொண்டங்கொட்டுதல் கும்மியடித்தல், கும்மியடுத்தல், கொம்மி கொத்துதல் மற்றும் கொப்பி கொட்டுதல்.

இசைக்கருவிகள் இல்லாத காலத்தில், பங்கேற்பாளர்கள் கைதட்டி நேரத்தைக் காக்கும் போது இது உருவானது. திருநெல்வேலி, மதுரை மற்றும் ராமநாடு மாவட்டங்களில் உள்ள கோயில் திருவிழாக்களின் போது இந்த நடனம் வழக்கமாக நிகழ்த்தப்படுகிறது. பொங்கல் பண்டிகை, அறுவடைத் திருவிழா மற்றும் குடும்பம் பெண் குழந்தையின் வரவிருக்கும் வயதை கொண்டாட ஒன்றாக செயல்படுகிறது. பாடலின் முதல் வரியை

முன்னணி பெண் பாடுகிறார், பின்னர் மற்றவர்கள் மீண்டும் பாடுகிறார்கள். பூம்தடிகுமி, தீபகும்மி, குலவைகும்மி, கதிர்கும்மி முளைபரிகும்மி போன்ற பல வகையான கும்மிகள் அறியப்படுகின்றன.

காவடி ஆட்டம்

பண்டைய தமிழர்கள் புனித யாத்திரைக்குச் செல்லும்போது, தோள்களில் சமநிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த நீண்ட குச்சியின் இரு முனைகளிலும் கட்டப்பட்ட தெய்வங்களுக்கு காணிக்கைகளை எடுத்துச் சென்றனர். நீண்ட பயணத்தின் சலிப்பைக் குறைக்க அவர்கள் கடவுள்களைப் பற்றிப் பாடி நடனமாடினர். காவடியாட்டம் இந்த நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. காவடி சிந்துவைச் சுமந்து செல்லும் போது பாடுவதற்காக சிறப்புப் பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த நடனம் ஆண்களால் மட்டுமே நிகழ்த்தப்படுகிறது. பால் அல்லது தேங்காய் நீர் நிரப்பப்பட்ட இரு முனைகளிலும் நிலையான பானைகளுடன் ஒரு கம்பத்தை சமநிலைப்படுத்துவதன் மூலம் இது செய்யப்படுகிறது.

இந்த கம்பங்கள் புரசை அல்லது தேக்கு மரத்தால் ஆனவை. மேலே, மூங்கில் கீற்றுகள் அரை நிலவு போல வளைந்து, காவி துணியால் மூடப்பட்டு, பக்கவாட்டில் மயில் வேடங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது முக்கியமாக ஒரு மத நடனம், இது சிவபெருமானின் இரண்டாவது மகனான முருகனின் வழிபாட்டில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்த நடனம் பம்பை மற்றும் நையாண்டி மேளத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. முருகன் கோயில்களில் சூரசம்காரத்தில் காவடியாட்டம் மிகவும் பிரபலமானது. அத்தகைய ஒரு திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில் சூரசம்காரம் கொண்டாடப்படுகிறது. யாத்ரீகர்கள் கன்னியாகுமரி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள பல்வேறு இடங்களிலிருந்து காவடிகளை சுமந்து திருச்செந்தூருக்கு ஊர்வலமாக சென்றனர்.

தெரு கூத்து

பொதுவாக பங்குனி மற்றும் ஆடி மாதங்களில் கிராம விழாக்களில் தெருக்கூத்து நடத்தப்படுகிறது. நான்கு தெருக்கள் திறந்தவெளியில் சந்திக்கும் இடத்தில், எரிவாயு விளக்குகளால் ஒளிரும் இடத்தில் இது நிகழ்த்தப்படுகிறது. பாடகர்கள் மற்றும் இசைக் குழு அமர ஒரு மர பெஞ்ச் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு, ஒப்பனை மற்றும் உடைகள் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆண்கள் மட்டுமே பங்கேற்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். பெண் வேடங்களிலும் ஆண்களே நடிக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியில் கதை சொல்லுதல், உரையாடல், பாடல்கள் மற்றும் நடனம் ஆகியவை அடங்கும், இவை அனைத்தும் கலைஞர்களால் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. எனவே கலைஞர்கள் மிகச் சிறந்த நடிப்புத் திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அனைத்தையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். கதைகள் புராணங்கள், ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்கள் மற்றும் உள்ளூர் நாட்டுப்புறக் கதைகளிலிருந்தும் எடுக்கப்படுகின்றன. நாடகம் மாலையில் தொடங்கி இரவுகளின் சிறிய நேரங்களில் மட்டுமே முடிவடைகிறது. இந்த நிகழ்ச்சி மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக இருப்பதால், பார்வையாளர்கள் நீண்ட நேரங்களைப் பற்றி அறியாமல் மயக்கமடைகிறார்கள். தெற்கு மாவட்டங்களின் கிராமங்களில் தெருக்கூத்து மிகவும் பிரபலமாகிவிட்டதால். சமயத் தலைப்புகளைக் கையாளும் நாட்டுக்கூத்து, துணங்கைக்கூத்து உள்ளிட்ட பேய்க்கூத்து, தற்காப்பு நிகழ்வுகளைக் கையாளும் பொற்காலக்கூத்து என கூத்து வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காளி ஆட்டம்

காளி என்றால் மகிழ்ச்சி, விளையாட்டுகளில் வேடிக்கை என்று பொருள். இது கோலாடி, கோல்கலி, கம்பாடி களி மற்றும் கோலோட்டம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கையிலும்

ஒரு அடி நீளமுள்ள குச்சிகளைப் பிடித்து, தனித்துவமான அடிகள், முறுக்கு மற்றும் திருப்பங்களுடன் நடனம் தொடரும்போது கூர்மையான சத்தத்தை எழுப்ப அடிக்கப்படுகிறது. இது பண்டிகைகள், மங்களகரமான நாட்கள் மற்றும் திருமணங்களின் போது ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் நிகழ்த்துகிறது. நடனத்தின் சிறப்பு குணங்கள் வேகம், விழிப்புணர்வு, அதே நேரத்தில் நீச்சல் 'கோல்' (கம்பு) மூலம் மற்ற நடனக் கலைஞர்களை காயப்படுத்தாமல் கவனமாக இருப்பது. முன்னதாக, ' கோல்கள்' பிரகாசமாக வரையப்பட்டு பித்தளை மோதிரங்கள், மணிகள் போன்றவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. நடனக் கலைஞர்கள் கணுக்கால் மணிகள் அணிந்திருந்தனர். இருப்பினும், இந்த நடனத்திற்கு சிறப்பு உடை அல்லது ஒப்பனை எதுவும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

இசை

இசை என்பது கடவுள் அவருக்கு பொழுதுபோக்கிற்காகவும், அமைதி மற்றும் ஆறுதலைப் பெறவும் அளித்த பரிசு. இது எந்தவொரு தனி மனிதனின் உணர்ச்சியையோ அல்லது விருப்பத்தையோ பிரதிபலிக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் இசை மற்றும் நடனம் கோயில்களில் தொடங்கியது. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, கோயில்களில் தெய்வீகப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு பல்வேறு குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஓதுவர்கள், ஸ்தானிகர்கள் அல்லது கட்டலையர்கள் போன்ற பாரம்பரிய இசைக்கலைஞர்கள் பக்தி தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி கோயில்களில் குறுகிய இசை நிகழ்ச்சிகளை வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் கோயில் சபை பிரார்த்தனைகளில் சாரங்கி அல்லது வில்லியழின் துணையுடன் கோரஸை வழிநடத்துகிறார்கள், அதாவது வில்லுடன் வீணை.

மதுரை, திருநெல்வேலி, சுசீந்திரம் மற்றும் ஆழ்வார் திருநகரி ஆகிய கோயில்களில் இசைத் தூண்கள் கூட உள்ளன. தேவாரம்

பாடுவது கல் தூண்களின் இசையுடன் கூடிய அர்த்த மண்டபத்தில் இத்தகைய தூண்கள் காணப்படுகின்றன. இந்திய இசை முறை ராகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ராகங்கள் என்பது உளவியல் ரீதியாகவோ அல்லது உணர்ச்சி ரீதியாகவோ வண்ணம் தீட்டுவதைக் குறிக்கிறது. ராகங்கள் என்பது ஸ்வரங்களின் தொனியைக் கொண்டுள்ளது. ஏழு முக்கிய ஸ்வரங்கள் அல்லது தாளங்கள் அல்லது குறிப்புகள் உள்ளன. அவை ச ரி க ம ப தா நி. மேற்கண்ட ராகங்களுடன் இணைந்த இந்தியாவின் பாரம்பரிய நடனங்கள். பாரம்பரிய நடனங்களில், பரதநாட்டியம் தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய நடனம், ராகங்கள் அடிப்படை அமைப்பு.

நாட்டுப்புற இசை தாள நுணுக்கங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இது நாட்டுப்புற பாடல்களில் மஞ்சி, சாம, நவரோஸ், கல்யாணி, கரஹரப்ரியா, தோடி, மற்றும் நடனம்-கே-க்ரியா போன்ற பண்டைய பாரம்பரிய அல்லது மெல்லிசைகள். நாட்டுப்புற இசையில் பல இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவை நாகரா அல்லது கெட்டில் டிரம், தாமோரம் என்பது கூம்பு வடிவ இசைக்கருவி. உடுக்கை என்பது இடது கையில் பிடித்து வலது கை விரலால் வாசிக்கப்படும் ஒரு இசைக்கருவி. தாவந்தை என்பது ஒரு குச்சியால் வாசிக்கப்படும் ஒரு பெரிய அளவிலான உடுக்கை, கும்மட்டி என்பது ஒரு பானை வடிவ டிரம், எக்கலம் என்பது ஒரு S வடிவ கொம்பு, மற்றும் பம்பை என்பது வண்ணம் பூசப்பட்ட உருளை வடிவ டிரம்களின் ஜோடி. இந்த இசைக்கருவிகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள கோயில் திருவிழாக்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

குலவையின் மெல்லிசை

திருநெல்வேலியின் சிறப்பு நிகழ்விற்காக வயதான பெண்கள் நிகழ்த்தும் நாட்டுப்புற இசைகளில் ஒன்று குலவை. இது அழகான மெல்லிசையில் பாடப்படும் ஒரு பாடலாகும், குறிப்பாக

தஞ்சாவூரில் விவசாய செழிப்பு மற்றும் இசை பாரம்பரியம் இரண்டையும் பேணிக்காக்கப்படுகிறது. பெண்கள் முழங்கால் அளவு வெட்டில் நின்று, விதை இணைப்புகளை நட்டு, வேலையை விரைவுபடுத்தவும், பார்வையாளர்களை கௌரவிக்கவும் குலவை ஒலி எழுப்புகிறார்கள். நெல் வயல்களுக்கு இடையில் செல்லும் எவரும், இந்த பெண்கள் கோரஸில் வரவேற்றால், அவர்களுக்கு டோக்கன் பணம் அல்லது டிப்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் போலவே, ஒரு வீட்டின் குலவையின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கிராமங்களில் குறிப்பாக இசைக்கப்படுகிறது.

பழியனூர் நிலி கதை

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள பழையனூர் நிலி என்றும் அழைக்கப்படும் பழையனூர் நிலி கதை மிகவும் பிரபலமானது. இந்தக் கதை விரக்தியடைந்த காதலைப் பற்றியது, ஒரு பிறப்பு முதல் அடுத்த பிறப்பு வரை தொடர்கிறது. உண்மையில் இது கதை அல்ல, ஆனால் இந்த வகையின் கீழ் வரும் மற்ற கதைகள் அனைத்தும் காலத்தை கடந்த காலம், நிகழ்காலம் அல்லது எதிர்காலம் இல்லாமல் ஒரு நீண்ட தொடர்ச்சியான நீட்சியாகக் கருதுகின்றன. பழையனூர் நிலியில், ஒரு வணிக சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இளைஞன், நிலியுடனான திருமணத்திற்கு சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, தவிர்க்கமுடியாத கவர்ச்சியான மற்றொரு பெண்ணைக் காதலித்து, தனது இளம் மற்றும் அன்பான மனைவியைக் கைவிட்டுவிடுகிறான். ஒரு நாள், அவனது எஜமானி நிலியின் வீட்டிற்கு தன் காதலனைப் பார்க்க வந்தாள். நிலியி எஜமானிக்கு எதிராக கதவை மூடி அவளை அனுப்பி வைக்கிறாள். கோபமடைந்த எஜமானி நிலியைப் பழிவாங்க முடிவு செய்கிறாள். பின்னர் அவள் தன் காதலனை

அவளுடைய அறைக்கு அழைக்கும்போது அவள் அனுமதிக்க மறுக்கிறாள். பின்னர் காரணத்தைக் கேட்டாள், நிலியால் அவளுக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சையை அவள் அவனிடம் விரிவாகச் சொல்கிறாள். அவன் பரிகாரம் செய்வதாக உறுதியளித்து, அனுமதிக்கப்படுமாறு கெஞ்சுகிறான். அவள் மீண்டும் மறுக்கிறாள், தன் திருப்திக்கு பரிகாரம் செய்வதற்கான ஒரே வழி நிலியிடம் திரும்பிச் சென்று நிலியின் போர்ப் பந்தமான நகை தாலியுடன் திரும்புவதுதான் என்று அவனிடம் கூறுகிறாள். அதன் பிறகு அவன் நிலியிடம் சென்று அவளுடன் சில மாதங்கள் வசிக்கிறான். ஒரு நாள் அவன் நிலியிடம் தன் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, தொலைதூரத்தில் குடியேறி, தனது தீய எஜமானியின் பார்வையில் இருந்து என்றென்றும் விலகி வாழ வேண்டும் என்ற தனது விருப்பத்தை கூறுகிறான். நிலியிடம் இந்த யோசனையை வரவேற்று இருவரும் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறாள். ஒரு இரவு காட்டின் நடுவில் உள்ள ஒரு பாழடைந்த கிணற்றை அடைகிறாள். அது ஒரு நிலவொளி இரவு, இப்போது குடும்ப வழியில் இருக்கும் இளம் நிலி, தனது கணவரை கிணற்றின் ஓரத்தில் அந்த இரவைக் கழிக்குமாறு கெஞ்சுகிறாள். அதன்படி, அவர்கள் பயணத்தை முடித்து, ஆழமற்ற கிணற்றின் சுவருக்கு அடியில் தங்கள் படுக்கையை விரிக்கிறார்கள். இரவு நிலியிடம் நிலியிடம் நிலியிடம் நிலியிடம் ஒரு விசித்திரமான மந்திரத்தை வீசுகிறாள். அன்பு மற்றும் பாசத்தின் அன்பான வார்த்தைகளால், அவள் தன் கணவனை தன் கைகளுக்குக் கீழே போர்த்திக் கொள்கிறாள். இந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக பொறுமையாகக் காத்திருந்த நிலியின் கணவர், அவளுடைய தாலியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவள் இதயத்திற்குச் செவிடாக, கிழிந்த அலறல்களால் அவளை கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு, தன் எஜமானியிடம் விரைகிறார். இத்துடன் முதல் பிறப்பில் கதை முடிகிறது.

அடுத்த பிறவியில், கொலையாளியின் கணவர் ஒரு வணிகராக மறுபிறவி எடுத்து, முந்தைய பிறவியில் வாழ்ந்த ஊருக்குச் சென்று, ஒரு நிலவொளி இரவில் அதே கிணற்றின் அருகே நிற்கிறார். நிலியின் பேய் நன்றாக வெளியே வந்து, ஒரு அமானுஷ்ய அழகு கொண்ட பெண்ணாக அவள் கணவருக்கு முன்னால் தோன்றி, தனிமையில் இருக்கும் பயணியை தனது கணவராகக் கூறுகிறது. அதிர்ச்சியடைந்த அவர், அவளை ஒரு கணம் சீராகப் பார்த்து, அவள் ஒரு மோகினி, பேய் உலகின் மந்திரவாதி என்ற முடிவுக்கு வந்து, உடனடியாக அவளை நிராகரிக்கிறார். இந்தக் கூற்றும் அதன் நிராகரிப்பும் பக்கத்து கிராமத்தின் ஞானிகளிடம் குறிப்பிடப்படுகின்றன, அவர்கள் இரு தரப்பினரையும் கேட்ட பிறகு, நிலிக்கு ஆதரவாக தங்கள் தீர்ப்பை வழங்குகிறார்கள், பயணியை நிலியின் கணவர் என்று முறையாக அறிவிக்கிறார்கள். மேலும், ஞானிகள் கிராமத்தில் ஒரு வீட்டை ஒதுக்கி, தம்பதியரை அங்கு வசிக்க உத்தரவிடுகிறார்கள். தம்பதியினர் தங்கள் புதிய வசிப்பிடத்திற்குள் நுழைகிறார்கள். நிலியின் முகத்தில் மகிழ்ச்சி நிறைந்திருக்கிறது, அவளுடைய ஆரம்பகால வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான கட்டத்தில் துண்டிக்கப்பட்ட நிறைவேறாத ஆசைகள் மீண்டும் முழு கோபத்துடன் எழுகின்றன, அவள் அவனைத் தன் மார்பில் அணைத்துக்கொள்கிறாள், அவனிடமிருந்து உயிரைப் பறிக்க மட்டுமே. மறுநாள், கிராமத்தின் ஞானிகள் வீட்டிற்கு வருகிறார்கள், அந்தப் பெண் காணாமல் போன பயணியின் இறந்த உடலைக் காண்கிறார்கள். இந்தக் கதை உருவாக்கும் வியத்தகு பதற்றத்தின் அளவை, வில்லுப்பாட்டுக் குழுவின் நிகழ்ச்சியைக் கேட்கும்போதுதான் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சுடலை மதன் கதை

இது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மற்றொரு கலாச்சாரமாகும். சுடலை மாடனின் கதை, ஒரு விருப்பமான கருப்பொருளாகும். வில்லுப்பாட்டுப் பாடல்களில் பல வரலாற்றுப் பாடல்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன, இதனால் வில்லுப்பாட்டு நாட்டுப்புற வரலாற்று வகுப்பாகக் கருதப்படுகிறது. கோயில்களில் பண்டிகை சந்தர்ப்பங்களில், பழங்கால மதக் கருப்பொருள்கள் குறித்த வில்லுப்பாட்டுகள் வாசிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கலையின் மீதான மக்களின் ஆர்வத்தின் அளவு, வில்லடிச்சன் கோயிலிலே விளக்கக்கரை நேரமில்லே என்ற பழமொழியில் வெளிப்படுகிறது. கோவிலில் வில்லுப்பாட்டு நடக்கிறது, மக்கள் அதில் மிகவும் மூழ்கி இருப்பதால், அங்கு ஆட்டுக்குட்டிகளை ஏற்றி வைக்கக்கூட நேரமில்லை. பல்வேறு கருப்பொருள்கள் மற்றும் கதைகளைத் தவிர, வில்லுப்பாட்டுக் கலையில் மற்றொரு சுவாரஸ்யமான அம்சம் வசனத்தில் உள்ள அசாதாரண விவாதம். இந்தக் கலை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அனைத்து கோயில் விழாக்களிலும் மிகவும் பரிச்சயமானது.

நாட்டுப்புற இசை

தமிழ் நாட்டுப்புற இசை தாள நுணுக்கங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் மஞ்சி, சாம, நவரோஸ், கல்யாணி, கரஹரப்ரியா, தோடி மற்றும் நடனம்-க்-க்ரியா போன்ற பண்டைய பாரம்பரிய ராகங்கள் அல்லது மெல்லிசைகளை நாம் காண்கிறோம். நாட்டுப்புற இசையில் பல இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நாகரா என்பது இந்து கோவில்களில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பெரிய அரைக்கோள வடிவ கெட்டில் டிரம் ஆகும், இது இரண்டு வளைந்த குச்சிகளால் அடிக்கப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட யானையின் மீது சுமந்து செல்லப்படுகிறது. இது முக்கியமான அறிவிப்புகளைச் செய்வதற்கு முன்னும் பின்னும் இசைக்கப்படுகிறது. 62 தாமரம் என்பது மர ஓடு

மற்றும் தோல் பிரேஸ்களைக் கொண்ட ஒரு கூம்பு வடிவ இசைக்கருவியாகும், இது ஒரு காளையின் மீது வைக்கப்பட்டு இரண்டு குச்சிகளைக் கொண்டு இசைக்கப்படுகிறது, அவற்றில் ஒன்று வளைந்ததாகவும், மற்றொன்று நேராகவும் இசைக்கப்படுகிறது. உடுக்கை என்பது இடது கையில் வலது கை விரலால் இசைக்கப்படும் ஒரு இசைக்கருவி. இது அனைத்து நாட்டுப்புற கோயில்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் சிவனின் சின்னமாகும்.

தாவந்தை என்பது ஒரு பெரிய உடுக்கை இசைக்கப்படுகிறது, இது ஒரு குச்சியால் இசைக்கப்படுகிறது. கும்மட்டி என்பது கிடைமட்ட நிலையில் வைத்திருக்கும் ஒரு பானை வடிவ டிரம் ஆகும். எக்களம் என்பது எக்காளத்துடன் இசைக்கப்படும் ஒரு வடிவ கொம்பு ஆகும். பூம்பை என்பது கோயில் திருவிழாக்களில் பயன்படுத்தப்படும் வண்ண மற்றும் வர்ணம் பூசப்பட்ட உருளை வடிவ டிரம் ஆகும். இந்த நாட்டுப்புற நிகழ்ச்சிகளுக்கு கூடுதலாக, ஹார்மோனியம், ஜால்ரா, முகவீணை, நாதஸ்வரங்கள், தவில்கள், தமுக்கு, பம்பை, டோலக், உருமி ஆகியவை கோயில் திருவிழாக்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நையாண்டி மேளம்

நய்யாண்டி மேளம் அல்லது சின்ன மேளம் என்பது பாரம்பரிய மேளம் அல்லது நாதஸ்வரத்தின் ஒரு பழமையான விளக்கமாகும், மேலும் இது கோயில் திருவிழாக்களுக்கு (திருவிழா) துணையாகவும், எழுத்தறிவு இல்லாத பார்வையாளர்களின் ரசனைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நாட்டுப்புற நடன நாடகமாகவும் மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த இசைக்குழுவில் இரண்டு நாதஸ்வரங்கள், இரண்டு தவில்கள், ஒரு பம்பை, ஒரு தமுக்கு மற்றும் ஒரு ஜோடி கைத்தாளங்கள் உள்ளன. நய்யாண்டி மேளத்தின் தனித்தன்மை என்னவென்றால், வாத்தியக் கலைஞர்கள்

தங்கள் இசைக்கருவிகளை வாசிக்கும் போது நடனமாடுகிறார்கள். கரகம், காவடி, போலி குதிரை நடனம், குறவன் குறத்தி நடனம், மயிலாட்டம், ஒயில்கும்மி, உரும்மியாட்டம் ஆகியவற்றிற்கு துணையாகவும் இந்த குழுவிற்கு தேவை உள்ளது.

கோயில்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள்

காந்திமதி-நெல்லையப்பர் கோயில் - திருவேல்நேலியில் உள்ள மிக முக்கியமான இந்து ஆலயம் இது. காந்திமதி-நெல்லையப்பர் என்பது பார்வதி தேவி மற்றும் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இரட்டைக் கோயிலாகும். சோமவார மண்டபம், 1000 தூண் மண்டபம் மற்றும் சிறந்த மரவேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய தாமிர சபை ஆகியவை இந்த பிரமாண்டமான கோயில் வளாகத்தின் மிகவும் கவர்ச்சிகரமான மற்றும் கவர்ச்சியான கட்டமைப்புகளாகும். தாமிர சபை சிவபெருமானின் ஐந்து தெய்வீக நடன சபைகளில் [தெய்வீக நடன மேடைகள்] ஒன்றாகும்.

குற்றாலம்

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில், குற்றாலம் நீர்வீழ்ச்சி உள்ளது, இது " தெற்கின் நீரூற்று" என்றும் பிரபலமாக அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இடம் சிவபெருமானின் புராணக்கதைகள் மற்றும் கதைகளுடன் தொடர்புடையது. அதன் அருவியின் நீர் மூலிகைக் காடு வழியாகச் சென்று சுமார் 170 மீட்டர் ஆழத்தில் குதிக்கும்போது மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

கிருஷ்ணபுரம் கோயில்

ஆம் நூற்றாண்டில் நாயக்கர் மற்றும் விஜயநகர மன்னர்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு திராவிட பாணி கோயிலாகும் . இந்த கோயில் விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் தென்கலை (இரண்டு வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்று) வழிபாட்டு பாரம்பரியம் இங்கு பின்பற்றப்படுகிறது.

பாஞ்சாலங்குறிச்சி

ஒரு சிறிய வரலாற்று கிராமம், பாஞ்சாலங்குருச்சி சுதந்திர போராட்ட வீரர் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் இல்லம். இந்த கிராமம் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு நினைவு கோட்டைக்கு பிரபலமானது, மேலும் இது கட்டபொம்மன் குடும்பத்தின் பரம்பரை தெய்வமான தேவி ஜக்கம்மாவின் கோயிலையும் கொண்டுள்ளது.

முண்டந்துறை புலிகள் காப்பகம் மற்றும் வனவிலங்கு சரணாலயம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள முண்டந்துறை களக்காடு வனவிலங்கு சரணாலயம் 1988 ஆம் ஆண்டு தெற்கு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் 817 சதுர கி.மீ பரப்பளவில் தேசிய புலிகள் காப்பகமாக உருவாக்கப்பட்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா திருநெல்வேலியில் உள்ள நெல்லையப்பர் கோவிலில், இசைத் தூண்கள் ஒரு தூணைத் தட்டும்போது, அண்டை தூணிலிருந்து அதிர்வுகள் உருவாகும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பல்வேறு சுற்றளவு, சுற்றிலும் வரம்புகளைக் கொண்ட 48 சிறிய உருளைத் தூண்களைக் கொண்ட ஒரு மையத் தூண் உள்ளது. இங்கு காணப்படும் சில விலங்குகள் சிறுத்தை, சாம்பார், சோம்பல் கரடி, இந்திய எறும்புள்ளி, எலி மான், புலி, ராஜ நாகம், பறக்கும் பல்லி, மலைப்பாம்பு, மானிட்டர் பல்லி மற்றும் குழி வைப்பர்.

சங்கரநாராயணன் கோயில்

சங்கரநாராயணன் கோவில் நகரில் அமைந்துள்ள இந்த புகழ்பெற்ற கோயில் கி.பி 900 ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தையது என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு சிவனும் விஷ்ணுவும் கலந்த ஒரு தெய்வம் உள்ளது. இந்த கோயிலில் 135 மீ உயரமும் 9 நிலைகளும் கொண்ட ஒரு அற்புதமான குவிமாடம் உள்ளது.

கோயில்கள் மற்றும் பிற நினைவுச்சின்னங்கள்

நினைவுச்சின்னங்கள் என்பது விண்வெளியில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அர்த்தங்களை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட கட்டமைக்கப்பட்ட வடிவங்கள். அவை அழகியல் மதிப்பையும் அரசியல் செயல்பாட்டையும் முன்வைக்கின்றன. பெரும்பாலும், அரசியல் உயரடுக்குகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வரலாற்று நெறிமுறைகளை ஊக்குவிக்க நினைவுச்சின்னங்களை அமைக்கின்றன, அவை கோவலன்ட் நிகழ்வுகள் மற்றும் தனிநபர்களை மையமாகக் கொண்டுள்ளன, அதே நேரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வரலாற்று விவரிப்புகளை அழிக்கின்றன, நினைவுச்சின்னங்கள் நிகழ்காலத்தின் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை உள்ளடக்கியிருக்கலாம் மற்றும் எதிர்கால சாத்தியங்களை ஊக்குவிக்கலாம். எனவே, நினைவுச்சின்னங்கள் தேசிய நினைவகம் மற்றும் அடையாள அரசியலை வெளிப்படுத்துவதற்கு அவசியமாகின்றன, இதன் மூலம் அரசியல் உயரடுக்குகள் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்களையும் சட்டபூர்வமான அரசியல் அதிகாரத்தையும் அமைக்கின்றன. வரலாற்று மற்றும் கலை மதிப்புகளை முன்வைக்கும் அழகியல் பொருட்களாக நினைவுச்சின்னங்கள் அல்லது அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் கைகளில் அரசியல் கருவிகளாக. நினைவுச்சின்னங்களுக்கான குறியியல் அணுகுமுறை இந்த சிக்கல்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியும், இது நினைவுச்சின்னங்கள் குறித்த முந்தைய ஆராய்ச்சியில் நிலவும் கடுமையான வேறுபாடுகளை முறியடிக்கும் ஒரு முழுமையான அணுகுமுறையை வழங்குகிறது. பயனுள்ள பகுப்பாய்வு வகைகளாக இருந்தாலும், பொருள்-குறியீட்டு மற்றும் அரசியல் பரிமாணங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டை நினைவுச்சின்னங்களின் தொகுப்பு நிலைக்கு நீட்டிக்க முடியாது. பொருள் மற்றும் குறியீட்டு மற்றும் அரசியல் பரிமாணங்களின்

இடைவினையால் தீவிரமாக உருவாக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்களின் அர்த்தங்களை ஆராய்வதில் குறியியல் பயனுள்ளதாக இருக்கும். வடிவமைப்பாளர்கள் மற்றும் பயனர்கள் நினைவுச்சின்னங்களின் அர்த்தத்தை உருவாக்குவதில் சமமாக பங்களிப்பதாகக் கருதுவதற்கு இது ஒரு வழிமுறை அடிப்படையை வழங்குகிறது. அதேபோல், பொது அறிவு அது இருக்கும் சமூகத்தைப் பொறுத்தது - அது அதன் அமைப்பு மற்றும் அமைப்பின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து மாறும் தன்மை கொண்டது. மேலும், கலாச்சார நினைவுச்சின்னங்கள் இருக்கும் சமகால மேற்கத்திய சமூகங்களின் பொது இடத்தைப் போலவே, பொது அறிவின் தொகுப்பு உருவாகும் விதமும் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நினைவுச்சின்னத்திற்கும் பொது அறிவுக்கும் இடையிலான உறவை தெளிவாக வரையறுக்கும் நிகழ்வு கூட்டு நினைவகம். சொந்தம், உருவாக்கம் மற்றும் அடையாளம் போன்ற உணர்வுகள் கூட்டு நினைவகத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றன, அதே நேரத்தில், இவை இரண்டின் முக்கிய பண்புகளில் சில, நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் பொது அறிவு. சமூக யதார்த்தம் பொது அறிவால் உருவாக்கப்படுகிறது, ஆனால் அது நினைவுச்சின்னங்களிலும் பிரதிபலிக்கிறது. நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்கள் நினைவுச்சின்னங்களின் சமூக இயல்பு மற்றும் நினைவுச்சின்ன செயல்முறை மற்றும் அரசியலில் இடம் மற்றும் இடம் வகிக்கும் முக்கிய பங்கை அங்கீகரிப்பதில் இருந்து வளரும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு அதிகரித்து வரும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. கடந்த காலத்தின் சில கண்ணோட்டங்களை பிரதிபலிப்பது மட்டுமல்லாமல், நெறிமுறை சமூக ஒழுங்கின் ஒரு பகுதியாக அவற்றை சட்டப்பூர்வமாக்குவதற்கு வேலை செய்யும் பெரிய கலாச்சார நிலப்பரப்புகளின் ஒரு பகுதியாக ஆராய்ச்சி இந்த பொது சின்னங்களை கற்பனை செய்கிறது. ஆராய்ச்சி

நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்களை மூன்று கருத்தியல் லென்ஸ்கள் மூலம் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ' உரை' உருவகம், வரலாறுகள் மற்றும் சித்தாந்தங்களின் விமர்சன வாசிப்பை வலியுறுத்துகிறது, நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் நினைவுச்சின்னங்களின் உள்ளடக்கம் மற்றும் வடிவத்தில் குரல் கொடுக்கப்பட்ட வரலாறுகள் மற்றும் சித்தாந்தங்களைப் படிப்பது, அத்துடன் விண்வெளியில் நினைவகத்தைப் பொறிப்பதன் இயக்கவியல் தன்மையையும் வலியுறுத்துகிறது.

ஆதிச்சநல்லூர்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் கி.பி 400 ஆண்டுகள் முதல் கி.பி 40 0 ஆண்டுகள் வரையிலான காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கும் என்று ஆர். அலெக்சாண்டர் கணித்துள்ளார். வீலர் கூறுகையில், தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரம் கி.பி 200 முதல் கி.பி 50 வரை இருக்கும் என்று கூறுகிறார். கோர்டன் ஐமெண்டர் இந்த காலம் கி.பி 700 முதல் கி.பி 400 வரை இருக்கும் என்று கூறுகிறார். இறுதியாக, இங்கு காணப்படும் விஷயங்கள் இந்த தேடலின் காலத்தின் வரலாற்றைப் படிக்க உதவுகின்றன, மேலும் ஒவ்வொரு பொருளும் கடந்த காலத்தின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திற்கும் சொந்தமானது. என்.ஆர். நர்சியின் கருத்தை ஆதரிக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் " கி.பி 400 காலத்தைச் சேர்ந்த இரும்புப் பொருட்களை வடக்கு மற்றும் மத்திய இந்தியா மற்றும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இடையில் ஒப்பிட்டு, அவற்றின் ஒற்றுமையின் அடிப்படையில், அவை ஆதிச்சநல்லூரின் இரும்புக் காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள்".

இரும்புப் பொருட்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன

இந்த அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் பெரும்பாலும் இரும்புப் பொருட்களும் சில செம்புப் பொருட்களும் ஆகும், அதேசமயம் கோயக்ஸ் மணிகளும்

வசிப்பிடத் தளத்தில் ஒரு பெரிய அங்கமாக அமைந்தன. இரும்புப் பொருட்களில் விவசாயக் கருவிகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் இரண்டும் அடங்கும், இது 1899-1904 ஆம் ஆண்டுகளில் ஆதிச்சநல்லூரை விரிவாக அகழ்வாராய்ச்சி செய்த முன்னாள் பிரிட்டிஷ் இந்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் அலெக்சாண்டர் ரியாவின் அறிக்கைகளை உறுதிப்படுத்துகிறது. 2004 மற்றும் 2 005 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சியில் தங்கக் கிரீடம் மற்றும் பிற வளமான வெண்கலம் மற்றும் செம்புப் பொருட்கள் போன்ற பொருட்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை, இருப்பினும், ரியா 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தனது கணக்கெடுப்பின் போது தங்கக் கிரீடத்தைக் கண்டுபிடித்தார். இந்த நிலையில் அவர்கள் இங்கு கண்டெடுத்த பொருட்களை மணிப்பூர் அருங்காட்சியகத்திற்கு அனுப்பினர், மணிப்பூர் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ஆர்.சி. கிஷோர் கர்ஷியாவின் தலைப்பின் கீழ் அவர்கள் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்துடன் தேடினர், வரிசை எண். 4 கலசம் எண். 10 இன் படி கலசத்தின் காலம் கி.பி. 2000 என்றும் வரிசை எண். 7 மற்றும் கலசம் எண். படி கலசத்தின் காலம் கி.பி. 2000 என்றும், வரிசை எண். 7 மற்றும் கலசம் எண். 29, கலசத்தின் காலம் கி.பி. 270. அங்கு இருந்த தொழிற்சாலையின் காலம் கி.பி. 1500 இல் இருக்கும் என்றும் அவர்கள் கணித்துள்ளனர். ஏ.எஸ். பத்ரிநாராயணன் கூறுகையில், மிகப் பழமையான கலசம் கி.பி. 4000 காலத்தைச் சேர்ந்தது. இங்கு கிடைத்த பொருட்கள் கி.பி. 2000 ஐச் சேர்ந்தவை என்று பேராசிரியர் ஏ. ராமசாமி கூறுகிறார். ஆர். அலெக்சாண்டரின் கூற்றுப்படி, ஆதிச்சநல்லூரின் பின்புறப் பகுதியின் மையத்தில் அமைந்துள்ள 5 ஏக்கர் பரப்பளவில் தேடல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கலசங்கள் சில இடைவெளிகளில் இங்கு புதைக்கப்படுகின்றன. சில இடங்களில், கலசங்கள் அருகில் புதைக்கப்படுகின்றன,

கலசங்களுக்கு இடையில் ஒரு சிறிய இடைவெளி மட்டுமே உள்ளது.

கார்பன் டேட்டிங் முடிவுகளில், ஆதிச்சநல்லூரில் இருந்து கிடைத்த நினைவுச்சின்னங்கள் கிமு 905 முதல் கிமு 696 வரையிலானவை என்பது தெரியவந்தது, இது கீழடியை விட பழமையானது மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டின் மிகவும் பழமையான தளங்களில் ஒன்றாகும். மேலும் இது ஆதிச்சநல்லூரைப் பற்றி நாம் அறிந்த பல கண்கவர் கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாகும்.

கலசங்களை எளிதில் அடையாளம் காண, கலசங்களின் மேல் வட்ட வடிவக் கல்லை வைக்கலாம் என்று கால்டுவெல் கூறுகிறார். இங்கு காணப்படும் இறுதிச் சடங்கு கலசங்கள் 1 மீட்டருக்கும் குறைவான விட்டம், 70 செ.மீ முதல் 1 மீ உயரம், வட்டமானது மற்றும் உருளை வடிவமானது, அடிப்பகுதியில் ஒரு கால் உள்ளது. வாய் அகலமாக திறந்திருக்கும், அடிப்பகுதி சிறியது. கலசங்களில் காணப்பட்ட பொருட்கள் முதல் தேடலில் 1872 ஆகவும், இரண்டாவது தேடலில் சுமார் 400 ஆகவும், மேலும் ஆராய்ச்சியில் 3000 பொருட்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டன. பல வகையான களிமண் பானைகள், இரும்பு கருவிகள், அலுமினியத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள், போர் கருவிகள், தங்க நகைகள், சந்தனம் அல்லது கல் மிக்சி போன்ற சமையலறை பாத்திரங்கள், அரைக்கப் பயன்படுத்தக்கூடியவை என்று ஆர். அலெக்சாண்டர் கூறியுள்ளார். இறந்தவர்களின் நெற்றியில் வைக்கப்படும் 23 தங்க நாணயங்களும் தன்னிடம் இருப்பதாகவும் அவர் கூறினார். இது மையத்தில் முட்டை போன்ற அகலத்திலும், விளிம்புகளில் சிறியதாகவும் உள்ளது. இதன் எடை 2 கிராம் முதல் 47 கிராம் வரை இருக்கும். அவற்றில் பெரும்பாலானவை 20 கிராம் எடை கொண்டவை. மேலும், அழகில் மிஞ்சும் வண்ணமயமான மலர் கிண்ணங்கள்

மற்றும் பூந்தொட்டிகளையும் அவர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். 585வது வரிசையில் உள்ள மலர் கிண்ணத்தில் 3 அங்குல நீளமும் 2 அங்குல உயரமும் கொண்ட ஒரு சரம் உள்ளது. அவர்கள் அகன்ற கொம்பு மற்றும் வளைந்த சரம் கொண்ட மலர் கிண்ண எண் 1455 ஐயும் பெற்றுள்ளனர். அலுமினியத்தால் செய்யப்பட்ட கலைநயமிக்க பானைகள் அவற்றின் மூடியுடன் காணப்படுகின்றன. 1862வது வரிசையில் உள்ள பானை வட்ட வடிவத்தில் உள்ளது. வரிசை எண் 586 ல் உள்ள மூடியின் மீது ஒரு எருமை தண்டுக்கு மேலே வைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் பன்னிரண்டு வளைந்த சரங்கள் தண்டைச் சுற்றி இருந்தன. கிண்ணத்தின் அடிப்பகுதியில் துளைகளுடன் கூடிய சல்லடைகள் உள்ளன. மெல்லிய மற்றும் வலுவாக செய்யப்பட்ட அலுமினியத்தால் செய்யப்பட்ட பானைகள் வரிசை எண் 252 இல் காணப்படுகின்றன. எஃகு ஸ்பியர், அம்புகள், கோடாரிகள், மண்வெட்டிகள் மற்றும் தொங்கவிடப் பயன்படுத்தப்படும் எஃகால் செய்யப்பட்ட கயிறுகள் உள்ளன. தமிழ் நிலப்பரப்பின் பண்டைய பிரிவு குறிஞ்சி (மலைப் பகுதி), முல்லை (வனப் பகுதி), மருதம் (விவசாயப் பகுதி) மற்றும் நெய்தல் (கடலோரப் பகுதி) ஆகும். குறிஞ்சி மற்றும் முல்லையின் கலவையே பாளை என்று கருதப்படுகிறது. இதேபோல், சந்திரஞான ஆகமத்தில், கன்னியாகுமரியில் நிலப்பரப்புகளின் பிரிவு தெளிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக, மாண்டுகா மண்டலத்தின் படி இந்த இடம் 64 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகின் அனைத்து பண்டைய நாகரிகங்களும் ஆற்றங்கரைகளில் காணப்பட்டதாகக் கூறலாம், ஏனெனில் ஆற்றுப் படுகைகள் அதிக நீர் வளங்களைக் கொண்டுள்ளன, இதனால் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு ஆற்றுப் பகுதியில் மட்டுமே சாத்தியமாகும். தமிழ்நாட்டில், இத்தகைய ஆற்றுப் படுகைகள் தெற்கு மதுரையின் பருளி ஆறு, கபாடபுரத்தின் குமரி ஆறு, மதுரையின் வைகை ஆறு, உறையூரின்

காவேரி ஆறு மற்றும் கொற்கையின் தாமிரபரணி ஆறு ஆகியவற்றில் அமைந்திருந்தன. ஆதிச்சநல்லூரில் இருந்து பெறப்பட்ட நிலைப்படுத்தப்பட்ட மண் பாறைகளிலிருந்து வீடுகள் கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. மன்னர்கள், அமைச்சர்கள், கொடையாளர்கள், வணிகர்கள் ஆகியோர் அரண்மனை மற்றும் அரண்மனை கட்டமைப்புகளில் வாழ்ந்தனர், பொதுமக்கள் நீள்வட்ட வடிவ சதுர குடிசைகளில் வாழ்ந்தனர். ஆரம்ப காலங்களில், போர்களில் செப்பு வாள்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பின்னர், இரும்பு உலோகத்தின் பயன்பாட்டைப் புரிந்துகொண்ட பிறகு, இரும்பு வாள்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பண்டைய தமிழ்நாட்டில், மக்களின் தொழில் அவர்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டது. குறிஞ்சியில் வசித்த மக்கள் வெட்டுவர், முல்லை வசித்த மக்கள் ஆயர்கள், மருதத்தில் வசித்த மக்கள் விவசாயிகள், நெய்தலில் வசித்த மக்கள் பரதவர். அதைத் தவிர, குயவர்கள், பொற்கொல்லர்கள், தச்சர்கள் மற்றும் வணிகர்களும் வாழ்ந்தனர். பண்டைய காலத்தில், சாதி வேறுபாட்டிற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. "மக்களிடையே உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற வேறுபாடு இல்லை, தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுவது போல் அவர்கள் குழுக்களாக இணக்கமாக வாழ்ந்தனர். சாதியின் அடிப்படையில் மக்களின் வேறுபாடு பின்னர் தோன்றியிருக்கலாம்" என்று அஞ்சனல்லூரில் காணப்படும் ஆடைகள் பருத்தி மற்றும் மஸ்லினில் இருந்து நெய்யப்பட்டன. " மக்கள் முழங்கால் பகுதி வரை ஆடை அணிந்திருப்பது கண்டறியப்பட்டது. இதனால், இது நவீன தொங்கும் ஆடைகளை ஒத்திருக்கிறது" என்கிறார் டி. சத்தியமூர்த்தி. இந்த மக்கள் கைகளிலும் கழுத்திலும் கூடியிருந்த சங்கிலிகளை அணிந்திருந்தனர். ஆதிச்சநல்லூரில் காணப்படும் எலும்புக்கூடுகள் மக்கள் செம்பு வளையல்களை கூட

அணிந்திருந்தனர் என்பதற்கான சான்றாக அமைகின்றன. இங்கு காணப்படும் அரைக்கும் கற்கள் சந்தனத்தை அரைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். புருவங்களில் மை தடவப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய குச்சிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பண்டைய மக்கள் தங்கள் வெளிப்புற தோற்றத்திலும் அக்கறை கொண்டிருந்தனர் என்பதை இந்த சான்றுகள் காட்டுகின்றன. பண்டைய காலங்களில், தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை அகம் மற்றும் புரம் என வகைப்படுத்தப்பட்டது என்று பேராசிரியர் ஏ. ராமசாமி கூறுகிறார். அகம் என்பது காதல் வாழ்க்கை, அது எப்போதும் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது, புரம் என்பது திருமண வாழ்க்கை, கற்புடன் தொடர்புடையது என்று சி. இலக்குவனார் கூறுகிறார். திருமணங்கள் குடும்பத்தின் மூத்தவர்கள் அல்லது சமூகத்தின் முன்னிலையில் நடந்தன என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. குழந்தை பிறப்பு நெய்யானை முயக்கம் என்று கொண்டாடப்படுகிறது, பெண்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன, பெண்கள் வரைந்த வடிவத்தை தாபம் என்று அழைத்தனர், கணவனை இழந்த பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆரம்பகால தமிழர்கள் நாத்திகர்கள், ஒவ்வொரு நிலப்பரப்புக்கும் அதன் தனித்துவமான கடவுள் இருந்தார். குறிஞ்சிக்கு சேயோன், முல்லைக்கு மாயோன், மருதத்திற்கு இந்திரன் மற்றும் நெய்தலுக்கு வருணன் இருந்தனர். போரில் வெற்றி பெற்ற பிறகு, அவர்கள் அனைவரும் கொற்றவையை வணங்கினர். இங்கு காணப்படும் திரிசூலங்கள் சிவபெருமானை வழிபடுவதையும், இங்கு காணப்படும் ஈட்டிகள் முருகனை வழிபடுவதையும் குறிக்கின்றன என்று டி. சத்தியமூர்த்தி கூறுகிறார். மண் பானைத் துண்டுகளில் காணப்படும் சிற்பங்கள், மான், முதலை, கொக்கு மற்றும் மீன்களால் சூழப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் படம் செதுக்கப்பட்டதால், இங்கு தெய்வ வழிபாடும்

நடைமுறையில் இருந்ததாகக் கூறுகின்றன. சடலங்கள் எரிக்கப்படவில்லை, மாறாக அவை நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் புதைக்கப்பட்டன. அலெக்சாண்டர். "இறந்தவர்கள் அந்நிய இடங்களில் அல்லது விவசாயம் செய்யப்படாத நிலங்களில், அல்லது ஆற்றுப் படுகைக்கு அருகிலுள்ள இடங்களில், கலசங்களில் அடக்கம் செய்யப்பட்டனர்" என்று ஆர் கூறுகிறார். இறந்தவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களும் அவற்றுடன் புதைக்கப்படுகின்றன. இவை ஆதிச்சநல்லூரில் இருந்து தோண்டியெடுக்கப்பட்ட கலசங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆதிச்சநல்லூரில் இருந்து பெறப்பட்ட பொருட்கள் தாமிரபரணி நதிக்கரையில் காணப்படும் செழிப்பான நாகரிகத்தைக் குறிக்கின்றன. புதைக்கப்பட்ட முதுபெரும் கலசங்கள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. தாமிரத்தால் செய்யப்பட்ட ஈட்டிகள் மற்றும் நகைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவை, எஃகால் செய்யப்பட்ட கருவிகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தைச் சேர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆதிச்சநல்லூர் இறுதிச் சடங்கு நடைபெறும் இடத்தில் கோட்டைகள், குடியிருப்பு இடங்கள், தொழில்கள் ஆகியவையும் இருக்கும் என்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் உள்ளன. மேலும் ஆராய்ச்சி செய்தால் மட்டுமே, ஆதிச்சநல்லூரின் முழு நாகரிகத்தையும் பற்றி அறிய முடியும்.

திருநெல்வேலியில் உள்ள அரசு அருங்காட்சியகம்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் தெற்கு பாண்டி மாநிலத்தைச் சேர்ந்தது, ஒரு காலத்தில் "சாலி பதியூர்" என்று அழைக்கப்பட்டது. இது ஒரு பழங்கால மாவட்டம். பூலித்தேவர், வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், வீரன் அழகுமுத்துக்கோன் போன்ற சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள், சுப்பிரமணிய பாரதி, பாபநாசம் சிவம் போன்ற கவிஞர்கள் மற்றும் கப்பல் ஒட்டிய தமிழர் வி.ஓ. சிதம்பரம் போன்ற

சிறந்த தலைவர்கள் இந்த மாவட்டத்தில் பிறந்தனர். நிர்வாக காரணங்களுக்காக பல மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த மாவட்டத்தில் ஓடும் புகழ்பெற்ற தாம்பரபரணி நதி இதை வளப்படுத்துகிறது. சோழர், பாண்டியர், சேரர் மற்றும் நாயக்கர் போன்ற பல்வேறு பேரரசர்களால் இந்தப் பகுதி ஆட்சி செய்யப்பட்டது. 2000 ஆண்டுகள் பழமையான ஆதிச்சநல்லூர் பகுதியை அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கிடைத்த தாய் தெய்வ புதைபடிவம் உலகப் புகழ் பெற்றது. குகைக் கோயில்கள், தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகள், சமண கல்வெட்டுகள் திருநெல்வேலியில் சமண மதமும் பின்பற்றப்பட்டதைக் காட்டுகின்றன. திருநெல்வேலிக்கு ஒரு தனித்துவமான தமிழ் பேச்சுவழக்கு உள்ளது. இந்த மாவட்டம் திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை போன்ற ஏழு தாலுகாக்களை உள்ளடக்கிய 6838 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவில் நீண்டுள்ளது. தென்காசி, செங்கோட்டை, அம்பாசமுத்திரம், நாங்குநேரி, ராதாபுரம் ஆகிய நகரங்களில் மொத்தம் 30,00,000 மக்கள் வசிக்கின்றனர். தாம்பரபரணி, மணிமுத்தாறு, சித்தாறு, பச்சையாறு, கடம்பநதி, ஜம்புநதி போன்ற ஆறுகள் மாவட்டத்தை வளமாக்குகின்றன. எல்லாக்காய்மலை, அகத்தியமலை, குற்றாலமலை மற்றும் பொதிகைமலை ஆகியவை கணிகர், பழையர் மற்றும் காட்டுநாயக்கர் போன்ற பழங்குடியினரின் இயற்கையான வசிப்பிடங்களாகும். மூன்றடைப்பு, கூந்தன்குளம், முண்டந்துறை, களக்காடு ஆகிய இடங்களில் பல்வேறு வகையான தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்கள் உள்ளன. பாபநாசம் மற்றும் மணிமுத்தாறு அணைகள் மண்ணின் வளத்தை அதிகரிக்க உதவுகின்றன, மேலும் மின்சார ஹைடல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான அடிப்படை ஆதாரமாக உள்ளது. மாவட்டத்தின் முக்கியமான கனிமங்கள், சுண்ணாம்பு மோனோகாட்கள், கிராஃபைட், டோலமைட், ஜிப்சம்

மற்றும் கோல்மனைட் ஆகும். தாழையூத்தில் உள்ள சிமென்ட் தொழிற்சாலை மற்றும் பத்தமடையில் உள்ள பாய் நெசவு மையம் ஆகியவை மாவட்டத்தின் விரைவான தொழில் வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். மாவட்டத்திற்கு மேலும் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் உள்ளது டிசம்பர் 31, 1992 அன்று திறக்கப்பட்ட இந்த அருங்காட்சியகம், 12 வது மாவட்ட அருங்காட்சியகமாக, அதன் அழகிய வெண்கல கல் சிற்பங்கள், மரச் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், பழைய மற்றும் புதிய கல் கருவிகள், இரும்பு ஆயுதங்கள், நாணயங்கள், புதைபடிவங்கள், பழங்குடிப் பொருட்கள், பறவைகள், விலங்குகள், மீன்கள், கடல்சார் பொருட்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தனித்தனி காட்சிப் பெட்டிகளில் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

சிற்பத் தோட்டம்

மகாவீரர், விஷ்ணு, காளி, துர்க்கை ஆகியோரின் கல் சிற்பங்கள், சில வீரக்கற்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் அரசு அருங்காட்சியகத்தின் முன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1547 ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலியின் இளவேலங்கால் என்ற இடத்தில் பெருமாள் என்ற வெட்டும் பெருமாள் தனது வீரர்களுடன் நாயக்கர் வீரர்களால் எதிர்பாராத விதமாக தாக்கப்பட்டார். இந்தத் தாக்குதலில், பத்து பாண்டிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் பத்து வீரர்களின் மரணத்தை நினைவுகூரும் வகையில், பத்து வீரக்கற்கள் நிறுவப்பட்டு, கற்களும் சிற்பத் தோட்டத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கேலரியை அறிமுகப்படுத்துகிறோம்

அருங்காட்சியகத்திற்குள் நுழைந்ததும், தென்காசி, காசிவிஸ்வநாதர் கோயில், கிருஷ்ணபுரம் கோயில், சங்கரன்கோவிலின் குகைக் கோயில்களின் சுவரோவியங்கள், குற்றாலம் நீர்வீழ்ச்சிகள் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில்

நடைமுறையில் உள்ள பல்வேறு கைவினைப்பொருட்களை சித்தரிக்கும் புகைப்படங்கள் அடங்கிய ஒரு காட்சியகத்தை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் நாங்கள் வரவேற்கப்படுகிறோம்.

மானுடவியல் தொகுப்பு

ஆதிச்சநல்லூர் உலகின் மிகப்பெரிய மெகாலிதிக் கல்லறைத் தோட்டமாகும். பழங்கால மதிப்புள்ள சிவப்பு மற்றும் கருப்பு நிறப் பொருட்கள், இரும்பு, ஓடு, தங்கம் மற்றும் வெண்கலம் ஆகியவற்றால் ஆன மட்பாண்டங்கள் புதைக்கப்பட்ட கலசங்களுடன் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு, காட்சிப் பொருட்களில் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. கை கோடாரி, செதில்கள், சாயர்புரத்திலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட நுண்கற்காலக் கல் கருவிகள் மற்றும் பழங்குடி மக்களிடமிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட புதிய கற்காலக் கல் கருவிகள் காட்சிப் பொருட்களில் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. பாண்டிய நாட்டு பழங்குடி மக்களால் இரும்பு மற்றும் மர பூமராங்ஸ் போர் ஆயுதங்களாகவும் வேட்டை ஆயுதங்களாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கனி, பழியார், காட்டுநாயக்கர் போன்ற திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வாழும் பழங்குடியினரின் தொழில், கலாச்சாரம், வாழ்க்கை முறையை விளக்கும் டியோராமாக்கள் கொண்ட காட்சிப் பொருட்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 86 திருநெல்வேலி மக்களைக் குறிக்கும், அவர்களின் கலை, கலாச்சாரம், பொம்மைகள், தலைப்பானைகள், பாவைக்கூத்து மற்றும் நாதஸ்வரம், தவில், தப்பு, புல்லாங்குழல் போன்ற இசைக்கருவிகளும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொல்லியல் காட்சியகம்

காரைக்குடி மக்கள் தங்கள் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்திய வெற்றிலைப் பெட்டிகள், தூப பர்னர், தொங்கும் விளக்குகள், பவளம், தும்பு, பித்தளையால் செய்யப்பட்ட கெண்டி போன்ற பொருட்கள் இங்கு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிமு 5 ஆம்

நூற்றாண்டு முதல் குஷானர்கள், குப்தர்கள், சாளுக்கியர், முகலாயர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், விஜய நகர் மற்றும் கிழக்கிந்திய கம்பெனி காலம் வரையிலான உலோக விலை நாணயங்களின் தொகுப்பும் காட்சியகத்தை அலங்கரிக்கிறது.

ஊமைத்துரை காட்சியகம்

வீரபாண்டியகட்டபொம்மனின் சகோதரர் உமைத்துரை ஒரு காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களால் இந்த அறையில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அவரது செயல்பாடுகளை நினைவுகூரும் வகையில் உமைத்துரை காட்சியகம் திறக்கப்பட்டது, அங்கு வீரபாண்டியகட்டபொம்மன் பயன்படுத்திய புகைப்படங்கள் மற்றும் ஆயுதங்கள் மூலம் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைக் காணலாம்.

இயற்கை அறிவியல் காட்சியகம்

திருநெல்வேலி சித்த மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட பல மருத்துவ மூலிகைகள் மற்றும் புதர்கள் அழுத்தப்பட்ட ஹெர்பேரியம் தாள்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், மருந்துகளைத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மரப்பட்டைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் கண்ணாடி ஜாடிகளில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நண்டுகள், மீன்கள், கடல் பாசிகள், கடல் அர்ச்சின்கள், கடல் வெள்ளரி, நட்சத்திர மீன்கள் மற்றும் கடல் குதிரைகள் போன்ற கடல் விலங்குகள் அவற்றின் நீர்வாழ் சூழலில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சூரிய மண்டலத்தின் ஒன்பது கிரகங்கள் திருநெல்வேலி அரசு அருங்காட்சியகத்தில் டியோராமாவைப் பயன்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளன. கிரைசோலைட், சுண்ணாம்புக்கல், நேச்சுரோயிட்ஸ், அம்மோனைட், டூரிலைட், பெக்மாடைட், கார்டியரைட், குவார்ட்ஸ், சில்லிமனைட், டோலமைட், ஹெமாடைட், பைரைட் மற்றும் ஒரு சில

புதைபடிவங்கள் போன்ற கனிமங்கள் மற்றும் தாதுக்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஓவியக் காட்சியகம்

தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய ஓவியங்களை விளக்கும் கலம்காரி ஓவியங்கள் எண்ணெய் ஓவியங்கள் வாட்டர்கலர் ஓவியங்கள் மற்றும் பட்டிக் ஓவியங்கள் ஓவியக் காட்சியகத்தை அலங்கரிக்கின்றன. 87 வார விடுமுறை: வெள்ளி மற்றும் இரண்டாவது சனிக்கிழமைகள் மூன்று தேசிய விடுமுறை நாட்கள்: (குடியரசு தினம், சுதந்திர தினம், காந்தி ஜெயந்தி) பார்வையிடும் நேரம்: காலை 9.30 மணி முதல் மாலை 5.00 மணி வரை

மாவட்ட அறிவியல் மையம்

மாவட்ட அறிவியல் மையம் (DSC) 1987 பிப்ரவரி 27 அன்று பொதுமக்களுக்காக திறக்கப்பட்டது. இது " கடலில் இருந்து பொக்கிஷங்கள்" என்ற தலைப்பில் ஒரு காட்சியகம் மற்றும் ஒரு அறிவியல் பூங்காவுடன் தொடங்கப்பட்டது. இது திருநெல்வேலி மாநகராட்சிப் பகுதியின் கொக்கிரகுளம் கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. இதில் ஏராளமான கண்காட்சிகள், அறிவியல் வேலை மாதிரிகள் மற்றும் அறிவைப் பெறுவதற்கான பல காட்சிகள் உள்ளன. உள்ளூர் சமூகத்தின் மகத்தான ஆதரவு காரணமாக, விரைவில் இந்த மையம் தேசிய அறிவியல் அருங்காட்சியக கவுன்சிலில் (NCSM) மிகவும் பிரபலமான மையங்களில் ஒன்றைப் பெற்றது. இந்திய அரசின் தேசிய அறிவியல் அருங்காட்சியக கவுன்சில் இந்த மையத்தின் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரமாகும். பொதுமக்களிடையே அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை பிரபலப்படுத்துவதும், பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் அறிவியல் கல்வியை ஊக்குவிப்பதும் மாணவர்களிடையே அறிவியல் விசாரணை உணர்வை வளர்ப்பதாகும். மையத்தின் அழகிய கட்டிடக்கலை பிரதான

கட்டிடம் வளாகத்தின் நடுவில் அமைந்துள்ளது. கிராமப்புற அறிவியல் முகாம்கள், பட்டறைகள், கருத்தரங்குகள், அறிவியல் வினாடி வினாக்கள், அறிவியல் கண்காட்சி விடுமுறை பொழுதுபோக்கு படிப்புகள் போன்ற பல வெளிநடவடிக்கை திட்டங்கள் தொடர்ந்து ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன.

விஓ சிதம்பரனார் துறைமுகம்

இந்தியாவின் முக்கிய வர்த்தக துறைமுகங்களில் ஒன்றான தூத்துக்குடி துறைமுகம், தென்னிந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் உள்ள தூத்துக்குடியில் அமைந்துள்ளது. இன்று, இந்தத் துறைமுகம் VO சிதம்பரம் துறைமுகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு செயற்கை துறைமுகம், எனவே இந்தியாவில் இதுவரை உருவாக்கப்பட்ட சிறந்த பொறியியல் அற்புதங்களில் ஒன்றாகும். அதன் மிகப்பெரிய அளவுடன், இது இந்தியாவின் மிகப்பெரிய துறைமுகங்களின் பட்டியலில் இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்தத் துறைமுகம் நாட்டின் நான்காவது பெரிய கொள்கலன் முனையமாகும். துறைமுகத்தின் செயல்பாடுகள் மற்றும் மேலாண்மை, சேதுசமுத்திரம் கப்பல் கால்வாய் திட்டத்திற்குப் பிறகு நாட்டின் முதன்மையான துறைமுகமாக இதை ஆக்குகிறது. இது பெரும்பாலும் உலகின் இரண்டாவது பரபரப்பான துறைமுகமான சிங்கப்பூர் துறைமுகத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. VO சிதம்பரம் துறைமுகம் 11 ஜூலை 1974 அன்று இந்தியாவின் ஒரு பெரிய துறைமுகமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தத் துறைமுகம் ஆண்டு முழுவதும் செயல்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில், இது மூன்றாவது சர்வதேச துறைமுகம் மற்றும் இரண்டாவது அனைத்து வானிலை துறைமுகமாகும். தூத்துக்குடி முத்துக்களின் நகரம் என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது, மேலும் அதன் துறைமுகங்களுக்கும் பிரபலமானது. இந்தியாவின் தென்கிழக்கு கடற்கரையில் மூலோபாய ரீதியாக திட்டமிடப்பட்ட இந்த

துறைமுகத்தின் இருப்பிடம் மன்னார் வளைகுடாவில் கிழக்கு-மேற்கு சர்வதேச கடல் பாதைக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. மேற்கில் இந்தியாவும் தென்கிழக்கில் இலங்கையும் இருப்பதால், தூத்துக்குடி துறைமுகம் சூறாவளி காற்று மற்றும் புயல்களிலிருந்து நன்கு பாதுகாக்கப்படுகிறது. அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவிற்கு வாராந்திர நேரடி கொள்கலன் சேவைகளை வழங்கும் தென்னிந்தியாவின் ஒரே துறைமுகம் இதுவாகும். தமிழ்நாட்டின் தூத்துக்குடி அல்லது தூத்துக்குடியில் உள்ள வி.ஓ. சிதம்பரனார் துறைமுகம் ஆகஸ்ட் 29 அன்று ஒரு புதிய சாதனையைப் படைத்தது. இது அதிக பார்சல் அளவு கொண்ட கப்பலைக் கையாண்டதாக மத்திய துறைமுகங்கள், கப்பல் போக்குவரத்து மற்றும் நீர்வழிகள் அமைச்சகம் செவ்வாய்க்கிழமை தெரிவித்துள்ளது. செட்டிநாடு சிமென்ட்ஸிற்காக அனுப்பப்பட்ட 93,719 டன் சுண்ணாம்புக் கல்லுடன் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸில் உள்ள மினா சக்ர் துறைமுகத்திலிருந்து எம்வி இன்ஸ் அங்காரா வந்தடைந்ததாக அமைச்சகம் ஒரு அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது. மேலும், துறைமுகத்தின் அதிகபட்ச பார்சல் அளவைக் கையாண்டதற்கான முந்தைய சாதனை மே 14, 2021 அன்று எட்டப்பட்டது என்றும், அப்போது எம்வி பாஸ்டியன் கப்பல் 92,935 டன் நிலக்கரியைக் கொண்டு வந்தது என்றும் அமைச்சகம் ஒரு அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது. சிங்கப்பூர் கொடியுடன் கூடிய எம்வி இன்ஸ் அங்காரா ஆகஸ்ட் 26 அன்று துறைமுகத்தில் வந்து சேர்ந்தது. ஒரு நாளைக்கு 50,000 டன்களுக்கு மேல் வெளியேற்றும் திறன் கொண்ட மூன்று ஹார்பர் மொபைல் கிரேன்களைப் பயன்படுத்தி அதன் வெளியேற்றத்தைத் தொடங்கியது. ஆகஸ்ட் 29 அன்று முழு சுண்ணாம்புக் கல்லும் இறக்கப்பட்டது. அமைச்சகத்தின் கூற்றுப்படி, நடப்பு நிதியாண்டில் விஓசி துறைமுகம் மூலம் சரக்கு கையாளுதல் ஒரு மேல்நோக்கிய

போக்கைக் காட்டியுள்ளது. கடந்த ஆண்டு இதே காலத்தில் கையாளப்பட்ட 10.58 மெட்ரிக் டன் உடன் ஒப்பிடும்போது, ஜூலை 2021 வரை துறைமுகம் 11.33 மில்லியன் டன் சரக்குகளைக் கையாண்டது, இது 7.14 சதவீத வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்தது. துறைமுகம் வழியாக கொள்கலன் கையாளுதலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளதாக அந்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிதியாண்டில் ஜூலை 2021 வரை 2.69 லட்சம் TEU- க்களை கையாண்டுள்ளது, இது கடந்த நிதியாண்டின் இதே காலகட்டத்துடன் ஒப்பிடும்போது 21.07 சதவீத வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளது. தற்போது மத்திய கப்பல் போக்குவரத்து அமைச்சகத்தின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படும் தூத்துக்குடி துறைமுகம், நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது, தமிழ் இலக்கியங்கள் மற்றும் வரலாற்று பதிவுகள் கி.பி 7 முதல் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பாண்டிய மற்றும் சோழ மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தபோது முத்து மீன்பிடித்தல் மற்றும் முத்து வர்த்தகத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தூத்துக்குடியில் கப்பல்கள் நங்கூரமிட்டிருந்த நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட மற்றும் இயற்கை துறைமுகத்தை பதிவுகள் குறிப்பிடுகின்றன. போர்த்துகீசியர்கள் 1532 இல் தூத்துக்குடிக்குள் பயணம் செய்தனர், அதே நேரத்தில் டச்சுக்காரர்கள் 1649 இல் அதைக் கைப்பற்றினர். 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தூத்துக்குடியைப் பற்றிய தங்கள் எண்ணத்தை பல ஆங்கில பயணிகள் பதிவு செய்துள்ளனர். 1974 இல், தூத்துக்குடி ஒரு பெரிய துறைமுகமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

கொற்கை

தூத்துக்குடி மாவட்டம் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் உள்ள ஒரு சிறிய கிராமம் கொற்கை. இது தாமரைபரணி நதிக்கு வடக்கே 3 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது. கடல் முதலில் கிழக்கே சுமார் 6

கி.மீ தொலைவில் பின்வாங்கியது. பண்டைய காலங்களில் தாமரைபரணி நதி இந்த நகரத்தை சுற்றி வந்தது. இந்த இடம் தமிழ் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது மற்றும் முத்து மீன்பிடிக்கான ஒரு முக்கியமான துறைமுகமாக பாரம்பரிய புவியியலாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. அகழ்வாராய்ச்சியில், ஆறு வரிசைகளில் ஒன்பது செங்கற்களைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு மேற்பரப்பு மட்டத்திலிருந்து 75 செ.மீ ஆழத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கட்டமைப்பின் கீழே, ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக வைக்கப்பட்ட மூன்று பெரிய அளவிலான வளையங்கள் காணப்பட்டன. கிமு 300 முதல் கிபி 200 வரை ஒதுக்கப்பட்ட தமிழ் பிராமி எழுத்துக்களைக் கொண்ட பொறிக்கப்பட்ட மட்பாண்டத் துண்டுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. கரி மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டன, அவை கிமு 785 ஐ மும்பையின் டாடா அடிப்படை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தால் ஒதுக்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள கொற்கை பகுதியில் சென்னையிலிருந்து 623 கி.மீ தொலைவில் உள்ள கொற்கை பகுதியில் நடைபெற்று வரும் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சி, 2,000 ஆண்டுகள் பழமையான செங்கல் கட்டமைப்பை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தது, ஏழு அடுக்கு செங்கல் அமைப்பு, மாநிலத்தில் தொல்பொருள் ஆர்வலர்களிடையே ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தியது. முத்து மீன்பிடித்தலுக்காக சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கொற்கை, ஆரம்பகால பாண்டிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த பண்டைய துறைமுக நகரமாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில், இது தூத்துக்குடி மாவட்டத்தின் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் உள்ள ஒரு சிறிய கிராமமாகும். தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையில் ஒரு காலத்தில் அமைந்திருந்த பண்டைய நகரம், ஆற்று வண்டல் மற்றும் நீர்

குறைந்து வருவதால் கடலில் இருந்து ஆறு கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்நாட்டிற்குள் சென்றதாக நம்பப்படுகிறது.

தற்போதுள்ள அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு மேலதிகமாக, தமிழ்நாடு மாநில தொல்பொருள் துறை, கொற்கை உட்பட மாநிலத்தில் மூன்று இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகளைத் தொடங்கியது. கொற்கை பகுதியில், கொற்கை, சிவகலை மற்றும் ஆதிச்சநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திட்டத்திற்காக மாநில அரசு 29 லட்சம் நிதியை அனுமதித்த பிறகு, பிப்ரவரி 26 அன்று அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கொற்கையில் 17 அகழிகளைத் தோண்டி, அதில் இருந்து வார்ப்பிரும்புப் பொருட்கள், கண்ணாடி மணிகள் மற்றும் தொழில்துறை நடவடிக்கைகளின் அடையாளங்களைக் கண்டறிந்தனர். சமீபத்திய கூடுதலாக ஏழு அடுக்கு செங்கல் அமைப்பு, இது பண்டைய நாகரிகத்தின் குடியேற்றப் பகுதி என்பதைக் குறிக்கிறது. 1968 மற்றும் 1969 க்கு இடையில், கொற்கை மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டது. தொல்பொருள் துறை உருவாக்கப்பட்டதிலிருந்து அரசு அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகளை நியமித்தது இதுவே முதல் முறை. கடந்த காலத்தில் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சி, கொற்கை 2,800 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்ட தொல்பொருள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் என்பதை நிறுவியது. தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு பழங்காலத் தளமான கொற்கையில் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சியின் போது ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட ஒன்பது துளையிடப்பட்ட டெரகோட்டா குழாய்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. குழாய்களின் விட்டம் மற்றும் உயரம் இரண்டும் 27 செ.மீ. ஆகும். குழாய்களின் தடிமன் 1 செ.மீ. ஆகும்.

அவை மேற்பரப்பிலிருந்து 30-35 செ.மீ. கீழே காணப்பட்டன, மேலும் அவை வடிகட்டலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். பண்டைய நாகரிகங்களின் பிற துறைமுகங்களுடன் கொற்கை பொருட்களின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியின் மையமாக இருந்ததாக இலக்கியம் மற்றும் தொல்பொருள் சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன.

பாண்டிய துறைமுகம் கொற்கை

பாண்டியர் காலத்தில் கொற்கை ஒரு பெரிய துறைமுகமாக இருந்தது, அது ரோமானியப் பேரரசு மற்றும் வெளிநாட்டு நாடுகளுடன் அடர்த்தியான கடல்சார் வர்த்தகத்தைக் கொண்டிருந்தது. " ஆராய்ச்சியாளர்கள் கொற்கையில் இருந்து ரோமானியப் பொருட்கள் மற்றும் ரவுலட் பாத்திரங்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். கிராமவாசிகள் பூமியிலிருந்து சில அடி ஆழத்தில் தோண்டும்போது பல்வேறு வயதுடைய ஏராளமான துண்டுகள், சிப்பிகள், ஓடுகள் மற்றும் நாணயங்களைக் காண்கிறார்கள". அந்தக் காலத்தில் கொற்கையின் முக்கியத்துவம் காரணமாக, கிழக்கு கடற்கரையின் தற்போதைய மன்னார் வளைகுடா எரித்ரியன் கடலின் பெரிப்ளஸில் " கோல்கிக் வளைகுடா" என்று குறிப்பிடப்பட்டது. கொற்கையில் 2000 ஆண்டுகள் பழமையான " வன்னி மரம்" இன்னும் பசுமையாக நிற்கிறது, அது ஒரு சுற்றுலா தலமாக மாறியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கொற்கைகுளம் குளத்தில் உள்ள பல நூற்றாண்டுகள் பழமையான வெற்றிவேல் செழிய நங்கை அம்மன் கோயில் ஒரு பழைய துறைமுகமாக நினைவுகூரப்படுகிறது, மேலும் மாவட்ட நிர்வாகம் ஒரு வளைவை அமைத்துள்ளது. கல்வெட்டுகளைக் கொண்ட ஒரு பழங்கால கல் கோயில் ஆகாசலை ஈஸ்வரமுடையார் கோயில் மற்றும் சிலப்பதிகாரத்தைக் குறிக்கும் அருகிலுள்ள அகசால தெரு ஆகியவை பண்டைய

துறைமுக நகரத்திற்கு இன்னும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. "ஆகாசலை ஈஸ்வரமுடையார் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு" முண்டந்துறை புலிகள் காப்பக சரணாலயங்கள் மீது வரையப்பட்டதால் அது கறைபடிந்ததாகவே உள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள முண்டந்துறை களக்காடு வனவிலங்கு சரணாலயம் 1988 ஆம் ஆண்டு முதல் தென்மேற்கு மலைத்தொடர்களில் மொத்தம் 817 சதுர கி.மீ பரப்பளவில் தேசிய புலிகள் காப்பகமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அருகிலுள்ள நிலையங்கள் சேரன்மகாதேவி மற்றும் அம்பாசமுத்திரம் ஆகும், அவை திருநெல்வேலியிலிருந்து முறையே 20 கி.மீ மற்றும் 15 கி.மீ தொலைவில் உள்ளன. அருகிலுள்ள விமான நிலையங்கள் மதுரை மற்றும் திருவனந்தபுரம். அம்பாசமுத்திரம் மற்றும் களக்காட்டிலிருந்து சாலை வழியாகவும் இந்த இடத்தை அடையலாம். அம்பாசமுத்திரம் மற்றும் களக்காட்டிலிருந்து இந்த இடத்திற்கு அடிக்கடி பேருந்துகள் இயக்கப்படுகின்றன. 817 சதுர கி.மீ. மைய மண்டலத்திலும் 358 சதுர கி.மீ. இடையக மண்டலத்திலும் உள்ளது. மலைப்பாங்கான அலை அலையான நிலப்பரப்பு, கீழ் சரிவுகளில் வெப்பமண்டல வறண்ட காடுகளுக்கும், மேல் பகுதிகளில் வெப்பமண்டல ஈரமான பசுமையான காடுகளுக்கும் வழிவகுக்கும் சிறப்பியல்பு அம்சமாகும்.7 காலநிலை வறண்ட, ஈரப்பதமான மற்றும் வெப்பமான, சமவெளிகளில், மற்றும் உயர்ந்த உயரங்களில் இனிமையான குளிராக இருக்கும். இந்த சரணாலயம் புலியின் தெற்குப் பகுதி வாழ்விடமாகும். சிறுத்தைகள், காட்டுப் பூனைகள், சிவெட்டுகள், செந்நாய்கள், நரிகள், கோடிட்ட கழுதைப்புலிகள் போன்ற பிற வேட்டையாடும் விலங்குகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. இந்தியா 18 மனிதரல்லாத பிரைமேட் இனங்களின் தாயகமாகும், அவற்றில் ஐந்து பிரைமேட்கள் இந்த

காப்பகத்தில் காணப்படுகின்றன, அதாவது சிங்கவால் முகமூடி, மெல்லிய லோரிஸ், நீலகிரி லங்கூர், பொதுவான லங்கூர் மற்றும் போனட் குரங்கு. இங்கு காணப்படும் பிற அழிந்து வரும் உயிரினங்கள் நீலகிரி தார், சோம்பல் கரடி, இந்திய காட்டெருமை, இந்திய யானை, மலபார் ராட்சத அணில், எலி மான், பாங்கோலின். அதனுடன் கூடுதலாக சாம்பார் காட்டுப்பன்றி, புள்ளிமான் மற்றும் முள்ளம்பன்றி, மற்றும் கீரிகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. 8 ராஜா நாகம், பொதுவான கிரெய்ட், ரஸ்ஸெட்ஸ், வைப்பர், டார்க் பிட் வைப்பர், மானிட்டர் பல்லி, தோட்டப் பல்லி, ஆமை, முதலைகள் மற்றும் அரிய வகை தவளைகள் போன்ற ஊர்வன மற்றும் நீர்வீழ்ச்சிகளையும் நாம் காணலாம். விலங்கினங்களைப் பொறுத்தவரை, இந்த பகுதியில் 80 க்கும் மேற்பட்ட பறவை இனங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு அடிக்கடி காணப்படும் சிலவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், கொக்குகள், ஹெரான்கள், காட்டுக்கோழி, ஸ்பர்கோழி, பார்ட்ரிட்ஜ், காடைகள், மரகதப் புறா, மினிவெட்டுகள், தேனீ கேட்டரிங், சிட்டுக்குருவிகள், ஆந்தைகள், நைட்ஜார்ஸ், காத்தாடிகள், சொர்க்க ஈ பிடிப்பவர்கள் மற்றும் கிளிகள். காப்பகத்தில் பரவியுள்ள 24 அடையாளம் காணப்பட்ட இயற்கை பாதைகள் உள்ளன. இது மலையேற்றம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு சிலிர்ப்பூட்டும் அனுபவத்தை அளிக்கிறது. இந்த புலி சரணாலயம் ஆண்டு முழுவதும் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை திறந்திருக்கும். இருப்பினும், சிறந்த பருவம் செப்டம்பர் முதல் ஜனவரி வரை. முண்டந்துறை மற்றும் தலையானையில் வன ஓய்வு இல்லங்கள் மற்றும் தங்குமிடங்கள் உள்ளன. 9 நமது வனவிலங்கு சரணாலயங்களில் பல தொலைதூரப் பகுதிகளில் உள்ளன. அவற்றில் கழிப்பறைகள் மற்றும் உணவு இல்லை. எனவே, இந்தப் பகுதிகளில் ஹோட்டல்கள் மற்றும் தங்குமிடங்களை அமைக்க அரசாங்கம்

முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இது ஆர்வமுள்ள தனியார் கட்சிகளின் உதவியுடன் செய்யப்படலாம். சர்வதேச தரத்தின்படி உள்கட்டமைப்பை வழங்குவதில் அரசாங்கம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இது நமது சரணாலயங்களுக்கு அதிகமான வெளிநாட்டினரை ஈர்க்கும். மேலும், நமது சரணாலயங்களின் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும். அரிய வகை விலங்குகள் மீது அரசு சிறப்பு கவனம் செலுத்த வேண்டும். பொதுமக்கள் இந்த சரணாலயங்களைப் பார்வையிட வனத்துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் அவர்கள் பொதுமக்களைப் பார்வையிட அனுமதிப்பதில்லை. எனவே அவர்கள் ஏமாற்றமடைகிறார்கள், மீண்டும் அதைப் பார்வையிடத் தயங்குகிறார்கள். அதே நேரத்தில், பொதுமக்களின் தொந்தரவுகளிலிருந்து வனவிலங்குகளைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு உள்ளது. வனவிலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்களைத் தொந்தரவு செய்யாமல் இருக்க அவர்கள் சரியான உந்துதலைப் பெற வேண்டும். தீம் பூங்காக்கள் போன்ற பொழுதுபோக்குகளும் உள்ளன. ஆர்வமுள்ள தனியார் ஆபரேட்டர்கள் இந்த பொழுதுபோக்குப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். வனவிலங்கு சரணாலயங்கள் சர்வதேச தரத்திற்கு மேம்படுத்தப்பட்டால், வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்க சில சர்வதேச தர ஹோட்டல்கள் மற்றும் தங்குமிடங்கள் உருவாக்கப்பட உள்ளன. பல இடங்களில், சாலைகள் நல்ல நிலையில் உள்ளன, ஆனால் பேருந்து சேவைகள் வழக்கமானவை அல்ல.

குற்றாலத்தில் உள்ள மாநில அரசு அருங்காட்சியகத்தில் பல்வேறு சுவாரஸ்யமான பொருட்கள் உள்ளன. இது 1981 இல் நிறுவப்பட்டது. இது கி.பி 8 முதல் 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான அரிய சிற்பங்களின் தொகுப்பைக் கொண்டுள்ளது . மேலும், கி.பி முதல் நூற்றாண்டின் ஒரு புதைகுழி, நுண்கற்கள், புதிய கற்கால கலாச்சாரத்தின்

பல்வேறு கருவிகள், தமிழில் இரண்டு செப்புத் தகடுகள், தெலுங்கில் ஒரு செப்புத் தகடு, சதி கற்கள், ஸ்டம்பேஜ்கள், நாயக்கர் ஓவியங்கள், நாணயங்கள், மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த பழங்குடி மக்கள் பயன்படுத்தும் பாத்திரங்கள் ஆகியவை இந்த அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்லியல், நாணயவியல் மற்றும் கல்வெட்டு பற்றிய புத்தகங்களின் அரசாங்க வெளியீடுகளும் இந்த அருங்காட்சியகத்தில் குறிப்பு மற்றும் விற்பனைக்கு கிடைக்கின்றன. இந்த அனைத்து நீர்வீழ்ச்சிகளிலும், ஐந்து நீர்வீழ்ச்சிகள் மிகவும் நல்லது, ஏனெனில் இது பிரதான நீர்வீழ்ச்சியை விட குறைவான கூட்டமாக உள்ளது, மேலும் வேறு எந்த வீழ்ச்சியையும் விட இனிமையானதாக இருக்கும்.

சுயமதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. திருநெல்வேலியின் ஆரம்ப வரலாற்றில் சேரர் வம்சத்தின் பங்கை விளக்குக.
2. திருநெல்வேலிக்கு சோழ மன்னர்கள் செய்த பங்களிப்புகளை விளக்குக.
3. இப்பகுதியில் பாண்டியர் வம்சத்தின் முக்கியத்துவத்தை விவாதிக்கவும்.
4. திருநெல்வேலியின் மத்தியகால அரசுகள் குறித்து சுருக்கமாக எழுதுக.
5. பாண்டியர்கள் பிராந்திய நிர்வாகத்தை எவ்வாறு வலுப்படுத்தினர்?
6. திருநெல்வேலியில் நாயக்கர்களின் பங்கை ஆய்வு செய்க.
7. பாண்டியர்கள் மற்றும் நாயக்கர்கள் கட்டிய கோவில் கட்டிடக்கலையை விளக்குக.
8. திருநெல்வேலியில் கட்டப்பட்ட பிற நினைவுச்சின்னங்களை விவாதிக்கவும்.
9. கோவில்கள் திருநெல்வேலியின் பண்பாட்டு வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதித்தன?
10. மத்தியகால ஆட்சியாளர்களின் கட்டிட மற்றும் பண்பாட்டு பங்களிப்புகளை மதிப்பிடுக.

அலகுகள் - III

ஐரோப்பிய செல்வாக்கு மற்றும் காலனித்துவ நிர்வாகம்: ஆங்கிலேயர்களின் வருகை - பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்: கல்வி, விவசாயம், வர்த்தகம், ரயில்வே ஆகியவற்றில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கங்கள் வன நிர்வாகம், வணிகம் மற்றும் சமூகம் - எதிர்ப்பு மற்றும் கிளர்ச்சிகள்: இப்பகுதியைச் சேர்ந்த குறிப்பிடத்தக்க கிளர்ச்சிகள் மற்றும் சுதந்திரப் போராளிகள் - பாடப்படாத சுதந்திரப் போராளிகள்.

நோக்கங்கள்

- **பிரிட்டிஷ் ஆட்சி:** காலனிய நிர்வாக முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- **கிளர்ச்சிகள்:** இப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான எழுச்சிகள் நடைபெற்றன.
- **சுதந்திர போராளிகள்:** பிரபலரும் அறியப்படாத உள்ளூர் போராளிகளும் பங்களித்தனர்.

ஐரோப்பிய செல்வாக்கு

திருநெல்வேலி பகுதியில் ஐரோப்பிய செல்வாக்கு, தெற்கு தமிழ்நாட்டில் இடைக்காலத்திலிருந்து நவீன வரலாற்றிற்கு மாறுவதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. திருநெல்வேலி ஒரு உள்நாட்டு மாவட்டமாக இருந்தபோதிலும், முத்து நிறைந்த கோரமண்டலம் மற்றும் மலபார் கடற்கரைகள், தாமிரபரணி நதி அமைப்பு மற்றும் பாண்டிய, நாயக்கர், பாளையக்காரர், ஆற்காடு நவாப் மற்றும் திருவிதாங்கூர் இராச்சியங்களுடனான அதன் அரசியல் தொடர்புகள் காரணமாக அது வலுவான ஐரோப்பிய தாக்கத்திற்கு உள்ளானது. 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, ஐரோப்பிய வர்த்தக நிறுவனங்களை - குறிப்பாக போர்த்துகீசியம், டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் பின்னர்

ஆங்கிலேயர்கள் - திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் மத வாழ்க்கையை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

ஐரோப்பியர்கள் போர்த்துகீசியர்கள் , முக்கியமாக தூத்துக்குடி (தூத்துக்குடி) போன்ற அருகிலுள்ள கடலோரப் பகுதிகளில் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் மூலம். 1498 இல் வாஸ்கோடகாமாவின் வருகைக்குப் பிறகு, போர்த்துகீசியர்கள் தென்கிழக்கு கடற்கரையில் வர்த்தகம் மற்றும் மிஷனரி மையங்களை விரைவாக நிறுவினர். தூத்துக்குடி **முத்து மீன்பிடித்தலுக்கான ஒரு முக்கியமான போர்த்துகீசிய தளமாக மாறியது**, இது திருநெல்வேலியின் பொருளாதாரத்தை நேரடியாகப் பாதித்தது, ஏனெனில் முத்து வர்த்தகம் தாமிரபரணி படுகையிலிருந்து வரும் உழைப்பு, பொருட்கள் மற்றும் உள்நாட்டு வழித்தடங்களை பெரிதும் நம்பியிருந்தது. வர்த்தகம், மத பணிகள் மற்றும் உள்ளூர் விவகாரங்களில் அரசியல் தலையீடு மூலம் போர்த்துகீசிய செல்வாக்கு உள்நாட்டிற்கு பரவியது.

திருநெல்வேலியில் போர்த்துகீசியர்களின் நீடித்த தாக்கங்களில் ஒன்று **மதத் துறையில் இருந்தது** . போர்த்துகீசிய மிஷனரிகள், குறிப்பாக ஜேசுயிட்டுகள், கடலோர மற்றும் உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் தீவிரமாகப் பணியாற்றினர். 16 ஆம் நூற்றாண்டில் **புனித பிரான்சிஸ் சேவியர்** முத்து மீன்பிடி கடற்கரைக்குச் சென்று பல பரவ மீனவர்களை கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றினார். போர்த்துகீசிய பாதுகாப்பின் ஆதரவுடன், கிறிஸ்தவக் குடியேற்றங்கள் உள்நாட்டில் விரிவடைந்ததால், இந்த மதமாற்றங்கள் திருநெல்வேலி சமூகத்தில் நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மேற்கத்திய கல்வி மற்றும் புதிய சமூகக் கருத்துக்களை இப்பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தும் வகையில்

தேவாலயங்கள், பள்ளிகள் மற்றும் மிஷன் மையங்கள் நிறுவப்பட்டன.

போர்த்துகீசியர்கள் சில உள்ளூர் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் சமூகங்களை ஆதரிப்பதன் மூலம் **உள்ளூர் அரசியலிலும் செல்வாக்கு செலுத்தினர்** . வர்த்தக சலுகைகள் மற்றும் மத சுதந்திரத்திற்காக அவர்கள் நட்புத் தலைவர்களுக்கு இராணுவ உதவி மற்றும் துப்பாக்கிகளை வழங்கினர். இந்தத் தலையீடு திருநெல்வேலியில் பாரம்பரிய அதிகார அமைப்புகளை மாற்றியது மற்றும் சில பகுதிகளில் நாயக்கர்கள் மற்றும் பாளையக்காரர்களின் அதிகாரத்தை பலவீனப்படுத்தியது. துப்பாக்கிகளின் அறிமுகம் போரின் தன்மையை மாற்றியது மற்றும் ஐரோப்பியர்களுடன் கூட்டணி வைத்த உள்ளூர் தலைவர்களை வலுப்படுத்தியது.

போர்த்துகீசியர்களை ஒரு மேலாதிக்க ஐரோப்பிய சக்தியாக டச்சுக்காரர்கள் மாற்றினர் . டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி 1658 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துகீசியர்களிடமிருந்து தூத்துக்குடியைக் கைப்பற்றி முத்து மீன்பிடித்தல் மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. டச்சுக்காரர்கள் முதன்மையாக வணிகர்களாகவும், மிஷனரி வேலையில் குறைந்த ஆர்வத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் திருநெல்வேலியில் வலுவான மறைமுக செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தன. அவர்கள் முத்து மீன்பிடித்தலை ஒழுங்குபடுத்தினர், விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தினர், மேலும் உணவு மற்றும் மூலப்பொருட்களை வழங்கும் உள்நாட்டு விவசாயப் பகுதிகளிலிருந்து நிலையான வருவாயை உறுதி செய்தனர்.

டச்சுக்காரர்கள் திருநெல்வேலியில் விவசாயத்தை வணிகமயமாக்குவதை ஊக்குவித்தனர். விவசாயிகள் ஏற்றுமதி சந்தைகளுக்காக அரிசி, பருத்தி மற்றும் இண்டிகோ போன்ற உபரி

பயிர்களை அதிகளவில் உற்பத்தி செய்தனர். வாழ்வாதாரத்திலிருந்து சந்தை சார்ந்த விவசாயத்திற்கு மாறிய இந்த மாற்றம் கிராமப்புற வாழ்க்கையை மாற்றியது மற்றும் ஐரோப்பிய வணிகர்களைச் சார்ந்திருப்பதை அதிகரித்தது. டச்சுக்காரர்கள் தூத்துக்குடியில் துறைமுக வசதிகளையும் மேம்படுத்தினர், இது திருநெல்வேலியை சர்வதேச சந்தைகளுடன் இணைக்கும் வர்த்தக வழிகளை மறைமுகமாக ஊக்குவித்தது.

திருநெல்வேலியில் மிக ஆழமான ஐரோப்பிய செல்வாக்கு ஆங்கிலேயர்களால் வந்தது . ஆரம்பத்தில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி மூலம் வணிகர்களாக நுழைந்த ஆங்கிலேயர்கள், பாளையக்காரர்கள், நாயக்கர்கள் மற்றும் நவாப்களுக்கு இடையேயான உள் மோதல்களைப் பயன்படுத்தி படிப்படியாக தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்தினர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பாளையக்காரர் **கிளர்ச்சிகள் அடக்கப்பட்ட பின்னர், குறிப்பாக** பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் **வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்** தோற்கடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, திருநெல்வேலி பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது.

மெட்ராஸ் மாகாணத்துடன் இணைக்கப்பட்டது , இது நிர்வாகத்தில் ஒரு அடிப்படை மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. பாரம்பரிய நாயக்கர் மற்றும் பாளையக்காரர் அமைப்புகளுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக முறையை அறிமுகப்படுத்தினர். பிரிட்டிஷ் கலெக்டர்கள், தாசில்தார்கள் மற்றும் நீதிபதிகள் மாவட்டத்தை நிர்வகித்து, சீரான சட்டங்கள் மற்றும் வருவாய் கொள்கைகளை அமல்படுத்தினர். இது அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையைக் கொண்டு வந்தது, ஆனால் உள்ளூர் சுயாட்சியையும் குறைத்தது.

ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வருவாய் நிர்வாகம் திருநெல்வேலியில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

ரயோத்வாரி முறை செயல்படுத்தப்பட்டது, இதன் கீழ் நில வருவாய் நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த முறை தனிப்பட்ட நில உரிமையை அங்கீகரித்தாலும், அதிக வருவாய் கோரிக்கைகள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளை சுமையாக்கி கடனுக்கு வழிவகுத்தன. வருவாய் அதிகரிப்பில் பிரிட்டிஷ் முக்கியத்துவம் பாரம்பரிய நில உறவுகளை மாற்றியது மற்றும் கிராம சமூகங்களை பலவீனப்படுத்தியது .

விவசாயம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தையும் ஆங்கிலேயர்கள் மாற்றியமைத்தனர் . வழக்கமான வருவாய் ஓட்டத்தை உறுதி செய்வதற்காக தாமிரபரணி ஆற்றின் குறுக்கே உள்ள நீர்ப்பாசனப் பணிகளை அவர்கள் பழுதுபார்த்து விரிவுபடுத்தினர். பிரிட்டனில் தொழில்துறை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய பருத்தி, புகையிலை மற்றும் இண்டிகோ போன்ற வணிகப் பயிர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்த போதிலும், விவசாயிகள் சந்தை ஏற்ற இறக்கங்கள் மற்றும் காலனித்துவ சுரண்டலுக்கு ஆளாக நேரிட்டது.

சமூக மற்றும் கல்வித் துறைகளிலும் ஐரோப்பிய செல்வாக்கு வலுவாக உணரப்பட்டது . ஆங்கிலேயர்களின் ஆதரவுடன் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் திருநெல்வேலியில் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் அச்சகங்களை நிறுவினர். மேற்கத்திய கல்வி அறிவியல், கணிதம் மற்றும் ஆங்கில இலக்கியம் போன்ற புதிய பாடங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இது ஒரு புதிய படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது, இது பின்னர் சமூக சீர்திருத்தத்திலும் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திலும் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

மத மற்றும் கலாச்சாரத் துறையில் , ஐரோப்பிய செல்வாக்கு கிறிஸ்தவம் மற்றும் மேற்கத்திய கலாச்சார நடைமுறைகள் பரவ வழிவகுத்தது. அதே நேரத்தில், இது பழங்குடி சமூகத்திலிருந்து ஒரு எதிர்வினையைத் தூண்டியது, இது மத மறுமலர்ச்சி

இயக்கங்களுக்கும் இந்து மதத்திற்குள் சீர்திருத்தங்களுக்கும் வழிவகுத்தது. கோயில்கள் தொடர்ந்து கலாச்சார மையங்களாகச் செயல்பட்டன, ஆனால் பிரிட்டிஷ் விதிமுறைகள் காரணமாக அவற்றின் பொருளாதார சக்தி படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டது.

சட்டம் மற்றும் நீதித்துறை அமைப்பையும் மறுவடிவமைத்தது . பிரிட்டிஷ் நீதிமன்றங்கள் பாரம்பரிய நீதி நடைமுறைகளை மாற்றின. குறியீட்டு சட்டங்கள், நவீன காவல் மற்றும் சிறைச்சாலை அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த சீர்திருத்தங்கள் சீரான நீதியை ஊக்குவித்தாலும், அவை பெரும்பாலும் உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளை புறக்கணித்து, சமூக பதட்டங்களை உருவாக்கின.

முடிவாக, திருநெல்வேலியில் ஐரோப்பிய செல்வாக்கு பன்முகத்தன்மை கொண்டது மற்றும் நீண்ட காலம் நீடித்தது. போர்த்துகீசிய வர்த்தகம் மற்றும் மிஷனரி நடவடிக்கைகளில் தொடங்கி, டச்சு வணிகக் கட்டுப்பாட்டால் வலுப்படுத்தப்பட்டு, பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஆதிக்கத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த ஐரோப்பிய சக்திகள், இப்பகுதியை ஆழமாக மாற்றியமைத்தன. அவர்களின் செல்வாக்கு நிர்வாக நவீனமயமாக்கல், வணிக விவசாயம், மேற்கத்திய கல்வி மற்றும் புதிய மதக் கருத்துக்களைக் கொண்டு வந்தது, அதே நேரத்தில் பொருளாதார சுரண்டல், சமூக சீர்குலைவு மற்றும் அரசியல் அடிமைப்படுத்தலையும் ஏற்படுத்தியது. ஐரோப்பிய செல்வாக்கின் மரபு இன்றும் திருநெல்வேலியின் சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் வரலாற்று உணர்வை வடிவமைத்து வருகிறது.

திருநெல்வேலி மாகாணத்தின் மீதான பிரிட்டிஷ் கவனம் திருநெல்வேலியின் மேற்குப் பாளையக்காரர்களிடையே, பாளையக்காரர்களிடையே தனது தலைமையின் காரணமாக, பூலித்தேவர் ஒரு சிறப்பு அந்தஸ்தைப் பெற்றார். கர்நாடக நவாப்

அல்லது அவரது பிரதிநிதிகளான அமுல்தார்களின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார். அவர் தன்னிடம் மட்டுமல்ல, மேற்கத்திய பாளையக்காரர்களிடமும் அத்தகைய சுதந்திரமான மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொண்டார். சர்கார் வருவாய் மற்றும் பேஷ்குஷ்களை சேகரிப்பதில் புலித்தேவர் தனக்கு ஒரு பிரச்சனையாக இருப்பதாக நவாப் உணர்ந்தார். புலித்தேவர் வழங்கிய தலைமைத்துவம் அவரது சக பாளையக்காரர்கள் நவாப்பின் அதிகாரத்தை மீற உதவியது. கர்நாடகப் போர்கள் நிகழ்ந்ததும், அதைத் தொடர்ந்து பிரெஞ்சுக்காரர்களின் தோல்வியும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு கர்நாடக விவகாரங்களில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பை வழங்கியது. தெற்கு கர்நாடகப் பகுதி, குறிப்பாக திருநெல்வேலிப் பகுதி நல்ல வருவாயை ஈட்டும் வளமான பகுதி என்பதை ஆங்கிலேயர்கள் உணர்ந்தனர். நவாப் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் திட்டங்களை உணர்ந்த புலித்தேவர் ஒரு வலிமையான எதிர்ப்பை வழங்குவதில் உறுதியாக இருந்தார். மேற்கத்திய பாளையக்காரர்களின் கொள்ளையடிக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல், நவாப் திருநெல்வேலியின் வருவாய் வசூலை பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளிடம் விட்டுவிட்டார். புலித்தேவரையும் அவரது கூட்டாளிகளையும் அடக்க ஆங்கிலேயர்கள் இராணுவத் தளபதிகளை அனுப்பத் தொடங்கினர். திருநெல்வேலி பாளையக்காரர்கள் நவாப்பின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. எனவே நவாப் திருநெல்வேலி பகுதியை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கினார், மேலும் நவாப், பாளையக்காரர்களை அடக்க ஆங்கிலேயர்கள் தனக்கு உதவுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார். பாளையக்காரர் பகுதியின் மீது உரிமை பெற்ற ஆங்கிலேயர்கள், பூர்வீக இராணுவத்

தலைவர்களுடன் சண்டையிடுவது தவிர்க்க முடியாதது என்று உணர்ந்தனர்.

மேற்கத்திய பாளையக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையிலான மோதல் 1751 இல் தொடங்கியது, அது 1755 முதல் மிகவும் கடுமையானதாக மாறியது. [1] நெர்கட்டான்செவலின் பாளையக்காரரான புலி தேவர், பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் விரிவாக்கத்தையும் நவாப்பின் அதிகாரத்தையும் எதிர்த்தார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது

நவீன திருநெல்வேலி மாவட்டம் இந்திய தீபகற்பத்தின் தெற்கின் கிழக்குப் பகுதியை ஆக்கிரமித்துள்ளது. மதுரா மாவட்டம் வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கில் எல்லையாக உள்ளது; தென்கிழக்கு மற்றும் தெற்கில் மனார் வளைகுடாவும், மேற்கில் தெற்கு தொடர்ச்சி மலைகளும் இயற்கை எல்லைகளாக உள்ளன. காடுகள் மற்றும் காடுகள், குளப் படுகைகள் மற்றும் பனைமரக் காடுகளால் சூழப்பட்ட திருநெல்வேலி சமவெளி. மலைத்தொடரின் பெரிய தொடர்ச்சி மாவட்டத்தின் மேற்கு எல்லையாக அமைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்த மாவட்டத்தை திருநெல்வேலி என்று அழைத்தனர், அதன் யூரோ-மொழிச் சொல். வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் முதல் காலனித்துவ காலம் வரை இந்த மாவட்டம் கடந்த கால மகிமையைக் கொண்டிருந்தது. மாவட்டத்தின் புவியியல் அடிப்படையானது நெய்ஸ் பாறைகள் மற்றும் மலைகளின் தொடர்ச்சியாகும். 34 ஆறுகள் இருந்தன, இவை அனைத்தும் மாவட்டத்திற்குள் ஓடுகின்றன. தாமிரபரணி தெற்கு தொடர்ச்சி மலைகளில் உற்பத்தியாகும் முக்கிய நதியாகும், இது பாபநாசத்தில் ஒரு அழகான நீர்வீழ்ச்சியை உருவாக்குகிறது.

இந்த மாவட்டம் தொல்பொருள் எச்சங்களால் நிறைந்திருந்தது. மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் கல்வெட்டுகள், கோயில்கள், குகைக் கோயில்கள் மற்றும்

ஓவியங்கள் காணப்பட்டன. 1883 ஆம் ஆண்டு மாவட்டத்தை ஆய்வு செய்தபோது ராபர்ட் புரூஸ் ஃபுட்; ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவின் சாயர்புரம் அருகே உள்ள தேரி மணலின் அடியில் உள்ள சிவப்பு களிமண்ணில் பதிக்கப்பட்ட செர்ட், சிலிசிஃபைட் மரம் மற்றும் தெளிவான குவார்ட்ஸ் ஆகியவற்றின் பல துண்டுகளைக் கண்டுபிடித்தார். இந்த மாதிரிகள் புதிய கற்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. புகழ்பெற்ற தொல்பொருள் தளமான ஆதிச்சநல்லூர் இந்த மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆதிச்சநல்லூரில் இந்திய தொல்பொருள் ஆய்வகத்தின் சர்வேயரான அலெக்சாண்டர் ரியா (1895-1905) என்பவரால் புதைகுழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மாவட்ட வரலாற்றில் முதல் நன்கு ஒளிரும் சகாப்தம் இறையனார் அகப்பொருள் எழுதிய சங்க இலக்கியத்தில் பிரதிபலித்தது. சங்க காலத்தில் தமிழ் நாடு சேர, சோழ, பாண்டியர் என மூன்று வம்ச ஆட்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய பகுதி, சங்க காலம் முதல் பாண்டிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது, இது ' தென்பாண்டிநாடு' என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டது. பொதிகை மலைகளிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் நாட்டை ஆண்ட ' வேல்' தலைவர்கள் ' ஐஸ்' ஆவர். கிரேக்க புவியியலாளர், டோலமி, ' ஐஸ்' ஐ ' ஐயோய்' என்று குறிப்பிடுகிறார், அவர் கேப் கொமோரின் மற்றும் மவுண்ட் பெட்டிகோ (பொதிகை மலைகள்) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நாட்டை ஆண்டார்.

இந்த மாவட்டத்தின் பிரதேசம் தென் பாண்டிய நாடான தென்பாண்டிநாடு என்று அழைக்கப்பட்டது, ஆனால் அது தமிழ் நாட்டின் பன்னிரண்டு மாவட்டங்களில் ஒன்றின் பெயராகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. சங்க காலத்தில் கொற்கை முக்கிய துறைமுகமாக செயல்பட்டது. தமிழ் மக்கள், சமஸ்கிருதத்தில் அழைக்கப்பட்டபடி, திராவிடர்கள் பண்டைய காலங்களில் சேர,

சோழ மற்றும் பாண்டியர்கள் என மூன்று பெரிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். தமிழ் மரபின் படி, சேர, சோழ மற்றும் பாண்டியர்கள் மூன்று சகோதரர்கள், அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரைக்கு அருகிலுள்ள கொற்கையில் வாழ்ந்து ஆட்சி செய்தனர். பிரிவினை நடந்தது, பாண்டியர்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்தில் தங்கினர், சேர, சோழர்கள் தங்கள் செல்வத்தைத் தேடச் சென்று வடக்கு மற்றும் மேற்கில் தங்கள் சொந்த ராஜ்யங்களை நிறுவினர். ஆரம்பகால பாண்டியர்களின் காலத்தில், விவசாயம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையாக இருந்தது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மற்றும் கடலோரப் பகுதியில் வேட்டையாடுதல் மற்றும் மீன்பிடித்தல் முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. தாமிரபரணி ஆறு மாவட்டத்தின் விவசாயத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. வணிகர்கள் மற்றும் வர்த்தக சங்கம் மற்றும் உள்நாட்டு வர்த்தகம் செழித்து வளர்ந்தது. பாண்டிய மன்னர்களின் காலத்தில் முத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன.

திருநெல்வேலி பிரதேசத்தில் நவாப்களும் பிரிட்டிஷ் தலையீடும்

மன்னராட்சி காலத்தில் இந்த மாவட்டம் செழிப்பாக இருந்தது. விஸ்வநாத நாயக்கரின் ஆட்சிக் காலத்தில் முக்கிய நிர்வாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. " பாளையம் அமைப்பை" நிறுவுவதில் விஸ்வநாத நாயக்கர் மற்றும் அரியநாத நாயக்கர் ஆகியோரால் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் இராணுவ நோக்கங்கள் செல்வாக்கு பெற்றன. பாளையம் என்ற சொல் இராணுவத்தை பராமரிக்க வழங்கப்பட்ட சிறிய நிலப் பகுதியைக் குறிக்கிறது மற்றும் பூர்வீக மக்களிடமிருந்து வரிகள் வசூலிக்கப்பட்டன. அதன் தமிழ் பெயர் பாலய்யக்கர் அல்லது பாளையக்காரன், "ஆயுதமேந்திய முகாமை வைத்திருப்பவர்" என்று

அழைக்கப்பட்டது, இது இந்த தலைவர்களின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையை போதுமான அளவு விவரிக்கிறது. 6 ராஜ்ஜியத்தில் உள்ள அனைத்து பாளையங்களும் மாநிலத்திற்குள் உள்ள மாநிலங்களாக இருந்தன. கிராம வருவாய் அதிகாரி மணியக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார், இது பரம்பரை பரம்பரையாகி 1980 வரை தொடர்ந்தது. 1750 ஆம் ஆண்டில், 32 பாளையங்கள் இருந்தன, அவற்றில் 18 மறவ தலைவரின் கட்டுப்பாட்டிலும் 14 நாயக்கர் தலைவர்களின் வடுகரின் கீழும் இருந்தன.

நாயக்கர்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்த மாவட்டம் ஆற்காடு நவாப்களால் தாக்கப்பட்டது. ஆனால் தெற்கின் நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஆற்காடு நவாப்பின் மருமகன் சந்தா சாஹிப்பின் படைகளை பாளையக்காரர்கள் எதிர்த்தனர். 1744 ஆம் ஆண்டில், இந்த மாவட்டம் நவாப்பின் கீழ் இருந்தது, ஆனால் பாளையக்காரர்கள் நவாப்களுக்கு எதிராக வலுவாக ஒன்றுபட்டனர்.

மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பாளையக்காரர்கள் நவாப் ஆட்சியை நிறுவுவதற்கு எதிராக தொடர்ந்து போராடினர். 1744 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாகாணத்தின் எல்லையில் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையே முதல் கர்நாடகப் போர் வெடித்தது. இரண்டாவது கர்நாடகப் போர்களின் போது, ஆங்கிலேயர்கள் கர்னல் ஹெரோனின் தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பி மதுரை, திருநெல்வேலி மற்றும் கோவில்குடியைக் கைப்பற்றினர். பல பாளையக்காரர்கள் நவாப்பின் பெயரில் செய்யப்பட்ட அஞ்சலி கோரிக்கைகளை நிராகரித்தனர். நெற்கட்டும்செவலின் பாளையக்காரர் புலி தேவன், தெற்கில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தினார். மார்ச் 25, 1755 அன்று, மாபூஸ் கான் மற்றும் ஹெரோனின் ஒருங்கிணைந்த படைகள் கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்காக மதுரையிலிருந்து

திருநெல்வேலிக்கு அணிவகுத்துச் சென்றன. இறுதியாக, மாபூஸ் கான் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி மாகாணங்களுக்கான வருடாந்திர வாடகையாக 15 லட்சம் ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. மாபூஸ் கான் நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்களை எதிர்கொண்டார். கட்டபொம்மன், புலித்தேவன், திருவிதாங்கூர் ராஜா, மறவர்கள் மற்றும் கள்ளர்கள் ஆகியோர் நவாபின் ஆட்சியை ஏற்கவில்லை. இந்த பாளையக்காரர்கள் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களை இணைக்க முயன்றனர்.

மதுரையில் மஃபூஸ் கானின் நிர்வாகம் நவாபிற்கு சாதகமாக இல்லை. நாட்டைக் குடியேற்றுவது அல்லது பாளையக்காரர்களை அடிபணிய வைப்பது அவருக்கு கடினமாக இருந்தது. 1756 ஏப்ரல் 6 ஆம் தேதி, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையின் ஆளுநரான லார்ட் பிகோட், யூசுப் கானின் கீழ் இராணுவத்தை அனுப்பினார். மஃபூஸ் கானால் ஒழுங்கை மீட்டெடுக்கவோ அல்லது வரி வசூலை அமல்படுத்தவோ முடியவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தார். யூசுப் கான் அல்லது கான் சாஹிப் சிறிய பாளையத்தை நோக்கி இராணுவத்தை வழிநடத்தி பாளையக்காரர்களைக் கொன்றார் . ஆனால் மஃபூஸ் கானுக்கு கான் சாஹிப் படைகளின் நுழைவு பிடிக்கவில்லை, அவர் நிறுவனத்திடம் புகார் செய்தார். பிகோட் கான் சாஹிப்பின் செயலை நியாயப்படுத்தி நினைவுபடுத்த மறுத்துவிட்டார்.

வருவாயில் சம பங்கு தொடர்பாக நவாப்புக்கும் நிறுவனத்திற்கும் இடையே ஒப்பந்தம் எட்டப்பட்டது. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த பணக்கார நிதியாளரான தர்தரப்ப முதலி என்ற வாடகைதாரரை நியமிக்க இருவரும் ஒப்புக்கொண்டனர். திருநெல்வேலி மாகாணத்தின் வாடகைதாரரை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மொத்தம் 30 லட்சம் வாடகைக்கு ஏற்க ஒப்புக்கொண்டனர். இதில் ரூ.11. முதல் வருடத்திற்கு லட்சம் , 2" ஆண்டு

வருடத்திற்கு ரூ.12 லட்சம் மற்றும் 3 வது வருடத்திற்கு ரூ.13 லட்சம். ஆனால் மாபுஸ் கான் உடனடியாக தார்தரப்பாவை வாடகைதாரராக நியமிக்க நவாப்பின் ஒப்புதலைக் கேட்டார். மெட்ராஸ் கவுன்சிலின் வேட்பாளரை ஏற்கத் தயங்கியதாலும், நிறுவனத்தை எதிர்க்கத் தயங்குவதாலும், முகமது அலி தார்தரப்பாவுக்கு எதிராக தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார். ஜூலை 1, 1756 அன்று ' நவாப் மற்றும் மெட்ராஸ் கவுன்சிலின் கூட்டு உத்தரவுகளின் கீழ் முகமது அலி மாகாணத்தின் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். தார்தரப்பா முதலியின் நிர்வாகத்திற்கு இராணுவ ஆதரவை வழங்குவதற்காக லார்ட் பை திருநெல்வேலியில் கான் சாஹிப்பை நியமித்தார். இந்த ஏற்பாடு தெற்கில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் எழுச்சியில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. திருச்சிராப்பள்ளியின் பாதுகாப்பிற்காக நவாப்பிற்கு நிதி உதவி செய்ததன் மூலம் நிறுவனம் ஏற்கனவே வருவாயைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தாலும், இப்போது வருவாய் நிர்வாகியை நியமிக்கும் உரிமையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் யூசுப் கான் இராணுவ அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளார், தார்தரப்பா திருநெல்வேலியின் வருவாயைக் கட்டுப்படுத்தினார். நவாப்பின் உரிமைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. சிவில் நிர்வாகத்தில் இராணுவ உதவிக்காக தார்தரப்பா யூசுப் கானை நம்பியிருந்த ஒவ்வொரு முறையும். சிவில் நிர்வாகத்தில் கான் சாஹிப்பின் தலையீட்டை தார்தரப்பா விரும்பவில்லை. நிறுவனத்தின் துருப்புக்களுக்கு பணம் செலுத்துவதை தார்தரப்பா நிறுத்தினார், மேலும் கான் சாஹிப் வருவாய் வசூலைக் கைப்பற்றினார்.

இந்தச் சூழ்நிலையில், மதுரையின் படான் தலைவர்களான பர்கடவுலா மற்றும் நபி கான் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் மாபூஸ் கான் தாக்கி மதுரையின் ஆளுநராக தன்னை அறிவித்துக்

கொண்டார். நடுமண்டலத்திற்கு பர்கடவுலாவையும், திருநெல்வேலிக்கு மீர் ஜாபரையும் தனது துணைப் பணியாளராக நியமித்து உத்தரவு பிறப்பித்தார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்த சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடும் என்று அஞ்சி, பிரபு பிகோட் மாபூஸ் கானுடன் சமரசம் செய்ய விரும்பினார். ஜான் காலியாண்டின் கீழ் ஒரு அமைதிப் பணியை அனுப்பினார், மேலும் ஆண்டுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்க முன்வந்தார், ஆனால் மாபூஸ் கான் அதை ஏற்க மறுத்து தெற்கில் சுதந்திரத்தைத் தொடர்ந்தார். மாபூஸ் கான் கிளர்ச்சியாளர் பாளையக்காரர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து வென்றார், மேலும் கட்டபொம்மனை பாஞ்சாலங்குறிச்சியை ஒட்டிய நவாப்பின் கிராமங்களையும், திருவிதாங்கூர் ராஜா களக்காட்டையும் ஆக்கிரமிக்க அனுமதித்தார். யூசுப் கானை எதிர்த்த பாளையக்காரர்கள் மாபூஸ் கானுடன் கைகோர்த்தனர். மாபூஸ் கான் ஆழ்வார் குறிச்சி, அம்பாசமுத்திரம், பாப்பாங்குளம் மற்றும் ரங்கசமுத்திரம் ஆகியவற்றை புலி தேவனுக்கு வழங்கினார். தென்னிந்தியாவின் அதிகாரங்களைத் திரட்டி, நாயக்கர்களுக்கு நாட்டை மீட்டெடுப்பதாக மாபூஸ் கான் உறுதியளித்தார். ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டம், எட்டயபுரம் மற்றும் சிவகிரியைச் சேர்ந்த பாளையக்காரர்கள் தங்கள் ஆதரவை விரிவுபடுத்தவில்லை. மாபூஸ் கானுடன் கைகோர்த்த பல பாளையக்காரர்கள் மந்தமானவர்களாகவும், சுயநலவாதிகளாகவும் இருந்தனர்.

ஜனவரி 1757 இல் கலகம் வெடித்தது, 1000 குதிரைகள் மற்றும் 10,000 ஆர்மெக் வீரர்களைக் கொண்ட கிளர்ச்சிப் படைகள் திருநெல்வேலி கிராமங்களுக்குள் புகுந்து, எல்லா இடங்களிலும் பாழ்நிலையைப் பரப்பின. அவர்கள் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்கு வந்தனர், அங்கு கட்டபொம்மன் அவர்களுடன் இணைந்தார். தார்தரப்பாவின் ஒழுங்கற்ற படைகள் தப்பி ஓடிவிட்டன, நிர்வாகம் சரிந்தது. மாபூஸ்

கானும் புலி தேவனும் எட்டயபுரத்தின் நடுநிலை பாளையக்காரரை தங்களுடன் கைகோர்க்க அழைத்தனர், ஆனால் பிந்தையவர் மறுத்துவிட்டார். கிளர்ச்சியாளர்கள் நெல்கட்டம்சேவலுக்கு கொள்ளைப் பொருட்களை அனுப்பினர். யூசுப் கான் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருந்து கிளர்ச்சியாளர்களின் படையைத் தடுக்க முன்னேறினார், ஆனால் வெற்றி பெறவில்லை. இதற்கிடையில் வடகரையின் பாளையக்காரர்கள் கடையநல்லூர், தென்காசி, சங்கரன்கோவில் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றினர், திருவிதாங்கூர் ராஜா வள்ளியூரையும் இணைத்தார்.

திருநெல்வேலியின் பெரும்பகுதி மாஃபூஸ் கான் மற்றும் அவரது கூட்டாளிகளின் கைகளுக்குச் சென்றது. நவாப் மற்றும் கம்பெனியின் படைகள் சில வலுவான பதவிகளின் கட்டுப்பாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொண்டன, அங்கிருந்து கிளர்ச்சியாளர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க அவர்கள் கடுமையாகப் போராடினர். வாடகைதாரரான தர்தரப்பா கிராமங்களிலிருந்து வரிகளை வசூலித்தார், ஆனால் கிளர்ச்சித் தலைவர்களுடன் போட்டியிட்டார். கான் சாஹிப் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஒரு பதவியை அமைத்து திருநெல்வேலி கோட்டையின் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார். சிவகிரி மற்றும் சாத்தூரின் பாளையக்காரர்களின் உதவியுடன், ஆழ்வார்குறிச்சியில் உள்ள தனது பதவியின் மீது கிளர்ச்சியாளர்களின் தாக்குதல்களை அவர் முறியடித்தார். மார்ச் 5, 1757 அன்று, ஆழ்வார்குறிச்சி அருகே கூடியிருந்த கிளர்ச்சியாளர்களின் ஒரு பெரிய படையைத் தாக்கி, கிளர்ச்சியாளர்கள் மீது கடுமையான தோல்வியை ஏற்படுத்தினார். புலிதேவன் தனது இரண்டு தளபதிகளை இழந்தார், வடகராவின் பாளையக்காரர் தனது ஒரு காலை இழந்தார். இந்த வெற்றி கான் சாஹிப், கிளர்ச்சித் தலைவர்களில் ஒருவரின் பாளையமான சிங்கம்பட்டியைக் கைப்பற்ற உதவியது.

ஜான் கைலாட்டின் கீழ் பிரிட்டிஷ் மிஷன்

பிப்ரவரி 23, 1757 அன்று, தெற்கில் கிளர்ச்சியை நசுக்கி ஒழுங்கை மீட்டெடுக்க ஜான் கைலாட்டின் கீழ் ஒரு படையை லார்ட் பிகோட் அனுப்பினார். வழியில், புதுக்கோட்டை ராஜாவின் படையும் கம்பெனி துருப்புக்களுடன் இணைந்தது, ஒருங்கிணைந்த படை திருநெல்வேலியை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றது. கள்ளர்கள் திருநெல்வேலிக்கு நேரடி பாதையை அடைத்தனர், எனவே, படைகள் ராமநாதபுரம் செல்லும் வழியில் ஒரு வட்டப் பாதையை எடுத்தன. கிளர்ச்சியாளர்களின் தரப்பில், தங்களுக்கு பாதுகாப்பின்மை இருப்பதாக உணர்ந்ததால், ஒத்துழைப்பு சிதைந்ததாகத் தோன்றியது. பல கிளர்ச்சியாளர்கள் அமைதியை விரும்பினர், சிலர் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினர். கைலாட் படைகள் மார்ச் 17, 1757 அன்று திருநெல்வேலியை அடைந்து யூசுப் கான் மற்றும் தார்தரப்பாவின் படைகளுடன் இணைந்தன.

மாகாண விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக கைலாத் திருநெல்வேலியில் சில நாட்கள் தங்கினார். தென்காசி, ஊத்துமலை அல்லது வடகராவிலிருந்து கிளர்ச்சியாளர்களை விரட்டியடிக்க அவர் எந்த தீவிர முயற்சிகளையும் எடுக்கவில்லை. உணவுப் பொருட்களின் பற்றாக்குறையும், பருவமழை தொடங்கியதும் அவரது நடவடிக்கைகளின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்தது. புலிதேவனும் பரக்கத்தெளலாவும் ஹைதர் அலியிடம் தனது படைகளை விரைவுபடுத்துமாறு வலியுறுத்தினர், அதற்காக அவர்கள் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலுத்தவும், சோழவந்தான் என்ற மூலோபாய கோட்டையை விட்டுக்கொடுக்கவும் முன்வந்தனர்.

கெய்லாட் மற்றும் கான் சாஹிப் ஆகியோர் திருநெல்வேலியிலிருந்து மதுரைக்கு தங்கள் படைகளைத் திரும்பப் பெற்றனர். மதுரை எதிரிகளின் கைகளில் சிக்குவதைத் தடுக்க

கிளர்ச்சியாளர்கள் தங்கள் படைகளையும் மதுரைக்கு முன்னேற்றினர். வழியில், சிவகிரி பாளையக்காரர் தனது பாளையத்திற்குள் அத்துமீறி நுழைந்ததற்காக படைகளை கலைத்தனர். இருப்பினும், படைகள் மீண்டும் ஒன்றுகூடி மதுரை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றன. இருப்பினும், கெய்லாட் மதுரை கோட்டையைக் கைப்பற்ற முடியாமல் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு பின்வாங்கினார்.

கைலாட் மீண்டும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு சிகிச்சை அளித்த போதிலும், திருநெல்வேலியில் கிளர்ச்சியாளர்களின் கொள்ளைகளும் மதுரையின் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளும் தொடர்ந்தன. மாபூஸ் கானும் புலி தேவனும் இழந்த பதவிகளை மீட்டனர், ஆனால் திருநெல்வேலி கோட்டையைத் தாக்க அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. மாபூஸ் கானால் எந்த தீர்க்கமான வெற்றியையும் பெற முடியவில்லை. எனவே, ஆளுநர் முன்கூட்டியே முன்மொழிந்தபடி பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக மாகாணத்தை குத்தகைக்கு எடுக்க அவர் ஒப்புக்கொண்டார். மாபூஸ் கானிடமிருந்து இதைக் கேள்விப்பட்ட நிறுவனம், ராம நாயக்கை திருநெல்வேலிக்கு தீர்வுக்காக அனுப்பியது, · ஆனால் நிலையற்ற மனம் கொண்ட மாபூஸ் கான் தனது வார்த்தைகளை மறுத்துவிட்டார். 15 ராம நாயக்கை சுற்றி வளைத்து, திருநெல்வேலியில் உள்ள காரிஸனுக்கு சரணடையுமாறு கடிதம் எழுதாவிட்டால் கொலை செய்வதாக மிரட்டினார், ஆனால் நீதிமன்றத்தில் இருந்த சர்தார்களான ராம நாயக்கர் தலையிட்டு அவரைத் திரும்ப அனுமதித்தனர். சில நாட்களுக்குப் பிறகு, திருநெல்வேலி கோட்டையைக் காக்கும் படைகளின் ஒரு பிரிவு மதுரைக்குச் சென்றபோது, மாபூஸ் கான் திருநெல்வேலி கோட்டையைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றினார். தார்த்தரப்பா பதவி

வகித்த பாளையங்கோட்டை கோட்டையை கிளர்ச்சியாளர்கள் தாக்க முயன்றனர். ஆனால், தார்த்தரப்பாவுக்கு பாஞ்சாலங்குறிச்சி மற்றும் எட்டயபுரம் பாளையக்காரர்களின் ஆதரவு இருந்ததால், பாளையங்கோட்டை கோட்டையைப் பாதுகாக்க முடிந்தது. இருப்பினும், கிளர்ச்சியாளர்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு வன்முறை மற்றும் அடக்குமுறையுடன் நாட்டை ஆளும் பெரும்பாலான மாகாணங்களின் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர்.

தலைவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படும் வரை கிளர்ச்சியாளர் பாளையக்காரர்களின் ஆட்சி தெற்கில் தொடர்ந்தது. கேப்டன் கைலாட் மற்றும் கான் சாஹிப் ஆகியோர் தங்கள் பக்கம் ஒரு சில கிளர்ச்சியாளர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றனர். அவர்களில் மறவர்கள், முதேமியா மற்றும் சாத்தூரின் பாளையக்காரர்கள் அடங்குவர். எட்டயபுரம், பாஞ்சாலங்குறிச்சி மற்றும் சிவகிரியின் பாளையக்காரர்கள் ஏற்கனவே தார்தரப்பா மற்றும் கான் சாஹிப்பின் ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர். கட்டபொம்மன் கான் சாஹிப்புக்கு சேவை செய்ய 1000 படைகளை வழங்கினார், அதே நேரத்தில் முதேமியா தன்னுடன் நத்தத்தின் கள்ளர்களை அழைத்து வந்தார். இந்த கட்சித் தாவல்கள் கிளர்ச்சியாளர்களை கணிசமாக பலவீனப்படுத்தியது. இருப்பினும், புலி தேவன், பர்கடவுலா மற்றும் நபி கான் தாக்குதல் மஃபூஸ் கானுடன் உறுதியான கூட்டணியில் இருந்தன.

மதுரை கோட்டையை வெற்றிகரமாக பாதுகாத்த பர்கடவுலா, திருநெல்வேலியிலிருந்து படைகளை எதிர்பார்த்து மஃபூஸ் கானிடம் முறையிட்டார். பணமில்லாத மஃபூஸ் கான், திருநெல்வேலியின் குத்தகையைப் பெற மற்றொரு பயனற்ற முயற்சியை மேற்கொண்டார். ஹைதர் அலி கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு உதவவில்லை. கைலாட்டின் முற்றுகையிடும் படை ரூ.12 லட்சம்

கொடுத்தால் பர்கடவுலா சரணடைய விரும்பினார். • ஆனால் கேப்டன் கைலாட் கோட்டையை நிபந்தனையின்றி சரணடையக் கோரினார். இதற்கிடையில், ஹைதர் பிண்டிகுல்லிலிருந்து மதுரை நோக்கி முன்னேறுவது குறித்து கைலாடுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே, கைலாட், 1757 செப்டம்பர் 8 ஆம் தேதி பர்கடவுலாவிடம் ஒரு உடன்பாட்டை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். கிளர்ச்சியாளர்கள் மதுரையை காலி செய்தனர், கைலாட் கோட்டையைக் கைப்பற்றினார். பாளையங்கோட்டை முற்றுகையிலிருந்து மஃபூஸ் கான் உருவாகி மேற்கு பாளையங்களுக்கு பின்வாங்கினார்.

ஹைதர் அலி கிளர்ச்சியாளர்களின் நலனுக்காக 1757 இல் மதுரை மீது படையெடுத்தார். ஹைதரின் படையெடுப்பைத் தடுக்க கான் சாஹிப் தனது படைகளுடன் மதுரைக்கு விரைந்தார். கான் சாஹிப் திருநெல்வேலியிலிருந்து தொலைவில் இருந்ததால், திருநெல்வேலியில் நவாப் அல்லது அவரது படையினரின் வலுவான படைகள் எதுவும் இல்லை. இந்த சூழ்நிலையை சாதகமாகக் கொண்டு நெல்கட்டும்செவ்வல், வடகரா, சாத்தூர் மற்றும் எட்டயபுரம் பாளையக்காரர்கள் சர்க்கார் கிராமங்களைக் கைப்பற்றுவதில் முன்னணியில் இருந்தனர். நடுநிலை விசுவாசிகளான பாளையக்காரர்களின் பிரதேசங்களில் கூட அவர்கள் தாக்குதல்களை நடத்தி ஊத்துமலையை ஆக்கிரமித்தனர். ஹைதர் அலி மதுரையிலிருந்து திரும்பப் பெற்ற பிறகு கான் சாஹிப்பின் படைகள் திருநெல்வேலிக்குத் திரும்பியதன் மூலம் பாளையக்காரர்களின் மேலும் அழிவுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில் தர்தரப்பாவின் வாடகைதாரர் பதவிக்காலம் காலாவதியானது. ஆளுநர் அவரை சென்னைக்கு அழைத்து கணக்கைத் தீர்க்க முடிவு செய்தார். தர்தரப்பா உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்ததால், புதுக்கோட்டையில் தீர்வு ஏற்பட்டது.

1758 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நவாப் மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி மாகாணங்களின் நிர்வாகத்திற்கு ஹசன் முகமது கானை நியமித்தார். இருப்பினும், நிறுவனத்துடன் வருவாயை சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு, அது தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்தது.

இப்போது கான் சாஹிப் போர் நாட்டைத் தீர்த்து வைப்பதில் முன்முயற்சி எடுத்தார். இந்துக்களின் ஆதரவைப் பெற முயன்றார். திருநெல்வேலியை விட்டு வெளியேற மாபூஸ் கானை வற்புறுத்த ஆளுநருக்கு கடிதம் எழுதினார். மாபூஸ் கான் உள்ளூர் பாளையக்காரர்களுடன் கூட்டணியில் இருக்கும் வரை, நான் அமைதியாக வரிகளை வசூலிப்பது சாத்தியமற்றதாகிவிடும் என்பதை அவர் கவனித்தார். பிகோட் பிரபு, நவாப் முகமது அலியிடம் ஆற்காட்டில் பொருத்தமான பதவியை வழங்கி மாபூஸ் கானைத் திரும்ப அழைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். முகமது அலி பிப்ரவரி 1758 இல் மாபூஸ் கானைச் சந்திக்க தூதரை அனுப்பினார். தூதர் நெல்கட்டும்செவலுக்குச் சென்று, மாபூஸ் கான் வைக்கோலால் ஆன ஒரு குடிசையில் வசித்து, புலிதேவன் பிரிந்ததை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துவதைக் கண்டார். பாளையக்காரர்களின் கூட்டணியிலிருந்து விலகுவதற்கான நிபந்தனையாக கான் சாஹிப்பை மதுரையிலிருந்து திரும்ப அழைக்கவும், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு மாவட்டத்தை அவருக்கு வழங்கவும் மாபூஸ் கான் கோரினார். நவாப் தனது சகோதரரின் நிபந்தனைகளை நிராகரித்தார், எனவே எந்த தீர்வும் எட்டப்படவில்லை.

பிரெஞ்சு ஜெனரல் லாலியின் சென்னை முற்றுகையை நீக்க ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவ கான் சாஹிப் மெட்ராஸுக்கு வந்தார். அவர் இல்லாதது மாபூஸ் கானும் பாளையக்காரர்களும் தங்கள் பிரதேசங்களை விரிவுபடுத்த ஒரு ஆசீர்வாதமாக அமைந்தது. 1759

ஆம் ஆண்டில், கான் சாஹிப் மதுரைக்கு அனுப்பப்பட்டார், மேலும் பாளையக்காரர்கள் மதுரை முதல் திருவிதாங்கூர் வரையிலான அனைத்து பகுதிகளையும் ஆக்கிரமித்திருந்தனர். இருப்பினும், பாளையங்கோட்டை மற்றும் மதுரை நவாப் மற்றும் கம்பெனியின் படைகளுடன் இருந்தன. மஃபூஸ் கான் தன்னை மதுரையின் நவாப் என்று அறிவித்துக் கொண்டார். அந்த நேரத்தில் அவரது முக்கிய கூட்டாளிகள் புலிதேவன், கட்டபொம்மன் மற்றும் எட்டயபுரம் பாளையக்காரர்கள். முந்தைய நடவடிக்கையில், கட்டபொம்மன் மற்றும் எட்டயபுரம் பாளையக்காரர்கள் நடுநிலை வகித்தனர் அல்லது கான் சாஹிப்பை ஆதரித்தனர். இப்போது அவர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியை நாடிய மஃபூஸ் கானுடன் கூட்டாளிகளாக மாறினர், ஆனால் அவர்கள் கர்நாடகப் போர்களில் ஆற்காட்டில் மும்முரமாக இருந்ததால் அது நிறைவேறவில்லை. ·மஃபூஸ் கானுக்கு எந்த வளமும் இல்லை, மேலும் அவர் பணத்திற்காக பாளையக்காரர்களைச் சார்ந்திருந்தார்.

மதுரையில், ஆளுநர் கான் சாஹிப் மீண்டும் அனைத்துப் பகுதிகளையும் கைப்பற்ற வேண்டியிருந்தது. அவர் கள்ளர்களை அடக்கி, எட்டயபுரத்திற்கு ஒரு படையை அனுப்பினார், அதுவும் அடிபணியப்பட்டது. கான் சாஹிப் மேற்குப் பாளையங்களைச் சுற்றி வளைத்தார். ஊத்துமலை மற்றும் சுரண்டையின் பதவிகளைக் குறைத்தார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு புலிதேவன் சுரண்டையை மீண்டும் ஆக்கிரமித்தார், இரண்டாவது தாக்குதலில் கான் சாஹிப் அதை மீட்டெடுத்தார். கான் சாஹிப்பின் வெற்றிகள் மேற்குப் பாளையக்காரர்களின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையை தற்போதைக்குக் கட்டுப்படுத்தின.

கான் சாஹிப் திருநெல்வேலிக்குத் திரும்பி, வடகராவின் பாளையக்காரர்களையும், சர்க்கார் பிரதேசத்தின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து திருவிதாங்கூர் மன்னரையும் வெளியேற்றத்

திட்டங்களை வகுத்தார். புலிதேவனின் நெருங்கிய கூட்டாளியான வடகராவின் பாளையக்காரர்கள், நவாப்பின் பிரதேசங்களை சூறையாடியது மட்டுமல்லாமல், செங்கோட்டை கணவாய்கள் வழியாகத் திருவிதாங்கூருக்குள் தனது கொள்ளைகளையும் கொண்டு சென்றனர். வடகரத் தலைவருக்கும் திருவிதாங்கூர் மன்னருக்கும் இடையிலான பகைமையை கான் சாஹிப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். வடகரைக் கைப்பற்ற திருவிதாங்கூர் மன்னரிடம் உதவி கோரினார், அது வழங்கப்பட்டது. செப்டம்பர் 1759 இல் கான் சாஹிப் மற்றும் திருவிதாங்கூர் படைகளின் ஒருங்கிணைந்த படைகள் வ அடகராவை நோக்கி அணிவகுத்தன. பாளையக்காரர்கள் நெல்கட்டும்செவ்வாலுக்கு ஓடிவிட்டனர். புலிதேவன், கான் சாஹிப்பிற்கு தனது உதவியை திரும்பப் பெறுமாறு திருவிதாங்கூர் மன்னரிடம் கோரிக்கை விடுத்தார், மேலும் வடகர பாளையக்காரர்கள் திருவிதாங்கூர் பிரதேசங்களுக்குள் அத்துமீறி நுழைந்ததால் ஏற்பட்ட இழப்புகளுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதாகவும் உறுதியளித்தார்.

புத்திசாலி ராஜா அந்தக் கடிதத்தை கான் சாஹிப்பிடம் காட்டி, தனது உதவியைத் தொடர வேண்டுமானால் களக்காடுவை விட்டுக்கொடுக்குமாறு கேட்டார். கான் சாஹிப் சூழ்நிலைகளுக்கு அடிபணிந்து களக்காடுவை திருவிதாங்கூருக்குக் கொடுத்தார், ஆனால் நவாபின் ஒப்புதல் இல்லாமல்.

1759 நவம்பர் 6 ஆம் தேதி, திருவிதாங்கூர் படைகளின் ஆதரவுடன் கான் சாஹிப் நெல்கட்டும் செவ்வலை ஆக்கிரமித்தார். கான் சாஹிப் திருவிதாங்கூர் மற்றும் மறவர்களிடமிருந்து மேலும் துணைப் படைகளைப் பெற்றார். ஒருங்கிணைந்த படைகள் வாசுதேவநல்லூரை முற்றுகையிட்டன. புலிதேவனும் உள்ளூர் மக்களும் வாசுதேவநல்லூரை மீட்க வந்தனர். அதைத் தொடர்ந்து நடந்த கடுமையான போரில், புலிதேவன் துணிச்சலுடன்

போரிட்டார், ஆனால், இரு தரப்பினரும் பெரும் இழப்பைச் சந்தித்தனர். புலிதேவன் 350 பேரையும் கான் சாஹிப் 200 பேரையும் இழந்தார். இந்த நெருக்கடியான கட்டத்தில், நிறுவனத்தின் ஒரு கனமான பீரங்கி வெடித்தது, கான் சாஹிப்பின் முகாமில் இருந்த போர் தளவாடங்கள் தீர்ந்துவிட்டன. படையெடுப்பாளர்கள் மீண்டும் தாக்கப்பட்டனர், புலிதேவன் அன்றைய போரில் வெற்றி பெற்றார். பாளையக்காரர்களின் அபார வீரத்தால்தான் அவர்கள் தங்கள் எதிரியின் வலிமைமிக்க படைகளை அடக்கினர். இவ்வாறு மேற்கு பாளையக்காரர்களை அடக்க கான் சாஹிப்பின் மற்றொரு முயற்சி படுதோல்வியில் முடிந்தது.

கர்னல் ஹெரோனின் பிரச்சாரம்

1751 ஆம் ஆண்டு, இரண்டாம் கேப்டன் கோப்பின் தலைமையில், பாலிகர் பகுதியில் முதல் இராணுவ முயற்சியை மெட்ராஸில் உள்ள பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தது. ஆங்கிலேயர் மற்றும் நவாப் முகமது அலியின் ஒருங்கிணைந்த படைகளால் பாலிகர்களை அடக்க முடியவில்லை. முதல் முயற்சி தோல்வியில் முடிந்ததால், மெட்ராஸின் ஆளுநரான ஜார்ஜ் பிகோட், கர்னல் அலெக்சாண்டர் ஹெரோனின் கீழ், தெற்கே ஒரு சக்திவாய்ந்த படைப்பிரிவை அனுப்பினார். அவர் மணப்பாறையின் தலைவர்களைத் தாக்கினார். பின்னர் வெற்றி பெற்ற படைகள் நாட்டம் நோக்கி நகர்ந்து கோவில்குடி கோட்டையைத் தாக்கி, கொடூரமான கள்ளர்களைக் கொன்றன. மக்களை கண்மூடித்தனமாகக் கொன்றது கள்ளர்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகத் திருப்பியது. அவர்கள் பதிலடி கொடுத்தனர், ஆங்கிலேயர்கள் கணிசமான இழப்பைச் சந்தித்தனர். எனவே பிரிட்டிஷ் படை திருநெல்வேலிக்கு நகர்ந்தது.

திருநெல்வேலிக்குச் செல்வதற்கு முன், திருநெல்வேலி பாளையக்காரர்கள் நவாபுக்கு அனைத்து நிலுவைத் தொகையையும்

உடனடியாக செலுத்தி அவரது ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஹெரான் உத்தரவிட்டார். மார்ச் 25, 1755 அன்று, கர்னல் ஹெரான் தனது படையுடனும், ஆற்காடு நவாப் முகமது அலியின் மூத்த சகோதரர் மாபூஸ் கானின் படையுடனும் திருநெல்வேலிக்கு வந்து, தனது முதல் அழைப்பிற்கு பதிலளிக்காத பாளையக்காரர்களை அச்சுறுத்தினார். சிவகிரியின் பாளையக்காரர் நவாபுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். இருப்பினும், நெர்கட்டன்சேவலின் பாளையக்காரரான புலி தேவர், கிளர்ச்சிக் கொடியை உயர்த்தி, நவாப் அல்லது கர்னல் ஹெரோனின் பணியை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார். மாபூஸ் கானுக்கு நெர்கட்டன்சேவலின் கிளர்ச்சித் தலைவரை அடக்க உத்தரவிடப்பட்டது. கர்னல் ஹெரான் பாளையக்காரர்களுக்கு எதிரான மாபூஸ் கானின் நோக்கத்தை ஆதரித்தார், மேலும் திருநெல்வேலியில் நவாப்பின் பிரதிநிதியாக பிந்தையவரை நியமித்தார். இதற்கிடையில், 1755 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, இந்திய அரசியலில் தலையிடக்கூடாது என்று ஆங்கிலேயர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டதாக மெட்ராஸ் கவுன்சில் கர்னல் ஹெரோனை திரும்ப அழைத்தது. மே 2, 1755 அன்று, மெட்ராஸ் அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகளுக்கு இணங்க, கர்னல் ஹெரான் திருநெல்வேலியை விட்டு வெளியேறினார், ஆனால் நேரடியாக திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக, அவர் நெர்கட்டான்சேவலுக்குச் சென்றார். புலி தேவரின் கோட்டை மண்ணால் ஆனது மற்றும் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியது என்று கர்னல் ஹெரோனை மாபுஸ் கான் சமாதானப்படுத்தினார். மேலும், நவாப்பின் மேலாதிக்கத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாத மதுரையின் பதான் தலைவர்களான மூதேமியா மற்றும் நபி கான் கட்டாக் ஆகியோருக்கு புலி தேவர் அடைக்கலம் கொடுத்திருந்தார். பிரிட்டிஷ் படைகள் வந்தபோது,

புலி தேவர் அதை எதிர்க்க முடிவு செய்தார். தனது மொழிபெயர்ப்பாளரால் அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது கர்னல் ஹெரோனின் துரதிர்ஷ்டம். ஆங்கிலேயர்களிடம் பீரங்கிகள் இல்லை என்றும், அவர்கள் முற்றுகையிடப்பட்ட நிலையில் நீண்ட காலம் இருக்க மாட்டார்கள் என்றும் புலி தேவருக்கு முன்பே ரகசியத் தகவல் கிடைத்தது.

நெர்கட்டான்செவலில் உள்ள ஹெரான்

நெர்கட்டன்சேவல் கோட்டை கல் மற்றும் களிமண்ணால் நன்கு கட்டப்பட்டது, அது ஒரு சமவெளியில் நின்றது. அதன் அருகே ஒரு மலையைத் தவிர வேறு எந்த மூடுதலும் இல்லை. கர்னல் ஹெரோனின் கீழ் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள் கோட்டையைத் தாக்க அதன் அருகே முகாமிட்டன. நிலுவைத் தொகையைக் கோர ஹெரோன் தனது வக்கீலை புலி தேவரின் இடத்திற்கு அனுப்பினார். புலி தேவர் கோரிக்கைகளை ஏற்காதபோது, ஹெரோன் கோட்டையைத் துண்டு துண்டாக இடிக்க அச்சுறுத்தினார். இறுதியாக, கர்னல் ஹெரோன் அந்த இடத்திலேயே 20,000 ரூபாயைக் காணிக்கையாகக் கோரினார். புலி தேவர் கர்னலுக்கு, தான் விரும்பியபடி செய்யலாம் என்றும், இவ்வளவு பெரிய தொகையை திரட்ட முடியாது என்றும், ஒரு ரூபாய் கூட செலுத்த வேண்டாம் என்று உறுதியாக இருந்ததாகவும் பதிலளித்தார். பீரங்கிகள் இல்லாததால், கோட்டையைத் தாக்க கர்னல் ஹெரோனின் முயற்சி தோல்வியடைந்தது. இந்த மோதல் குறித்த கர்னல் ஹெரோனின் அறிக்கை நிலைமையின் சரியான படத்தை வழங்கியது. அவர் எழுதினார், "இந்தப் பாளையக்காரரின் இடத்தின் வலிமை மற்றும் படை பற்றிய எனது தகவல்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு மோசமாக இருந்தன. எனக்குச் சொல்லப்பட்டபடி ஒரு மண் கோட்டை மற்றும் சில கோட்டைகளுக்குப் பதிலாக, நாங்கள் மிகவும் வலுவான கோட்டையைக் கண்டோம். கோட்டை சுமார்

4,000 வீரர்களாலும், டச்சுக்காரர்களால் வழங்கப்பட்ட பதினொரு பீரங்கிகளாலும் பாதுகாக்கப்பட்டது. ஆறு பவுண்டர்களால் அவர்களின் சுவர்களைத் தாக்க முயற்சித்தேன், ஆனால் அவை எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதைக் கண்டேன். எனவே, எந்தவொரு கடுமையான ஆபத்தையும் எதிர்கொள்ளத் தயாராக இருந்த புலி தேவரை அடக்குவது எளிதான காரியமல்ல என்று தோன்றியது.

பு லி தேவரின் சாதனைகளை விவரிக்கும் ராபர்ட் ஓர்ம், புலி தேவரின் எதிர்ப்பையும் அவரது வெற்றிக்கான காரணங்களையும் குறிப்பிடவில்லை. புலி தேவரின் வெற்றிக்குக் காரணம் நல்ல கட்டளை, அனைத்து மேற்கத்திய பாளையக்காரர்களின் ஆதரவு மற்றும் அர்ப்பணிப்புள்ள வீரர்களின் ஒழுக்கமான குழு ஆகியவையாகும். அவர்கள் சவாலின் உணர்வால் தூண்டப்பட்டனர், மேலும் அவர்கள் தங்கள் கோட்டையைப் பாதுகாப்பதற்காக தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருந்தனர்.

இராணுவப் பயணத்தின் போது, கர்னல் ஹெரான் மற்றொரு தவறைச் செய்தார். அழகான பரிசுகளால் தூண்டப்பட்டு, சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் நவாப்பிற்கும் தெரியாமல் மாபுஸ் கானை திருநெல்வேலியின் வாடகைதாரராக நியமித்தார். இது பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் கர்னல் ஹெரான் மீது வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையை மீறுவதாகும். இது ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நவாப்பிற்கும் பிடிக்கவில்லை. பின்னர் கர்னல் ஹெரான் லஞ்சம் வாங்கிய குற்றச்சாட்டில் நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட்டு பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்.

இந்தத் தகவல் புலி தேவரை நவாப் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக தொடர்ந்து கிளர்ச்சி செய்யத் தூண்டியது. மதுரையில் சந்தா சாஹிப்பின் பிரதிநிதிகளாக இருந்த

பதான் தலைவர்கள் அவருக்கு உதவினார்கள். கர்னல் ஹெரோனின் படையெடுப்பின் போது, இந்த பதான் தலைவர்கள் தங்கள் ஆட்சியைக் கைவிட்டு புலி தேவரிடம் தஞ்சம் புகுந்தனர். கர்னல் ஹெரோன் வெளியேறிய பிறகு, மீண்டும் இந்த பதான் தலைவர்கள் மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி பகுதிகள் மீது தங்கள் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர், அவை அப்போது மாபூஸ் கானால் கைப்பற்றப்பட்டன.

புலித்தேவரின் பொல்லமும் அவரது கோட்டையும் அவருக்கு ஒரு நல்ல எதிர்ப்பின் கோட்டையைக் கொடுத்தன. பாளையர்களில், புலித்தேவர் போர்க்களங்களில் வீரதீரச் செயல்களுக்குப் பெயர் பெற்றவர். எந்த விலை கொடுத்தாவது நவாப்பின் மேலாதிக்கத்தை மாற்றுவது தனது கடமை என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார். பாளையர்களின் புரவலர் துறவிகள் என்று அவர் அழைத்த பாண்டியர்கள் அல்லது நாயக்கர்களின் ஆட்சியை அவர் விரும்பினார். அவரது திறமையான தளபதிகளால் அவர் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டார். அவரது வீரர்கள் பூர்வீக கொரில்லா போர் முறைகளில் நன்கு பயிற்சி பெற்றனர். பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள் இந்தப் பகுதியைப் பற்றி அறிந்திருக்காததால், அவர்களின் படைகள் சொல்லொணா துயரங்களை எதிர்கொண்டன. எனவே புலித்தேவருக்கு எதிரான ஆரம்பகால பிரிட்டிஷ் இராணுவப் படையெடுப்புகள் அனைத்தும் வெற்றிபெற முடியவில்லை. புலித்தேவரின் தலைமையை நம்பியதால், மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி மாகாணங்களின் ஆளுநர் பதவிக்கான போட்டியாளர்கள் புலித்தேவரின் உதவியை நாடி அவரது மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

புலிதேவரின் செயல்பாடுகளைக் கண்டு கர்னல் ஹெரோன் கூட வியந்தார். கர்னல் ஹெரோனின் கீழ் இருந்த ஏகாதிபத்தியப் படைகளால் புலிதேவர் மற்றும் அவரது படைகளின் இராணுவ

வலிமையை எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. வெறும் பூர்வீக வீரர்களின் உதவியுடன், புலிதேவர் வலிமைமிக்க பிரிட்டிஷ் ஜெனரலைச் சந்தித்து பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளை எதிர்த்தார். புலிதேவரின் வெற்றியும் ஆங்கிலேயர்களின் தோல்வியும் திருநெல்வேலி பாளையக்காரர்களின் எழுச்சியின் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளாகும்.

கர்னல் ஹெரோனை புலித்தேவர் வென்ற பிறகு, திருநெல்வேலியில் பாளையக்காரர்களின் சுதந்திரமான நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தன. புலித்தேவரின் வளர்ந்து வரும் சக்தி நவாப்பிற்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் அச்சுறுத்தலை அதிகரித்தது. புலித்தேவரின் அதிகாரத்தை அடக்குமாறு நவாப் ஆங்கிலேயர்களை வலியுறுத்தினார். எனவே ஆங்கிலேயர்கள் பிரித்தாளும் உத்தியை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் புலித்தேவரின் வலிமையை உணர்ந்து, கிழக்கு நாயக்கர் பாளையக்காரர்களை மேற்கு மறவ பாளையக்காரர்களிடமிருந்து விலக்க முடிவு செய்தனர். பாளை தேவர் மறவ கூட்டமைப்பை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் தனது நிலையை வலுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்ததன் மூலம் பதிலளித்தார். அனைத்து உள்ளூர் தலைவர்களும் மேற்கு பாளையக்காரர்களும் முழு மனதுடன் ஒன்றிணைந்து புலித்தேவருக்கு தங்கள் ஆதரவை வழங்கினர். இவ்வாறு பாளை தேவர் ஒரு தலைவராக அங்கீகரிக்கப்பட்டார், பாளையக்காரர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்புகள் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

புலித்தேவர் கிளர்ச்சி 1755-1767

மார்ச் 1755 இல், மஹ்ஃபுஸ்கான் (ஆற்காடு நவாப்பின் சகோதரர்) கர்னல் ஹெரோனின் கீழ் கம்பெனி இராணுவத்தின் ஒரு குழுவுடன் திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பப்பட்டார். மதுரை எளிதில் அவர்களின் கைகளில் சிக்கியது. அதன் பிறகு, கம்பெனியின்

அதிகாரத்தை மீறி புலி தேவரை சமாளிக்க கர்னலஃ ஹெரான் வலியுறுத்தப்பட்டார். மேற்கத்திய பாளையக்காரர்கள் மீது பூலி தேவர் அதிக செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தார். பீரங்கி, பொருட்கள் மற்றும் வீரர்களுக்கு ஊதியம் இல்லாததால், கர்னல் ஹெரான் திட்டத்தை கைவிட்டு மதுரைக்கு ஓய்வு பெற்றார். ஹெரான் திரும்ப அழைக்கப்பட்டு பணஇயில் இருந்து நீக்கப்பட்டார்.

பிரிட்டிஷ் எதிரிகளுடன் கூட்டணி மற்றும் கூட்டமைப்பு

நவாப் சந்தா சாஹிப்பின் முகவர்களான மியானா, முடிமியா மற்றும் நபிகான் கட்டக் ஆகிய மூன்று பதான் அதிகாரிகள் மதுரை மற்றும் திருநெல்வேலி பகுதிகளை வழிநடத்தினர். அவர்கள் ஆற்காடு நவாப் முகமது அலிக்கு எதிரான தமிழ் பாளையக்காரர்களை ஆதரித்தனர். புலி தேவர் அவர்களுடன் நெரஅங்கிய உறவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்துப் போராட புலி தேவர் பாளையக்காரர்களின் கூட்டமைப்பையும் உருவாக்கினார். சிவகிரி பாளையக்காரர்களைத் தவிர, மற்ற அனைத்து மறவர் பாளையங்களும் அவரை ஆதரித்தன. எட்டயபுரம் மற்றும் பஞ்சலங்குறிச்சியும் இந்த கூட்டமைப்பில் சேரவில்லை. மேலும், ஆங்கிலேயர்கள் ராமநாதபுரம் மற்றும் புதுக்கோட்டை ராஜாக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றனர். மைசூர் ஹைதர் அலி மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதரவைப் பெற புலி தேவர் முயன்றார். ஹைதர் அலியால் பூலி தேவருக்கு உதவ முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் ஏற்கனவே மராட்டியர்களுடன் கடுமையான மோதலில் சிக்கினார்.

களக்காடு போர்

நவாப் மஹ்ஃபுஸ்கானுக்கு கூடுதல் சிப்பாய் படையை அனுப்பினார், மேலும் பலப்படுத்தப்பட்ட இராணுவம் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றது. நிறுவனத்தின் 1000 சிப்பாய்களைத்

தவிர, நவாப் அனுப்பிய 600 பேரை மஹ்ஃபுஸ்கான் பெற்றார். அவருக்கு கர்நாடகத்திலிருந்து குதிரைப்படை மற்றும் காலாட்படை வீரர்களின் ஆதரவும் கிடைத்தது. மஹ்ஃபுஸ்கான் களக்காடு அருகே தனது படைகளை நிறுத்துவதற்கு முன்பு, திருவிதாங்கூரிலிருந்து 2000 வீரர்கள் பூலி தேவரின் படைகளுடன் இணைந்தனர். களக்காடு போரில், மஹ்ஃபுஸ்கானின் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன.

யூசுப் கான் மற்றும் புலித்தேவர்

புலித்தேவரின் தலைமையில் பாளையக்காரர்களின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட எதிர்ப்பு, திருநெல்வேலியின் விவகாரங்களில் ஆங்கிலேயர்கள் நேரடியாகத் தலையிட ஒரு வாய்ப்பை வழங்கியது. திருவிதாங்கூர் ராஜாவின் உதவியுடன், 1756 முதல் 1763 வரை, புலித்தேவர் தலைமையிலான திருநெல்வேலியின் பாளையக்காரர்கள் நவாப்பின் அதிகாரத்திற்கு எதிராக தொடர்ந்து கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். யூசுப் கான் (கான் சாஹிப் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார், அல்லது இஸ்லாத்திற்கு மாறுவதற்கு முன்பு, மருதநாயகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்) திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்து பெரிய துப்பாக்கிகள் மற்றும் வெடிமருந்துகள் வரும் வரை புலித்தேவரைத் தாக்கத் தயாராக இல்லை. ஆங்கிலேயர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடனும், ஹைதர் அலி மற்றும் மராட்டியர்களுடனும் போரில் ஈடுபட்டிருந்ததால், பீரங்கிகள் வந்தன. செப்டம்பர் 1760 இல் மட்டுமே. யூசுப் கான் நெற்கட்டும்சேவல் கோட்டையைத் தாக்கத் தொடங்கினார், இந்தத் தாக்குதல் சுமார் இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ந்தது. மே 16, 1761 அன்று பூலித்தேவரின் மூன்று பெரிய கோட்டைகள் (நெற்கட்டும்சேவல், வாசுதேவநல்லூர் மற்றும் பனையூர்) யூசுப் கானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தன.

யூசுப் கான் மற்றும் புலித்தேவர்

இதற்கிடையில், பாண்டிச்சேரியைக் கைப்பற்றிய பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களை படத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டனர். இதன் விளைவாக பிரெஞ்சு ஆதரவு கிடைக்காததால் பாளையக்காரர்களின் ஒற்றுமை உடைக்கத் தொடங்கியது. திருவிதாங்கூர், சேத்தூர், ஊத்துமலை மற்றும் சுரண்டை ஆகியவை எதிர் முகாமுக்கு தங்கள் விசுவாசத்தை மாற்றிக்கொண்டன. பாளையக்காரர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வந்த யூசுப் கான், கம்பெனி நிர்வாகத்திற்குத் தெரிவிக்காமல், துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு 1764 இல் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் நீண்டகால பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது, அவை இந்திய சமூகத்தின் பாரம்பரிய கட்டமைப்பை அடிப்படையில் மாற்றின. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் அரசியல் அதிகாரம் நிறுவப்பட்டதில் தொடங்கி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட காலனித்துவ ஆட்சி புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள், நிர்வாக அமைப்புகள் மற்றும் சமூகக் கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயர்களால் நவீனமயமாக்கல் மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளாக நியாயப்படுத்தப்பட்டாலும், உண்மையில் அவை முதன்மையாக காலனித்துவ நலன்களுக்கு சேவை செய்தன மற்றும் ஆழமான வேரூன்றிய பொருளாதார சுரண்டல் மற்றும் சமூக மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தன.

பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட மிக முக்கியமான பொருளாதார மாற்றங்களில் ஒன்று **நில வருவாய் முறைகளை மறுசீரமைத்தல் ஆகும்** . இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் நிரந்தர குடியேற்றம், ரயோத்வாரி முறை மற்றும் மஹால்வாரி

முறை போன்ற புதிய முறைகளை ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். இந்த முறைகள் பாரம்பரிய வருவாய் நடைமுறைகளை மாற்றி, மாநில வருமானத்தை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. இந்த ஏற்பாடுகளின் கீழ், விவசாயிகள் பயிர் செயலிழப்பு அல்லது இயற்கை பேரழிவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் நிலையான மற்றும் பெரும்பாலும் அதிக நில வருவாயை செலுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக, பல விவசாயிகள் வருவாயை செலுத்த இயலாமையால் தங்கள் நிலத்தை இழந்தனர், இது வராத நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பவர்களின் வளர்ச்சிக்கும் விவசாயிகளின் செழிப்பு வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

விவசாயத்தை வணிகமயமாக்க வழிவகுத்தன . பிரிட்டிஷ் தொழில்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக விவசாயிகள் பருத்தி, இண்டிகோ, சணல், தேயிலை, காபி மற்றும் புகையிலை போன்ற பணப் பயிர்களை வளர்க்க ஊக்குவிக்கப்பட்டனர் அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். உணவுப் பயிர்களிலிருந்து வணிகப் பயிர்களுக்கு இந்த மாற்றம் உணவுப் பாதுகாப்பை சீர்குலைத்து, இந்திய விவசாயத்தை உலகளாவிய சந்தைகளைச் சார்ந்திருக்கச் செய்தது. சர்வதேச விலைகளில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளிடையே கடுமையான துயரத்தை ஏற்படுத்தின. ஏற்றுமதி சார்ந்த விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்துவது பாரம்பரிய வாழ்வாதாரப் பொருளாதாரத்தை பலவீனப்படுத்தியது மற்றும் கிராமப்புற கடனை அதிகரித்தது.

மற்றொரு பெரிய பொருளாதார மாற்றம் **பாரம்பரிய தொழில்கள் மற்றும் கைவினைப்பொருட்களின் வீழ்ச்சியாகும்** . இந்திய கைவினைஞர்கள், குறிப்பாக நெசவாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள், பிரிட்டனில் இருந்து மலிவான இயந்திரத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களை இறக்குமதி செய்ததால்

பாதிக்கப்பட்டனர். பிரிட்டிஷ் தொழில்துறை பொருட்கள் இந்திய சந்தைகளில் வெள்ளம் புகுந்தன, பல நூற்றாண்டுகளாக உள்ளூர் பொருளாதாரங்களை நிலைநிறுத்திய கிராமத் தொழில்களை அழித்தன. இந்தத் தொழில்மயமாக்கல் செயல்முறை கைவினைஞர்கள் தங்கள் கைவினைகளை கைவிட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்களாக வேலை தேட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, இது நிலத்தின் மீதான அழுத்தத்தை அதிகரித்து பரவலான வறுமைக்கு பங்களித்தது.

நவீன போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு அமைப்புகளை ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர் . இந்த முன்னேற்றங்கள் இணைப்பை மேம்படுத்தி வர்த்தகத்தை எளிதாக்கினாலும், அவை முதன்மையாக காலனித்துவ பொருளாதார நலன்களுக்கு சேவை செய்வதற்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டன. ரயில்வேக்கள் துறைமுகங்களுக்கு மூலப்பொருட்களை எளிதாக கொண்டு செல்வதற்கும், இந்தியா முழுவதும் பிரிட்டிஷ் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை விநியோகிப்பதற்கும் உதவியது. அவற்றின் சுரண்டல் நோக்கம் இருந்தபோதிலும், இந்த உள்கட்டமைப்புகள் தற்செயலாக பொருளாதார ஒருங்கிணைப்புக்கும் புதிய யோசனைகளின் பரவலுக்கும் பங்களித்தன.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி **வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறையிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது** . இந்தியா மூலப்பொருட்களை வழங்கும் நாடாகவும், பிரிட்டிஷ் பொருட்களை நுகர்பவராகவும் மாற்றப்பட்டது. உள்நாட்டுத் தொழில்கள் ஊக்கமளிக்கப்படவில்லை, கனரகத் தொழில்கள் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. காலனித்துவப் பொருளாதாரம் பிரிட்டனைச் சார்ந்தது, இதனால் இந்தியாவிலிருந்து செல்வம் வெளியேற வழிவகுத்தது. இந்தியாவில் ஈட்டப்பட்ட லாபம்

பிரிட்டனுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது, இது இந்தியாவின் பொருளாதார அடித்தளத்தை பலவீனப்படுத்தியது மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சியைத் தடுத்தது.

பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் நவீன வங்கிகள், காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் நாணய அமைப்புகள் உள்ளிட்ட **புதிய வங்கி மற்றும் நிதி நிறுவனங்களை அறிமுகப்படுத்தியது** . இந்த நிறுவனங்கள் காலனித்துவ வர்த்தகம் மற்றும் நிர்வாகத்தை ஆதரித்தாலும், விவசாயிகள் மற்றும் சிறு வணிகர்களின் தேவைகளைப் போதுமான அளவு பூர்த்தி செய்யவில்லை. கிராமப்புற கடனில் வட்டிக்காரர்கள் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தினர், பெரும்பாலும் அதிகப்படியான வட்டி விகிதங்களை வசூலித்தனர், இது விவசாயிகளின் நிலையை மேலும் மோசமாக்கியது.

மேற்கத்திய கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களில் ஒன்றாகும் . ஆங்கில வழிப் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டன, அவை அறிவியல், கணிதம், சட்டம் மற்றும் மேற்கத்திய தத்துவம் போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்தன. இது சமத்துவம், சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகள் போன்ற தாராளவாத கருத்துக்களை அறிந்த ஒரு புதிய படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தை உருவாக்கியது. மேற்கத்திய கல்வி அடையக்கூடியதாக இல்லாவிட்டாலும், சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களையும் இந்திய தேசிய இயக்கத்தையும் வடிவமைப்பதில் அது ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது.

ஆங்கிலேயர்கள் தாங்கள் பின்தங்கியதாகக் கருதும் நடைமுறைகளை ஒழிக்கும் நோக்கில் **சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினர்** . சதி, பெண் சிசுக்கொலை மற்றும் மனித தியாகம் போன்ற சமூக தீமைகளை ஒழிக்க சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. விதவை மறுமணம் சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டது, மேலும் கல்வி மூலம் பெண்களின்

நிலையை மேம்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இருப்பினும், இந்த சீர்திருத்தங்கள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் செயல்படுத்தப்பட்டன, மேலும் சில சமயங்களில் சமூகத்தின் பழமைவாத பிரிவுகளின் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டன.

பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் சாதி மற்றும் சமூக அமைப்பை கணிசமாக மாற்றியது . மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு வகைப்பாடுகள் மற்றும் சாதி அடையாளங்களை சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிப்பது போன்ற நிர்வாக நடைமுறைகள் மூலம் பாரம்பரிய சமூக படிநிலைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் வலுப்படுத்தப்பட்டன. அதே நேரத்தில், மேற்கத்திய கல்வி, நகரமயமாக்கல் மற்றும் புதிய வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகள் கடுமையான சாதி எல்லைகளை சவால் செய்தன. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரும் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களும் படிப்படியாக கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்கான அணுகலைப் பெற்றன, இது சமூக நீதி இயக்கங்களின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது.

புதிய நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது . நகரங்கள் வர்த்தகம், கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மையங்களாக மாறின. இந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சி புதிய வாழ்க்கை முறைகள், தொழில் முறைகள் மற்றும் சமூக தொடர்புகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் சமூக வாழ்க்கையை மாற்றியது. இருப்பினும், விரைவான நகரமயமாக்கல் நெரிசல், மோசமான வாழ்க்கை நிலைமைகள் மற்றும் சேரிகளின் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

மத மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையையும் பாதித்தது . காலனித்துவ நிர்வாகத்தின் ஆதரவுடன் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் கிறிஸ்தவத்தையும் மேற்கத்திய கலாச்சார விழுமியங்களையும் பரப்பினர். இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, இந்திய சமூகம் பிரம்ம

சமாஜம் மற்றும் ஆரிய சமாஜம் போன்ற மத மறுமலர்ச்சி மற்றும் சீர்திருத்த இயக்கங்களைக் கண்டது, அவை இந்து சமூகத்தை அதன் முக்கிய மதிப்புகளைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் சீர்திருத்த முயன்றன. இந்த இயக்கங்கள் சமூக விழிப்புணர்வு மற்றும் கலாச்சார மறுமலர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சட்ட மற்றும் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் குறிப்பிடத்தக்க சமூக தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தன. குறியீட்டு சட்டங்கள், நவீன நீதிமன்றங்கள் மற்றும் காவல் அமைப்புகள் பாரம்பரிய நீதி நடைமுறைகளை மாற்றின. இந்த சீர்திருத்தங்கள் சீரான நீதியை உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அவை பெரும்பாலும் உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளைப் புறக்கணித்தன. இருப்பினும், சட்டத்தின் ஆட்சி என்ற கருத்து படிப்படியாக இந்திய சமூகத்தில் வேரூன்றியது.

முடிவில், பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்கள் சிக்கலானவை மற்றும் தொலைநோக்குடையவை. பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்திய வளங்களை சுரண்டுவதற்கும், பாரம்பரிய தொழில்களின் வீழ்ச்சிக்கும், பரவலான வறுமைக்கும் வழிவகுத்தன, அதே நேரத்தில் நவீன உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நிதி அமைப்புகளையும் அறிமுகப்படுத்தின. சமூக ரீதியாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மேற்கத்திய கல்வி, சட்ட சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் புதிய சமூகக் கருத்துக்களைக் கொண்டு வந்தது, அவை பாரம்பரிய நடைமுறைகளை சவால் செய்தன மற்றும் சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் தேசிய நனவுக்கு அடித்தளமிட்டன. இவ்வாறு, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் இந்திய சமூகத்தையும் பொருளாதாரத்தையும் அழிவுகரமான மற்றும் மாற்றத்தக்க வழிகளில் மறுவடிவமைத்து, நவீன இந்தியாவில் நீடித்த மரபை விட்டுச் சென்றது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் உயர் சாதியினரால் விதிக்கப்பட்ட பல சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை அனுபவித்தனர். எனவே, அவர்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில் பிற மதத்திற்கு மாற முனைந்தனர். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் ஒரு தீவிர மாற்றத்தைக் கொண்டுவரவும், மத மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்கவும் உதவினார்கள். இதற்கிடையில், ஆங்கிலேயர்கள் மாவட்டத்தின் கிராமப்புறங்களில் தொடக்கப் பள்ளிகள் மற்றும் ஆரம்ப சுகாதார மையங்களை நிறுவினர். மேலும் அவர்கள் நகர்ப்புறங்களில் தொழிற்சாலைகளைத் திறந்தனர். கி.பி 1600 முதல், ரோமன் கத்தோலிக்க மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் மிஷனரிகள் சர்ச் மிஷனரி சொசைட்டி (CMS), லண்டன் மிஷனரி சொசைட்டி (LMS), மதுரை மிஷன் மற்றும் கிறிஸ்தவ அறிவு மேம்பாட்டு சங்கம் மூலம் தங்கள் மிஷனரி பணியை நிறுவினர். 1680 ஆம் ஆண்டு வாக்கில், பாளையங்கோட்டை, வீரவநல்லூர், கடையநல்லூர், கயத்தார், தென்காசி, சுரண்டை, பன்னிகுளம், காமநாயக்கன்பட்டி, வடக்கன்குளம், காயல்பட்டினம், பேட்டை, சீவலப்பேரி, திருக்கலூர் மற்றும் களக்காடு வரை சபைப் பணிகள் விரிவடைந்தன. 1991 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, மாவட்டத்தின் கிறிஸ்தவ மக்கள் தொகை 1,21,277 ஆண்களும் 1,31, 453 பெண்களும்3. பள்ளர்கள், பரவர்கள், பறையர்கள் மற்றும் நாடார்கள் போன்ற சில சமூகங்கள் சமூக சமத்துவத்தை உணரவில்லை. எனவே, கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால் அவர்கள் எளிதாக மதம் மாற்றப்பட்டனர். மிஷனரிகள் அவர்களை மதம் மாற்றியது மட்டுமல்லாமல், கல்வி மற்றும் பிற சமூக நல நடவடிக்கைகளை வழங்குவதன் மூலமும் அவர்களைப் பராமரித்தனர். மதம்

மாறியவர்கள் தங்கள் கல்வியால் சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற முடிந்தது.

விவசாயம்

இந்திய விவசாயத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம் ஆழமானதாகவும் நீண்ட காலமாகவும் இருந்தது, இது நாட்டின் பாரம்பரிய விவசாய கட்டமைப்பை அடிப்படையில் மாற்றியது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வருவதற்கு முன்பு விவசாயம் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்தது, பெரும்பான்மையான மக்களை ஆதரித்தது மற்றும் வாழ்வாதாரம் சார்ந்த அமைப்பின் மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தது. இருப்பினும், பிரிடிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகள் விவசாயத்தை வருவாய் சார்ந்த மற்றும் ஏற்றுமதி சார்ந்த துறையாக மாற்றியது, இது முதன்மையாக இந்திய விவசாயிகளின் நலனை விட ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு சேவை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட மிக முக்கியமான தாக்கங்களில் ஒன்று புதிய நில வருவாய் முறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதாகும் . நிரந்தர குடியேற்றம், ரயோத்வாரி முறை மற்றும் மஹால்வாரி முறை ஆகியவை பாரம்பரிய ஏற்பாடுகளை மாற்றி, விவசாயிகளுக்கு அதிக வருவாய் கோரிக்கைகளை நிர்ணயித்தன. இந்த முறைகளின் கீழ், வருவாயை ரொக்கமாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது, இதனால் விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை சந்தையில் விற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. வருவாயை செலுத்தத் தவறியது பெரும்பாலும் நிலத்தை இழக்க வழிவகுத்தது, இது நில உரிமையாளர்கள், இல்லாத ஜமீன்தார்கள் மற்றும் வட்டிக்கு கடன் கொடுப்பவர்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது, அதே நேரத்தில்

விவசாயிகள் குத்தகைதாரர்கள் அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களாகக் குறைக்கப்பட்டனர்.

விவசாயத்தை வணிகமயமாக்க வழிவகுத்தன , உணவுப் பயிர்களிலிருந்து பருத்தி, இண்டிகோ, சணல், தேயிலை, காபி, கரும்பு மற்றும் புகையிலை போன்ற பணப் பயிர்களுக்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டன. இந்த மாற்றம் பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் மற்றும் உலகளாவிய சந்தைகளின் தேவைகளால் உந்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக, பாரம்பரிய உணவு சாகுபடி குறைந்து, விவசாயம் சந்தை ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு ஆளாகி, அடிக்கடி பஞ்சங்களுக்கு பங்களித்தது. விவசாயிகள் விதைகள், கடன் மற்றும் சந்தைப்படுத்துதலுக்காக இடைத்தரகர்கள் மற்றும் ஐரோப்பிய வர்த்தக நிறுவனங்களைச் சார்ந்து இருந்தனர்.

பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் நீர்ப்பாசன வளர்ச்சியைப் புறக்கணித்தது. தொட்டிகள், கிணறுகள் மற்றும் கால்வாய்கள் போன்ற பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன முறைகள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டன அல்லது சிதைவடைய அனுமதிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர்கள் சில கால்வாய்கள் மற்றும் அணைகளைக் கட்டினாலும், இந்தத் திட்டங்கள் முக்கியமாக விவசாயிகளின் நலனை உறுதி செய்வதற்குப் பதிலாக வருவாயை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. போதுமான நீர்ப்பாசனம் விவசாயத்தை பருவமழையைச் சார்ந்ததாக மாற்றியது, பயிர் தோல்வியின் அபாயத்தை அதிகரித்தது.

விவசாயிகளின் கடன் சுமை அதிகரித்தது மற்றொரு பெரிய தாக்கமாகும் . பொருளாதாரத்தை பணமாக்குதல் மற்றும் நில வருவாயை ரொக்கமாக செலுத்த வேண்டிய அவசியம் ஆகியவை விவசாயிகளை அதிக வட்டி விகிதத்தில் கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கியது. கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த இயலாமை நிலத்தை அந்நியப்படுத்துவதற்கும் நிரந்தர கடனுக்கும்

வழிவகுத்தது. இந்தக் கடன் சுழற்சி விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை பலவீனப்படுத்தியது மற்றும் கிராமப்புற வறுமையை அதிகரித்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி பாரம்பரிய விவசாய நடைமுறைகளின் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்தது. பூர்வீக விவசாய முறைகள், பயிர் சுழற்சி மற்றும் மண் பாதுகாப்பு ஆகியவை புறக்கணிக்கப்பட்டன. வணிகப் பயிர்களை ஒரே பயிர் முறையில் பயிரிடுவதில் முக்கியத்துவம் கொடுத்தது காலப்போக்கில் மண் சோர்வு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் குறைவதற்கு வழிவகுத்தது. பிரிட்டிஷ் விவசாய ஆராய்ச்சி முதன்மையாக உணவு தானிய உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஏற்றுமதி பயிர்களில் கவனம் செலுத்தியது.

நவீன போக்குவரத்து அமைப்புகள், குறிப்பாக ரயில்வே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது விவசாயத்தில் கலவையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ரயில்வே விவசாய விளைபொருட்களை தொலைதூர சந்தைகள் மற்றும் துறைமுகங்களுக்கு எளிதாக கொண்டு செல்ல உதவியது, இந்திய விவசாயத்தை உலகப் பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைத்தது. இருப்பினும், இதன் பொருள் பஞ்சத ்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து உணவு தானியங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன, இது வறட்சி மற்றும் பஞ்சங்களின் போது கிராமப்புற மக்களின் துன்பத்தை மோசமாக்கியது.

அடிக்கடி பஞ்சங்கள் ஏற்படுவதற்கு பிரிட்டிஷ் விவசாயக் கொள்கைகள் பங்களித்தன . பணப்பயிர்கள் மீதான கவனம், அதிக வருவாய் தேவைகள், மோசமான நிவாரண நடவடிக்கைகள் மற்றும் உணவு தானியங்களின் கட்டுப்பாடற்ற ஏற்றுமதி ஆகியவை பஞ்ச நிலைமைகளை மோசமாக்கின. 1876-78 ஆம் ஆண்டு பெரும் பஞ்சம் போன்ற பஞ்சங்களில் மில்லியன் கணக்கான மக்கள்

இறந்தனர், இது காலனித்துவ விவசாயக் கொள்கையின் தோல்வியை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் விவசாயக் கொள்கைகள் மூலம் **கிராமப்புற சமூக உறவுகளையும் மாற்றினர்** . நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் இடைத்தரகர்களின் உருவாக்கம் விவசாயிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான பாரம்பரிய உறவை மாற்றியது. பணக்கார நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் வட்டிக்காரர்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்றதால் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் அதிகரித்தன, அதே நேரத்தில் சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சுரண்டல் மற்றும் பாதுகாப்பின்மையை எதிர்கொண்டனர்.

இந்த எதிர்மறை தாக்கங்கள் இருந்தபோதிலும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி விவசாயத்தில் சில வரையறுக்கப்பட்ட நேர்மறையான மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. அறிவியல் ஆய்வுகள், புதிய பயிர்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் விவசாயத் துறைகள் மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களை நிறுவுதல் ஆகியவை விவசாய அறிவுக்கு பங்களித்தன. இருப்பினும், இந்த நன்மைகள் சமமற்ற முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டன மற்றும் பரவலான சுரண்டலால் பெரும்பாலும் மறைக்கப்பட்டன.

முடிவில், இந்திய விவசாயத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம் பெருமளவில் தீங்கு விளைவித்தது. காலனித்துவக் கொள்கைகள் தன்னிறைவு பெற்ற விவசாயப் பொருளாதாரத்தை வருவாய் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் ஏற்றுமதித் தேவைகளால் இயக்கப்படும் சார்பு மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய அமைப்பாக மாற்றியது. விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல், அதிக நில வருவாய் தேவைகள், நீர்ப்பாசனத்தைப் புறக்கணித்தல் மற்றும் விவசாயிகளைச் சுரண்டுதல் ஆகியவை நாள்பட்ட வறுமை, கடன் சுமை மற்றும் தொடர்ச்சியான பஞ்சங்களுக்கு வழிவகுத்தன. அதே

நேரத்தில், இந்த விவசாய மாற்றங்கள் விவசாயிகளின் எதிர்ப்பு மற்றும் தேசியவாத இயக்கங்களின் விதைகளையும் விதைத்தன, காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான இந்தியாவின் போராட்டத்தில் விவசாயத்தை ஒரு மையப் பிரச்சினையாக மாற்றியது.

கல்வி

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேற்கத்திய கல்வி போர்த்துகீசியர் காலத்திலிருந்தே காணப்படுகிறது. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் திருநெல்வேலி கடலோரப் பகுதியில் பரவ சமூக மக்களிடையே போர்த்துகீசியர் தலைமையிலான ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் செல்வாக்கு செலுத்தினர் · மிக முக்கியமான கத்தோலிக்க மிஷனரி புனித பிரான்சிஸ் சேவியர் ஆவார், அவர் 1542 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் மாவட்டத்தில் பணியாற்றினார். அவர் ஸ்பெயினைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர், கையில் மணியுடன் சென்று, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பெரிய கூட்டத்தைச் சேகரித்து, அவர்களிடையே கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையைப் பரப்பினார். அவர் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பார்வையிட்டார், மேலும் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படைகளை மக்கள் புரிந்துகொள்ள கிறிஸ்தவ போதனையின் நகலை விட்டுச் சென்றார். 17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் , கத்தோலிக்க மிஷன் தூத்துக்குடியில் ஒரு இறையியல் கல்லூரியை நிறுவி, மாவட்டத்தில் கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும், அதன் மூலம் அப்பகுதியில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்கும் வகையில் ஜேசுட் பாதிரியார்களுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் பயிற்சி அளித்தார். மாவட்டத்தில் கல்விக்காக வெளிநாட்டு கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் பலர் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தனர். பாதிரியார் பெச்சி மிகவும் கொண்டாடப்பட்டவர். தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புக்காக அவர் என்றென்றும் நினைவுகூரப்படுகிறார். இத்தாலியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட இவர்

1711 இல் திருநெல்வேலிக்கு வந்தார். மக்களுக்குத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் கல்வி கற்பித்தார்.

இங்கிலாந்திலிருந்து இந்த மாவட்டத்திற்கு வந்த புராட்டஸ்டன்ட் மிஷனரிகளில், ரெவ். ஜேம்ஸ் ஹௌ மற்றும் ரெவ். சி.இ. ரெனியஸ் ஆகியோர் முக்கிய நபர்களாக இருந்தனர். 1816 ஆம் ஆண்டு மிஷனரியாக வந்த நாளிலிருந்து ரெவ். ஜேம்ஸ் ஹௌ, மாவட்டத்தில் கல்விப் பணிகளுக்காக தனது முழு சக்தியையும் அர்ப்பணித்தார். அவர் இந்தப் பகுதியில் பல பள்ளிகளைத் தொடங்கி மக்களுக்கு பைபிள்கள் மற்றும் பிரார்த்தனை புத்தகங்களை விநியோகித்தார். 1820 ஆம் ஆண்டு இந்த மாவட்டத்திற்கு வந்த ரெவ். சி.இ. ரெனியஸ், பொதுவாக ஹௌவின் கல்விப் பணிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி பல கல்விச் சங்கங்களை நிறுவினார். அவர் நிறுவிய சங்கங்களில் மிக முக்கியமானது தர்ம சங்கம். புவியியல், வானியல் மற்றும் பிரெஞ்சு இலக்கணம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்காக கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் இருவராலும் இது போற்றப்பட்டது. அவரது பணியில், மாவட்டத்தின் மற்றொரு புராட்டஸ்டன்ட் மிஷனரியான ரெவ். ஷ்மிட் மற்றும் திருநெல்வேலியில் பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டிய அவரது மனைவி ஆகியோர் அவருக்கு உதவினார்கள். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், புராட்டஸ்டன்ட் பெண் மிஷனரி மிஸ். சி.சி. கிபர்ன், குறுகிய காலத்திற்குள் பாளையங்கோட்டையில் உள்ள கடச்சபுரத்தில் ஒரு பயிற்சிப் பள்ளியைத் திறந்தார், பின்னர் அது சாரா டக்கர் பயிற்சிப் பள்ளியின் மையமாக மாறியது.

மெட்ராஸ் அரசின் கல்விக் கொள்கையும் மாவட்டத்தின் மீதான அதன் தாக்கமும்

மாநிலத்தில் நவீன கல்வியின் சில வரலாற்று அடையாளங்களையும், மாவட்டத்தில் அதன் தாக்கத்தையும்

திரும்பிப் பார்ப்பது சுவாரஸ்யமான விஷயம். 1822 ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி ஆட்சியராக இருந்த சர் தாமஸ் மன்றோவின் உத்தரவின் பேரில் நடத்தப்பட்ட மாநிலம் தழுவிய விசாரணையின் மூலம் திருநெல்வேலியின் கல்வி முறை பற்றிய சில உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. விசாரணையில் பொதுக் கல்வி மோசமான நிலையில் இருந்தது தெரியவந்தது. மாவட்டத்தில் இருந்த சில பள்ளிகள் உண்மையில் பூர்வீகப் பள்ளிகளை விட சிறந்தவை அல்ல. எனவே, 1826 ஆம் ஆண்டில் சர் தாமஸ் மன்றோ, மாநிலம் முழுவதும் மாவட்ட அளவிலும் தாலுகா அளவிலும் பள்ளிகளை நிறுவ அதிகாரம் கொண்ட பொதுக் கல்வி முறையை ஒழுங்கமைக்க ஒரு வாரியத்தை அமைத்தார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு ஆட்சியர் பள்ளி இருந்தது. ஆட்சியர் பள்ளிகளில், மாவட்ட மொழியுடன் ஆங்கிலமும் ஒரு மொழியாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும், ஒரு திறமையான பள்ளி ஆசிரியரின் கீழ் ஒரு தாசில்தார் பள்ளி இருந்தது, ஆனால் அவர் சென்னையில் ஆட்சியர் அலுவலக ஆசிரியராக எந்தப் பயிற்சியும் பெறவில்லை. தாலுகா பள்ளிகளில், முழு கற்பித்தலும் மாவட்ட மொழியில் நடத்தப்பட்டது.

இந்தப் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படும் பாடங்கள், உள்ளூர் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்படும் பாடங்களிலிருந்து எந்த வகையிலும் வேறுபட்டவை அல்ல. புதிய திட்டத்தின் நோக்கம், நன்கு நிர்வகிக்கப்படும் சில பள்ளிகளை நிறுவுவதாகும், இதனால் அவை திருப்தியற்ற நிலையில் கருதப்பட்ட ஏராளமான உள்ளூர் பள்ளிகளுக்கு முன்மாதிரியாகக் காட்டப்படலாம். புதிய திட்டத்தின்படி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு கலெக்டர் பள்ளி மற்றும் இரண்டு தாசில்தார் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. ஆனால் இந்த மாவட்டத்திலும், சென்னை மாநிலத்தின் பிற மாவட்டங்களிலும் உள்ள இந்தப் பள்ளிகள் அனைத்தும் விரைவில்

முற்றிலும் தோல்வியடைந்தன. கலெக்டர் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், கலெக்டர்கள் பட்டியலில் உள்ள எதிர்பார்ப்பவர்களின் குப்பைகள் என்று விவரிக்கப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் தாசில்தார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள், ஒட்டுமொத்தமாக, பொதுவான கிராம ஆசிரியர்களை விட தாழ்ந்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டனர்.

1830 ஆம் ஆண்டில், கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் இயக்குநர்கள் குழு வடிகட்டுதல் கோட்பாட்டை ஆதரித்தபோது, ஒரு புதிய சகாப்தம் உதயமானது. உயர் வகுப்புகளுக்கு முதலில் கல்வி கற்பிப்பதன் மூலமும், மக்களிடையே கல்வி கற்பதற்கான விருப்பத்தை உருவாக்குவதை அவர்களிடமே விட்டுவிடுவதன் மூலமும் சிறந்த பலனைப் பெற முடியும். பின்னர் கல்வித் திட்டத்தில் ஆங்கிலமா அல்லது இந்திய மொழிகளா முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமா என்பது குறித்து மற்றொரு சர்ச்சை எழுந்தது. 1833 ஆம் ஆண்டு பிரபு மெக்காலேயின் அறிக்கைகள் மற்றும் 1833 மார்ச் 7 ஆம் தேதி பிரபு வில்லியம் பெண்டிங்கின் தீர்மானம் ஆகியவற்றில் சர்ச்சை உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் ஐரோப்பிய இலக்கியம் மற்றும் அறிவியலை மேம்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அனைத்து நிதிகளும் ஆங்கிலக் கல்விக்காக மட்டுமே செலவிடப்படும் என்றும் கூறி மெக்காலேயின் அறிக்கைகளை அங்கீகரித்தது.

இந்தக் கொள்கையின் விளைவாக, திருநெல்வேலியிலும் பிற மாவட்டங்களிலும் இருந்த கலெக்டர் அலுவலகம் மற்றும் தாசில்தார் பள்ளிகள் 1836 ஆம் ஆண்டில் ஒழிக்கப்பட்டன. மேலும், பயிற்றுவிப்பு வாரியம் ஒரு பூர்வீகக் கல்விக் குழுவால் மாற்றப்பட்டது. மேலும், மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இறுதியில் திறக்கப்படவிருந்த புதிய ஆங்கிலப் பள்ளிகளுக்கு

ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக ஒரு சாதாரண பள்ளியை ஏற்பாடு செய்ய குழுவுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. இந்தக் குழு விரைவில் ஜனவரி 1840 இல் அப்போதைய சென்னை ஆளுநராக இருந்த லார்ட் எல்பின்ஸ்டோனால் அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழக வாரியத்தால் மாற்றப்பட்டது. 1857 செப்டம்பர் 5 ஆம் தேதி சட்டமன்ற நடவடிக்கை மூலம் பல்கலைக்கழக வாரியம் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தால் மாற்றப்பட்டது. 1854 வாக்கில், வடிகட்டுதல் கோட்பாடு நிராகரிக்கப்பட்டு, வெகுஜன கல்வி கொள்கை தொடங்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, பல்கலைக்கழகம் மறுவடிவமைப்பு செய்யப்பட்டது. கல்வித் துறை ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சாதாரண பள்ளிகள், சில மாகாணப் பள்ளிகள், பல தாலுகா பள்ளிகள், பள்ளிப் புத்தகங்கள் மற்றும் கல்வி அச்சகங்கள் மற்றும் உதவித்தொகைகளுக்கான கிடங்குகள் ஆகியவற்றிற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

1855 முதல் கல்வியில் தனியார் துறையின் சோதனை முயற்சி, மானிய உதவி விதிகளை வகுத்ததன் மூலம், 1856 ஆம் ஆண்டில் சாத்தான்குளத்தில் உள்ள உறைவிடப் பள்ளி போன்ற பல உதவி பெறும் நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டன. 1856-57 காலகட்டத்தில், மாவட்டத்தில் 7088 மாணவர்களுடன் அரசாங்கத்தால் உதவி பெறும் 273 பள்ளிகள் இருந்தன. 1871 ஆம் ஆண்டில், நகர மேம்பாட்டுச் சட்டம் மற்றும் உள்ளூர் வாரியச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் அமைக்கப்பட்டதன் மூலம், கல்வியை ஒழுங்கமைக்க உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது.

காலனித்துவ பொருளாதாரத்தின் EV மதிப்பீடு

இந்தியா கைப்பற்றப்பட்ட நேரத்தில் பிரிட்டனுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இரண்டு நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன. முதலாவது தொழில்துறை புரட்சி, இது மூலப்பொருட்கள் மற்றும்

உணவுப் பொருட்களுக்கான தேவையை அதிகரித்தது, இரண்டாவது 177 இல் அவர்களின் சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் விளைவாக வட அமெரிக்க காலனிகளை இழந்தது. பிந்தைய நிகழ்வு, அமெரிக்க காலனிகள் முன்பு வழங்கிய மூல பருத்தி மற்றும் உணவுப் பொருட்களை வழங்குவதற்கான மாற்று மூலத்தைத் தேட இங்கிலாந்துக்கு வழிவகுத்தது, முந்தையது அதன் புதிதாக நிறுவப்பட்ட தொழில்களின் தயாரிப்புகளுக்கான சந்தைக்கான தேவையை அதிகரித்தது. இந்த சூழ்நிலையில், இந்தியாவின் வெற்றி இங்கிலாந்துக்கு ஒரு சிறப்பு முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது. துணைக் கண்டத்தின் அளவு மற்றும் மக்கள் தொகை, அதன் வேகமாக வளர்ந்து வரும் தொழில்களுக்கு வரம்பற்ற சந்தையையும், மூலப்பொருட்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்களை வழங்குவதற்கான ஒரு வற்றாத மூலத்தையும் வழங்கியது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் ஏகாதிபத்திய சக்தியின் தொழில்துறை நலன்களின் தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டன. கிழக்கிந்திய நிறுவனம் அதன் வணிக லாபத்தை அதிகரிக்க இந்தியாவிலிருந்து உற்பத்தியாளர்களை ஏற்றுமதி செய்வதை ஊக்குவித்திருக்கலாம். 1773 ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஊழியர்களின் அனைத்து வருவாய் பரிவர்த்தனைகளும் அவரது மாட்சிமை தங்கிய அரசாங்கத்தின் கருவூல ஆணையர்களின் முன் வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற சட்டப்பூர்வ கடமையை இயக்குநர்கள் நீதிமன்றத்தின் மீது விதித்தது. 291 இந்த சூழ்நிலையில், 1774 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் நிர்வாகத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. 1774 ஆகஸ்ட் 18 ஆம் தேதி செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் ஆளுநரால் வருவாய் ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. அதன்படி, ஆளுநரும் கவுன்சிலும் தனிப்பட்ட ஒன்றை அமைத்து, வருவாய் விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டு

நடவடிக்கைகள் தனித்தனியாக பதிவு செய்யப்படும்போது வருவாய் வாரியமாக அமர்ந்தனர். பிந்திஷ் அரசாங்கத்தின் முழு வேலையும் ஆளுநர், தளபதி மற்றும் இரண்டு கவுன்சிலர்களைக் கொண்ட கவுன்சிலால் கூட்டாக நடத்தப்பட்டது. கவுன்சில் வாரியம் என்று அழைக்கப்பட்டது, ஆளுநர் அதன் தலைவர். ' கவுன்சில்' மற்றும் 'போர்டு' என்ற இரண்டு சொற்களும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல, இது சமகால சட்டப் பயன்பாட்டுக்கு இணங்க இருந்தது. பிட்ஸ் இந்தியா சட்டத்தின் விதிகளுக்கு இணங்க, இயக்குநர்கள், ஜனாதிபதி நிர்வாகத்தை நான்கு தனித்துவமான கிளைகளாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தனர், அதாவது, கவுன்சில் வாரியம், ராணுவ வாரியம், வர்த்தக வாரியம் மற்றும் வருவாய் வாரியம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தத்தில் இந்திய மக்கள் நெசவு, பருத்தி, பட்டு, தோல் பதனிடுதல், சாயமிடுதல் மற்றும் உலோகங்களில் வேலை செய்தல் போன்ற பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இருப்பினும், இந்தியத் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கான கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் கொள்கை. தொழிலாளர்கள் நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்ய உத்தரவிடப்பட்டனர் மற்றும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தால் கடுமையான தண்டனைகளின் கீழ் வெளியே வேலை செய்வது தடைசெய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் பட்டு மற்றும் பருத்தி பொருட்களின் உற்பத்தி குறைந்தது, மேலும் முந்தைய நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியாவின் சந்தைகளுக்கு இந்தப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்த மக்கள் அவற்றை அதிக அளவில் இறக்குமதி செய்யத் தொடங்கினர். நிறுவனத்தின் சாசனம் 1813 இல் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் புதுப்பிப்புக்கு முன்னர், ஒரு விசாரணை நடத்தப்பட்டு சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் , வங்காளம் மற்றும் சென்னையில் இந்தியா

மீண்டும் மீண்டும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டது, இது உற்பத்தியாளர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

அடுத்தடுத்து வந்த சாசனச் சட்டங்கள், நிறுவனத்தின் வணிக மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் 1833 ஆம் ஆண்டு வரை மேலும் மேலும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன, அப்போது நிறுவனம் அதன் வர்த்தக உரிமைகளை முற்றிலுமாக இழந்தது. 1833 ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சாசனம் புதுப்பிக்கப்பட்டபோது, நிறுவனம் அதன் பின்னர் " அனைத்து வணிக மற்றும் வர்த்தக வணிகங்களிலிருந்தும் விலகி இருக்க வேண்டும்" என்றும், இந்தியாவின் நிர்வாகிகள் மற்றும் ஆட்சியாளர்களாக மட்டுமே நிற்க வேண்டும் என்றும் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டின் நன்மை பயக்கும் விளைவுகள் பல ஆண்டுகள் காலாவதியாகும் முன்பே வெளிப்பட்டன. இந்தியாவின் வர்த்தகங்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்கள் இனி போட்டி வர்த்தகர்களாக இல்லாதபோது, நிறுவனம் அவர்கள் மீது அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தது. அதற்குள், இங்கிலாந்து இந்தியப் பொருளாதாரத்தை ஒரு காலனித்துவ பொருளாதாரமாக மாற்றும் தனது நோக்கத்தை கிட்டத்தட்ட அடைந்துவிட்டது - அதன் உற்பத்தியாளர்களுக்கான சந்தை மற்றும் அதன் தொழில்களுக்கு மூலப்பொருட்களை வழங்குவதற்கான ஆதாரம்.

கம்பெனியின் வர்த்தகத்தை ஒழிப்பது இந்தியாவுடனான பிரிட்டிஷ் வர்த்தகத்தின் அளவை அதிகரிக்குமா மற்றும் இங்கிலாந்தின் தனியார் வர்த்தகர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு பயனளிக்குமா என்று பிரபுக்கள் மற்றும் பொது மன்றம் விசாரித்தது; அந்த நாட்டின் மக்களால் மேற்கொள்ளப்படும் இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் நிலை. 1813 மற்றும் 1833 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய மக்கள் பூர்வீக வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கான

விசாரணைகளின் நோக்கமாக இருக்கவில்லை அல்லது அதன் பின்னர் கடந்த எழுபது ஆண்டுகளில் இந்த நோக்கம் தீவிரமாகவும் சீராகவும் பின்பற்றப்படவில்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வர்த்தக மதிப்பீடு

1882 முதல் 1883 வரையிலான பொது வர்த்தகத்தின் மொத்த மதிப்பில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் பங்கும் பிரதான துறைமுகத்திலிருந்து வந்தது, இது நிச்சயமாக மிகப்பெரிய பங்கை அல்லது வர்த்தகத்தில் கிட்டத்தட்ட பாதியைக் கொண்டிருந்தது: மலபார் அடுத்தது 19.5 சதவீதத்துடன்: அதைத் தொடர்ந்து கோதாவரி 8.2 சதவீதத்துடன், திருநெல்வேலி 8 சதவீதத்துடன்: தெற்கு கனரா 4.5 சதவீதத்துடன், தஞ்சை 4.4 சதவீதத்துடன், விசாகப்பட்டினம், கஞ்சம், கிருஷ்ணா, தென் ஆற்காடு, மதுரா மற்றும் நெல் தாது ஆகியவை உள்ளன.

பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், நிலம் மற்றும் கடல் வழியாக வர்த்தகம் குறைவாகவே இருந்தது. 1808 ஆம் ஆண்டில் பதினாறு கப்பல்கள் கடல் வரியில் ஈடுபட்டன. அவை முக்கியமாக மெட்ராஸுக்கு வெல்லம் மற்றும் இலங்கைக்கு துணிகளில் இருந்தன. 1.806 ஆம் ஆண்டில் நிலம் மற்றும் கடல் வழியாக மொத்த ஏற்றுமதி ரூ.2 முதல் ரூ.2.5 லட்சம் பகோடாக்கள் அல்லது நிறுவனத்தின் முதலீடுகளைத் தவிர்த்து சுமார் ரூ.10 லட்சம் என மதிப்பிடப்பட்டது, இது சராசரியாக சுமார் ரூ.1.5 லட்சம் பகோடாக்கள் அல்லது ரூ.3.5 லட்சம் பகோடாக்கள் அல்லது ரூ.14 லட்சம் ரூபாய் என மொத்தமாக வர்த்தகம் செய்யப்பட்டது. வர்த்தகத்தின் பெரும்பகுதி இலங்கையுடனான துணிகளில் இருந்தது. நிலம் வழியாக வர்த்தகம் முக்கியமாக ரூ.80,000 மதிப்புள்ள மூல பருத்தி மற்றும் ரூ.75,000 மதிப்புள்ள புகையிலை.306 இறக்குமதிகள் முக்கியமாக திருவிதாங்கூரிலிருந்து மிளகு மற்றும் வெற்றிலை பாக்கு

ஆகியவற்றை சிறிய அளவில் மட்டுமே கொண்டிருந்தன, அவ்வப்போது அதிகரித்தன. பின்வரும் அட்டவணை, பல ஆண்டுகளாக தேவை அதிகமாக இருந்த பொருட்களில் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி வர்த்தகத்தின் விவரங்களையும், கருவூலத்தில் உள்ள தொகையைத் தவிர்த்து, வழங்கியது.

1806 ஆம் ஆண்டில் ரூ.14 லட்சமாக இருந்த மாவட்டத்தின் மொத்த வர்த்தகம் 1865 ஆம் ஆண்டில் ரூ.235 லட்சமாக உயர்ந்தது, அதன் பின்னர் அது 1870 இல் ரூ.103 லட்சமாகக் குறைந்தது, பின்னர் மீண்டும் ரூ.147 லட்சமாக உயர்ந்தது. விரைவான முன்னேற்றத்திற்கு அடுத்ததாக, ஒட்டுமொத்தமாக வர்த்தகத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் ஏற்றுமதிகளின் மதிப்புடன் இறக்குமதியின் மதிப்பு அதிகரித்து வருவது ஆகும். இது, தொடர்பு எளிதாக்கப்பட்டதாலும், ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் உண்மையான மதிப்பு மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்ததாலும் அல்லது போட்டி வணிகர்கள் தாங்கள் ஏற்றுமதி செய்த பருத்திக்கு சமமானதைக் கொடுக்கத் தூண்டியதாலும், திருநெல்வேலி மக்கள் தங்கள் ஏற்றுமதிகளுக்கு படிப்படியாக அதிக மதிப்பைப் பெற்றதைக் காட்டுகிறது. ஏற்றுமதி வர்த்தகம் 1807 இல் சுமார் ரூ.14 லட்சத்திலிருந்து 1865 இல் 146 லட்சமாக உயர்ந்தது, அந்த ஆண்டில் அமெரிக்கப் போர் பருத்தி வர்த்தகத்திற்கு பெரும் உத்வேகத்தை அளித்தது. அதன் பிறகு அது 1870 இல் 66 லட்சமாக குறைந்து மீண்டும் ரூ.75 லட்சமாக உயர்ந்தது.307 பருத்தியின் மிக முக்கியமான பொருளான வெல்லம் மெதுவாகக் குறைந்து வருவதைக் காட்டியது, உள்ளூர் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பருத்திப் பொருட்களும் குறைந்து கொண்டிருந்தன, அதே நேரத்தில் ஐரோப்பிய பருத்தியின் மறு ஏற்றுமதியில் ஒரு விறுவிறுப்பான வர்த்தகம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இறக்குமதி 1830 இல் ரூ.2 லட்சத்திலிருந்து 1875 இல் ரூ.51 லட்சமாக படிப்படியாக உயர்ந்தது.

கிட்டத்தட்ட பாதி பருத்திப் பொருட்களைக் கொண்டுள்ளது. நெல் மற்றும் அரிசி அவ்வப்போது தேவைப்பட்டது. திருநெல்வேலி பகுதியில் அரிசி மற்றும் நெல் சாகுபடி சீராக அதிகரித்து வந்தது.

உள்நாட்டு வர்த்தகம்

இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தகம், முந்தைய நூற்றாண்டிலிருந்து வழங்கப்பட்ட அருவருப்பான போக்குவரத்து வரிகளின் கீழ் இன்னும் நலிவடைந்திருந்தது. கிழக்கிந்திய நிறுவனம் முதன்முதலில் நாட்டில் தங்கள் காலடியைப் பெற்றது, நாட்டின் உள்நாட்டு வர்த்தகம் உட்பட்ட போக்குவரத்து வரிகளிலிருந்து தங்கள் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி வர்த்தகத்திற்கு விலக்கு அளிப்பதன் மூலம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மேலும் நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் தங்கள் சொந்த தனியார் வர்த்தகத்திற்கு இந்த விலக்கு அளித்தபோது, நவாப் மிர் காசிம் ஒரு உன்னதமான தாராள மனப்பான்மையுடன் வங்காளத்தில் உள்ள அனைத்து போக்குவரத்து வரிகளையும் ஒழித்தார் என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். 1765 இல் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் வங்காளத்தின் மறுக்கமுடியாத எஜமானர்களாக மாறியபோது, அவர்கள் மிர் காசிம் முன்வைத்த முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, இந்தியாவின் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தை அதை அடக்கிய அந்த கடமைகளிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டிய நேரம் வந்தது. ஆனால் வரிகள் சிறியதாக இருந்தாலும் வருவாயைக் கொண்டு வந்தன, மேலும் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தங்கள் வருவாயில் எந்தப் பகுதியையும் பகிர்ந்து கொள்ள மெதுவாக இருந்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் போக்குவரத்து வரிகள் நவாப்களின் ஆட்சியை விட மிகவும் அடக்குமுறையாக மாறியது. ஏனெனில் நிறுவனத்தின் அதிகாரம் மிகவும் விரிவானது, முழுமையானது மற்றும் மறுக்க முடியாதது, மேலும் ஒவ்வொரு சௌகி அல்லது

சுங்கச்சாவடியிலும் குறைந்த ஊதியம் பெறும் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் அதிக அடக்குமுறையை செயல்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளைக் கொண்டிருந்தனர். தீமைகள் அறுபது ஆண்டுகளாக நிறுத்தப்படாமல் வளர்ந்தன, மேலும் 1825 ஆம் ஆண்டு வரை கூட.

வில்லியம் பெண்டிங்கின் சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சாகசக் காலத்தில், சார்லஸ் ட்ரெவெல்யன் ஒரு விசாரணையை மேற்கொண்டு போக்குவரத்து வரிகள் குறித்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார். அந்த அறிக்கையின்படி, வங்காள நவாப்பின் கீழ் இருந்த நிலைமையுடன் ஒப்பிடும்போது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் தீமைகள் அதிகரித்திருப்பதையும்; நாடு முழுவதும் வணிகர்கள் தாமதம் மற்றும் வரி வசூலிப்புகளுக்கு ஆளானதையும்; உற்பத்தியாளர்கள் கொல்லப்பட்டதையும், சுங்க அதிகாரிகளின் மிரட்டல்களால் உள்நாட்டு வர்த்தகம் முடங்கியதையும் கடமைகள் காட்டுகின்றன.309 எல்லன்பரோ காலத்தில் 1843 இல் சிந்துவிலும், 1844 இல் ஜலுன் பிரதேசத்திலும், 1844 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் மூலம் மெட்ராஸ் மாகாணத்திலும் உள்நாட்டு வரிகள் ரத்து செய்யப்பட்டன. வணிகர்கள் மற்றும் தொழில்கள் மீதான முதர்பா வரி எனப்படும் மற்றொரு பெரிய வரி தொழில்களை மிகவும் தொந்தரவு செய்தது. 1853 இல், மெட்ராஸ் மாகாணத்தைத் தவிர, இந்தியா முழுவதும் வரி ரத்து செய்யப்பட்டது. 'மெட்ராஸ் பூர்வீக சங்கம்', பொது மன்றத்திற்கு அளித்த மனுவில், முத்தர்பாவை "வணிகர்கள் மற்றும் தொழில்கள் மீதான வரி, நெசவாளர்கள், தச்சர்கள், உலோகத் தொழிலாளர்கள், அனைத்து விற்பனையாளர்கள், கடந்து செல்லும் கடைகளாக இருந்தாலும் சரி, தனித்தனியாக வரி விதிக்கப்பட்டாலும் சரி அல்லது சாலையோரத்தில் விற்பனை செய்தாலும் சரி, சிலர் தங்கள் கருவிகளுக்கு பணம் செலுத்துகிறார்கள், மற்றவர்கள் விற்க

அனுமதி பெறுகிறார்கள் - வர்த்தகத்தின் மிகவும் அற்பமான பொருட்கள் மற்றும் மெக்கானிக் பயன்படுத்தக்கூடிய மலிவான கருவிகள் வரை நீட்டிக்கப்படுகிறது, இதன் விலை பெரும்பாலும் முத்தர்பாவால் ஆறு மடங்கு அதிகமாக இருந்தது, இது மிகையானது மற்றும் அதிக வரி விதிக்கப்பட்டது" என்று சங்கம் சென்னை மாகாணத்திலும் முத்தர்பாவை ஒழிக்கக் கோரியது. 1853 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற விசாரணைக்குப் பிறகு, சென்னை மாகாணம் உட்பட இந்தியா முழுவதும் முழு வரியும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்ற முயற்சி எடுக்கப்பட்டது.

உள்நாட்டு வர்த்தகம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது, ஏனெனில் உற்பத்தியின் பெரும்பகுதி நாட்டிலேயே நுகரப்பட்டது, மேலும் நீண்ட கடல்வழி வர்த்தகம் கூட விநியோகத்தில் ஒரு துணைப் பங்கை வகிக்கிறது. இருப்பினும், உள்நாட்டு வர்த்தகத்தைப் பொறுத்தவரை, கிடைக்கக்கூடிய ஒரே புள்ளிவிவரங்கள்: i) வெளிநாட்டு ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களான யானம், பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் மற்றும் மாஹே ஆகியவற்றிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட பொருட்களின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியின் வருமானம்; ii) ஹைதராபாத் மற்றும் மைசூர் ஆகிய உள்ளூர் மாநிலங்களுடனான வர்த்தகத்தின் வருமானம்; மற்றும் iii) மெட்ராஸ் மற்றும் தென்னிந்திய ரயில்வேயின் கட்டண வருமானம். 311 வெளிநாட்டு ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களுடனான வர்த்தக வருமானம் எல்லைப்புற நிலையங்களில் பராமரிக்கப்படும் சிறப்பு நிறுவனங்களால் வரி விதிக்கும் நோக்கத்திற்காக தொகுக்கப்பட்டு கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது, அங்கு அவை சாதாரண நிறுவனங்களால் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு வாரிய அலுவலகத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இந்திய அரசாங்கத்திற்கு மாதந்தோறும் அனுப்பப்பட்டன. மைசூர் மற்றும் ஹைதராபாத் ஆகிய பூர்வீக மாநிலங்களுடனான நிலப்

போக்குவரத்து டிசம்பர் 1880 முதல் பதிவு செய்யப்பட்டது. எல்லைகளில் உள்ள அனைத்து முக்கிய நிலையங்களிலும் இந்த நோக்கத்திற்காக பராமரிக்கப்படும் ஒரு சிறிய நிறுவனத்தால் பதிவு செய்யப்பட்டது, இதன் மூலம் பெரும்பாலான வர்த்தகம் வழக்கமாக செல்கிறது. திருநெல்வேலி எல்லை முழுவதும் திருவிதாங்கூருடன் முன்னர் வர்த்தக வருவாய்கள் இருந்தன, ஆனால் திருவிதாங்கூர் நில வர்த்தகத்திற்கும் திருவிதாங்கூர் கடல் வர்த்தகத்திற்கும் இடையிலான விகிதம் செலவை நியாயப்படுத்தும் அளவுக்கு பெரியதாக இல்லாததால், 1880 இல் இவை நிறுத்தப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ் ஊடுருவலுக்கும் அதைத் தொடர்ந்து இடிடியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கும் முக்கிய உந்துதல் வணிக மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகும், பொருளாதாரத் துறையில் பிரிட்டிஷ் தாக்கம் மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் பேரழிவை ஏற்படுத்தும். இந்தியாவின் பரந்த மற்றும் வளமான பொருளாதார ஆற்றலைச் சுரண்டுவதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் மிகவும் அதிநவீன முறைகளைப் பயன்படுத்தினர்.

சமூக வாழ்வில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம்

1871 ஆம் ஆண்டு கி.பி 11 ஆம் தேதி நிலவரப்படி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 16,93,959. 1871 ஆம் ஆண்டில் கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 1,824 (ஆயிரத்து எண்ணூற்று இருபத்து நான்கு) இந்த 70% மக்கள் தொகையில் ரியோத்வாரி மற்றும் அரசு கிராமத்திலும், 23.5% ஜமீன்தாரியிலும், 6.2% இலனம் கிராமங்களிலும் வசித்து வந்தனர். மொத்த மக்கள் தொகையில் 89% இந்துக்கள், 5% முஸ்லிம்கள் மற்றும் பூர்வீக கிறிஸ்தவர்கள். 1871 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 1,02,249 ஆகும், அவர்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள்,

மீதமுள்ளவர்கள் புராட்டஸ்டன்ட்டுகள். புராட்டஸ்டன்ட் மிஷன்கள் ஷானர் சாதியினரிடையே, பரவர்களிடையே ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் கடற்கரையோர மீனவர்களிடையே மிகவும் வெற்றிகரமாக இருந்தன. 3 திருநெல்வேலியில் உள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாறு. நடைமுறையில் 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது, இருப்பினும் இன்னும் சில பழமையான மிஷன்களின் தடயங்கள் இருந்தன. 1542 ஆம் ஆண்டில், புனித. பிரான்சிஸ் சேவியர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடலோரப் பகுதிக்குச் சென்று விசுவாசக் கோட்பாட்டைப் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார்315 பரவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறத் தொடங்கினர், அவர்கள் திருநெல்வேலி, மதுரா மற்றும் இலங்கையின் கடற்கரைகளில் பரவினர்:a. பிரான்சிஸ் சேவியருக்குப் பிறகு, மதுரையின் ஜேசுயிட்ஸ் மிஷன் 1607 இல் ஃபாதர் ராபர்ட் டி நோபிலி (இத்தாலியைச் சேர்ந்தவர்) என்பவரால் நிறுவப்பட்டது, விரைவில் அது திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.316 பெரும்பாலான ஜேசுயிட்ஸ் பிதாக்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடலோரப் பகுதியில் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினர். 1749 இல், ஜேசுயிட்ஸ் போர்த்துகீசியர்களால் அடக்கப்பட்டனர். 1837 வரை மாவட்டத்தில் ஒரு சில ஜேசுயிட்ஸ் பாதிரியார்கள் மட்டுமே பிரசங்கிப்பாளர்களாகப் பணியாற்றினர், ஆனால் இயேசு சங்கத்தின் மறுசீரமைப்புக்குப் பிறகு, திருநெல்வேலி பகுதியில் நிலையான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கான பல தேவாலயங்களையும் பள்ளிகளையும் கட்டினார்கள். 1820 இல், இரண்டு லூத்தரன் அமைச்சர்கள் (ரீனியஸ் மற்றும் ஷ்மிட்) அனுப்பப்பட்டனர், மேலும் சர்ச் மிஷனரி சொசைட்டி தொடங்கப்பட்டது, அவர்களின் கீழ் மதமாற்றம் அதிகரிக்கப்பட்டது.

முக்கிய சாதிகளாக பிராமணர்கள் (பூசாரிகள்), கஹத்திரியர்கள் (போர்வீரர்கள்), செட்டிகள் (வணிகர்கள்), வேளாளர்கள் (விவசாயிகள்), இடையர்கள் (மேய்ப்பர்கள்), கும்மாளர்கள், (கைவினைஞர்கள்), கனகன் (எழுத்தாளர்கள்), கைகோலன் (நெசவாளர்கள்), வன்னியன் (தொழிலாளர்கள்), கோசவன் (குயவர்கள்), சாத்தானி (கலப்பு சாதி), செம்படையன் (மீனவர்), சாணர்கள் (கன்று இழுப்பவர்கள்), உம்பட்டன் (நாவியர்கள்), வண்ணான் (துணி துவைப்பவர்கள்), பறையர்கள் மற்றும் பலர் இருந்தனர்.

திருநெல்வேலி மாவட்ட மக்கள் தொகை அடிப்படையில் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நிலத்தின் விளைபொருட்களே ஒரே வளமாக இருந்தன; அதனால்தான் மக்கள் சாகுபடியில் ஈடுபட்டனர். வங்காளத்தில் வங்காள நிரந்தர குடியேற்றம், வடமேற்கு மாகாணத்தில் மஹால்வாரி முறை மற்றும் சென்னை மாகாணத்தில் ரியோத்வாரி முறை போன்ற இந்தியாவில் நில வருவாய் முறையை ஒழுங்குபடுத்த ஆங்கிலேயர்கள் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தனர். ரியோத்வாரி முறை மே 1820 இல் தாமஸ் மன்றோவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இந்த முறையின்படி, சேகரிப்பாளர்கள் கூட்டு-பணிக்காலம் எங்கிருந்தாலும் அதை உடைத்து, தனித்தனியாக குத்தகைதாரர்களுடன் ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபட ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். 318 இந்த முறை சென்னை மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு நிலப்பயன்பாட்டு முறை மாற்றப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் நிலப்பயன்பாட்டு முறை பல வழிகளில் பாதிக்கப்பட்டது. வர்க்கத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் தனிநபர்களின் உரிமைகள்,

கைவினைஞர்கள், நெசவாளர்கள், கிராம ஊழியர்கள் மற்றும் பிறர் போன்ற முன்னர் சார்ந்திருந்த வகுப்புகளிடையே சுதந்திர உணர்வு எழுந்தது, அவர்கள் இனி கிராம கொடுங்கோன்மைக்காக கையாளப்பட முடியாது. பெரும்பாலான சாதியினர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர், ஆனால் சூத்திரர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் நிலங்களை தாங்களாகவே பயிரிட்டனர், அவர்களுக்கு பறையர்கள் மற்றும் பள்ளர்கள் பண்ணை ஊழியர்களாக உதவினர். விவசாய சமூகத்தைத் தவிர, தச்சர், பொற்கொல்லர், கறுப்புக் கொல்லர் மற்றும் குயவர் போன்ற சாதாரண கைவினைஞர்கள் பெரும்பாலான கிராமங்களில் இருந்தனர். விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களுடன் தொடர்புடைய தொழில்களும் இருந்தன.

பருத்தி, உப்பு, முத்து, சரகம், உணவு தானியங்கள் மற்றும் பிற மூலப்பொருட்களும் மாவட்டங்களின் பல்வேறு தாலுகாக்களிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. திருநெல்வேலி வணிக நடவடிக்கைகளின் மையமாக இருந்தது; முக்கியப் பொருள் அரிசி, இது திருநெல்வேலியின் வறண்ட தாலுகாக்களுக்கு அதிக அளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் கணிசமான இறக்குமதி வணிகமான பருத்தி மற்றும் பிற பொருட்களும் திருநெல்வேலி பகுதியில் கொண்டு செல்லப்பட்டன. திருநெல்வேலி நகரத்திலும் மாவட்டத்தின் பிற பகுதிகளிலும் விற்பனைக்காக உலோகப் பாத்திரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. 1876-77 ஆம் ஆண்டில், முக்கிய பயிர்களின் சராசரி பரப்பளவு அரிசி 36,000 ஏக்கர், கம்பு 10,000 ஏக்கர், சமேய் 23,000 ஏக்கர், பருப்பு வகைகள் 11,000 ஏக்கர், பருத்தி 18,000 ஏக்கர். பெரும்பாலான மக்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்; பயிரிடப்பட்ட பொருட்கள் பிற பகுதிகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பிறகு அவர்கள் வணிகர்களாக மாறினர். நதி பள்ளத்தாக்கின் பணக்கார கிராமங்கள் மற்றும் அம்பாசுத்திரம் தாலுகாவின் பிற பகுதிகள் அரிசியை

பயிரிட்டன. நெசவுத் தொழில் பிரபலமாகவும் செழிப்பாகவும் இருந்தது. ஐரோப்பாவிலிருந்து துண்டுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பிறகு நெசவுத் தொழில் வீழ்ச்சியடைந்தது. வில்லியம் பெண்டிங் 1834 இல் எழுதினார், " வணிக வரலாற்றில் இந்தத் துயரம் ஒருபோதும் இணையாக இல்லை. இந்திய நெசவாளர்களின் எலும்புகள் இந்திய சமவெளியையே கருமையாக்குகின்றன". கார்ல் மார்க்ஸ் மேலும் பாராட்டினார், "இந்திய கைத்தறியை உடைத்து நூற்பு சக்கரத்தை அழித்தது பிரிட்டிஷ் பயிற்றுவிப்பாளர்தான். இங்கிலாந்து ஐரோப்பிய சந்தையில் இருந்து இந்திய பருத்திகளை விலக்கத் தொடங்கியது; பின்னர் அது இந்துஸ்தானில் ட்விஸ்ட் முறையை அறிமுகப்படுத்தியது, இறுதியில் பருத்தியின் தாய் நாட்டையே பருத்தியால் நிரப்பியது." இதில் ஈடுபட்டவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்துக்கள், ஆனால் பொட்டல்புதூர் மற்றும் பிற கிராமங்களில் முகமதிய லுப்பையர்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர். நெசவு வகுப்பின் நிலை பொதுவாக மிகவும் மோசமாக இருந்தது; அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்து கொண்டிருந்தனர்.

தூத்துக்குடி துறைமுகம், வங்காளத்திற்கு உள்நாட்டு நுகர்வுக்காக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு இலங்கை மற்றும் இந்தோனேசியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பொருளாக உப்பு இருந்தது. 322• தூத்துக்குடி துறைமுகம் உப்பு, முத்து, சங்க், பருத்தி மற்றும் பிற மூலப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. கால்டுவெல்லின் கூற்றுப்படி, ''இந்த துறைமுகம் பருத்தி வர்த்தகத்தின் ஒரு வர்த்தக மையமாக செயல்பட்டது, 18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிற பகுதிகளிலிருந்து பல வர்த்தகர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களை ஈர்த்தது.

தூத்துக்குடி பகுதியில் உள்ள அனைத்து வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும் இந்து மற்றும் கிறிஸ்தவ நாடார்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். உள்நாட்டிலிருந்து பருத்தி, தினை மற்றும் பருப்பு வகைகள் மற்றும் தூத்துக்குடியின் கடலோர கிராமங்களிலிருந்து உப்பு, உலர்ந்த மீன் மற்றும் வெல்லம் ஆகியவை நாடார்களால் இலங்கை மற்றும் பம்பாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட முக்கிய பொருட்களாகும்.

ராபர்ட் ஹார்ட் கிரேவ் ஜூனியர்; தனது ' தி ஹிஸ்டரி ஆ ப் நாடார்ஸ்' என்ற புத்தகத்தில், ராமநாதபுரம் மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள அனைத்து ஜின்னிங் மில்கள் மற்றும் பருத்தி கிடங்குகளும் நாடார்களின் கைகளில் இருந்ததாக பிரிட்டிஷ் பதிவுகளிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். நாடார்கள் ஒரு தொழில்முனைவோர் சமூகம், இது மாவட்டத்தின் கணிசமான மக்கள்தொகையைக் கொண்டுள்ளது. இந்த சமூகம் ஷனார்கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் சரியான சொல் தமிழ் வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்ட ஷனார் என்று கூறப்பட்டது.

மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஷனார்கள் அல்லது நாடார்கள், முதலில் தனியார் சொத்துரிமைகளுக்காகவும், பின்னர் கோயில் கௌரவங்களைப் பெறுவதற்காகவும், பல சர்ச்சைகளில் ஈடுபட்டனர். காலப்போக்கில் அவர்கள் தங்கள் வழக்கில் வெற்றி பெற முடிந்தது. ஆதிக்க சாதியினர், பிராமணர்கள், வெள்ளாளர்கள் மற்றும் வடுகர்கள் அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கிற்காக ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டாலும், நாடார்களின் வெற்றி மாவட்டத்தில் மறவர்கள் மற்றும் மிராஸ்தார்களுக்கு மிகவும் கடுமையான சவாலை ஏற்படுத்தியது. 1859 க்கு முன்பு, தனிப்பட்ட நாடார் குடும்பங்கள் நில குத்தகைதாரர் உரிமைகளுக்காகப் போராடின. மிராஸ்தார்களுடனான அவர்களின் தகராறில், நாடார்கள் அதே வழிகளில் உரிமைகளைப் பின்தொடர்ந்தனர்,

பொதுவாக விவசாய குத்தகைதாரர்கள் செய்த அதே முடிவுகளுடன். மிஷனரிகள் நாடார்களின் முயற்சிகளை ஆதரித்தனர், மேலும் நாடார் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை சர்ச் மிஷன் சொசைட்டிக்கு புறஜாதி உலகின் பிரகாசமான இடங்களில் ஒன்றாக மாற்றியது. கிராமம் கிராமமாக நாடார்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினர். நாடார் மதம் மாறியவர்கள் மிஷன்களின் உதவியுடன் புதிய சுய-நிலையான சமூகங்களை நிறுவினர். பள்ளிகள் மற்றும் சுய உதவி சங்கங்கள் கிறிஸ்தவ நாடார்களை செயல்படுத்தின. மிராஸ்டார் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே புதிய கிராமத்தை உருவாக்க.

1857 ஆம் ஆண்டில், பிரிவினைவாத நாடார் மதம் மாறிய சத்தம்பிள்ளை, நாடார் நிறுவனத்தில் புதிதாக ஒன்றைச் சேர்த்தார். நாடார்கள் தாழ்ந்த சாதியினர் என்ற கால்டுவெல்லின் கருத்தை அவர் எதிர்த்தார், மேலும் நாடார்கள் பற்றிய புதிய எதிர் பார்வையை அவர் உருவாக்கத் தொடங்கினார். அவரது செய்தி என்னவென்றால், பெரிய நாடார்கள் ஒரு காலத்தில் தெற்கு தமிழ் நாட்டில் பெருமைமிக்க மன்னர்களாக ஆட்சி செய்தனர். அவர்களுக்கு நாட்டார் அல்லது நாடார் என்ற பட்டங்கள் இருந்தன, ஆனால் அதிகாரத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டு, பின்னர் தந்திரமான பிராமணர்களைச் சார்ந்திருந்த ஆட்சியாளர்களால் ஒடுக்கப்பட்டனர். திருநெல்வேலி மற்றும் மக்களின் இனவியல் மற்றும் வரலாற்றுக் கணக்குகளை எழுதிய சமகால ஆங்கிலேயர்கள். சத்தம்பிள்ளையின் புதிய நாடார் வரலாற்றை நன்கு அறிந்திருந்தாலும், அதைக் குறைத்து, நாடார் மரபின் வழக்கமான, குறைவான புகழ்ச்சியான படங்களுக்கு ஏற்ப புதிய கணக்குகளை வெளியிட்டனர். ஒடுக்கப்பட்ட நாடார்கள் சமூகத்தில் தங்கள் சரியான இடத்தைத் தேடுகிறார்கள் என்ற சத்தம்பிள்ளையின் பார்வை மிராஸ்தார்களுக்கும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களுக்கும்

சில முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது, அவர்கள் கிராமங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் சூடான பரிமாற்றங்களைத் தூண்டி, சாணர்களை உயர்த்தவும் கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பவும் மிஷனரி முயற்சிகளில் தங்கள் கோபத்தைக் குவித்தனர், உயர் சாதி நிலையை வெளிப்படுத்தும் பழக்கவழக்கங்கள், உடை, திருமணம் மற்றும் உணவை ஏற்றுக்கொண்டனர். பொதுப் பதிவுகளில், மிக முக்கியமாக இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில், அனைத்து பொதுப் பதிவுகளிலும், மிக முக்கியமாக இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில், சாணார் முதல் நாடார் வரை, தங்கள் சாதியின் அதிகாரப்பூர்வ பெயரை மாற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் மனு செய்தனர். கோயில்களை அணுகுவதற்காக அவர்கள் நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடர்ந்தனர், அதில் இருந்து நாடார் பக்தர்கள் வழக்கமாக விலக்கப்பட்டனர், இதனால் அவர்கள் கடவுள்களின் ஆதரவு மற்றும் வழிபாட்டில் தங்கள் புதிய நிலையை நிலைநாட்ட முடியும். கோயில் நுழைவுக்கான நாடார்கள் கோரிக்கை, குறிப்பாக மறவர்களிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது, பாரம்பரிய மறவர் களங்களில் புனித இடங்களை அணுகுவதற்கான வழக்கமான விதிகள் மீதான இந்த நாடார் தாக்குதலால் அவர்கள் மிகவும் கோபமடைந்ததாகத் தெரிகிறது. நாடார் வணிகர்கள் வெளிப்படையாக செழித்து வளர்ந்த நகரங்களைச் சுற்றியும், பல தசாப்தங்களாக மறவர் மற்றும் நாடார் செல்வங்கள் எதிர் திசைகளில் நகர்ந்த கிராமங்களைச் சுற்றியும் மோதல்கள் மையமாக இருந்தன. 18 60 களில் கோயில் நுழைவு தொடர்பான மோதல்கள் பெருகிய முறையில் பதட்டமாகின. கோயில் நுழைவு தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான அரசாங்கக் கொள்கை முடிவு மாவட்டத்தில் அமைதியை அச்சுறுத்தியது. 1870 களில், மதுரை, திருச்செந்தூர் மற்றும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள பெரிய கோயில்களில் தெய்வங்களை வழிபட நாடார்கள்

முயன்றபோது நீதிமன்ற வழக்குகள் மற்றும் தெரு காட்சிகள் வெடித்தன. 1878 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட முன்சீப் ஒருவர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில்களுக்குள் நாடார்கள் நுழைவதைத் தடை செய்தார், ஆனால் கிராமத் தெருக்களில் நாடார்கள் ஊர்வலமாகச் செல்ல அனுமதித்தார். மாநிலப் பாதுகாப்பின் கீழ் நாடார்கள் புனிதப் பிரதேசத்திற்குள் நுழைவதை சட்டப்பூர்வமாக்குவதா, இதனால் வழக்கமாக மறுக்கப்படும் நாடார்களின் சமூக அந்தஸ்தை அங்கீகரிப்பதா என்பது நீதிபதிகளின் பிரச்சினையாக இருந்தது. உயர் சாதி எதிர்ப்புகளுக்கு எதிராக நாடார்கள் வலியுறுத்தியபோது அரசாங்கம் தயங்கியது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் சமூகத்தில் சாதி வேறுபாடுகள் தலைதூக்கத் தொடங்கின. திருநெல்வேலி நகரத்தில் வசிக்கும் உயர் சாதியினர், தங்கள் தெருக்களில் ' தாழ்ந்த சாதி' மக்களின் நடமாட்டத்தையும் இறுதி ஊர்வலங்களையும் எதிர்த்தனர் என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது. நகரத்தின் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் நிலத்தை வைத்திருந்தன, மேலும் அருகிலுள்ள மிராஸ்தார் கிராமங்களில் தாழ்ந்த சாதியினரின் இறுதிச் சடங்குகளுக்கு பொருத்தமான வழிகளை வகுத்தன. இத்தகைய ஊர்வலங்கள் நகர வீதிகளைத் தொடவே இல்லை, ஆனால் நெல் வயல்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள் வழியாகக் கண்ணுக்குத் தெரியாத தகனம் அல்லது புதைகுழிக்குச் சென்றன.

இந்த விவசாய சமூகத்தில் சகாப்த மாற்றத்திற்கு அடிப்படையாக, தீபகற்ப நிலப்பரப்பு மற்றும் கலாச்சாரம் தொடர்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மையின் ஒரு மூலக்கூறை வழங்கின, இருப்பினும் விவசாயிகள் தங்கள் நேரத்தையும் சக்தியையும் எவ்வாறு சிறப்பாக முதலீடு செய்வது என்பது குறித்து முக்கியமான முடிவை எடுத்ததால் நிலமும் கலாச்சாரமும் கூட நுட்பமான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டன. கிராமங்களில், அந்த விவசாயிகளின்

முடிவுகள் தலைமுறை தலைமுறையாக கிராமப்புற சமூகத்தின் கட்டமைப்பை மாற்றியமைத்த உள் இயக்கத்தின் தாளங்களை உருவாக்குகின்றன, மேலும் தீர்க்கமான நடவடிக்கை வெற்றிடத்தில் நிகழவில்லை. விளிம்புநிலை விவசாயிகளின் சமூகத்தின் படிப்படியான மாற்றம் தமிழ்நாடு மற்றும் தமிழ் கலாச்சாரத்தில் வியத்தகு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

விவசாய தொடர்புகளின் அளவின் சகாப்த விரிவாக்கங்கள் திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தின் மைய நிலைக்கு புதிய யோசனைகள், தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் கிராமப்புற நடிகர்களைக் கொண்டு வந்தன, இது விவசாயிகள் முடிவை கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதன் மூலமும் புதிய வாய்ப்புகளைத் திறப்பதன் மூலமும் நிலைநிறுத்தியது. நாடார்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் இடையிலான உள்ளூர் மோதல்கள், மிராஸ்தார் அரசாங்கம் மற்றும் அரசியலில் நுழைந்தது, நகரம் மற்றும் வெளிநாடுகளில் வேலை தேடுவதற்கான திட்டமிடப்பட்ட சமூக முயற்சிகள் ஆகியவை 1800 மற்றும் 1900 க்கு இடையில் மாவட்டத்தில் சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய காரணிகளாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பெருநகர மையங்களில் பணிபுரியும் அண்டவியல் அறிவுஜீவிகளால் தெளிவற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு வரலாற்றைக் கொள்ளையடிக்கும் விதியை இந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராமவாசிகள் உலகெங்கிலும் உள்ள கிராமப்புற மக்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

ரயில் பாதை வளர்ச்சிக்கான காரணங்கள்:

கிழக்கிந்திய கம்பெனி கலைக்கப்பட்டதன் மூலம், பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியம் இந்தியாவில் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவியது. இலக்கை அடைய நீண்ட நாட்கள் எடுக்கும் போக்குவரத்து சிக்கலை சமாளிக்க இந்தியாவில் ஒரு ரயில்வே அமைப்பை உருவாக்க ஆங்கிலேயர்கள் இலக்கு வைத்தனர். இந்த வளர்ச்சி இந்தியாவின்

சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சூழ்நிலையை மாற்றியது. ரயில்வேயின் இந்த கட்டுமானம் உற்பத்தி மையத்தை விநியோக பகுதிகளுடன் இணைப்பதில் பங்களித்தது, அங்கு பொருட்கள் இறுதி நுகர்வோருக்கு எளிதாகக் கிடைக்கின்றன. ரயில்வேயின் வளர்ச்சி இரண்டு வழிகளில் பயனடைந்தது, ஒன்று, மக்கள் எந்த தடையும் இல்லாமல் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்ல முடியும், இரண்டாவது விவசாயப் பொருட்களின் வணிகமயமாக்கலுக்கு உதவியது.

இந்தியாவில் உள்ள ரயில்வேக்கள்:

இந்தியாவில் ரயில்வேக்கள் ஆங்கிலேயர்களால் கட்டப்பட்டன, ஆனால் அதன் நிறுவுதல் மிகவும் கடினமாக இருந்தது. இதற்கு நிறைய கடின உழைப்பு, நேரம் மற்றும் அதிக பண முதலீடு தேவைப்பட்டது. இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு பொருட்கள் மற்றும் பொறியாளர்களைக் கொண்டுவருவது மிகவும் கடினமான பணியாகும். மேலும், மற்ற பொருட்களை வேறொரு பகுதியிலிருந்து கொண்டு வருவதில் அதிக செலவு ஏற்பட்டது. எனவே, அதன் கட்டுமானத்திற்கு முறையான பணப் புழக்கம் தேவைப்பட்டது. காலனித்துவவாதிகள் தங்கள் தலைநகரங்களிலிருந்து ரயில்வேக்களைக் கட்டுவது கடினமாக இருந்தது, ஏனெனில் அது அவர்களின் கருவூலத்திலிருந்து அதிக பணம் வெளியேறுவதை உள்ளடக்கியது. எனவே, இதற்காக "உத்தரவாத முறை" அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

1850 முதல் 1947 வரையிலான காலகட்டத்தில், ரயில்வே இந்தியாவின் மிக முக்கியமான உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியாகக் கருதப்பட்டது. இதன் காரணமாக இந்திய சமூகத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டது. பம்பாய் துறைமுகத்தை தானாவுடன் இணைக்கும் முதல் பாதை 1853 இல் திறக்கப்பட்டது. இது 21 மைல் தூரத்தை உள்ளடக்கியது. இது

மூன்று நீராவி என்ஜின்களால் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட 14 கார்களைக் கொண்டிருந்தது, மேலும் 400 பயணிகளை ஏற்றிச் சென்றது. நெட்வொர்க் 838 மைல்களிலிருந்து 15,842 W மைல்களாக வளரத் தொடங்கியது. இரண்டு தசாப்தங்களுக்குள் நெட்வொர்க் விரிவடைந்து 6541 மைல்களை உள்ளடக்கியது, அங்கு இந்தியா உலகின் நான்காவது பெரிய ரயில்வே அமைப்பாகக் கருதப்பட்டது. கல்கத்தா மற்றும் மெட்ராஸ் துறைமுகங்களும் 1854 மற்றும் 1856 ஆம் ஆண்டுகளில் இணைக்கப்பட்டன. லார்ட் டல்ஹவுசியின் ஆட்சியின் கீழ் ரயில்வே நிறுவப்பட்டு அதன் முன்னேற்றம் சாத்தியமானது. இந்தியாவின் பெரும் செல்வத்தை குவிப்பதன் மூலம் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மீது விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற அவரது எண்ணம் இருந்தது, அதற்காக இந்த ரயில்வே திட்டம் பொருத்தமானது. இந்தத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்பு, இந்தியாவில் ரயில்வே நிறுவப்படுவதற்கான காரணங்களைக் கூறி டல்ஹவுசி இயக்குநர்கள் மன்றத்தில் ஒரு நிமிடத்தை சமர்ப்பித்திருந்தார். ரயில்வே தொடர்பான பிரச்சினைகள் குறித்து அவருக்கு நன்கு தெரியும். ரயில்வேயின் மேலாண்மை மற்றும் நிதி குறித்து நிறைய விவாதங்களுக்குப் பிறகு, 1849 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் ரயில்வே கட்டுமானத்திற்காக இறுதி முடிவு எடுக்கப்பட்டது, ஆனால் அது தனியார் நிறுவனங்களுக்கு சாதகமாக இருந்தது. இந்த ரயில்வே திட்டம் அரசின் மேற்பார்வையில் இருக்க வேண்டும், மேலும் தனியார் தொழில்முனைவோர் முதலீட்டிலும் அதன் கட்டுமானத்திலும் உதவுவார்கள். தனியார் நிறுவனங்கள் தங்கள் முதலீடுகளில் 5% வருமானத்தைப் பெறும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கட்டுமானத்துடன் பல வருட நிதி முதலீட்டிற்குப் பிறகு, 1901 ஆம் ஆண்டில் ரயில்வே லாபம் ஈட்டத் தொடங்கியது.

ரயில் நெட்வொர்க்குகள்:

தனியார் பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்கள், தனியார் இந்திய நிறுவனங்கள், இந்திய அரசு மற்றும் சில பூர்வீக மாநிலங்கள் இந்திய ரயில் வலையமைப்பின் கட்டுமானம் மற்றும் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்றன. இது நான்கு கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது; முதல் கட்டத்தின் கீழ் தனியார் பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்கள் 1869 வரை பொது உத்தரவாத அமைப்பின் கீழ் பாதைகளின் கட்டுமானம் மற்றும் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டன. இரண்டாம் கட்டத்தில், அதாவது 1870 இல், இந்திய அரசு மாநில ரயில்வேக்களை நிர்வகிப்பதற்கும் நிர்மாணிப்பதற்கும் ஒரு நுழைவை மேற்கொண்டது. மூன்றாவது கட்டம் பொது மற்றும் தனியார் பங்கேற்பின் ஈடுபாடாகும், இதில் இந்திய அரசு உரிமையாளராக இருந்தது மற்றும் கட்டுமானத்திற்கும் தனியார் நிறுவனங்கள் பொறுப்பேற்றன. நான்காவது கட்டத்தில் இந்திய அரசு ரயில்வே நடவடிக்கைகளை முந்தியது. உள்நாட்டை துறைமுகத்துடனும் பம்பாய் நகரத்துடனும் இணைக்கும் நோக்கத்துடன் ஆகஸ்ட் 1 ஆம் தேதி கிரேட் இந்தியன் பெனின்சுலர் ரயில்வே (GIPR) இணைக்கப்பட்டது. ^{1900} ஆம் ஆண்டில் GIPR முதல் அரசுக்கு சொந்தமான நிறுவனமாக மாறியது. 1907 வாக்கில், அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட அனைத்து முக்கிய பாதைகளும் தனியார் ஆபரேட்டர்களுக்கு மீண்டும் குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்டன.

தாக்கம்:

ரயில்வேயின் வளர்ச்சி இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்தக் கட்டுமானம் சரக்குகள் மற்றும் பயணிகளின் இயக்கத்தை எளிதாக்க உதவியது. இதன் பங்களிப்பு உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் வர்த்தகத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. ரயில்வேயின் வளர்ச்சிக்கு முன்பு, விவசாயப் பொருட்கள் அதிகம் வெளியே

அனுப்பப்படவில்லை, ஆனால் அதன் கட்டுமானத்திற்குப் பிறகு விவசாயப் பொருட்கள் மொத்தமாக அனுப்பப்பட்டன, இதன் விளைவாக விவசாயப் பொருட்கள் வணிகமயமாக்கப்பட்டன. கோதுமை, அரிசி, சோளம், எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் பருத்தி போன்ற பொருட்களுக்கு இந்தியாவின் விவசாயப் பொருட்கள் சர்வதேச அளவில் மிகவும் தேவைப்பட்டன. விளைபொருட்களுக்கான ஏற்றுமதி அதிகரித்து வந்ததால், ரயில்வேக்கள் இந்தியப் பொருளாதாரத்தை வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் அடிப்படையில் வடிவமைக்க உதவியது.

- இது மூலப்பொருட்கள் மற்றும் விவசாய விளைபொருட்களை விரைவாக கொண்டு செல்வதன் மூலம் இந்தியாவில் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் நிலையை மாற்றியது.
- இது தானியங்களின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி அடிப்படையில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்தது, இது விவசாயத்தை வணிகமயமாக்கல் நிலைக்கு கொண்டு சென்றது.
- இது பல்வேறு நிலைகளிலும் துறைகளிலும் வேலைகளை வழங்கியது, இதன் விளைவாக வேலைவாய்ப்புக்கான வாய்ப்பு அதிகரித்தது.
- பஞ்ச காலங்களில் தங்கள் பணியைச் செய்ததற்காக ரயில்வேக்கள் மிகவும் மதிக்கப்பட்டன, ஏனெனில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு உணவு வழங்குவதற்கான வசதியான வழியாக இது கருதப்பட்டது.
- விரிவாக்க நோக்கத்திற்காக வெளிப்புற ஒப்பந்தக்காரர்களிடமிருந்து (1869 - 1881) அதன் கட்டுப்பாட்டை திரும்பப் பெற்றது. எனவே, நாட்டில்

கடுமையான வறட்சி காரணமாக பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் பயனடையக்கூடும்.

- நாட்டின் தொலைதூரப் பகுதிகளிலிருந்தும் நிலக்கரிக்கான தேவை இருந்ததால், ரயில்வே வளர்ச்சியும் நிலக்கரித் தொழிலுக்கு வழிவகுத்தது.
- இது தவிர, ரயில்வே வளர்ச்சியின் காரணமாக இந்திய கைவினைத் தொழில் சரிவைச் சந்தித்ததால், இது சில எதிர்மறையான தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் பொருட்களுடன் ஒப்பிடும்போது பொருட்களுக்கு அதிக தேவை இல்லை, எனவே அவை அழிந்து கொண்டிருந்தன.
- இந்தியப் பொருட்களுக்கு விதிக்கப்படும் சரக்குக் கட்டணமும் மிக அதிகமாக இருந்தது, இது சந்தையில் இந்தப் பொருட்கள் போட்டித்தன்மையற்றதாக இருப்பதற்கு மற்றொரு காரணமாக அமைந்தது.

1890 களில் பயணிகள் ரயிலில் கழிப்பறைகள், எரிவாயு விளக்குகள் மற்றும் மின்சார விளக்குகள் உள்ளிட்ட புதிய வசதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த கட்டத்தில் ரயில்வே மிகவும் பிரபலமடைந்தது, இது கூட்ட நெரிசலுக்கு வழிவகுத்தது. இந்த கூட்ட நெரிசல் நான்காவது வகுப்பு உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்தியா 1895 வாக்கில் சொந்தமாக என்ஜின்களை உருவாக்கத் தொடங்கியது, மேலும் 1896 வாக்கில் உகாண்டா ரயில்வேயின் கட்டுமானத்திற்கு அதன் சொந்த நிபுணர்கள் மற்றும் உபகரணங்களை வழங்குவதன் மூலம் உதவ முடிந்தது.

வனத்துறையின் மாற்றம் 1882-1920

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் 1878 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட வனச் சட்டம், பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகள் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளை உருவாக்குவது உட்பட சில மாற்றங்களைச் செய்தது. அதன் பிறகு, அரசாங்கம் அதிகமான வனப்பகுதிகளை

பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளாக நியமிக்க முயற்சித்தது. இருப்பினும், 1882 ஆம் ஆண்டு மெட்ராஸ் வனச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்படும் வரை இந்த விதிகள் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. 16 1882 மற்றும் 1883 க்கு இடையில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தோராயமாக 2.1 லட்சம் ஏக்கர் ஒதுக்கப்பட்ட காடுகள் இருந்தன, மேலும் இது 1919/1920 வாக்கில் 2.71 லட்சம் ஏக்கராக வளர்ந்தது. இது 38 ஆண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட வனப்பகுதியில் 34 சதவீத அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது. இந்தத் தரவு, காடுகளின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது, இதன் விளைவாக பழங்குடி சமூகங்களின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரம் சீர்குலைந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

1840களில், அரசாங்கம் மரப் பற்றாக்குறையை உணர்ந்தது, மேலும் அவர்களின் ஒரே வழி, தோட்ட முயற்சிகள் மூலம் இந்த மர இனங்களின் விரிவான மீளுருவாக்கத்தை ஊக்குவிப்பதாகும். இந்த இலக்கு இறுதியில் அடையப்பட்டது. தேக்கு, தேயிலை மற்றும் காபி நடவு செய்வதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பகுதி 1850களில் இருந்து குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது, மேலும் 1882 இல் மெட்ராஸ் வனச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பிறகும் தொடர்ந்தது. யூகலிப்டஸ், மஹோகனி, சவுக்கு மற்றும் சின்கோனா உள்ளிட்ட பல்வேறு அயல்நாட்டு மர இனங்கள், தோட்ட முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாக தென்னிந்தியா முழுவதும் பல்வேறு இடங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. காபி தோட்டத்தில் ஆரம்ப முயற்சியை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் குட்டாலன் பகுதியில் காணலாம், பின்னர் அது மற்ற பகுதிகளுக்கும் விரிவடைந்தது. 1883 ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுமார் 51 காபி தோட்டங்கள் இருந்தன, மொத்தம் 2,719 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டிருந்தன. இது மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் உள்ள மொத்த

காபி தோட்டங்களில் தோராயமாக 1.1% ஆகும். இதுபோன்ற போதிலும், அதே ஆண்டில் அரசாங்கம் 1.28 லட்சம் பவுண்டுகள் காபி விளைச்சலை உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. மேலும், செயற்கைத் தோட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு இருந்தது. 1884/1885 ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 535 ஏக்கர் மட்டுமே நடவுக்காக நியமிக்கப்பட்டது, ஆனால் இந்த எண்ணிக்கை 1919/1920 வாக்கில் 5,358 ஏக்கராக உயர்ந்தது, இதன் விளைவாக 38 ஆண்டுகளில் 4,800 ஏக்கருக்கும் அதிகமான நிலங்கள் கூடுதலாக கிடைத்தன.

மெட்ராஸ் வனச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதிலிருந்து அரசுத் துறை நிறுவனம் கணிசமான அளவு மரங்களை அகற்றியுள்ளது. 1894/1895 ஆம் ஆண்டில், மரங்களை வெட்டி எடுப்பது உச்சத்தை எட்டியது, மேலும் இந்தக் காலகட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வருவாய் 1920 வரையிலான பிற ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிடும்போது மிக அதிகமாகும். மொத்தத்தில், 1882 மற்றும் 1920 க்கு இடையில் மரங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட வருவாய் தோராயமாக 132,614 ரூபாய். ரயில்வே மற்றும் தொழிற்சாலைகளின் விரிவாக்கம் விறகு மற்றும் கரிக்கான தேவையில் கணிசமான அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது. 1889/1890 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் அதிக அளவு விறகுகளை கொள்முதல் செய்தது. 1882 முதல் 1920 வரையிலான காலகட்டத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் விறகு மற்றும் கரி விற்பனையிலிருந்து அரசாங்கம் தோராயமாக 87,953 ரூபாய் வருவாயை ஈட்டியது. வனச் சட்டத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் அரசுத் துறை நிறுவனங்களால் மூங்கில் வெட்டி எடுப்பது மிகக் குறைவாகவே இருந்தது, மேலும் 1882 முதல் 1920 வரை மூங்கிலில் இருந்து அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்த வருவாய் வெறும் 2,976 ரூபாய் மட்டுமே. கூடுதலாக, வன சிறு விளைபொருட்களை

விற்பனை செய்வதன் மூலம் துறை சார்ந்த நிறுவனம் மூலம் அரசாங்கம் தோராயமாக ரூ. 16,046 வருவாய் ஈட்டியது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தனியார் உரிமங்கள் மூலம் வணிக நோக்கங்களுக்காக அரசாங்கம் கணிசமான அளவு மரம் மற்றும் பிற சிறு வனப் பொருட்களை வாங்கியது, இது துறை சார்ந்த நிறுவனங்களால் செய்யப்பட்ட வசூலை விட அதிகமாகும். 1883 முதல் 1920 வரையிலான ஆண்டுகளில், மரத்திலிருந்து மட்டும் கிடைத்த வருவாய் சுமார் 155,490 ரூபாய். இதே காலகட்டத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் விறகு மற்றும் கரி மூலம் கிடைத்த வருவாய் அதிகபட்சமாக 1,812,664 ரூபாய். உரிமங்கள் மூலம் மூங்கில் சேகரிப்பும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளித்தது, அதே காலகட்டத்தில் தோராயமாக 24,593 ரூபாய் ஈட்டப்பட்டது. வனச் சட்டத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் திருநெல்வேலியின் காடுகள் வணிக லாபத்திற்காக விரிவாக மாற்றப்பட்டு சுரண்டப்பட்டதாக தரவுகள் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றன, இதன் விளைவாக துறை சார்ந்த நிறுவனம் மற்றும் தனியார் உரிமங்கள் இரண்டிலிருந்தும் தோராயமாக 31 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் குவிந்தது.

வணிகம்

வணிக முதலாளித்துவ செயல்பாட்டின் சாராம்சம் ' மலிவாக வாங்கி அன்பாக விற்பது' என்பதாகும். அதைச் செய்ய ஏகபோகம் இருப்பது நல்லது. அதைச் சிறப்பாகச் செய்ய வற்புறுத்தல் மற்றும் அரசு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பது இன்னும் சிறந்தது. கிழக்கு இந்திய நிறுவனத்தின் அரசாங்க நிலைப்பாட்டின் நிலைப்பாடு இதுதான் (1765 முதல் வங்காளத்திலும், நிறுவனம் பிராந்தியக் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்திய இந்தியாவின் வேறு சில பகுதிகளிலும்:

உங்களுக்குத் தெரியும், 1770கள் மற்றும் 1780களில், ஆங்கில நிறுவனம் மற்றும் அதன் ஊழியர்கள், குறிப்பாக வங்காளத்தில் பருத்தி துணி தொடர்பான சில பொருட்கள் தொடர்பாக தனியார் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் (அலகு 14). இதன் பொருள், அரிசனுக்கு, தங்கள் தயாரிப்புகளை நிறுவனத்திற்கும் அதன் ஊழியர்களுக்கும் விற்க வேறு வழியில்லை. எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டது? இது பெரும்பாலும் கட்டாயப்படுத்தலின் விளைவாகும். 1750 கள் மற்றும் 1780 களுக்கு இடையில், இக்ன்பாலில் ஒருபுறம் நெசவாளர்களுக்கும், மறுபுறம் நிறுவனத்தின் நிறுவனத்திற்கும் நிறுவனத்திற்கும் இடையிலான உறவை மறுசீரமைப்பதன் மூலம் ஒரு சிறந்த உதாரணம் வழங்கப்படுகிறது.

18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, நெசவாளர்கள் தங்கள் தயாரிப்புகளை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்க சுதந்திரத்தையும் சுதந்திரத்தையும் அனுபவித்ததாகத் தெரிகிறது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அல்லது டச்சுக்காரர்கள் அல்லது இந்திய வணிகர்களுக்கு. 1750 களில் இருந்து, கோமாஸ்டாக்கள் நெசவாளர்களை தங்கள் தயாரிப்புகளை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்கும்படி கட்டாயப்படுத்தத் தொடங்கினர். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மற்றும் டச்சுக்காரர்கள் இராணுவ வழிமுறைகளால் கோமாஸ்டாவிலிருந்து நீக்கப்பட்டது இந்த செயல்முறைக்கு உதவியது. துணியை மோசடியாக குறைத்து மதிப்பிடுவதன் மூலமும், ஆங்கில தொழிற்சாலைகளில் சிக்கனரி மூலமாகவும் மிரட்டி பணம் பறித்தல் பொதுவானதாகிவிட்டது. கோமாஸ்டாஸ் நிறுவனம் மூலம் நெசவாளர்கள் முன்பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும், சியோத்தை உற்பத்தி செய்யவும் காரணிகளால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டனர். 1780 களில் இந்த நடைமுறை கட்பண்டி முறையாக முறைப்படுத்தப்பட்டது: கைவினைஞர்கள் வங்காள அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்ட

விதிமுறைகளின் கீழ் நிறுவனத்திற்கு மட்டுமே விற்க ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டனர்.

இவ்வாறு கைவினைஞர்கள் சந்தைக்கு இலவச அணுகல் மறுப்பு, வற்புறுத்தல் பயன்பாடு மற்றும் நிறுவனத்தின் அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் மற்றும் விதிமுறைகள் மூலம் படிப்படியாக கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்களின் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். நீங்கள் ஏற்கனவே அறிந்த மற்றொரு உதாரணம் இண்டிகோ உற்பத்தி (அலகு 16): ரியோட்டி முறையில் விவசாயிகள் ஆங்கில இண்டிகோ தோட்டக்காரர்களால் குறைந்த விலையில் இண்டிகோவை பயிரிட்டு வழங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. குறைந்த அளவிற்கு, வற்புறுத்தலின் அச்சுறுத்தலின் கீழ் அபின் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

இப்போது, இந்த அரை-ஏகபோகம் மற்றும் வற்புறுத்தல் முறையின் விளைவு என்ன? இது ஒரு வாங்குபவர்களின் சந்தையை உருவாக்குகிறது, அதாவது வாங்குபவர் விலையை ஆணையிடக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது, வாங்குபவர் ஆங்கில நிறுவனம், அதன் ஊழியர்கள், பின்னர் ஆங்கில வர்த்தகர்கள், தோட்டக்காரர்கள் மற்றும் முகவர் நிறுவனங்கள்.
18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு ஆங்கில காரணி நெசவாளருக்கு முடிந்தவரை குறைவாகவே செலுத்தும் என்பது நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது, அல்லது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கில இண்டிகோ தோட்டக்காரர் இண்டிகோ-விவசாயி விவசாயிக்கு முடிந்தவரை குறைவாகவே செலுத்துவார், ஆங்கிலேயருக்கு ஏகபோக நிலை அல்லது கட்டாய அதிகாரத்தின் நன்மை இருந்தால். நெசவாளர் அல்லது இண்டிகோ விவசாயிக்கு வழங்கப்படும் குறைந்த விலைகள் ஆங்கில வர்த்தகரின் லாப வரம்பை உயர்த்தும். இதனால், கைவினைஞர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் பிரிவுகள் உண்ட கட்டாய பொருட்களை உற்பத்தி

செய்தன, அவை உற்பத்தியாளருக்கு வாழ்வாதாரத்தை விட அதிகமாக அனுமதிக்கும் விலையைப் பெறவில்லை.

பருத்தி துணி அல்லது இண்டிகோ அல்லது ஓபிசிலியர் உற்பத்தியில் எந்த மூலதன முதலீடும் செய்யாமல், வர்த்தக மூலதனம்! நல்ல லாப வரம்பைப் பெறும் இந்த சூழ்நிலையைக் கவனியுங்கள். குறைந்த விலையில் பொருளை வாங்குவதன் மூலம் மட்டுமே நல்ல பணம் சம்பாதிக்கிறார் என்றால், வர்த்தகர் ஏன் தனது பணத்தை உற்பத்தி செயல்முறையில் முதலீடு செய்ய வேண்டும்? மேலும், 'தனது மூலதனப் பங்குகளில் சேர்க்க முடியாத அளவுக்குக் குறைந்த விலையைப் பெறும் உற்பத்தியாளரைக் கவனியுங்கள், ஏனென்றால் அவருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் உணவளித்த பிறகு அவருக்கு எந்த உபரியும் இல்லை. கைவினைஞர் அல்லது நெசவாளர் தனது கைகளில் நிதி குவிவதை சாத்தியமற்றதாக்கும் அளவுக்கு மிகக் குறைந்த விலையில் தனது தயாரிப்பை விற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டால், அவரது மூலதனப் பங்குகளில், அதாவது அவரது கருவிகளில்' எவ்வாறு சேர்க்க முடியும்? பின்னர் யார் முதலீடு செய்து மூலதனப் பங்குகளில் சேர்ப்பார்கள் மற்றும் புதிய கருவிகள் மற்றும் கருவிகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் மூலம் அதிக உற்பத்தியை உருவாக்குவார்கள்? வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியிலும் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதிலும் யார் முதலீடு செய்வார்கள்? பதில், யாரும் இல்லை. எனவே மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விஷயங்களின் திட்டத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இந்தியாவை வகைப்படுத்தும் தொழில்நுட்பம் மற்றும் உற்பத்தித்திறனில் நீண்டகால தேக்கநிலையின் விளக்கங்களில் ஒன்று உள்ளது. நியாயமாகச் சொன்னால், இந்திய வர்த்தகம் மற்றும் பணக் கடன் மூலதனம் இந்த விஷயத்தில் வெளிநாட்டு வர்த்தக நலன்களைப் போலவே அதே பங்கைக் கொண்டிருந்தன

என்பதைச் சேர்க்க வேண்டும்; ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், இந்த முறையை நிறுவுவதற்கான ஆரம்ப கட்டங்களில் பிந்தையது . மாநில வில்லாளரிடமிருந்து அதிக உறுதியான ஆதரவைப் பெற்றது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், மூலதனம் உற்பத்தி செயல்முறைக்கு வெளியேயே இருந்தது, தொழில்நுட்பம் மற்றும் உற்பத்தி அமைப்பு 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த இடத்திலேயே இருந்தது. பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம், தொழில்துறைக்கு தொழில்துறை வேறுபாடுகள் இருப்பது உண்மைதான். சில சந்தர்ப்பங்களில் முதலாளித்துவத்தின் ஈடுபாடு அதிகமாக இருந்தது; எ.கா. பெங்காட்டில் உள்ள கச்சா பட்டுத் தொழிலில் கூலி வேலைவாய்ப்பு அசாதாரணமானது அல்ல, அல்லது நிஜாப்சிடி அமைப்பில் (அலகு 16 ஐப் பார்க்கவும்) இண்டிகோ தோட்டக்காரர்கள் தோட்டக்காரர்களுக்குச் சொந்தமான பண்ணைகளில் மக்களை வேலைக்கு அமர்த்தினர். இவை விதிவிலக்கான நிகழ்வுகள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களில் ஒரு சிறிய பகுதியை மட்டுமே பாதித்தன.

சமூகம்

திருநெல்வேலி பகுதியில் சமூகத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம் ஆழமானதாகவும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் இருந்தது, பாரம்பரிய சமூக கட்டமைப்புகள், கலாச்சார நடைமுறைகள், மத வாழ்க்கை, கல்வி மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையை மறுவடிவமைத்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வருவதற்கு முன்பு, திருநெல்வேலி சமூகம் பெரும்பாலும் விவசாயம் சார்ந்ததாகவும், கிராம சமூகங்கள், சாதி அடிப்படையிலான தொழில்கள், கோயில்களை மையமாகக் கொண்ட சமூக வாழ்க்கை மற்றும் நாயக்கர்கள் மற்றும் பாளையக்காரர்கள் போன்ற உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தைச் சுற்றி

ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாகவும் இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினஂ முற்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் வெற்றி மற்றும் நிர்வாகம் புதிய ஆட்சி முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியது, இது பிராந்தியத்தின் சமூக கட்டமைப்பை படிப்படியாக மாற்றியது.

திருநெல்வேலியில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் ஏற்பட்ட மிக முக்கியமான சமூக மாற்றங்களில் ஒன்று பாரம்பரிய பாளையக்காரர் அமைப்பின் வீழ்ச்சியாகும் . வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் மரணதண்டனைக்குப் பிறகு பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகள் அடக்கப்பட்டதால், முன்னர் சமூக மற்றும் அரசியல் தலைமையைப் பயன்படுத்திய உள்ளூர் தலைவர்களின் அதிகாரம் அழிக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் அவர்களை கலெக்டர்கள், தாசில்தார்கள் மற்றும் கிராம அதிகாரிகளால் மாற்றியது, பூர்வீக தலைமையை பலவீனப்படுத்தி, அதிகாரத்துவ அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புதிய காலனித்துவ சமூக ஒழுங்கை அறிமுகப்படுத்தியது.

திருநெல்வேலி சமூகத்தின் சாதி அமைப்பில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முக்கியமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது . காலனித்துவ மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு, சட்ட வகைப்பாடுகள் மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் சாதி அடையாளங்களை முறையாகப் பதிவு செய்வதன் மூலம் வலுப்படுத்தின. அதே நேரத்தில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அரசாங்க சேவை, கல்வி மற்றும் மிஷனரி நிறுவனங்கள் மூலம் புதிய வேலைவாய்ப்புகளைத் திறப்பதன் மூலம் பாரம்பரிய சாதி படிநிலைகளை மறைமுகமாக சவால் செய்தது. குறிப்பாக ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்புகள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள், சமூக இயக்கத்திற்கான வாய்ப்புகளை மெதுவாகப் பெற்றனர், இருப்பினும் கிராமப்புற சமூகத்தில் பாகுபாடு தொடர்ந்தது.

கிறிஸ்தவ மிஷனரி நடவடிக்கைகளின் தாக்கம் குறிப்பாக குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் பாதுகாப்பின் ஆதரவுடன்,

மாவட்டத்தின் கடலோர மற்றும் உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் தீவிரமாகப் பணியாற்றினர். சாதி ஒடுக்குமுறையிலிருந்து நிவாரணம் பெறவும், கல்வி மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை அடையவும் கோரி, விளிம்புநிலை சமூகங்களைச் சேர்ந்த ஏராளமான மக்கள் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். மிஷனரிகள் தேவாலயங்கள், பள்ளிகள், அனாதை இல்லங்கள் மற்றும் மருத்துவமனைகளை நிறுவினர், அவை சமூக மாற்றம் மற்றும் சமூக வளர்ச்சியின் மையங்களாக மாறின.

பிரிட்டிஷ் மற்றும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மேற்கத்திய கல்வி திருநெல்வேலி சமூகத்தை மாற்றுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் ஆங்கிலம் மற்றும் தாய்மொழிப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டு, எழுத்தறிவு மற்றும் நவீன அறிவைப◌ பரப்பின. கல்வி ஆசிரியர்கள், எழுத்தர்கள் மற்றும் நிபுணர்களின் புதிய வகுப்பை உருவாக்கியது, பாரம்பரிய தொழில் முறைகளை மாற்றியது. படித்த நபர்கள் சாதி பாகுபாடு, மூடநம்பிக்கை மற்றும் பாலின சமத்துவமின்மை போன்ற சமூக தீமைகளை கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினர், இப்பகுதியில் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு பங்களித்தனர்.

பெண்களின் நிலையை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியும் பாதித்தது . மிஷனரி பள்ளிகள் பெண் கல்வியை ஊக்குவித்தன, இது முன்னர் குறைவாகவே இருந்தது. சமூக சீர்திருத்த முயற்சிகள் விதவை மறுமணத்தை ஊக்குவித்தன, குழந்தை திருமணம் போன்ற நடைமுறைகளை எதிர்த்தன. இந்த மாற்றங்கள் ஆரம்பத்தில் சமூகத்தின் ஒரு சிறிய பிரிவினருக்கு மட்டுமே பயனளித்தாலும், அவை பெண்களின் சமூக நிலையில் நீண்டகால முன்னேற்றத்திற்கு அடித்தளமிட்டன.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நகரமயமாக்கல் திருநெல்வேலி சமூகத்தை கணிசமாக பாதித்தது. நிரவாக மையங்கள், ரயில்வே நகரங்கள் மற்றும் சந்தை மையங்கள் வளர்ந்தன, பல்வேறு சாதிகள் மற்றும் சமூகங்களைச் சேர்ந்த மக்களை நெருங்கிய தொடர்புக்கு கொண்டு வந்தன. நகர்ப்புற வாழ்க்கை பாரம்பரிய சமூகத் தடைகளை பலவீனப்படுத்தியது மற்றும் புதிய வகையான சமூக தொடர்புகளை ஊக்குவித்தது. இருப்பினும், விரைவான நகர்ப்புற வளர்ச்சியானது கூட்ட நெரிசல், மோசமான சுகாதாரம் மற்றும் குடிசைப் பகுதிகளின் தோற்றம் போன்ற பிரச்சினைகளுக்கும் வழிவகுத்தது.

பிரிட்டிஷ் சட்ட மற்றும் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் திருநெல்வேலியில் சமூக உறவுகளை மாற்றின. நவீன நீதிமன்றங்கள், குறியீட்டு சட்டங்கள் மற்றும் காவல் அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் வழக்கமான நீதித்துறை நடைமுறைகள் மாற்றப்பட்டன. இது சீரான தன்மை மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியை ஊக்குவித்தது, ஆனால் அது பெரும்பாலும் உள்ளூர் மரபுகள் மற்றும் கிராம அளவிலான தகராறு தீர்வு வழிமுறைகளைப் புறக்கணித்தது. இருப்பினும், சட்ட சமத்துவம் என்ற கருத்து படிப்படியாக சமூக அணுகுமுறைகளைப் பாதித்தது.

அச்சு கலாச்சாரம் மற்றும் தகவல் தொடர்பு பரவியது திருநெல்வேலியில் சமூக விழிப்புணர்வுக்கு பங்களித்தது. தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் செய்தித்தாள்கள், புத்தகங்கள் மற்றும் துண்டுப்பிரசுரங்கள் சமூக சீர்திருத்தம், தேசியவாதம் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான புதிய கருத்துக்களைப் பரப்பின. தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவில் பரந்த இயக்கங்களுடன் திருநெல்வேலி சமூகத்தை இணைக்க அச்சு ஊடகங்கள் உதவியது.

மத மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையையும் பாதித்தது . மிஷனரி செல்வாக்கின் கீழ் கிறிஸ்தவம் விரிவடைந்தாலும், இந்து சமூகம்

மத மறுமலர்ச்சி மற்றும் சீர்திருத்தம் மூலம் பதிலளித்தது. கோயில்கள் தொடர்ந்து கலாச்சார மையங்களாகச் செயல்பட்டன, ஆனால் காலனித்துவ விதிமுறைகளின் கீழ் அவற்றின் பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக சுயாட்சி குறைந்தது. மத விழாக்கள் மற்றும் சடங்குகள் நீடித்தன, இருப்பினும் பெரும்பாலும் மாறிவரும் சமூக நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டன.

சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் அரசியல் விழிப்புணர்வு தோன்ற வழிவகுத்தது . படித்த உயரடுக்குகள், மிஷனரிகள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் தேசியவாத கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் பங்கு வகித்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது தொடங்கப்பட்ட சமூக மாற்றங்களால் உருவான சுதந்திர இயக்க நடவடிக்கைகளுக்கு திருநெல்வேலி பின்னர் ஒரு முக்கிய மையமாக மாறியது.

முடிவாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி திருநெல்வேலி சமூகத்தை ஆழமாக மாற்றியது. இது பாரம்பரிய அதிகார அமைப்புகளை பலவீனப்படுத்தியது, சாதி உறவுகளை மறுவடிவமைத்தது, கல்வியை விரிவுபடுத்தியது, மத மாற்றத்தை ஊக்குவித்தது மற்றும் நவீன சட்ட மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த மாற்றங்கள் பூர்வீக சமூக நிறுவனங்களை சீர்குலைத்து கலாச்சார பதற்றத்தை ஏற்படுத்திய அதே வேளையில், அவை சமூக விழிப்புணர்வையும் சீர்திருத்தத்தையும் ஊக்குவித்தன. திருநெல்வேலியில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் மரபு சமூக இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீன சமூக நனவின் அடித்தளங்களால் குறிக்கப்படுகிறது.

திருநெல்வேலியில் குறிப்பிடத்தக்க கிளர்ச்சிகள்

தென்னிந்தியாவில் அந்நிய ஆதிக்கம் மற்றும் அடக்குமுறை ஆட்சிக்கு எதிரான மக்கள் எதிர்ப்பின் வரலாற்றில் திருநெல்வேலி பகுதி ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து, அதிக வரிவிதிப்பு, உள்ளூர்

நிர்வாகத்தில் தலையீடு, பாளையக்காரர் முறையின் அழிவு மற்றும் விவசாயிகள் மற்றும் உள்ளூர் தலைவர்களின் சுரண்டல் காரணமாக திருநெல்வேலி பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்திற்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளின் முக்கிய மையமாக மாறியது. இந்த பிராந்தியத்தில் நடந்த கிளர்ச்சிகள் வலுவான தலைமை, மக்கள் பங்கேற்பு மற்றும் பிராந்திய தேசபக்தி உணர்வால் குறிக்கப்பட்டன, இதனால் திருநெல்வேலி தமிழ்நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பின் ஆரம்ப மையங்களில் ஒன்றாக மாறியது.

திருநெல்வேலி பகுதியில் நடந்த ஆரம்பகால மற்றும் மிக முக்கியமான கிளர்ச்சிகளில் ஒன்று **பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகள்** . பாளையக்காரர்கள் (பாளையக்காரர்கள்) உள்ளூர்த் தலைவர்களாக இருந்தனர், அவர்கள் நாயக்கர்களின் கீழும் பின்னர் ஆற்காடு நவாப்களின் கீழும் கணிசமான சுயாட்சியை அனுபவித்தனர். பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் இப்பகுதியின் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றியபோது, அவர்களஃ பாளையக்காரர் முறையை ஒழித்து நேரடி வருவாய் நிர்வாகத்தை திணிக்க முயன்றனர். இது பாளையக்காரர்களிடையே பரவலான வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது, அவர்கள் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளை தங்கள் அதிகாரம், நில உரிமைகள் மற்றும் பாரம்பரிய சலுகைகளுக்கு அச்சுறுத்தலாகக் கண்டனர்.

திருநெல்வேலியில் மிகவும் பிரபலமான கிளர்ச்சிக்கு பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் பாளையக்காரரான வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் தலைமை தாங்கினார் . கப்பம் வசூலிக்கவும் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் தலையிடவும் பிரிட்டிஷ் முயற்சிகளை கட்டபொம்மன் எதிர்த்தார். அவரது எதிர்ப்பானது அந்நிய ஆதிக்கம் மற்றும் அநீதியான வரிவிதிப்புக்கு எதிரான எதிர்ப்பைக் குறிக்கிறது. பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்தபோது, ஆங்கிலேயர்கள் அவருக்கு எதிராக ஒரு இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடங்கினர்.

கடுமையான எதிர்ப்பிற்குப் பிறகு, கட்டபொம்மன் 1799 இல் கைது செய்யப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். அவரது தியாகம் அவரை ஒரு புகழ்பெற்ற நபராக மாற்றியது மற்றும் திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தில் எதிர்கால எதிர்ப்பு இயக்கங்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது.

பாளையக்காரர் எதிர்ப்போடு நெருக்கமாக தொடர்புடையவர்கள் **சிவகங்கையைச் சேர்ந்த மருது சகோதரர்கள்** , அவர்களின் செல்வாக்கு திருநெல்வேலி வரை பரவியது. மருது சகோதரர்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்திற்கு எதிராக ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பை ஏற்பாடு செய்து தெற்கா தமிழ்நாடு முழுவதும் பாளையக்காரர்களை ஒன்றிணைக்க முயன்றனர். அவர்களின் எழுச்சி இந்தியாவில் ஆரம்பகால ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு இயக்கங்களில் ஒன்றாகும். இறுதியில் அடக்கப்பட்டாலும், அவர்களின் கிளர்ச்சி பிராந்திய சக்திகளிடையே கூட்டு எதிர்ப்பு மற்றுமா ஒருங்கிணைப்புக்கான திறனை நிரூபித்தது.

திருநெல்வேலி பகுதியில் மற்றொரு முக்கியமான கிளர்ச்சி கட்டபொம்மனின் சகோதரர் ஊமைத்துரை தலைமையில் நடந்தது. கட்டபொம்மனின் மரணதண்டனைக்குப் பிறகு, ஊமைத்துரை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகப் புதிய உறுதியுடன் எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்தார். அவர் பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினார், மேலும் பிரிட்டிஷ் படைகளுக்கு எதிராக பாளையக்காரர்களையும் உள்ளூர் மக்களையும் அணிதிரட்டினார். இறுதியில் ஆங்கிலேயர்கள் அவரைக் கைப்பற்றி பாஞ்சாலங்குறிச்சியை அழித்தார்கள், இது அப்பகுதியில் பாளையக்காரர்களின் அதிகாரத்தை முழுமையாக அடக்குவதைக் குறிக்கிறது.

1801 ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியக் கலகம் திருநெல்வேலியில் ஒரு வலுவான தளத்தைக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் கலகத்தில் எட்டயபுரம், நாகலாபுரம் மற்றும் அருகிலுள்ள பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த பல பாளையக்காரர்கள் ஈடுபட்டனர். இந்தக் கலகம் பிரிட்டிஷ் முகாம்கள் மற்றும் வருவாய் மையங்கள் மீது ஒருங்கிணைந்த தாக்குதல்களால் குறிக்கப்பட்டது. நவீன ஆயுதங்கள் மற்றும் மையப்படுத்தப்பட்ட தலைமை இல்லாத போதிலும், இந்தக் கலகம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான ஒன்றுபட்ட எதிர்ப்பைக் குறிக்கிறது. அதன் ஒடுக்குமுறை கடுமையான தண்டனைகள், நிலங்கள் பறிமுதல் மற்றும் திருநெல்வேலியில் நிர்வாகத்தை மறுசீரமைக்க வழிவகுத்தது.

விவசாயிகள் **எழுச்சிகளும்** குறிப்பிடத் தக்கவை. பிரிட்டிஷ் வருவாய் கொள்கைகள், குறிப்பாக ரயோத்வாரி முறை, விவசாயிகள் மீது அதிக சுமைகளை சுமத்தியது. அதிக நில வருவாய் கோரிக்கைகள், வட்டிக்காரர்களின் சுரண்டல் மற்றும் அடிக்கடி ஏற்படும் பஞ்சங்கள் கிராமப்புற அமைதியின்மைக்கு வழிவகுத்தன. இந்த விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்டதாகவும், ஒழுங்கமைக்கப்படாததாகவும் இருந்தபோதிலும், அவை விவசாய மக்களிடையே ஆழ்ந்த அதிருப்தியை பிரதிபலித்தன, மேலும் எதிர்ப்பு பாரம்பரியத்திற்கு பங்களித்தன.

வேலூர் **கலகம்**, வேறு இடங்களில் மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும், திருநெல்வேலி பகுதியில் மறைமுக செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் கலகம் உள்ளூர் எதிர்ப்பைத் தூண்டியது மற்றும் வீரர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் மத்தியில் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வை வலுப்படுத்தியது. கலகம் பற்றிய செய்தி வேகமாகப் பரவியது, பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளை அச்சப்படுத்தியது மற்றும் திருநெல்வேலி உட்பட தெற்கு

மாவட்டங்களில் கடுமையான கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு வழிவகுத்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், திருநெல்வேலி இந்திய தேசிய இயக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தேசியவாத போராட்டங்களையும் இயக்கங்களையும் கண்டது. வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை போன்ற தலைவர்கள் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார சுரண்டலுக்கு எதிராக மக்களை அணிதிரட்டினர், குறிப்பாக தூத்துக்குடி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில். இந்த இயக்கங்கள் முந்தைய கிளர்ச்சிகளுடன் ஒப்பிடும்போது வன்முறையற்றவை என்றாலும், அவை பாளையக்காரர்களால் நிறுவப்பட்ட எதிர்ப்பின் மரபை முன்னெடுத்துச் சென்றன.

தூத்துக்குடி தொழிலாளர் மற்றும் வர்த்தகம் தொடர்பான போராட்டங்கள் பொருளாதார தேசியவாதத்தில் வேரூன்றிய ஒரு புதிய வடிவ எதிர்ப்பை பிரதிபலித்தன. தொழிலாளர்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் உள்ளூர் தொழில்முனைவோர் வர்த்தகம் மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்து மீதான பிரிட்டிஷ் ஏகபோகத்தை எதிர்த்தனர். இந்த இயக்கங்கள் கிராமப்புற சமூகங்களுடன் நகர்ப்புற மக்களையும் இணைத்து எதிர்ப்பின் அடித்தளத்தை விரிவுபடுத்தின.

முடிவாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு வரலாற்றில் திருநெல்வேலி பகுதி ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் மற்றும் ஊமைத்துரை தலைமையிலான வீரமிக்க பாளையக்காரர் கலகங்கள் முதல் விவசாயிகள் எழுச்சிகள் மற்றும் தேசியவாத இயக்கங்கள் வரை, திருநெல்வேலி எதிர்ப்பு மற்றும் தியாகத்தின் கோட்டையாக உருவெடுத்தது. இந்தக் கலகங்கள் வெறும் உள்ளூர் கலவரங்கள் மட்டுமல்ல, சுதந்திரம் மற்றும் சுயராஜ்ஜியத்திற்கான ஆழமான வேரூன்றிய விருப்பத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும். இந்தப்

போராட்டங்களின் மரபு தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று நனவிலும் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திலும் தொடர்ந்து ஒரு மைய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள்

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் திருநெல்வேலி பகுதி ஒரு சிறப்புமிக்க இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை, திருநெல்வேலி, ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி, அரசியல் கிளர்ச்சி, பொருளாதார தேசியவாதம் மற்றும் மக்கள் இயக்கங்கள் மூலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்த பல துணிச்சலான சுதந்திரப் போராளிகளை உருவாக்கியது. இந்தப் பகுதியின் எதிர்ப்பு பாரம்பரியம் பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகளுடன் தொடங்கி பின்னர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் கீழ் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தேசியவாத இயக்கங்களாக பரிணமித்தது. திருநெல்வேலியின் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பல்வேறு கட்டங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர் மற்றும் காலனித்துவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பின் மாறிவரும் தன்மையை பிரதிபலித்தனர்.

திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ஆரம்பகால மற்றும் மிகவும் புகழ்பெற்ற சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களில் ஒருவர் , பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் பாளையக்காரர் **வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன்** . அநியாய அஞ்சலி செலுத்த மறுத்து, தனது நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதை எதிர்த்ததன் மூலம் அவர் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியை வெளிப்படையாக எதிர்த்தார். கட்டபொம்மனின் எதிர்ப்பு பிராந்திய சுயாட்சி மற்றும் பாரம்பரிய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான போராட்டத்தை அடையாளப்படுத்தியது. 1799 இல் ஆங்கிலேயர்களால் அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார், அவரை ஒரு தியாகியாகவும், காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான ஆரம்பகால எதிர்ப்பின் அடையாளமாகவும்

மாற்றினார். அவரது தியாகம் தமிழ்நாட்டின் பிற்கால தலைமுறை சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது.

திருநெல்வேலி பகுதியைச் சேர்ந்த மற்றொரு முக்கிய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் , கட்டபொம்மனின் தம்பி **ஊமைத்துரை ஆவார்**. தனது சகோதரரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, ஊமைத்துரை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்தார். அவர் பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினார், மேலும் காலனித்துவப் படைகளுக்கு எதிராக பாளையக்காரர்களையும் உள்ளூர் மக்களையும் அணிதிரட்டினார். இறுதியில் அவர் பிடிக்கப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டாலும், ஊமைத்துரையின் துணிச்சலும் உறுதியும் தெற்கு தமிழ்நாட்டில் எதிர்ப்பு உணர்வை உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தன.

மருது மற்றும் சின்ன மருது சகோதரர்கள் சிவகங்கையை தளமாகக் கொண்டிருந்தாலும், திருநெல்வேலி பகுதியில் வலுவான செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக திருநெல்வேலி உட்பட தெற்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் பாளையக்காரர்களின் ஐக்கிய முன்னணியை அவர்கள் அமைத்தனர். 1801 ஆம் ஆண்டு அவர்களின் கிளர்ச்சி இந்தியாவில் ஆரம்பகால ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு கிளர்ச்சிகளில் ஒன்றாகும். ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ந்தெழுவதற்கு அவர்கள் விடுத்த அழைப்பு ஆரம்பகால தேசியவாதக் கருத்துக்களை பிரதிபலித்தது. அவர்களின் மரணதண்டனை ஆரம்பகால எதிர்ப்பிற்கு கடுமையான அடியாக அமைந்தது, ஆனால் ஒரு நீடித்த மரபை விட்டுச் சென்றது.

திருநெல்வேலியிலிருந்து சுதந்திரப் போராட்டத்தின் நவீன கட்டத்தில் ஒரு உயர்ந்த நபராக **வி.ஓ.சி** என்று பிரபலமாக அறியப்படும் **வி.ஓ.சி. சிதம்பரம் பிள்ளை இருந்தார்.** தூத்துக்குடிக்கு அருகிலுள்ள ஓட்டப்பிடாரத்தில் பிறந்த இவர்,

பொருளாதார தேசியவாதத்தை ஊக்குவிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். கடல்சார் வர்த்தகத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகபோகத்தை சவால் செய்ய **சுதேசி நீராவி ஊடுருவல் நிறுவனத்தை நிறுவினார்** . அவரது முயற்சிகள் தன்னம்பிக்கை மற்றும் தேசிய பெருமையை ஊக்குவித்தன. வி.ஓ.சி. தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டி சுதேசி மற்றும் தேசியவாத இயக்கங்களில் தீவிரமாக பங்கேற்றது. அவரது சிறைவாசமும் துன்பமும் அவரை தியாகம் மற்றும் தேசபக்தியின் அடையாளமாக மாற்றியது.

திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த மற்றொரு முக்கியமான சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் **சுப்பிரமணிய சிவா** , வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளையின் நெருங்கிய கூட்டாளி. ஒரு சக்திவாய்ந்த பேச்சாளரும் தேசியவாதத் தலைவருமான சுப்பிரமணிய சிவா, சுதந்திரம் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்தை ஆதரிக்கும் உற்சாகமான உரைகள் மூலம் மக்களை ஊக்கப்படுத்தினார். அவர் சுதேசி இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார் மற்றும் அவரது புரட்சிகர கருத்துக்களுக்காக ஆங்கிலேயர்களால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். திருநெல்வேலி மக்களிடையே அரசியல் விழிப்புணர்வைத் தூண்டுவதில் அவரது பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சுப்பிரமணிய பாரதி போன்ற அறிவுசார் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களையும் இந்தப் பகுதி உருவாக்கியது . திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறக்கவில்லை என்றாலும், பாரதியின் செல்வாக்கு அவரது புரட்சிகர கவிதை மற்றும் எழுத்துக்கள் மூலம் இந்தப் பகுதியில் வலுவாக உணரப்பட்டது. அவரது படைப்புகள் இளைஞர்கள் மற்றும் தேசியவாதிகளை ஊக்கப்படுத்தி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதி பற்றிய கருத்துக்களைத் தூண்டின.

திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த பல குறைவாக அறியப்பட்ட சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களும் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். உள்ளூர் தலைவர்கள், ஆசிரியர்கள்,

வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் ஒத்துழையாமை, சட்டமறுப்பு மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கங்களில் பங்கேற்றனர். அவர்கள் போராட்டங்கள், வெளிநாட்டுப் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல் மற்றும் மதுபானக் கடைகளை மறியல் செய்தல் ஆகியவற்றை ஏற்பாடு செய்தனர். பலர் தங்கள் பங்கேற்பிற்காக சிறைத்தண்டனை, அபராதம் மற்றும் சமூக புறக்கணிப்பை எதிர்கொண்டனர்.

திருநெல்வேலி பகுதியைச் சேர்ந்த பெண்களும் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்களித்தனர். காந்திய கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, பெண்கள் காதி நூற்பு, தேசியவாதக் கருத்துக்களைப் பரப்புதல் மற்றும் அரசியல் பிரச்சாரங்களை ஆதரித்தல் போன்ற தேசியவாத நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றனர். அவர்களின் பங்களிப்புகள் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாமல் போனாலும், அடிமட்ட மட்டத்தில் இயக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதில் அவர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

திருநெல்வேலி சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் பங்கேற்பு தமிழ்நாட்டில் இந்திய தேசிய இயக்கத்தை வலுப்படுத்தியது. அவர்களின் தியாகங்கள் ஆரம்பகால ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பை பிற்கால வெகுஜன இயக்கங்களுடன் இணைத்தன, இது சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. திருநெல்வேலி தேசியவாத நடவடிக்கைகளின் மையமாக மாறியது, குறிப்பாக சுதேசி இயக்கம் மற்றும் காந்திய சகாப்தத்தின் போது.

முடிவாக, திருநெல்வேலி பகுதியைச் சேர்ந்த சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்தனர். வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் மற்றும் ஊமைத்துரை போன்ற ஆரம்பகால வீரர்களிலிருந்து வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை மற்றும் சுப்பிரமணிய சிவா போன்ற நவீன தேசியவாதிகள் வரை, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை

எதிர்த்து துணிச்சலுடன் போராடிய தலைவர்களை திருநெல்வேலி உருவாக்கியது. அவர்களின் தியாகங்கள், இலட்சியங்கள் மற்றும் தேசபக்தி ஆகியவை தமிழக வரலாற்றிலும் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திலும் பெருமைமிக்க இடத்தைப் பிடித்துள்ளன.

பாடப்படாத சுதந்திரப் போராளிகள்

திருநெல்வேலி பகுதியில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு நன்கு அறியப்பட்ட தலைவர்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் மற்றும் வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை போன்ற புகழ்பெற்ற நபர்களுடன், ஏராளமான பாடப்படாத சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் இருந்தனர், அவர்களின் தியாகங்கள், எதிர்ப்பு மற்றும் பங்களிப்புகள் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் உள்ளன. ஆயுதப் போராட்டம், அரசியல் அணிதிரட்டல், சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் ஆதரவு நடவடிக்கைகள் மூலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான உள்ளூர் எதிர்ப்பைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதில் இந்த ஆண்களும் பெண்களும் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். அவர்களின் முயற்சிகள் திருநெல்வேலி சமூகத்தில் ஊடுருவிய சுதந்திரத்தின் கூட்டு உணர்வைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

திருநெல்வேலிப் பகுதியின் ஆரம்பகாலப் பாடப்படாத நாயகர்களில் ஒருவர் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் சகோதரர் **ஊமைத்துரை** . தனது சகோதரரால் அடிக்கடி மறைக்கப்பட்டாலும், கட்டபொம்மனின் மரணதண்டனைக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து ஊமைத்துரை ஒரு தீர்க்கமான பங்கைக் கொண்டிருந்தார். அவர் பாளையக்காரர் படைகளை மறுசீரமைத்தார், பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை மீண்டும் கட்டினார், உள்ளூர்த் தலைவர்களையும் விவசாயிகளையும் அணிதிரட்டினார். அவரது அசைக்க முடியாத

எதிர்ப்பும் இறுதியில் மரணதண்டனையும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு உள்ளூர் எதிர்ப்பின் ஆழத்தை நிரூபிக்கின்றன.

சுந்தரலிங்க குடும்பனார், குறைவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்றொரு நபர். ஆங்கிலேயர்களுடனான மோதல்களின் போது அவர் கட்டபொம்மனுக்கு ஆதரவாக நின்றார், அடிபணிவதற்குப் பதிலாக தியாகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். திருநெல்வேலியில் எதிர்ப்பின் கூட்டுத் தன்மையை அவரது விசுவாசமும் தியாகமும் அடையாளப்படுத்துகின்றன, அங்கு தலைமைத்துவம் அர்ப்பணிப்புள்ள பின்பற்றுபவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது, அவர்களின் பங்களிப்புகள் பெரும்பாலும் பிரதான வரலாற்றில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த எட்டயபுரம், நாகலாபுரம், கடல்குடி மற்றும் சிவகிரி போன்ற பல பாளையக்காரர்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை தீவிரமாக எதிர்த்தனர், ஆனால் ஒப்பீட்டளவில் அறியப்படவில்லை. இந்தப் பாளையக்காரர்கள் பிரிட்டிஷ் வருவாய் கோரிக்கைகளையும் இராணுவத் தலையீட்டையும் எதிர்த்தனர். அவர்களின் கிளர்ச்சிகள் அடக்கப்பட்டாலும், அவர்களின் எதிர்ப்பு பிரிட்டிஷ் ஒருங்கிணைப்பைத் தாமதப்படுத்தியது மற்றும் கிராமப்புற மக்களிடையே பிரபலமான எதிர்ப்பைத் தூண்டியது.

1801 ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியக் கலகத்தின் போது, திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த பல உள்ளூர்த் தலைவர்களும் பொதுமக்களும் தீவிரமாகப் பங்கேற்றனர். கிராமத் தலைவர்கள், வீரர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் பாளையக்காரர் படைகளுக்கு தங்குமிடம், உணவு, உளவுத்துறை மற்றும் மனிதவளத்தை வழங்குவதன் மூலம் ஆதரவளித்தனர். அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகளில் ஆவணப்படுத்தப்படாவிட்டாலும், பிரிட்டிஷ் படைகளுக்கு எதிரான

கிளர்ச்சியைத் தக்கவைக்க அவர்களின் கூட்டுப் பங்களிப்பு அவசியம்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பிற்பகுதியில், திருநெல்வேலியில் உள்ள **உள்ளூர் தேசியவாதத் தலைவர்களும் ஆர்வலர்களும்** அடிமட்ட மட்டத்தில் அயராது உழைத்தனர். ஒத்துழையாமை, சிவில் ஒத்துழையாமை மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கங்களின் போது ஆசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், வணிகர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர், தேசியவாதக் கருத்துக்களைப் பரப்பினர் மற்றும் பொதுமக்களின் ஆதரவைத் திரட்டினர். அவர்களில் பலர் சிறைவாசம் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டனர், இருப்பினும் அவர்களின் பெயர்கள் தேசிய வரலாறுகளில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

பெண் சுதந்திரப் போராளிகளும் பெரும்பாலும் போற்றப்படாமல் உள்ளனர். காந்திய கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, பெண்கள் காதி நூற்பு, வெளிநாட்டுப் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல், மதுபானக் கடைகளை மறியல் செய்தல் மற்றும் தேசியவாத நடவடிக்கைகளுக்கு சமூக ஆதரவை ஏற்பாடு செய்தல் போன்றவற்றில் பங்கேற்றனர். அவர்களின் ஈடுபாடு பாரம்பரிய பாலினப் பாத்திரங்களை சவால் செய்தது மற்றும் இப்பகுதியில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வெகுஜன தன்மையை வலுப்படுத்தியது.

திருநெல்வேலியில் கிறிஸ்தவ மதம் மாறியவர்களும், விளிம்புநிலை சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு நுட்பமான ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க வழிகளில் பங்களித்தனர். கல்வி, சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் தேசியவாத நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதன் மூலம், அவர்கள் சுதந்திரம் மற்றும் சமூக சமத்துவத்திற்கான பரந்த நோக்கத்தை ஆதரித்தனர்.

அவர்களின் பங்கு இப்பகுதியில் இயக்கத்தின் உள்ளடக்கிய தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் பங்கு சிறப்புக் குறிப்பிடத் தக்கது. அவர்கள் அடக்குமுறை நில வருவாய் கொள்கைகளை எதிர்த்தனர், தேசியவாதத் தலைவர்களை ஆதரித்தனர், போராட்டங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்களில் பங்கேற்றனர். முறையான தலைமை அல்லது அங்கீகாரம் இல்லாவிட்டாலும், அவர்களின் கூட்டு நடவடிக்கை காலனித்துவ சுரண்டலுக்கு எதிரான எதிர்ப்பின் முதுகெலும்பாக அமைந்தது.

உள்ளூர் அறிவுஜீவிகள் மற்றும் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புகளும் மதிக்கப்படுவதில்லை. துண்டுப்பிரசுரங்கள், உரைகள் மற்றும் வட்டார மொழி எழுத்துக்கள் மூலம், அவர்கள் காலனித்துவ சுரண்டல் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பரப்பி, தேசபக்தியைத் தூண்டினர். அச்சு கலாச்சாரம் கிராமப்புற சமூகத்தை பரந்த தேசிய இயக்கத்துடன் இணைக்க உதவியது.

முடிவாக, திருநெல்வேலியின் அறியப்படாத சுதந்திரப் போராளிகள் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இன்றியமையாத பங்கை வகித்தனர். ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பு, அரசியல் செயல்பாடு, சமூக சீர்திருத்தம் அல்லது அன்றாட எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் அவர்களின் பங்களிப்புகள் உள்ளூர் மட்டத்தில் சுதந்திர உணர்வை உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தன. வரலாறு பெரும்பாலும் அவர்களின் பெயர்களைப் புறக்கணித்திருந்தாலும், அவர்களின் தியாகங்களும் அர்ப்பணிப்பும் திருநெல்வேலியின் எதிர்ப்பு மற்றும் தேசபக்தியின் வளமான மரபின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் உண்மையான, கூட்டுத் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள இந்த அறியப்படாத ஹீரோக்களை அங்கீகரிப்பது அவசியம்.

சுயமதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி திருநெல்வேலியில் எப்போது மற்றும் எவ்வாறு தொடங்கியது?
2. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் இப்பகுதியில் கொண்டுவந்த மாற்றங்கள் என்ன?
3. திருநெல்வேலியில் கல்வியில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம் என்ன?
4. வேளாண்மை மற்றும் வாணிபத்தில் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளின் தாக்கத்தை விவாதிக்கவும்.
5. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் ரயில்வே மற்றும் வாணிபத்தின் பங்கு என்ன?
6. காலனிய காலத்தில் வன நிர்வாகம் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டது?
7. திருநெல்வேலியில் நடந்த முக்கிய கிளர்ச்சிகளை குறிப்பிடுக.
8. இப்பகுதியைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற சுதந்திர போராளிகள் யார்?
9. அறியப்படாத உள்ளூர் சுதந்திர போராளிகளின் பங்களிப்புகளை குறிப்பிடுக.
10. திருநெல்வேலியில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் சமூக மற்றும் பொருளாதார தாக்கத்தை மதிப்பிடுக.

அலகு – IV

அரசியல் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் அதன் மாற்றங்கள்: அரசியல் கட்சிகள், இந்திய ஒன்றியத்தில் ஒருங்கிணைப்பு - பொருளாதார மாற்றம்: தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் - சமூக மாற்றங்கள்; சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்கள்

நோக்கங்கள்

- □ **அரசியல்:** அரசியல் கட்சிகள் உருவானது; இந்திய ஒன்றியத்தில் இணைந்தது.
- □ **பொருளாதாரம்:** தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நவீனமயமாக்கல்.
- □ **சமூகம்:** சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள்.
- □ **கல்வி:** கல்வியறிவு வளர்ச்சி மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்கள்.

அரசியல் முன்னேற்றங்களும் அதன் மாற்றங்களும்

திருநெல்வேலி பகுதி, உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் நீண்ட பாரம்பரியம், வெளிப்புற அதிகாரத்திற்கு எதிர்ப்பு மற்றும் நவீன அரசியல் இயக்கங்களில் தீவிரமாக பங்கேற்பதன் காரணமாக, தெற்கு தமிழ்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. நாயக்கர் மற்றும் பாளையக்காரர் ஆட்சிக் காலம் முதல் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் மற்றும் பின்னர் சுதந்திர இந்தியாவுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது வரை, திருநெல்வேலி தொடர்ச்சியான அரசியல் மாற்றத்தைக் கண்டது, இது அதன் நிர்வாக அமைப்பு, அதிகார உறவுகள் மற்றும் அரசியல் நனவை மறுவடிவமைத்தது.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், திருநெல்வேலி மதுரை நாயக்கர்களால் ஆளப்பட்டது, அவர்களின் கீழ் பாளையக்காரர்கள் அல்லது பாளையக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்படும் உள்ளூர் தலைவர்கள் கணிசமான சுயாட்சியைப் பயன்படுத்தினர். இந்தப் பாளையக்காரர்கள் வருவாய் சேகரித்தனர், ஆயுதப்படைகளைப் பராமரித்தனர் மற்றும் அவர்களின் பிரதேசங்களில் நீதியை நிர்வகித்தனர். அரசியல் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டு இராணுவ வலிமை மற்றும் பரம்பரை சலுகைகளில் வேரூன்றியது. இந்த அமைப்பு நாயக்கர் ஆட்சியாளருக்கு விசுவாசம் உள்ளூர் சுதந்திரத்துடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு நிலப்பிரபுத்துவ அரசியல் ஒழுங்கை பிரதிபலித்தது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பிரிட்டிஷ் அதிகார விரிவாக்கத்துடன் ஒரு பெரிய அரசியல் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பாளையக்காரர் போர்கள் திருநெல்வேலியில் பூர்வீக அரசியல்

அதிகாரத்தின் தீர்க்கமான முடிவைக் குறித்தது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் போன்ற முக்கிய பாளையக்காரர்களின் தோல்வியும் உள்ளூர் எதிர்ப்பை அடக்குவதும் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு இப்பகுதியின் மீது நேரடி கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த உதவியது. திருநெல்வேலி மெட்ராஸ் மாகாணத்துடன் இணைக்கப்பட்டு, மையப்படுத்தப்பட்ட காலனித்துவ நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், பாரம்பரிய அரசியல் கட்டமைப்புகள் அகற்றப்பட்டு, நவீன நிர்வாக நிறுவனங்களால் மாற்றப்பட்டன. மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் நீதிமன்றங்கள், காவல்துறை மற்றும் வருவாய் அதிகாரிகளின் ஆதரவுடன் அரசியல் அதிகார மையமாக மாறியது. இது உள்ளூர் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சியிலிருந்து சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அதிகாரத்துவ ஆட்சிக்கு மாற்றத்தைக் குறித்தது. இந்த அமைப்பு நிர்வாக சீரான தன்மையை உறுதி செய்தாலும், உள்ளூர் மக்களை உண்மையான அரசியல் அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கியது, இது வளர்ந்து வரும் அதிருப்திக்கு வழிவகுத்தது.

திருநெல்வேலியில் அரசியல் விழிப்புணர்வை மாற்றுவதில் மேற்கத்திய கல்வி, அச்சு ஊடகம் மற்றும் நவீன தகவல் தொடர்பு ஆகியவற்றின் அறிமுகம் முக்கிய பங்கு வகித்தது. படித்த உயரடுக்குகள், வழக்கறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் சுதந்திரம், உரிமைகள் மற்றும் தேசியவாதம் பற்றிய கருத்துக்களில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். அரசியல் சங்கங்கள் மற்றும் பொதுக் கூட்டங்கள் பொதுவானதாகி, அரசியல் விவாதம் மற்றும் பங்கேற்புக்கான தளத்தை உருவாக்கியது. இந்த முன்னேற்றங்கள் இப்பகுதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரசியல் இயக்கங்களுக்கு அடித்தளமிட்டன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் திருநெல்வேலியில் தேசியவாத அரசியலின் எழுச்சி காணப்பட்டது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் வலுவான ஆதரவைப் பெற்றது, மேலும் இப்பகுதி சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டது. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒத்துழையாமை இயக்கம், சட்டமறுப்பு இயக்கம் மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் ஆகியவற்றில் பங்கேற்றனர். ஹர்த்தால்கள், போராட்டங்கள், வெளிநாட்டுப் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல் மற்றும் ஆக்கபூர்வமான திட்டங்கள் விவசாயிகள், மாணவர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டி, அரசியல் நடவடிக்கைகளை ஒரு வெகுஜன இயக்கமாக மாற்றியது.

தேசியவாத அரசியலுடன், பிராமணரல்லாத மற்றும் சமூக நீதி இயக்கங்களும் திருநெல்வேலியில் அரசியல் மாற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. நீதிக்கட்சி நிர்வாகம் மற்றும் கல்வியில் பிராமணரல்லாத சமூகங்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை ஊக்குவித்தது, பிராமணரல்லாத சமூகங்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை ஊக்குவித்தது. பின்னர், திராவிட இயக்கம் சமூக சமத்துவம், பகுத்தறிவு மற்றும் மொழியியல் பெருமை பற்றிய தீவிரமான கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த இயக்கங்கள் அரசியல் சித்தாந்தத்தை மறுவடிவமைத்து, ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களிடையே அரசியல் பங்கேற்பை விரிவுபடுத்தின.

1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைந்தது திருநெல்வேலியின் அரசியல் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறித்தது. இந்திய ஒன்றியத்துடன் இந்தப் பகுதி இணைக்கப்பட்டது இந்திய அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் ஜனநாயக ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தது. உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் தேர்தல்களில் பங்கேற்க

உதவியது, இது அரசியலை மேலும் உள்ளடக்கியதாக மாற்றியது. திருநெல்வேலி இந்திய அரசின் ஜனநாயக கட்டமைப்பின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியது.

திருநெல்வேலியில் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய அரசியல், திமுக, பின்னர் அதிமுக போன்ற திராவிடக் கட்சிகளால் வலுவாக பாதிக்கப்பட்டது. இந்தக் கட்சிகள் சமூக நீதி, இடஒதுக்கீடு கொள்கைகள், நலத்திட்டங்கள் மற்றும் பிராந்திய அடையாளத்தை வலியுறுத்தின. அரசியலꣳ அதிகாரம், உயரடுக்கு ஆதிக்கத்தை விட, மக்களின் விருப்பங்களைப் பிரதிபலித்தது. உள்ளூர்த் தலைமை பல்வேறு சமூகப் பின்னணிகளிலிருந்து தோன்றி, ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவத்தை வலுப்படுத்தியது.

பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டது திருநெல்வேலியின் அரசியல் வாழ்க்கையை மேலும் மாற்றியது. அதிகாரப் பரவலாக்கம், ஆட்சி, மேம்பாட்டுத் திட்டமிடல் மற்றும் முடிவெடுப்பதில் கிராம அளவிலான பங்கேற்பை சாத்தியமாக்கியது. பெண்கள் மற்றும் விளிம்புநிலை சமூகங்கள் உள்ளூர் அமைப்புகள் மூலம் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றன, இது அடிமட்ட ஜனநாயகத்தையும் அரசியல் அதிகாரத்தையும் மேம்படுத்தியது.

முடிவாக, திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் முன்னேற்றங்களும் மாற்றங்களும் நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரத்திலிருந்து காலனித்துவ அதிகாரத்துவத்திற்கும் இறுதியாக ஜனநாயக ஆட்சிக்கும் மாறியதை பிரதிபலிக்கின்றன. பாளையக்காரரꣳ ஆட்சியின் வீழ்ச்சி, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் தாக்கம், தேசியவாத மற்றும் திராவிட இயக்கங்களின் எழுச்சி மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஜனநாயக நிறுவனங்கள் கூட்டாக அரசியல் நிலப்பரப்பை வடிவமைத்தன. இந்த மாற்றங்கள் அதிகார கட்டமைப்புகளை மாற்றியது மட்டுமல்லாமல், அரசியல்

நனவையும் எழுப்பின, திருநெல்வேலியை நவீன தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவின் அரசியல் வாழ்க்கையில் ஒரு தீவிர பங்கேற்பாளராக மாற்றியது.

அரசியல் கட்சிகள்

திருநெல்வேலி பகுதியில் அரசியல் கட்சிகளின் வளர்ச்சி, தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவில் நவீன அரசியலின் பரந்த பரிணாம வளர்ச்சியை பிரதிபலிக்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது தேசியவாத அணிதிரட்டலின் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் திராவிடக் கட்சிகளின் ஆதிக்கம் வரை, திருநெல்வேலியில் அரசியல் உணர்வு, சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் ஜனநாயக பங்கேற்பை வடிவமைப்பதில் அரசியல் கட்சிகள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இப்பகுதி படிப்படியாக பாரம்பரிய விசுவாசங்கள் மற்றும் உயரடுக்கு தலைமையிலிருந்து வெகுஜன அடிப்படையிலான கட்சி அரசியலுக்கு மாறியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், திருநெல்வேலி அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்திய முதல் பெரிய அரசியல் கட்சியாக இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவானது. மேற்கத்திய கல்வி மற்றும் தேசியவாத கருத்துக்களின் பரவல் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவான சூழலை உருவாக்கியது. உள்ளூர் தலைவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் காங்கிரஸ் குழுக்களை ஏற்பாடு செய்து சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காக மக்களைத் திரட்டினர். காங்கிரஸ் அரசியல் பயிற்சி மற்றும் தலைமைத்துவத்திற்கான தளத்தை வழங்கியது, திருநெல்வேலியை தேசியவாத அரசியலின் தீவிர மையமாக மாற்றியது.

ஒத்துழையாமை இயக்கம், குடிமை ஒத்துழையாமை இயக்கம் மற்றும் வெள◌ளையனே வெளியேறு இயக்கம் போன்ற முக்கிய தேசிய இயக்கங்களின் போது திருநெல்வேலியின்

மக்களை அணிதிரட்டுவதில் காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு தீர்க்கமான பங்கைக் கொண்டிருந்தது. வெளிநாட்டுப் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல், போராட்டங்கள் மற்றும் ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களில் பங்கேற்பது விவசாயிகள், மாணவர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களை அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈர்த்தது. இந்த இயக்கங்கள் மூலம், காங்கிரஸ் அரசியல் விழிப்புணர்வை விரிவுபடுத்தியது மற்றும் இப்பகுதியில் வெகுஜன பங்கேற்பை வலுப்படுத்தியது.

காங்கிரசுடன் சேர்ந்து, நீதிக்கட்சி திருநெல்வேலியில், குறிப்பாக பிராமணரல்லாத சமூகங்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கை செலுத்தியது. நீதிக்கட்சி சமூக நீதி, வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை வலியுறுத்தியது. அதன் செயல்பாடுகள் அரசியல் மற்றும் நிர்வாகத்தில் உயரடுக்கு குழுக்களின் ஆதிக்கத்தை சவால் செய்தன. திருநெல்வேலியில், நீதிக்கட்சி சாதி அடையாளங்களை அரசியல்மயமாக்க உதவியது மற்றும் சமூக ரீதியாக ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களின் பங்கேற்பை ஊக்குவித்தது.

திராவிட இயக்கத்தின் தோற்றம் திருநெல்வேலியில் கட்சி அரசியலில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தைக் குறித்தது. பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமி பரப்பிய பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை மற்றும் சமூக சமத்துவம் ஆகிய கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, திராவிட சித்தாந்தம் இப்பகுதியில் பரவலான வரவேற்பைப் பெற்றது. திராவிடர் கழகம் வலுவான சமூக விழிப்புணர்வை உருவாக்கியது, பின்னர் அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (திமுக) உருவாக்கம் மூலம் தேர்தல் அரசியலாக மாறியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு திருநெல்வேலியில் திமுக ஒரு மேலாதிக்க அரசியல் சக்தியாக மாறியது. தமிழ் அடையாளம், சமூக நீதி, சாதி எதிர்ப்புக் கொள்கைகள் மற்றும் நலத்திட்ட

நடவடிக்கைகளை ஆதரிப்பதன் மூலம், திமுக பின்தங்கிய வகுப்பினர், பட்டியல் சமூகத்தினர் மற்றும் நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் ஆதரவைப் பெற்றது. மக்கள் தொடர்பு, பொதுக் கூட்டங்கள் மற்றும் கலாச்சார அரசியலில் கட்சியின் முக்கியத்துவம் இப்பகுதியில் அரசியல் கலாச்சாரத்தை மறுவடிவமைத்தது.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் (AIADMK) உருவாக்கம் திருநெல்வேலியில் அரசியல் கட்சிப் போட்டியை மேலும் பன்முகப்படுத்தியது. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் மற்றும் பின்னர் ஜெயலலிதாவின் தலைமையில், அதிமுக மக்கள் நலத் திட்டங்கள், கவர்ச்சிகரமான தலைமை மற்றும் அடிமட்ட மக்களை அணிதிரட்டுவதில் கவனம் செலுத்தியது. திருநெல்வேலியின் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற பகுதிகளில் கட்சி வலுவான தேர்தல் ஆதரவைப் பெற்றது.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI) மற்றும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) போன்ற இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகளும் திருநெல்வேலியின் அரசியல் களத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தன. இந்தக் கட்சிகள் குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள், தொழில்துறை தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களிடையே தீவிரமாக செயல்பட்டன. வர்க்கப் பிரச்சினைகள், தொழிலாளர் உரிமைகள் மற்றும் நில சீர்திருத்தங்கள் மீதான அவர்களின் கவனம் இப்பகுதியில் அரசியல் விழிப்புணர்வு மற்றும் சமூக செயல்பாட்டிற்கு பங்களித்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் போன்ற தேசியக் கட்சிகள் திருநெல்வேலியில் தொடர்ந்து பொருத்தமானவையாக இருந்தன, இருப்பினும் திராவிடக் கட்சிகளுடன் ஒப்பிடும்போது அவற்றின் செல்வாக்கு படிப்படியாகக் குறைந்தது. கூட்டணி அரசியலும் கூட்டணிகளும் பொதுவானதாகி,

கட்சிப் போட்டியின் பன்முகத் தன்மையைப் பிரதிபலித்தன. இதனால் திருநெல்வேலியில் தேர்தல் போட்டிகள் தமிழ்நாட்டின் பரந்த அரசியல் போக்குகளைப் பிரதிபலித்தன.

திருநெல்வேலியில் ஜனநாயக நிறுவனங்களை வலுப்படுத்துவதில் அரசியல் கட்சிகளும் முக்கிய பங்கு வகித்தன. தேர்தல்களில் பங்கேற்பு, உள்ளாட்சி அரசியல் மற்றும் சட்டமன்ற செயல்முறைகள் காலப்போக்கில் விரிவடைந்தன. பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் கட்சிகள் அடிமட்ட மட்டத்தில் ஆதரவைத் திரட்டுவதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்கின, பல்வேறு சமூகப் பின்னணியிலிருந்து தலைமையை ஊக்குவித்தன.

முடிவாக, திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் பரிணாமம் தேசியவாத அரசியலிலிருந்து சமூக நோக்குடைய மற்றும் பிராந்திய ரீதியாக வேரூன்றிய கட்சி அமைப்புகளுக்கு மாறுவதை விளக்குகிறது. காங்கிரஸ் வெகுஜன அரசியல் அணிதிரட்டலுக்கு அடித்தளமிட்டது, அதே நேரத்தில் நீதிக் கட்சி மற்றும் திராவிடக் கட்சிகள் சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தி அரசியலை மாற்றின. பிராந்திய, தேசிய மற்றும் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் தொடர்ச்சியான இருப்பு ஜனநாயக வாழ்க்கையை வளப்படுத்தியது மற்றும் திருநெல்வேலியில் தீவிர அரசியல் பங்கேற்பை உறுதி செய்தது, இது நவீன தமிழக அரசியலின் ஒரு முக்கிய களமாக மாறியது.

இந்திய ஒன்றியத்தில் ஒருங்கிணைப்பு

அதிகார மோதலின் முதல் அறிகுறிகள், மன்னர் தனது நிகழ்ச்சி நிரலை சுதேச அரசுகள் மீது தீவிரமாகத் திணிக்கத் தொடங்கியபோது வெளிப்பட்டன. 1884 ஆம் ஆண்டு மத்திய மாகாணங்களின் தலைமை ஆணையருக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்தில் இது தெளிவாகத் தெரிந்தது. அந்தக் கடிதம், " பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் ஒப்புதலை ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் பெறும் வரை,

ஒரு பூர்வீக மாநிலத்தின் வாரிசுரிமை செல்லாது" என்று கூறியது. இதன் பொருள் ஆட்சியாளர் அரசின் வாரிசு அல்ல, ஆனால் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் சார்பாக அதன் அதிகாரத்தை அனுபவித்தார். இதனால் காலப்போக்கில், மோதிலால் நேரு குழு ஒரு தீர்வை வழங்கிய 1928 வரை இந்தப் பிளவு அதிகரித்தது. இந்திய கூட்டமைப்பில் சேருவதற்கான சலுகை வழங்கப்பட்டது. இது சுதேச ஆட்சியாளர்களுக்கும் இரண்டு பிரிவுகளுக்கும் இடையே ஒரு சர்ச்சைக்கு வழிவகுத்தது. ஒன்று பிகானேர் மகாராஜா மற்றும் வங்காள நவாப் ஆகியோரைக் கொண்ட " கூட்டாட்சியாளர்கள". மற்றொரு குழு பாட்டியாலா மகாராஜாவைக் கொண்டிருந்தது.

கூட்டாட்சி அமைப்பு துணைக் குழு விரைவில் இந்திய மாநிலங்களின் கூட்டணியை உருவாக்குவது குறித்த கேள்வியை குறிப்பாக விசாரிக்க அமைக்கப்பட்டது; அது ஜனவரி 15, 1931 அன்று தனது அறிக்கையில், மாநிலங்களும் பகுதிகளும் ஒரு கூட்டணியில் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், மாநிலங்களுக்கான குறிப்பிட்ட பாதுகாப்புகளுக்காக ஆதரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வெளிப்படுத்தியது. காலப்போக்கில் இது குறித்த கருத்துக்கள் தொடர்ந்தன, மேலும் பிரமுகர்கள் செப்டம்பர் 1931 இல் நடந்த இரண்டாவது வட்டமேசை மாநாட்டில் தங்கள் கவலைகளை வெளிப்படுத்தினர். மாநாட்டை கணிசமாக முறியடித்த காந்திஜி, மத்தியில் இரட்டை ஆட்சிக்கு எதிராக இருந்தார், மேலும் முற்றிலும் நம்பகமான அரசாங்கத்திற்காக இந்தியா மீது வரம்பற்ற மேற்பார்வையை உறுதி செய்தார். ஆங்கிலேயர்கள் இந்த ஆர்வத்திற்கு உடன்படவில்லை. மாநாட்டின் இறுதியில், அகில இந்திய கூட்டமைப்பு என்ற அசாதாரண யோசனை உண்மையில் களத்தில் இருப்பதாக ஆங்கில பிரதமர் ராம்சே தெரிவித்தார். ஒரு முன்னேற்றக் காலத்தில் குறிப்பிட்ட கடமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகளுக்கு உட்பட்ட ஒரு திறமையான

மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை மாறாமல் உள்ளது. இந்த நிகழ்வு பல சுதேச ஆட்சியாளர்களிடையே கண்ணோட்டத்தில் மாற்றத்தையும் தூண்டியது. ஆட்சியாளர்கள் அமைப்பில் சேருவதன் மூலம் பண ரீதியாகப் பெறுவார்கள் என்ற எந்த எதிர்பார்ப்பையும் குழு நிறைவேற்றவில்லை. இதனால், லீக்கில் சேருவது குறித்து ஆட்சியாளர்கள் அச்சமடைந்தனர்.

விரைவில், 1935 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் இந்திய அரசு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது சுதேச அரசுகளுக்கும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களுக்கும் இடையே ஒரு வகையான அரசியலமைப்பு உறவை ஏற்படுத்தியது. கூட்டமைப்பில் இணைவது சுதேச அரசுகளுக்கு விருப்பமானது என்றாலும், மாநிலங்களை நம்ப வைக்கும் முயற்சிகள் வைஸ்ராய் லின்லித்கோவால் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஆட்சியாளர்கள் சலுகைகளுக்கான கோரிக்கைகளை இழுத்தடித்துக்கொண்டே இருந்தனர், அதே நேரத்தில் அரசியல் துறை அவர்களை திருப்திப்படுத்த நேர்மையான முயற்சியை மேற்கொண்டது. ஜனவரி 1939 இல் தான், வைஸ்ராய் பதவி உயர்வு கருவியின் ஒட்டுமொத்த அறிக்கைகளின் புதுப்பிக்கப்பட்ட வரைவுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சுற்று கடிதமாக ஆட்சியாளர்களுக்கு கடைசி முன்மொழிவை வழங்கினார். இந்த ஒப்பந்தத்தில் எந்த வகையிலும் எந்த சாத்தியமும் இல்லை, இந்த விஷயத்தில் எதிர்வினையாற்ற 6 மாத காலக்கெடுவும் இருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் இந்த முன்மொழிவை " ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு அடிப்படை மட்டத்தில்" கண்காணித்தனர். இதற்கிடையில், பகுதிகளில் ஏற்பட்ட முடிவுகளைத் தொடர்ந்து, சுதேச அரசுகளில் உள்ள தனிநபர்கள் பொதுவான சுதந்திரங்களுக்காகவும் போராடத் தொடங்கினர், இந்த வழியில், டிசம்பர் 3, 1938 அன்று, முழுமையான சுயாட்சியைத் தவிர வேறு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை

என்று காந்திஜி அறிவித்தார். அதேபோல், தனிநபர்களுக்கு உதவ காங்கிரஸ் தலையீடு செய்யாத உத்தி கைவிடப்படலாம் என்று அவர் பிரிட்டிஷ் மற்றும் சுதேச அரசுகளை எச்சரித்தார். எந்தவொரு முடிவும் எட்டப்படுவதற்கு முன்பு, 1939 இல் இரண்டாம் உலகப் போர் வெடித்தது, மேலும் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியர்களின் உதவி தேவை என்று முடிவு செய்தனர், அதன்படி ஒரு அமைப்பை ஏற்பாடு செய்வதற்கான பரிந்துரையை கைவிட்டனர்.

மாநிலங்களின் ஒருங்கிணைப்பு:

இந்திய ஒன்றியத்துடன் சுமுகமான நிர்வாகத்தை அனுமதித்ததே சுமுகமான நிர்வாகத்திற்கு அனுமதித்தது. சிறிய மாநிலங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்ததால், நாட்டை ஆளுவது கடினமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தனித்தனி நிகழ்ச்சி நிரல் மற்றும் அதன் அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து விதிகள் இருக்கும். இது மோதல்களை ஏற்படுத்தி, மாநிலங்களுக்கு இடையே தடைகளை உருவாக்க வழிவகுத்திருக்கும். இதனால், எந்தவொரு விரிவான பொருளாதாரக் கொள்கையும் இந்த மாநிலங்களுக்கு வேலை செய்திருக்காது, இது உண்மையில் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானது. இது தவிர, அதிக எண்ணிக்கையிலான சுதேச அரசுகள் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு ஆபத்தானவை மற்றும் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலாக மாறக்கூடும். மாகாணங்கள் ஜனநாயக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியில் முன்னணியில் இருந்தபோது, மாநிலங்களில் எதேச்சதிகாரம் இன்னும் நிலவியதால், வேறுபாடுகள் காரணமாகவும் சீர்குலைக்கும் சக்திகள் எழுந்திருக்கலாம். சில பகுதிகளில் ஏற்கனவே சீர்குலைவுக்கான அறிகுறிகள் காணப்பட்டன, மேலும் அங்கு அரசியல் முன்னேற்றம் சமரசம் செய்யப்பட்டது.

இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், ஒருங்கிணைப்புப் பணி அப்போதைய இந்திய துணைப் பிரதமர் சர்தார் வல்லபாய் படேலுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஹைதராபாத் மற்றும் ஜூனகத் மாநிலங்களைத் தவிர, அனைத்து மாநிலங்களும் " இணைவு ஒப்பந்தத்தில்" கையெழுத்திட்டன. இருப்பினும், பின்னர் இந்த இரண்டும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. ஒருங்கிணைப்புக்குப் பிறகு, இந்த மாநிலங்களின் மேலாண்மை மற்றும் விவகாரங்கள் மையத்துடன் 1950 இல் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பில் பொருந்தும் வகையில் ஒரு புதிய அச்சுக்குள் போடப்பட்டன. இது மூன்று வகை மாநிலங்களுக்கான விதிகளைக் கொண்டிருந்தது. சுதேச மாநிலங்களின் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு பின்வரும் மூன்று வகைகளைக் கொண்டிருந்தது:

1. அண்டை மாகாணங்களுடன் இணைந்த மாநிலங்கள்;
2. சில மாநிலங்களை ஒரு தனி நிறுவனமாக தொகுத்தல்;
3. சில மாநிலங்களை மத்திய நிர்வாகப் பகுதிகளாக மாற்றுதல்.

புதிய அரசியலமைப்பு வடிவமைப்பு கொண்ட மாநிலங்களாக மாநிலங்கள் மாற்றப்பட்ட சுழற்சி இரண்டு படிகளைக் கொண்டது. எப்படியிருந்தாலும், இந்திய மாநிலங்கள் இந்தியாவின் ஆதிக்கத்தில் இணைவது இதற்குத் தேவைப்பட்டது. மேலும், சிறிய மாநிலங்களின் ஒன்றியம் சாத்தியமான அதிகாரபூர்வமான அலகுகளாக மாறும் முன்னேற்றங்களும் இதில் அடங்கும். அதனுடன் இணைந்து மாநிலங்களில் ஜனநாயக நிறுவனங்கள் மற்றும் திறமையான சட்டமன்றங்களை மேம்படுத்துவதும் செயல்பாட்டில் அமைக்கப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய மாநிலப் பிரிவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில் இன்னும் தெளிவாகக் காணலாம்.

ஜூனகத்

ஆட்சியாளர்களின் அதிகரிப்பு என்பது மாநிலங்கள் பிரச்சினையின் கடைசி ஏற்பாட்டின் முன்னுரை மட்டுமே. அடுத்த கட்டத்தை நாம் கற்பனை செய்வதற்கு முன்பே, மேற்கு வானலையில் ஒரு பலவீனமான மேகம் தோன்றியது. இது ஜூனகத்தின் நவாப் பாகிஸ்தானுடன் இணைவது. இது கத்தியவார் மாநிலங்களின் கூட்டங்களில் மிக முக்கியமானது மற்றும் நவாப், முகமது மஹாபத் கான்ஜி III ஆல் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரு பெரிய இந்து மக்களைக் கொண்டிருந்தது. ஜூனகத்தின் கடைசி நவாப் ஷெர்கான் பாபியின் உறவினர். நவாப், சர் மஹாபத் கான் ரசூல்கான்ஜி, அசாதாரண பழங்காலத்தைச் சேர்ந்தவர். வாழ்க்கையில் அவரது முக்கிய கவனச்சிதறல் நாய்கள், அவற்றில் அவர் நூற்றுக்கணக்கானவற்றை வைத்திருந்தார். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அவர் நாய்கள் மீதான தனது பாசத்தை மிகவும் வெளிப்படுத்தினார், அவர் ஒரு முறை தனது இரண்டு செல்லப்பிராணிகளின் திருமணத்தை ஏற்பாடு செய்தார், அதன் மீது அவர் மிகப்பெரிய பணத்தை எரித்தார், அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாக அவர் ஒரு மாநில நிகழ்வை அறிவித்தார்! நவாப் ஆரம்பத்தில் இருந்தே கூடியிருந்த கத்தியவாரின் இலட்சியத்தைப் பற்றி வெற்றுப் பேச்சை வழங்கி வந்தார்.

செப்டம்பர் 15, 1947 அன்று ஜூனகத்தின் நவாப் மஹாபத் கான்ஜி தனது சுதேச அரசை பாகிஸ்தானுடன் இணைக்க முடிவு செய்தார். மவுண்ட்பேட்டனின் பார்வையை முற்றிலுமாக புறக்கணித்து, அவர் கடல் வழியாக ஜூனகத்தை பாகிஸ்தானுடன் இணைத்தார். ஜூனகத்தின் மேலாதிக்கத்தை சார்ந்திருந்த இரண்டு பிரதிநிதிகளான மங்ரோல் மற்றும் பாபரியாவாட் ஆகியோர் ஜூனகத்திலிருந்து தங்கள் சுயாட்சியை அறிவித்து இந்தியாவிற்கு சம்மதிப்பதன் மூலம் பதிலளித்தனர். அதன்படி, ஜூனகத்தின் நவாப் இரு மாநிலங்களையும் இராணுவ ரீதியாக ஈடுபடுத்தினார். மற்ற

அண்டை மாநிலங்களின் தலைவர்கள் இதில் கோபமடைந்து ஜூனகத்தின் புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கு துருப்புக்களை அனுப்புவதன் மூலம் ஆக்ரோஷமாக பதிலளித்தனர். மேலும், அவர்கள் இந்திய அரசாங்கத்திடம் உதவி கேட்டனர். ஜூனகத்தை பாகிஸ்தானுடன் ஒப்புக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டால், குஜராத்தில் முன்னர் இருந்த பரஸ்பர அழுத்தம் குறையும் என்று இந்தியா நம்பியது, மேலும் நவாபின் அதிகரிப்பு முடிவை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. மாநிலம் எண்பது சதவீதம் இந்து என்று பொது அதிகாரம் எழுப்பியது, மேலும் அதிகரிப்பு என்ற தலைப்பைத் தேர்வு செய்ய ஒரு பொது வாக்கெடுப்பு தேவைப்பட்டது. அதன்பிறகு, இந்தியா தனது எல்லையிலிருந்து ஜூனகத்துக்குச் செல்லும் எரிபொருள் மற்றும் நிலக்கரி விநியோகத்தைத் தடுத்தது. ஜூனகத்துக்கான விமான மற்றும் அஞ்சல் இணைப்புகளையும் துண்டித்து, வீரர்களை வனப்பகுதிக்கு அனுப்பியது. பாகிஸ்தான் ஒரு பொது வாக்கெடுப்பு நடத்த ஒப்புக்கொண்டது, இருப்பினும், இந்தியா தனது படைகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று விரும்பியது. இந்த நிபந்தனையை இந்திய அரசு நிராகரித்தது.

அக்டோபர் 26 அன்று இந்தியப் படைகள் ஜூனகாத்தை அடைந்த பிறகு, நவாப்பும் அவரது குடும்பத்தினரும் பாகிஸ்தானுக்குத் தப்பிச் சென்றனர். சுதேச அரசை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முன்பு, நவாப் அரசு கருவூலத்தை காலி செய்துவிட்டு, தன்னுடன் செல்வத்தையும் எடுத்துச் சென்றார். நவம்பர் 7, 1947 அன்று, நெருக்கடியை எதிர்கொண்ட ஜூனகாத் நீதிமன்றம், மாநில அமைப்பின் மீது இந்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை ஏற்க வரவேற்றது. மிகவும் பிரபலமான சுல்பிகர் அலி பூட்டோவின் தந்தையான ஜூனகாத்தின் திவான் சர் ஷா நவாஸ் பூட்டோ, இந்திய அரசாங்கத்தை பரிந்துரை செய்ய வரவேற்றார். மத்தியஸ்தம் செய்ய திவானின் வாழ்த்துக்களை

இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகு, பிப்ரவரி 1948 இல் ஒரு பொது வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது, அதன் முடிவு இந்தியாவுக்கு சாதகமாக இருந்தது. பிப்ரவரி 1948 இல் ஒரு பொது வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது, இது இந்தியாவிற்கு பதவி உயர்வுக்காக தொடர்ந்து சென்றது. ஜூனகாத் நவம்பர் 1, 1956 வரை இந்திய மாகாணமான சவுராஷ்டிராவின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. அதன் பிறகு, சவுராஷ்டிரா பம்பாயின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டது. 1960 ஆம் ஆண்டு, மொழி வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் பம்பாய் மாநிலம் மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, அப்போது ஜூனாகத் அங்கு அமைந்திருந்தது. இன்று, இந்த முன்னாள் சமஸ்தானம் குஜராத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஹைதராபாத்

இது டெக்கான் மட்டத்தின் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கிய மிகப்பெரிய மற்றும் நிதி ரீதியாக மிகவும் வசதியான மாநிலமாகும். அந்த நேரத்தில், நிஜாம் மிர் உஸ்மான் அலி ஹைதராபாத் மாநிலத்தில் ஒரு பெரிய இந்து மக்களை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். தொடக்கத்திலிருந்தே, அவர் ஒரு சுதந்திர மாநிலத்திற்கான தனது ஆர்வத்தில் விதிவிலக்காக தெளிவாக இருந்தார், மேலும் இந்திய பிரதேசத்தில் சேரமாட்டார். அதன் பிறகு, அவர் ஜின்னாவின் ஆதரவைப் பெற்றார், மேலும் ஹைதராபாத் முழுவதும் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு மோதல் மேலும் வளர்ந்தது. படேலின் பல்வேறு வேண்டுகோள்கள் மற்றும் எச்சரிக்கைகள் நிஜாமின் மனநிலையை மாற்ற போதுமானதாக இல்லை, அவர் ஐரோப்பாவிலிருந்து ஆயுதங்களைக் கொண்டு வந்து தனது இராணுவத்தை தொடர்ந்து வளர்த்து வந்தார். ஹைதராபாத்தின் இந்து ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீது கவனம் செலுத்திய ஆயுதமேந்திய ஆர்வலர்கள் (ரசாக்கர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள்)

காட்டுமிராண்டித்தனத்தை வெளியிட்டபோது விஷயங்கள் மோசமாகின. ஜூன் 1948 இல் லார்ட் மவுண்ட்பேட்டன் பதவி விலகலுக்குப் பிறகு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மிகவும் தெளிவான திருப்பத்தை எடுக்கத் தேர்ந்தெடுத்தது. செப்டம்பர் 13, 1948 அன்று, 'ஆபரேஷன் போலோ'வின் கீழ் இந்திய வீரர்கள் ஹைதராபாத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டனர். சுமார் நான்கு நாட்கள் நீடித்த ஒரு அலங்கார அனுபவத்தில், இந்திய ஆயுதப்படை மாநிலத்தை கையாண்டது, ஹைதராபாத் இந்தியாவின் இன்றியமையாத பகுதியாக மாறியது. பின்னர், நிஜாம் தனது தங்குமிடத்திற்கு ஈடுசெய்ய முயன்று, அவர் ஹைதராபாத் மாகாணத்தின் சட்டமன்றத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

திருவிதாங்கூர்

இந்த சமஸ்தானத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், அது கடல்சார் வர்த்தகத்திற்கு ஒரு மூலோபாய நன்மையை வழங்குகிறது. மேலும், இந்த பிராந்தியத்தில் போதுமான உழைப்பு இருந்தது மற்றும் இயற்கை வளங்கள் நிறைந்திருந்தது. ஆரம்பத்திலிருந்தே, இந்த மாநிலம் இந்திய ஒன்றியத்தில் ஒருங்கிணைக்க மறுத்துவிட்டது. இது மட்டுமல்லாமல், அந்த நேரத்தில் இந்திய அரசாங்கத்தையும் அது கேள்வி எழுப்பியது. திருவிதாங்கூர் திவான் சர் சி.பி. ராமம்சாமி அய்யர் 1946 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் திருவிதாங்கூர் என்ற சுதந்திர மாநிலத்தை உருவாக்குவதே தனது நோக்கம் என்று தெளிவுபடுத்தினார். இருப்பினும், இந்த மாநிலம் இந்திய ஒன்றியத்துடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடுவதையும் பரிசீலிக்கும். சர் சி.பி. அய்யர் அப்போதைய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் உறவுகளைக் கொண்டிருந்தார் என்றும் சில அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் திருவிதாங்கூர் என்ற சுதந்திர மாநிலத்தை ஆதரித்தது, ஏனெனில் அவர்கள் அந்தப்

பகுதியில் இருந்து மோனசைட் என்ற கனிமத்தை பிரித்தெடுத்து வாங்க விரும்பினர். இந்த கனிமம் திருவிதாங்கூரில் ஏராளமாகக் காணப்பட்டது மற்றும் பிரிட்டனுக்கு விரைவான வேகத்தில் அணு ஆயுதங்களை உருவாக்குவதில் உதவியிருக்கும். திருவிதாங்கூரை ஒரு சுதந்திர நாடாக மாற்றுவதில் சர், சி.பி. அய்யர் 197 ஜூலை வரை பிடிவாதமாக இருந்தார். அதன் பிறகு, கேரள சோசலிஸ்ட் கட்சியின் ஒரு உறுப்பினரால் அவர் மீது கொலை முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது மனமாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது, விரைவில், ஜூலை 30, 1947 அன்று, திருவிதாங்கூர் இந்திய ஒன்றியத்தில் இணைந்தது.

முடிவாக, இந்தியாவுடன் சுதேச அரசுகளை இணைப்பது இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்ல, முழு வார்த்தைக்கும் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும் என்று கூறலாம். இதுபோன்ற அமைதியான இணைப்பு அரிதாகவே அடையப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் இந்தியா பெருமளவில் துண்டு துண்டாக இருந்தது, அதன் பரப்பளவில் 28 சதவீதத்தையும் இந்திய மக்கள்தொகையில் 48 சதவீதத்தையும் உள்ளடக்கிய சுமார் 500 விசித்திரமான சுதேச அரசுகள் இருந்தன. இந்த மாநிலங்களில் பெரும்பாலானவை ஆங்கிலேயர்களின் நட்பு நாடுகளாகவும் இருந்தன, அவர்களை சமாதானப்படுத்துவது எளிதல்ல. மேலும், இந்த அரசுகள் நட்பு நாடுகளை உருவாக்கி தங்கள் சொந்த பிராந்தியங்களில் சக்திவாய்ந்தவர்களாக மாறினால் இந்தியா பால்கனாக்கப்படும் அபாயம் இருந்தது. சர்தார் வல்லபாய் படேல், அப்போது வெளியுறவு அமைச்சகத்தின் செயலாளராக இருந்த வி.பி. மேனனுடன் சேர்ந்து இந்த செயல்பாட்டில் முக்கிய பங்கு வகித்தார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இந்தப் பணிக்காக, சுதேசியர்களின் தேசபக்தியைத் தூண்டுவது முதல் அவர்கள் இந்தியாவில் சேர மறுத்தால் அராஜகம் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து எச்சரிப்பது வரை பல்வேறு

தந்திரோபாயங்களை படேல் பயன்படுத்தினார். தங்கள் மாநிலங்களை விட்டுக்கொடுக்கும் கணக்கெடுப்பாக, இந்திய அரசு "தனியார் பணப்பைகள்" என்று அழைக்கப்படும் அரச குடும்பங்களுக்கு பணம் செலுத்தியது. ராஜஸ்தானைச் சேர்ந்த பிகானீர், பரோடா மற்றும் வேறு சில மாநிலங்கள் முதலில் இந்த ஒன்றியத்தில் இணைந்தன, மற்றவை தொடர்ந்து வந்தன. ஆயினும்கூட, இந்த செயல்முறை வரும் ஆண்டுகளில் மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உள் அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார மோதல்களிலிருந்து இந்தியாவைக் காப்பாற்றியுள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது. இருப்பினும், காஷ்மீர் இணைப்பின் போது எழுந்த மோதல் இன்றும் இந்தியாவுக்கு ஒரு சவாலாக உள்ளது.

பொருளாதார மாற்றம்

ஏற்றுமதியில் வரையறுக்கப்பட்ட பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் பரந்த கட்டமைப்பு ஆகியவை பல குறைந்த வருமான எல்லைப் பொருளாதாரங்களின் அடிப்படைப் பண்பாக இருந்து வருகிறது. முதன்மைப் பொருட்கள் போன்ற உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சி மற்றும் தர மேம்பாட்டிற்கான வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்புள்ள துறைகளில் கவனம் செலுத்துவது, குறைவான பரந்த அடிப்படையிலான மற்றும் நிலையான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும். மேலும், பல்வகைப்படுத்தல் இல்லாததால் பாதகமான வெளிப்புற அதிர்ச்சிகள் மற்றும் பெரிய பொருளாதார உறுதியற்ற தன்மைக்கு வெளிப்பாடு அதிகரிக்கக்கூடும். இந்த விளக்கக்காட்சி, எல்லைப் பொருளாதாரங்களின் பெரிய பொருளாதார செயல்திறனில் பல்வகைப்படுத்தலின் பங்கை நாடுகடந்த தரவு மற்றும் வழக்கு ஆய்வுகள் இரண்டையும் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்யும் மற்றும் வர்த்தகம் மற்றும் பரந்த உள்நாட்டு பொருளாதாரம் இரண்டிலும்

பல்வகைப்படுத்தலை பகுப்பாய்வு செய்யும் தற்போதைய IMF பணியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சில முக்கிய செய்திகள்:

பொருளாதார மேம்பாடு என்பது பன்முகப்படுத்தல் மற்றும் கட்டமைப்பு ரீதியானவற்றை உள்ளடக்கியது.

உருமாற்றம் - அதாவது, குறைந்த உற்பத்தித் திறன் கொண்ட துறைகளிலிருந்து அதிக உற்பத்தித் திறன் கொண்ட துறைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளுக்கு வளங்களை தொடர்ந்து, மாறும் வகையில் மறு ஒதுக்கீடு செய்தல். இந்த செயல்முறை வெளிப்புற வர்த்தகத்தை மட்டுமல்ல, பரந்த பொருளாதாரத்தையும் உள்ளடக்கியது. பல்வகைப்படுத்தலில் ஏற்படும் அதிகரிப்புகள் குறைந்த நிலையற்ற தன்மை மற்றும் அதிக வளர்ச்சியுடன் வலுவாக தொடர்புடையவை.

பிராந்தியங்கள் மற்றும் நாடுகளில் பொருளாதாரங்களை பன்முகப்படுத்துவதிலும் மாற்றுவதிலும் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெற்றுள்ளனர் என்பதில் பெரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன. நீண்ட காலமாக, கிழக்கு ஆசியா சராசரியாக அதன் ஏற்றுமதிகளை பன்முகப்படுத்துவதில் குறிப்பாக வெற்றிகரமாக உள்ளது, குறிப்பாக துணை-சஹாரா ஆப்பிரிக்காவுடன் ஒப்பிடுகையில். ' விரிவான விளிம்பில்' பல்வகைப்படுத்தல் மூலம், அதாவது முற்றிலும் புதிய தயாரிப்புகளில் நுழைவதன் மூலம் பெரும்பாலான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

கட்டமைப்பு மாற்றம் என்பது உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் வகைகளில் மட்டுமல்ல, தரத்திலும் மாற்றங்களை முக்கியமாக உள்ளடக்கியது. ஏற்கனவே உள்ள தயாரிப்புகளின் உயர்தர வகைகளை உற்பத்தி செய்வது, ஏற்கனவே உள்ள ஒப்பீட்டு நன்மைகளை உருவாக்குவதற்கான ஒரு வழியாகும். இது அதிக உடல் மற்றும் மனித மூலதன-தீவிர உற்பத்தி நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நாடுகளின் ஏற்றுமதி வருவாய் திறனை

அதிகரிக்க முடியும். ஒட்டுமொத்தமாக, கிழக்கு ஆசியா சராசரியாக தர மேம்பாட்டிலிருந்து கணிசமாக பயனடைந்துள்ளது. இருப்பினும், தர மேம்பாட்டிற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உற்பத்தியாளரை விட மாறுபடும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். விவசாயம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் உற்பத்தியாளர்களை விட தர மேம்பாட்டிற்கான குறைந்த திறனைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டங்களில் எல்லைப்புற பொருளாதாரங்களுக்கு, தர மேம்பாட்டிலிருந்து பெரிய ஆதாயங்களைப் பெறுவதற்கு முன், நீண்ட தரமான ஏணிகளைக் கொண்ட தயாரிப்புகளில் பல்வகைப்படுத்துவது அவசியமான முதல் படியாக இருக்கலாம்.

தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள்

திருநெல்வேலிப் பகுதி காலனித்துவ மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலங்களில் நீடித்த தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் மூலம் படிப்படியான ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. பாரம்பரியமாக வற்றாத தாமிரபரணி நதியால் ஆதரிக்கப்படும் விவசாயப் பொருளாதாரத்திற்கு பெயர் பெற்ற திருநெல்வேலியின் பொருளாதார அமைப்பு, குடிசைத் தொழில்கள், சிறு அளவிலான உற்பத்தி மற்றும் நவீன தொழில்துறை நிறுவனங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் மெதுவாக பன்முகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் இப்பகுதியில் வேலைவாய்ப்பு முறைகள், நகர்ப்புற வளர்ச்சி மற்றும் சமூக-பொருளாதார உறவுகளை மறுவடிவமைத்தன.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், திருநெல்வேலியின் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் கிராமப்புறமாகவும் தன்னிறைவு பெற்றதாகவும் இருந்தது. கைத்தறி நெசவு, உலோக வேலை, மட்பாண்டங்கள், எண்ணெய் பிரித்தெடுத்தல் மற்றும் தச்சு வேலை போன்ற பாரம்பரிய

கைவினைகளின் வடிவத்தில் தொழில்துறை நடவடிக்கைகள் முக்கியமாக இருந்தன. இந்த நடவடிக்கைகள் வீட்டு அடிப்படையிலானவை மற்றும் உள்ளூர் சந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. அளவில் குறைவாக இருந்தாலும், அவை கிராமப்புற சமூகத்தின் பொருளாதார முதுகெலும்பாக அமைந்தன, மேலும் பிற்கால தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு அடித்தளம் அமைத்தன.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது, விவசாயம் மற்றும் மூலப்பொருள் பிரித்தெடுப்பை வலியுறுத்தும் காலனித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாக திருநெல்வேலியில் தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் கறைவாகவே இருந்தன. இருப்பினும், பிராந்திய தேவை மற்றும் வள கிடைக்கும் தன்மை காரணமாக சில தொழில்கள் தோன்றின. பருத்தி ஜின்னிங், கைத்தறி நெசவு மற்றும் உப்பு உற்பத்தி மெதுவாக வளர்ந்தன, அதே நேரத்தில் பீடி உற்பத்தி பெண்கள் மற்றும் நிலமற்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்கும் ஒரு முக்கிய குடிசைத் தொழிலாக மாறியது. காலனித்துவ அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ரயில்வே மற்றும் சாலை நெட்வொர்க்குகள் சந்தை அணுகலை மேம்படுத்துவதன் மூலம் இந்தத் தொழில்களை மறைமுகமாக ஆதரித்தன.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம் திருநெல்வேலியின் தொழில்துறை மாற்றத்தில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது. இந்திய அரசின் திட்டமிட்ட வளர்ச்சி உத்தி மற்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் சமநிலையான பிராந்திய வளர்ச்சி மற்றும் சிறு தொழில்களை ஊக்குவிப்பதை வலியுறுத்தின. அரிசி ஆலைகள், எண்ணெய் ஆலைகள், சர்க்கரை பதப்படுத்தும் அலகுகள் மற்றும் உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்கள் போன்ற வேளாண் சார்ந்த தொழில்களை நிறுவுவதன் மூலம் திருநெல்வேலி இந்தக்

கொள்கைகளால் பயனடைந்தது. இந்த முயற்சிகள் விவசாய விளைபொருட்களுக்கு மதிப்பைச் சேர்த்தன மற்றும் கிராமப்புற-தொழில்துறை இணைப்புகளை வலுப்படுத்தின.

திருநெல்வேலியின் தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகளில் ஜவுளி தொடர்பான தொழில்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. பருத்தி ஆலைகள், விசைத்தறி அலகுகள் மற்றும் கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்கள் சீராக விரிவடைந்து, வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கி, பாரம்பரிய திறன்களை ஆதரித்தன. பீடி உற்பத்தி தொடர்ந்து வாழ்வாதாரத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது, குறிப்பாக கிராமப்புற மற்றும் அரை நகர்ப்புற பகுதிகளில். இந்தத் தொழில்கள் வருமான ஆதாரங்களை பன்முகப்படுத்தவும், விவசாயத்தை அதிகமாகச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்கவும் உதவியது.

அரசாங்கத்தால் வழிநடத்தப்பட்ட தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள், தொழில்துறை தோட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் நிறுவன ஆதரவு மூலம் மாற்றத்தை மேலும் துரிதப்படுத்தின. SIDCO தொழில்துறை தோட்டங்களை நிறுவுவது சிறு தொழில்முனைவோருக்கு உள்கட்டமைப்பு, மின்சாரம், போக்குவரத்து வசதிகள் மற்றும் கடன் அணுகலை வழங்கியது. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் கூட்டு உரிமையை ஊக்குவித்தன மற்றும் கிராமப்புற தொழில்துறை வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தன. இந்த முயற்சிகள் உள்ளூர் தொழில்முனைவோர் மற்றும் தொழில்துறை தன்னம்பிக்கையை வளர்த்தன.

திருநெல்வேலியில் தொழில்துறை நவீனமயமாக்கலில் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு முக்கிய பங்கு வகித்தது. கிராமப்புற மின்மயமாக்கல் இயந்திரமயமாக்கலையும் மேம்பட்ட உற்பத்தித்திறனையும் செயல்படுத்தியது. வங்கி வசதிகள், போக்குவரத்து வலையமைப்புகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு அமைப்புகளின் விரிவாக்கம் இப்பகுதியை பரந்த மாநில மற்றும்

தேசிய பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைத்தது. தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழிற்கல்வி நிறுவனங்கள் திறன் மேம்பாடு மற்றும் பணியாளர் தயார்நிலையை ஆதரித்தன.

திருநெல்வேலியில் தொழில்மயமாக்கலின் சமூக தாக்கம் கணிசமாக இருந்தது. தொழில்துறை வேலைவாய்ப்பு நகரமயமாக்கல், சமூக இயக்கம் மற்றும் உழைக்கும் மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் தோற்றத்திற்கு பங்களித்தது. பீடி உற்பத்தி மற்றும் ஜவுளி போன்ற தொழில்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு வீட்டு வருமானத்தையும் பொருளாதார சுதந்திரத்தையும் மேம்படுத்தியது. தொழில் பன்முகத்தன்மை அதிகரித்ததால் பாரம்பரிய சமூக படிநிலைகள் படிப்படியாக பலவீனமடைந்தன.

திருநெல்வேலியில் தொழில்மயமாக்கல் அதன் சாதனைகள் இருந்தபோதிலும், வரையறுக்கப்பட்ட பெரிய அளவிலான முதலீடு, சந்தைப் போட்டி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கட்டுப்பாடுகள் போன்ற சவால்களை எதிர்கொண்டது. ஆயினும்கூட, சிறிய அளவிலான, விவசாயம் சார்ந்த மற்றும் நிலையான தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது நிலையான மற்றும் பிராந்தியத்திற்கு ஏற்ற வளர்ச்சியை உறுதி செய்தது. தொழில்துறை முயற்சிகள் விரைவான தொழில்துறை விரிவாக்கத்தை விட உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தின.

முடிவாக, திருநெல்வேலி பகுதியில் தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் அர்த்தமுள்ள பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. மாநில முயற்சிகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டால் ஆதரிக்கப்படும் குடிசை, சிறு மற்றும் விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களின் படிப்படியான விரிவாக்கத்தின் மூலம், திருநெல்வேலி முற்றிலும் விவசாயப் பொருளாதாரத்திலிருந்து பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பிராந்திய பொருளாதாரமாக மாறியது. இந்த தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் நவீனமயமாக்கல்,

வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் மற்றும் சமநிலையான பிராந்திய வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளித்தன, இதனால் திருநெல்வேலி தமிழ்நாட்டின் தொழில்துறை நிலப்பரப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக மாறியது.

நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் மூலம் மாற்றம்

திருநெல்வேலிப் பகுதி, அதன் பாரம்பரிய விவசாய மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தை மிகவும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் துடிப்பான சமூக-பொருளாதார அமைப்பாக மாற்றியமைத்த ஒரு நிலையான மற்றும் பன்முக நவீனமயமாக்கல் செயல்முறையை அனுபவித்துள்ளது. திருநெல்வேலியில் நவீனமயமாக்கல் திடீரென ஏற்படவில்லை, மாறாக நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள், உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, கல்வி விரிவாக்கம், தொழில்நுட்ப மாற்றம் மற்றும் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் மூலம் படிப்படியாக உருவானது. இந்த முயற்சிகள் கூட்டாக பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் சமூக வாழ்க்கையை மறுவடிவமைத்தன.

ஆரம்ப கட்டத்தில், திருநெல்வேலியில் நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் நவீன நிர்வாக முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் தொடங்கின. பாரம்பரிய அரசியல் மற்றும் நீதித்துறை நடைமுறைகள் குறியீட்டு சட்டங்கள், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் அதிகாரத்துவ நிர்வாகத்தால் மாற்றப்பட்டன. மாவட்ட நிர்வாகம், வருவாய்த் துறைகள் மற்றும் காவல் அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டது வழக்கமான அதிகாரத்திலிருந்து நிறுவன நிர்வாகத்திற்கு மாறுவதைக் குறித்தது. இயற்கையில் காலனித்துவமாக இருந்தாலும், இந்த மாற்றங்கள் நவீன நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத்தின.

திருநெல்வேலியின் நவீனமயமாக்கலின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு அமைந்தது. சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் ரயில் இணைப்பு ஆகியவற்றின் கட்டுமானம்

இப்பகுதியை முக்கிய நகர்ப்புற மற்றும் வணிக மையங்களுடன் ஒருங்கிணைத்தது. மேம்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்து வசதிகள் பொருட்கள், மக்கள் மற்றும் கருத்துக்களை நகர்த்த உதவியது, பொருளாதார பரிமாற்றம் மற்றும் சமூக தொடர்புகளை எளிதாக்கியது. அஞ்சல் மற்றும் தந்தி சேவைகள் போன்ற தொடர்பு வலையமைப்புகள் திருநெல்வேலியை பரந்த உலகத்துடன் இணைத்து, நவீனமயமாக்கலை துரிதப்படுத்தின.

விவசாய நவீனமயமாக்கல் இப்பகுதியின் மாற்றத்தை கணிசமாக பாதித்தது. தாமிரபரணி நதிக்கரையோர நீர்ப்பாசன முறைகளின் விரிவாக்கம் மற்றும் ஒழுங்குமுறை விவசாய உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்தியது. மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள், கருவிகள் மற்றும் விவசாய நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்துவது படிப்படியாக பாரம்பரிய முறைகளை மாற்றியது. சந்தை சார்ந்த விவசாயம் விவசாயிகளை புதிய நடைமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்ள ஊக்குவித்தது, கிராமப்புற திருநெல்வேலியை பிராந்திய மற்றும் தேசிய சந்தைகளுடன் இணைத்தது.

நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள், தொழில்துறை மற்றும் வணிக வளர்ச்சி மூலம் திருநெல்வேலியின் பொருளாதார அமைப்பையும் மாற்றியமைத்தன. சிறு தொழில்கள், விவசாயம் சார்ந்த அலகுகள் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் இயந்திரமயமாக்கல், மின்மயமாக்கல் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட கடன் வசதிகளால் பயனடைந்தன. வங்கி நிறுவனங்கள் மற்றும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நிதி அணுகலை விரிவுபடுத்தி, தொழில்முனைவு மற்றும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவித்தன. இந்த மாற்றங்கள் விவசாயம் மற்றும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வாதாரங்களை மட்டுமே சார்ந்திருப்பதைக் குறைத்தன.

திருநெல்வேலியின் நவீனமயமாக்கலில் கல்வி முக்கிய பங்கு வகித்தது. மிஷனரி மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் மூலம் மேற்கத்திய

கல்வி பரவியது அறிவியல் அறிவு, பகுத்தறிவு சிந்தனை மற்றும் நவீன பாடத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் கல்விக்கான அணுகலை விரிவுபடுத்தி, நவீன பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளில் பங்கேற்கக்கூடிய படித்த பணியாளர்களை உருவாக்கியது. கல்வி சமூக இயக்கத்தின் சக்திவாய்ந்த கருவியாகவும் செயல்பட்டது.

திருநெல்வேலியில் சமூக நவீனமயமாக்கல் பாரம்பரிய படிநிலைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை சவால் செய்த சீர்திருத்த இயக்கங்களால் உந்தப்பட்டது. சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு, மூடநம்பிக்கை மற்றும் பாலின சமத்துவமின்மை ஆகியவை பெருகிய முறையில் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டன. சுயமரியாதை இயக்கம் மற்றும் திராவிட சித்தாந்தத்தின் செல்வாக்கு பகுத்தறிவு, சமூக சமத்துவம் மற்றும் சுயமரியாதையை ஊக்குவித்தது. இந்த இயக்கங்கள் சமூக அணுகுமுறைகளை மறுவடிவமைத்து முற்போக்கான மதிப்புகளை ஊக்குவித்தன.

திருநெல்வேலியின் நவீனமயமாக்கலுக்கு நகரமயமாக்கல் மேலும் பங்களித்தது. நகரங்கள் மற்றும் நிர்வாக மையங்களின் வளர்ச்சி புதிய வாழ்க்கை முறைகள், தொழில் பன்முகத்தன்மை மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. நவீன வாழ்க்கை முறைகளுக்கு ஆளானது பாரம்பரிய சமூகக் கட்டுப்பாட்டை பலவீனப்படுத்தி, தனிநபர் விருப்பங்களை வளர்த்தது. நகர்ப்புற மையங்கள் கல்வி, தொழில் மற்றும் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் மையங்களாக மாறின.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் அரசு தலைமையிலான வளர்ச்சி முயற்சிகள் மூலம் வேகம் பெற்றன. நலத்திட்டங்கள், பொது சுகாதாரத் திட்டங்கள், மின்மயமாக்கல் மற்றும் வீட்டுவசதித் திட்டங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை

மேம்படுத்தின. ஜனநாயக நிறுவனங்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகள் பங்கேற்பு நிர்வாகத்தையும் அரசியல் நவீனமயமாக்கலையும் வலுப்படுத்தின. பெண்கள் மற்றும் விளிம்புநிலை சமூகங்கள் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகளவில் அணுகின.

பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட பெரிய அளவிலான தொழில்துறை முதலீடு போன்ற சவால்கள் இருந்தபோதிலும், திருநெல்வேலியில் நவீனமயமாக்கல் ஒரு சீரான மற்றும் உள்ளடக்கிய பாதையைப் பின்பற்றியது. படிப்படியான மாற்றம், சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் பிராந்திய பொருத்தம் ஆகியவற்றில் வலியுறுத்தல் நிலையான மாற்றத்தை உறுதி செய்தது. நவீனமயமாக்கல் பாரம்பரிய மதிப்புகளை முற்றிலுமாக அழிக்கவில்லை, மாறாக சமகால தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவற்றை மாற்றியமைத்தது.

முடிவாக, திருநெல்வேலி பகுதியில் நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் நிர்வாக, பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சாரத் துறைகளில் விரிவான மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன. உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, கல்வி விரிவாக்கம், விவசாய மேம்பாடு, சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் ஜனநாயக பங்கேற்பு மூலம், திருநெல்வேலி ஒரு நவீன பிராந்திய சமூகமாக பரிணமித்தது. இந்த நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் இப்பகுதியை நவீன தமிழ்நாடு மற்றும் இந்திய தேசத்தின் பரந்த கட்டமைப்பிற்குள் ஒருங்கிணைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

சமூக மாற்றங்கள்; சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்கள்

திருநெல்வேலி பகுதி கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக காலனித்துவ ஆட்சி, தேசியவாத அரசியல், சீர்திருத்த இயக்கங்கள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வளர்ச்சியின் விளைவாக

ஆழமான சமூக மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. பாரம்பரியமாக கடுமையான சாதி படிநிலைகள், ஆணாதிக்க வழிமுறைகள் மற்றும் மத பழக்கவழக்கங்களைச் சுற்றி கட்டமைக்கப்பட்ட திருநெல்வேலி சமூகம், சமூக சீர்திருத்த முயற்சிகள், வெகுஜன இயக்கங்கள் மற்றும் கல்வி விரிவாக்கம் மூலம் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தது. இந்த செயல்முறைகள் கூட்டாக இப்பகுதியில் சமூக உறவுகள், மதிப்புகள் மற்றும் வாய்ப்புகளை மறுவடிவமைத்தன.

காலனித்துவ காலத்தில் நவீன கல்வி அறிமுகம், புதிய நிர்வாக அமைப்புகள் மற்றும் மேற்கத்திய கருத்துக்களின் வெளிப்பாடு ஆகியவற்றுடன் திருநெல்வேலியில் சமூக மாற்றங்கள் வெளிப்படத் தொடங்கின. சமூக தொடர்பு, தொழில் மற்றும் பொது இடங்களுக்கான அணுகலை நிர்வகிக்கும் கடுமையான சாதி அமைப்பு கேள்விக்குறியை எதிர்கொள்ளத் தொடங்கியது. நகரமயமாக்கல், சந்தை சார்ந்த பொருளாதாரம் மற்றும் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சி ஆகியவை பாரம்பரிய சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை பலவீனப்படுத்தியது மற்றும் தொழில் மற்றும் சமூக எல்லைகளைத் தாண்டி இயக்கத்தை ஊக்குவித்தன.

சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு படிப்படியாகக் குறைந்து வருவது மிக முக்கியமான சமூக மாற்றங்களில் ஒன்றாகும். தீண்டாமை, கோயில் நுழைவு மறுப்பு மற்றும் பொது வசதிகளிலிருந்து விலக்கு போன்ற பிரச்சினைகள் சமூக சீர்திருத்தத்தின் மையப் புள்ளிகளாக மாறின. திருநெல்வேலியில் உள்ள ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்கள் நீண்டகால சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை எதிர்த்து, தங்கள் உரிமைகளையும் கண்ணியத்தையும் பெருகிய முறையில் வலியுறுத்தின. இந்தப் போராட்டங்கள் செயலற்ற ஏற்பிலிருந்து ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட எதிர்ப்பிற்கு மாறுவதைக் குறிக்கின்றன.

இந்த மாற்றங்களை துரிதப்படுத்துவதில் சமூக இயக்கங்கள் தீர்க்கமான பங்கைக் கொண்டிருந்தன. பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமி தலைமையிலான சுயமரியாதை இயக்கத்தின் செல்வாக்கு திருநெல்வேலியில் குறிப்பாக வலுவாக இருந்தது. இந்த இயக்கம் பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை, பெண் உரிமைகள் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறையை நிராகரிப்பதை ஊக்குவித்தது. சுயமரியாதை திருமணங்கள் மற்றும் மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்பு பிரச்சாரங்கள் போன்ற நடைமுறைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அடிமட்ட மட்டத்தில் சமூக அணுகுமுறைகளை மாற்றின.

சுயமரியாதை இயக்கத்துடன், தீண்டாமை எதிர்ப்பு மற்றும் சமூக நீதி இயக்கங்கள் திருநெல்வேலியில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களைத் திரட்டின. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பொது நிறுவனங்களில் சமமான அணுகலைக் கோரி தலைவர்களும் ஆர்வலர்களும் போராட்டங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் மற்றும் பிரச்சாரங்களை நடத்தினர். இந்த இயக்கங்கள் அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, சமூக மற்றும் பொது வாழ்வில் தீவிரமாக பங்கேற்க விளிம்புநிலைக் குழுக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தன.

திருநெல்வேலியில் சமூக மாற்றத்திற்கு மத மற்றும் மிஷனரி இயக்கங்களும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளித்தன. கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் மருத்துவமனைகளை நிறுவினர், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில். விளிம்புநிலை சமூகங்களுக்கு கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு வழங்குவதன் மூலம், இந்த நிறுவனங்கள் சமூக இயக்கம் மற்றும் மேம்பட்ட வாழ்க்கைத் தரத்தை ஊக்குவித்தன. மிஷனரி நடவடிக்கைகள் பாரம்பரிய சாதித் தடைகளை சவால் செய்தன, சமத்துவம் மற்றும் கண்ணியத்தை ஊக்குவித்தன.

திருநெல்வேலியில் சமூக மாற்றத்திற்கு கல்வி சீர்திருத்தங்கள் முதுகெலும்பாக அமைந்தன. காலனித்துவ காலத்தில், மிஷனரி மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் நவீன கல்வி, ஆங்கில மொழி கற்பித்தல் மற்றும் அறிவியல் கற்றலை அறிமுகப்படுத்தின. திருநெல்வேலி தெற்கு தமிழ்நாட்டில் ஒரு முக்கியமான கல்வி மையமாக உருவெடுத்து, அறிஞர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் சீர்திருத்தவாதிகளை உருவாக்கியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, அரசு நிதியுதவி அளித்த முயற்சிகளின் கீழ் கல்வி சீர்திருத்தங்கள் வேகமாக விரிவடைந்தன. அரசு பள்ளிகள், கல்லூரிகள், ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டது சாதி மற்றும் வர்க்க வேறுபாடுகளைக் கடந்து கல்விக்கான அணுகலை மேம்படுத்தியது. இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள் மற்றும் நலத்திட்டங்கள் சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் பின்தங்கிய குழுக்கள் உயர் கல்வி மற்றும் தொழில்முறை வாழ்க்கையைத் தொடர உதவியது.

திருநெல்வேலியில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதில் கல்வி முக்கிய பங்கு வகித்தது. பள்ளிப்படிப்பு மற்றும் உயர்கல்விக்கான அதிகரித்த அணுகல் பெண்கள் பொது வாழ்க்கை, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களில் பங்கேற்க உதவியது. பெண் கல்வியறிவு மற்றும் விழிப்புணர்வு குடும்ப நலன், சுகாதாரம் மற்றும் சமூக அந்தஸ்தை மேம்படுத்தி, பரந்த சமூக மாற்றத்திற்கு பங்களித்தது.

சமூக மாற்றங்கள், சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தங்களின் ஒருங்கிணைந்த தாக்கம் திருநெல்வேலியில் ஒரு சமத்துவ சமூகத்தின் தோற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. பாரம்பரிய படிநிலைகள் பலவீனமடைந்தன, சமூக இயக்கம் அதிகரித்தன, ஜனநாயக மதிப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. சிவில் சமூக

நிறுவனங்கள் மற்றும் தன்னார்வ அமைப்புகளின் வளர்ச்சி சமூக சீர்திருத்த முயற்சிகளை மேலும் வலுப்படுத்தியது.

முடிவில், திருநெல்வேலி பகுதி தொடர்ச்சியான சமூக மாற்றங்கள், சீர்திருத்த இயக்கங்கள் மற்றும் கல்வி விரிவாக்கம் மூலம் ஆழமான சமூக மாற்றத்தை சந்தித்தது. சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான சவால், பகுத்தறிவுவாதத்தை ஊக்குவித்தல், விளிம்புநிலை சமூகங்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல் மற்றும் நவீன கல்வியின் பரவல் ஆகியவை கூட்டாக சமூக கட்டமைப்பை மறுவடிவமைத்தன. இந்த முன்னேற்றங்கள் திருநெல்வேலியை தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவின் நவீன சமூக-கலாச்சார கட்டமைப்பில் ஒருங்கிணைப்பதிலும், சமத்துவம், விழிப்புணர்வு மற்றும் முன்னேற்றத்தை வளர்ப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

சுயமதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. சுதந்திரத்திற்கு பின் இப்பகுதியில் உருவான அரசியல் கட்சிகள் யாவை?
2. திருநெல்வேலி இந்திய ஒன்றியத்தில் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டது?
3. இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகளை விளக்குக.
4. திருநெல்வேலியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நவீனமயமாக்கல் திட்டங்கள் என்ன?
5. சுதந்திரத்திற்கு பின் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட முக்கிய சமூக மாற்றங்களை விவாதிக்கவும்.
6. திருநெல்வேலியை பாதித்த முக்கிய சமூக இயக்கங்களை குறிப்பிடுக.
7. கல்வி சீர்திருத்தங்கள் கல்வியறிவை எவ்வாறு மேம்படுத்தின?
8. சமூக வளர்ச்சியில் அரசின் கொள்கைகள் எந்த பங்கு வகித்தன?
9. நவீனமயமாக்கல் உள்ளூர் பொருளாதார வளர்ச்சியை எவ்வாறு பாதித்தது?
10. இப்பகுதியின் அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களை மொத்தமாக மதிப்பிடுக.

அலகு – V

தற்போதைய சமூக - பொருளாதார நிலப்பரப்பு; பெரிய, சிறு தொழில்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அவற்றின் பங்கு - கலாச்சார தொடர்ச்சி மற்றும் மாற்றம். நவீன சகாப்தத்தில் கண்காட்சிகள், திருவிழாக்கள், கலைகள், வழிபாட்டு முறை மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகள் - சவால்கள் மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகள்; சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள், நகரமயமாக்கல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் மேம்பாட்டு சவால்கள்.

நோக்கங்கள்

- **பொருளாதாரம்:** தொழில்கள் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சியை இயக்குகின்றன.
- **பண்பாடு:** திருவிழாக்கள், விழாக்கள் மற்றும் கலைகள் தொடர்கின்றன.
- **நவீனமயமாக்கல்:** நகரமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சமூகத்தை மாற்றுகின்றன.
- **சவால்கள்:** சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சி சிக்கல்கள் தொடர்கின்றன.

மாதிரி பதிலளித்தவர்களின் சமூக-பொருளாதார பண்புகளில் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகள், அவர்களின் வயது, சமூகம் மற்றும் பிற காரணிகளின் அடிப்படையில் முந்தைய அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. கல்வி நிலைகள், குடும்ப வகை, வீட்டின் வகை, குடும்ப அளவு, வேலைவாய்ப்பு வகை, மாத வருமானம், சமையல் முறை போன்ற வாழ்க்கை நிலைமைகள், பயன்படுத்தப்படும் குடிநீர் வகை போன்றவை அனைத்தும் அவர்களிடையே வேறுபடுகின்றன. விகித பகுப்பாய்வு, விளக்கமான புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் வரைபட பிரதிநிதித்துவத்தின் உதவியுடன், பதிலளித்தவர்களின் செலவு மற்றும் சொத்து உடைமை, ஆய்வுப் பகுதியில் சுய உதவிக்குழுக்களின் செயல்பாடு மற்றும் மாதிரி பதிலளித்தவர்களின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியில் இந்த சுய உதவிக்குழுக்களின் பங்கு பற்றிய பகுப்பாய்வை இந்த அத்தியாயம் முன்வைக்கிறது. மேலும், கருதுகோள்களின் சோதனையும் இந்த அத்தியாயத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சமூக நிலப்பரப்பு

மக்கள்தொகை பன்முகத்தன்மை, கல்வி முன்னேற்றம், கலாச்சார பன்முகத்தன்மை மற்றும் தொடர்ச்சியான சமூக சவால்களின் கலவையை பிரதிபலிக்கிறது. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் மக்கள்தொகை தரவுகளின்படி, மாவட்டத்தின்

மக்கள்தொகையில் முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவ சிறுபான்மையினருடன் குறிப்பிடத்தக்க இந்து பெரும்பான்மை சமூகங்களும் அடங்கும், மக்கள்தொகையில் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியினர் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் மாநில சராசரியுடன் ஒப்பிடும்போது ஒப்பீட்டளவில் அதிக ஒட்டுமொத்த கல்வியறிவு விகிதம், இப்பகுதியில் கல்வி முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கிறது. பள்ளிப்படிப்பு மற்றும் கல்வியறிவில் முன்னேற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், **சாதி அடையாளம் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான சமூக இயக்கவியல் அன்றாட வாழ்க்கையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது** , பெரும்பாலும் சமூக தொடர்புகள், சமூக அடையாளம் மற்றும் மோதல்களை வடிவமைக்கிறது, குறிப்பாக இளைஞர்களிடையே. பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகள் முதல் தெருக்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் வரை பொது இடங்கள் தொடர்ந்து சாதி சின்னங்களையும் பெருமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன, மேலும் வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்தைப் பேணுவதற்கான முயற்சிகளில் சாதி-ஆத்திரமூட்டும் உள்ளடக்கம் தொடர்பான அடிக்கடி கைதுகளை அதிகாரிகள் ஆன்லைனில் தெரிவித்துள்ளனர். இத்தகைய சாதி தொடர்பான பதட்டங்கள் உள்ளூர் நிர்வாகிகளால் பரந்த சமூக பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன, பொருளாதார மற்றும் கல்வி மாற்றம் துரிதப்படுத்தப்பட்டாலும் பாரம்பரிய படிநிலைகள் சமூக நடத்தையை தொடர்ந்து பாதிக்கின்றன என்பதை வலுப்படுத்துகின்றன. இந்தச் சவால்களுடன், திருநெல்வேலியின் சமூகக் கட்டமைப்பு அதன் **கலாச்சார பாரம்பரியம்** மற்றும் **சமூக நிறுவனங்களால்** வலுப்படுத்தப்படுகிறது , அங்கு தமிழ் மொழி மற்றும் பாரம்பரியம் திருவிழாக்கள், சமூக வாழ்க்கை மற்றும் உள்ளூர் அடையாளத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பள்ளிகள், கலை மற்றும் அறிவியல்

கல்லூரிகள் மற்றும் ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்ட மாவட்டத்தின் **கல்வி உள்கட்டமைப்பு** சமூக இயக்கம் மற்றும் சமூகங்களுக்கு இடையிலான தொடர்புக்கு பங்களிக்கிறது. இருப்பினும், கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற அமைப்புகளுக்குள், சாதி பாகுபாடு, இளைஞர்களின் வேலையின்மை மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் சமூக உணர்வுகளின் மீதான செல்வாக்கு போன்ற பிரச்சினைகள் சமூக ஒற்றுமை மற்றும் சம வாய்ப்புக்கான தொடர்ச்சியான போராட்டத்தை விளக்குகின்றன, இது திருநெல்வேலியின் சமகால சமூக நிலப்பரப்பை வாக்குறுதி மற்றும் சவால் இரண்டையும் கொண்ட ஒன்றாகக் குறிக்கிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் பொருளாதார நிலப்பரப்பு பின்வரும் கலவையால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது **:** பாரம்பரிய விவசாய நடவடிக்கைகள், பல்வேறு தொழில்துறை இருப்பு, வளர்ந்து வரும் சேவைகள் மற்றும் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான வளர்ந்து வரும் வாய்ப்புகள் . மாவட்டத்தின் பொருளாதாரம் **முக்கியமாக விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது** , மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினர் விவசாயம் மற்றும் தொடர்புடைய செயல்பாடுகளைச் சார்ந்துள்ளனர்; முக்கிய பயிர்களில் நெல், பருத்தி, மசாலாப் பொருட்கள், தேங்காய், வாழைப்பழங்கள் மற்றும் மசாலாப் பொருட்கள் ஆகியவை அடங்கும், மேலும் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் விவசாயிகளின் வருமானத்தை அதிகரிக்க தோட்டக்கலை மற்றும் நுண் நீர்ப்பாசன தொழில்நுட்பங்களில் கவனம் அதிகரித்து வருகிறது . விவசாயம் கிராமப்புற வாழ்வாதாரத்தை நிலைநிறுத்துவது மட்டுமல்லாமல், விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களுக்கு உணவளிக்கிறது மற்றும் அதன் கடலோரப் பகுதி காரணமாக கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு மற்றும் மீன்பிடித்தல் போன்ற தொடர்புடைய வாழ்வாதாரங்களை ஆதரிக்கிறது. மாவட்டத்தில் சுண்ணாம்புக்கல், கார்னெட் மணல்

மற்றும் பிற கனிமங்கள் உள்ளிட்ட குறிப்பிடத்தக்க இயற்கை வளங்களும் உள்ளன, அவை சிமென்ட், சர்க்கரை, அரிசி தவிடு எண்ணெய், கால்சியம் கார்பைடு மற்றும் அச்சிடும் காகித உற்பத்தி போன்ற துறைகளை ஆதரிக்கின்றன**. பாரம்பரிய** தொழில்துறை நடவடிக்கைகளில் பீடி உருட்டல், பருத்தி ஜவுளி, நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலைகள், எ.ு பட்டறைகள் மற்றும் சிறிய அளவிலான அலகுகள் அடங்கும், அதே நேரத்தில் உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்கள் 1990 களின் பிற்பகுதியிலிருந்து முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன, இது உள்ளூர் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மதிப்பு கூட்டலுக்கு பங்களிக்கிறது. திருநெல்வேலி நகர்ப்புறம் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சுற்றுலா உள்ளிட்ட கணிசமான **சேவைத் துறைகளால் பயனடைகிறது** , மேலும் மத சுற்றுலா பிராந்திய பொருளாதாரத்தில் ஒரு துணைப் பங்கை வகிக்கிறது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி திட்டங்கள் மற்றும் சூரிய ஆற்றல் தொழிலாளர்களுக்கான திறன் மேம்பாட்டு மையங்கள் போன்ற முயற்சிகள் மூலம் பொருளாதார அடித்தளத்தை பன்முகப்படுத்தவும் திறன்களை மேம்படுத்தவும் முயற்சிகள் காணப்படுகின்றன, இவை வளர்ந்து வரும் துறைகளில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. மேலும், மாவட்ட அதிகாரிகள் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தொழில்துறை விவாதங்கள், வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கும் தொழில்துறை பயிற்சியை வலுப்படுத்துவதற்கும் நுண், சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களை (MSME) விரிவுபடுத்துவதில் உள்ளூர் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகின்றன. திருநெல்வேலியின் பொருளாதாரம் இன்னும் விவசாயம் மற்றும் பாரம்பரிய தொழில்களையே சார்ந்துள்ளது என்றாலும், மூலோபாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், தொழில்துறை தோட்டங்கள் மற்றும் ஸ்மார்ட் சிட்டி முயற்சிகள்

நவீனமயமாக்கல், உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி மற்றும் நிலையான நகர்ப்புற-பொருளாதார மேம்பாட்டை நோக்கிய மாற்றத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன , இது தமிழ்நாட்டிற்குள் ஒரு மாறும் மற்றும் வளரும் பொருளாதார பிராந்தியமாக அமைகிறது.

தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சமூக-பொருளாதார நிலப்பரப்பு, தொழில்துறை பன்முகத்தன்மை மற்றும் வளர்ந்து வரும் சேவைத் துறைகளால் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட ஒரு விவசாய அடித்தளத்தை பிரதிபலிக்கிறது , பாரம்பரிய மற்றும் நவீன கூறுகளுடன் பன்முக பிராந்திய பொருளாதாரத்தை உருவாக்குகிறது. விவசாயம் மாவட்டத்தின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகத் தொடர்கிறது, மக்கள்தொகையில் கணிசமான பகுதியினர் நெல், தேங்காய், வாழைப்பழங்கள், மசாலாப் பொருட்கள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் பிற மசாலாப் பொருட்களை பயிரிடுவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர் , கிராமப்புற வாழ்வாதாரம் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பிற்கு பங்களிக்கும் விரிவான நீர்ப்பாசனம் மற்றும் விவசாயம் தொடர்பான செயல்பாடுகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த விவசாயத் தளம் விவசாயம் சார்ந்த மற்றும் உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்களையும் நிலைநிறுத்துகிறது, அவை குறிப்பாக 1990 களின் பிற்பகுதியிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன, இப்போது இப்பகுதியில் முன்னணி தொழில்துறை பிரிவுகளில் ஒன்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன, முதன்மை விளைபொருட்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மதிப்பு கூட்டலை வழங்குகின்றன. திருநெல்வேலியில் கனிம வளங்களும் நிறைந்துள்ளன. போன்றவை சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள், சுண்ணாம்பு உற்பத்தி அலகுகள் மற்றும் தொடர்புடைய வேதியியல் பதப்படுத்துதல் உள்ளிட்ட முக்கிய கனிம அடிப்படையிலான தொழில்களை ஆதரிக்கும் சுண்ணாம்புக்கல், கார்னெட் மணல், இல்மனைட் மற்றும் கிரானைட் , உள்ளூர் மூலப்பொருட்களை

பிரித்தெடுத்து தொழில்துறை உற்பத்திக்கு பங்களிக்கின்றன. இவற்றைத் தாண்டி, மாவட்டம் பல்வேறு முக்கிய தொழில்களைக் கொண்டுள்ளது . பருத்தி ஜவுளி ஆலைகள், நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலைகள், சர்க்கரை தொழிற்சாலைகள், பருத்தி விதை எண்ணெய் அலகுகள், அச்சிடும் காகிதம் மற்றும் மாவு ஆலைகள் போன்றவை , கூட்டாக பெரிய தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்துகின்றன மற்றும் பிராந்தியத்தின் உற்பத்தி சுயவிவரத்தை நங்கூரமிடுகின்றன. பீடி (புகையிலை) தொழில் பொருளாதாரத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அங்கமாக உள்ளது, குறிப்பாக பல பெண் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் வீட்டுத் தொழிலாக , எஃகு பொருட்கள், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், செங்கல் சூளைகள், பாதுகாப்பு தீப்பெட்டி உற்பத்தி, பாய் நெசவு மற்றும் கைத்தறி ஜவுளி அலகுகளுக்கான பட்டறைகள் குறிப்பிடத்தக்க உள்ளூர் வேலைவாய்ப்பை வழங்கும் மற்றும் பாரம்பரிய கைவினைகளை பராமரிக்கும் சிறு மற்றும் சிறிய அளவிலான தொழில்களின் பரவலை விளக்குகின்றன . கூடுதலாக , SIDCO மற்றும் SIPCOT ஆல் நிறுவப்பட்ட பேட்டை மற்றும் கங்கைகொண்டான் போன்ற சிறிய தொழில்துறை தோட்டங்கள் பொறியியல் பொருட்கள், பிவிசி மற்றும் பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், அலுமினிய பாத்திரங்கள், வேளாண் பதப்படுத்தும் அலகுகள் மற்றும் உற்பத்திப் பணிகள் உள்ளிட்ட பன்முகப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தியை ஆதரித்தல் , தொழில்துறை அடித்தளத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் திறமையான மற்றும் பகுதி திறன் கொண்ட வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல். மத சுற்றுலா, கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வளர்ந்து வரும் ஐடி மற்றும் தொடக்க சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு உள்ளிட்ட சேவைத் துறை , சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்பை வளப்படுத்துகிறது மற்றும் அறிவு மற்றும் சேவை சார்ந்த வேலைவாய்ப்பை நோக்கிய மாற்றத்தை பிரதிபலிக்கிறது,

இருப்பினும் விவசாய மற்றும் தொழில்துறை இணைப்புகள் மையமாக உள்ளன. சுருக்கமாக, திருநெல்வேலியின் சமூக-பொருளாதார நிலப்பரப்பு விவசாயம், பெரிய தொழில்துறை நிறுவனங்கள், சிறு அளவிலான மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் மற்றும் வளர்ந்து வரும் சேவைத் துறைகளின் மாறும் கலவையாகும் , இது பிராந்திய மேம்பாடு, வேலைவாய்ப்பு முறைகள் மற்றும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளை கூட்டாக வடிவமைக்கிறது.

கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாடு

கல்வி என்பது ஒரு அடிப்படை மனித உரிமையாகும், இது சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக செயல்படுகிறது. வறுமை மற்றும் பாலின சமத்துவமின்மையை ஒழிப்பதில் இது ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது, இதன் மூலம் தனிநபர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் சுகாதார நிலையை உயர்த்துகிறது. கல்வி வருமானத்தின் அடிப்படையில் கணிசமான மற்றும் நிலையான வருமானத்தை அளிக்கிறது. ஒரு தனிப்பட்ட மட்டத்தில், கல்வி வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகள், நிதி செழிப்பு மற்றும் மேம்பட்ட வாழ்க்கைத் தரத்திற்கான கதவுகளைத் திறக்கிறது, இது சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கிறது. மனித வளர்ச்சிக்கு அவசியமான கல்வி, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பாதையை வழங்குகிறது மற்றும் கலாச்சார மற்றும் சமூக விதிமுறைகள் பற்றிய மக்களின் புரிதலை மேம்படுத்துகிறது. மனித மூலதனத்தை உருவாக்குவதற்கும் தீவிர வறுமையை ஒழிப்பதற்கும் கல்வியில் மூலோபாய மற்றும் பயனுள்ள முதலீடுகள் அவசியம். கற்றல் நெருக்கடியை நிவர்த்தி செய்தல், கல்வி குறைபாடுகளை நீக்குதல் மற்றும் மேம்பட்ட அறிவாற்றல், சமூக-உணர்ச்சி, தொழில்நுட்ப மற்றும் டிஜிட்டல் திறன்களுடன் இளைஞர்களை சித்தப்படுத்துதல்

ஆகியவை எங்கள் அணுகுமுறையின் மையமாகும். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கல்வி மகத்தான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, மேலும் பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்களின் வளர்ச்சிக்கு அதன் தாக்கம் மிக முக்கியமானது. இருப்பினும், வரலாற்று ரீதியாக, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே கல்வியை அணுகுவதில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. பாலின சமத்துவத்தை அடைவதற்கும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கும் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை அங்கீகரித்து நிவர்த்தி செய்வது அவசியம். இரு பாலினருக்கும் கல்வியின் முக்கியத்துவம் குறித்த சில முக்கிய புள்ளிகள் இங்கே:

ஆண்களுக்கான கல்வியின் முக்கியத்துவம்:

i. தொழில்முறை மேம்பாடு:

கல்வி ஆண்களுக்கு பல்வேறு தொழில்களுக்குத் தேவையான திறன்களையும் அறிவையும் அளித்து, அவர்களின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மைக்கும் பங்களிக்கிறது.

ii. பொருளாதார பங்களிப்பு:

நன்கு படித்த ஆண்கள், பணியிடத்தில் பங்கேற்பதன் மூலமும், அதிக ஊதியம் தரும் வேலைகளைப் பெறுவதன் மூலமும் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஸ்திரத்தன்மைக்கு பங்களிக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகம்.

iii. குடும்ப ஆதரவு:

கல்வி ஆண்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கு சிறந்த ஆதரவை வழங்கவும், நிதி ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் ஒட்டுமொத்த நல்வாழ்வை மேம்படுத்தவும் உதவுகிறது.

iv. சமூக மற்றும் குடிமை ஈடுபாடு:

படித்த ஆண்கள் தங்கள் சமூகங்களில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்கும், குடிமை நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பதற்கும், சமூக வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பதற்கும் அதிக வாய்ப்புள்ளது.

பெண்களுக்கு கல்வியின் முக்கியத்துவம்:

i. அதிகாரமளித்தல்:

பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கும், சுதந்திரம், தன்னம்பிக்கை மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு சுயாதீன உணர்வை வளர்ப்பதற்கும் கல்வி ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாகும்.

ii. உடல்நலம் மற்றும் குடும்ப நல்வாழ்வு:

படித்த பெண்கள் சிறந்த உடல்நல விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு தொடர்பான தகவலறிந்த முடிவுகளை எடுப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம், இதனால் ஆரோக்கியமான குடும்பங்கள் உருவாகின்றன.

iii. பொருளாதார வாய்ப்புகள்:

கல்வி பெண்களுக்கு பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் திறந்து, அவர்கள் பணியிடத்தில் நுழைவதற்கான வாய்ப்புகளை மேம்படுத்தி, நிதி சுதந்திரத்தை அடைகிறது.

iv. பாலின சமத்துவம்:

பாலின சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதற்கு கல்வி ஒரு முக்கிய உந்துசக்தியாகும். இது பாரம்பரிய பாலின பாத்திரங்கள் மற்றும் ஒரே மாதிரியான கருத்துக்களை சவால் செய்கிறது, மேலும் உள்ளடக்கிய மற்றும் சமத்துவமான சமூகத்தை வளர்க்கிறது.

v. சமூக மேம்பாடு:

படித்த பெண்கள் பெரும்பாலும் சமூக வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர், அவர்களின் சமூகங்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கின்றனர்.

vi. தாய்வழி இறப்பைக் குறைத்தல்:

கல்வி தாய்வழி இறப்பு விகிதங்களைக் குறைப்பதோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. படித்த பெண்கள் கர்ப்ப காலத்தில் பெற்றோர் ரீதியான பராமரிப்பை அணுகவும் ஆரோக்கியமான தேர்வுகளை எடுக்கவும் அதிக வாய்ப்புள்ளது.

vii. வறுமை சுழற்சியை உடைத்தல்:

படித்த தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் நல்வாழ்வில் முதலீடு செய்ய அதிக வாய்ப்புள்ளது, எனவே பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குவது வறுமையின் சுழற்சியை உடைக்க உதவுகிறது.

திருநெல்வேலியின் கல்வி நிலப்பரப்பு மாவட்டத்தின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கிய உந்து சக்தியாக உள்ளது, பள்ளிகள், கல்லூரிகள், தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில் மையங்களின் பல்வேறு வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது**,** அவை கூட்டாக மனித மூலதனத்தை உருவாக்குகின்றன, வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்துகின்றன மற்றும் பரந்த பொருளாதார வளர்ச்சியை ஆதரிக்கின்றன. உயர்கல்வி மட்டத்தில்**,** மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் இப்பகுதியில் 100 க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகளுடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு மத்திய பொது பல்கலைக்கழகமாக செயல்படுகிறது, கலை, அறிவியல், பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் பல்வேறு திட்டங்களை வழங்குகிறது, இதன் மூலம் மேம்பட்ட கற்றல் மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துகிறது மற்றும் மாவட்டத்திற்கு தொழில் மற்றும் புதுமை நடவடிக்கைகளை ஈர்க்கக்கூடிய திறமையான பணியாளர்களை உருவாக்குகிறது. திருநெல்வேலி அரசு பொறியியல் கல்லூரி போன்ற நிறுவனங்கள், பொறியியல் துறைகளில் சிறப்பு தொழில்நுட்பக் கல்வியை வழங்குகின்றன, கட்டுமானம், உற்பத்தி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற

முக்கிய துறைகளில் அவர்களின் வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்தும் தொழில் தொடர்பான திறன்களுடன் மாணவர்களை சித்தப்படுத்துகின்றன. இதேபோல், **பிரான்சிஸ் சேவியர் பொறியியல் கல்லூரி** ஒரு பெரிய அளவிலான பொறியாளர்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பவியலாளர்களை உருவாக்க பங்களிக்கிறது, அவர்களில் பலர் உள்ளூர் நிறுவனத்தையும் பரந்த பொருளாதார போட்டித்தன்மையையும் ஆதரிக்கும் திறன்களுடன் தொழிலாளர் சந்தையில் நுழைகிறார்கள். **ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி** மற்றும் **சதக்கத்துல்லா அப்பா கல்லூரி** போன்ற பிற முக்கிய கல்லூரிகள் கலை, அறிவியல், வணிகம் மற்றும் சமூக அறிவியல் ஆகியவற்றில் உள்ளடக்கிய கல்வியை வலியுறுத்துகின்றன, பல்வேறு வகையான தொழில் பாதைகளை செயல்படுத்துகின்றன, தொழில்முனைவோரை வளர்க்கின்றன மற்றும் பல்வேறு பின்னணிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு சமூக-பொருளாதார இயக்கத்தை மேம்படுத்துகின்றன. அடிப்படை மட்டத்தில், **பொது மற்றும் தனியார் பள்ளிகளின் வலுவான அமைப்பு** பரவலான அடிப்படை கல்வியறிவு மற்றும் அடிப்படை திறன்களை உறுதி செய்கிறது, அதே நேரத்தில் அரசாங்க நலத்திட்டங்கள் பின்தங்கிய குழுக்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு கல்வி அணுகலை ஆதரிப்பதன் மூலம் சமத்துவத்தை ஊக்குவிக்கின்றன. தொழில்துறை பயிற்சி நிறுவனங்கள் (ITI கள்) மற்றும் வின்னரசி தொழில்துறை பள்ளி போன்ற முறைசாரா பயிற்சி மையங்கள் மூலம் வழங்கப்படும் திட்டங்கள் போன்ற **தொழில் மற்றும் திறன் அடிப்படையிலான பயிற்சி** , கல்வி அறிவுக்கும் நடைமுறை தொழில் தேவைகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்கிறது, உள்ளூர் தொழில் மற்றும் சேவை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய மின் வேலை, வெல்டிங் மற்றும் பொருத்துதல் போன்ற தொழில்களில் வேலைக்குத் தயாராக

இருக்கும் இளைஞர்களை உருவாக்குகிறது. இந்த கல்வி நிறுவனங்களின் ஒட்டுமொத்த தாக்கம் தனிப்பட்ட முன்னேற்றத்திற்கு அப்பாற்பட்டது; படித்த மற்றும் திறமையான பட்டதாரிகள் பொருளாதார பன்முகத்தன்மையை ஆதரிக்கின்றனர், முதலீட்டை ஈர்க்கின்றனர், உள்ளூர் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துகின்றனர் மற்றும் தொழில்முனைவு மற்றும் சிறு வணிக வளர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றனர் . முன்மொழியப்பட்ட அதிநவீன நூலகம் மற்றும் கலாச்சார வசதிகள் போன்ற புதிய கல்வி உள்கட்டமைப்பை நிறுவுவது, அறிவு உள்கட்டமைப்பில் அரசாங்கத்தின் கவனத்தை மேலும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது, இது ஆராய்ச்சி, புதுமை மற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை மறைமுகமாக ஆதரிக்கிறது. இதனால், திருநெல்வேலியின் கல்வித் துறை மனித வளங்களை உருவாக்குவதன் மூலமும், உள்ளடக்கிய சமூக-பொருளாதார பங்களிப்பை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், நிலையான பிராந்திய வளர்ச்சியை செயல்படுத்துவதன் மூலமும் **பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.**

கலாச்சார தொடர்ச்சி

வரலாற்று பின்னணி

திருநெல்வேலியின் வரலாறு, பாண்டியர்கள், சோழர்கள் மற்றும் நாயக்கர்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு வம்சங்களின் ஆட்சியால் குறிக்கப்படுகிறது, அவை ஒவ்வொன்றும் இப்பகுதியின் கலாச்சார செழுமைக்கு பங்களித்தன. மதுரையை ஆண்ட பாண்டியர்கள், திருநெல்வேலியில் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர், குறிப்பாக கோயில் கட்டிடக்கலை மற்றும் மத நடைமுறைகளின் அடிப்படையில். கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு தங்கள் பங்களிப்புகளுக்கு பெயர் பெற்ற சோழர்கள், இப்பகுதியில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். நாயக்கர்கள், தங்கள் நிர்வாக

சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் கலைகளின் ஆதரவுடன், திருநெல்வேலியின் கலாச்சார நிலப்பரப்பை மேலும் வளப்படுத்தினர்.

மத தாக்கங்கள்

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தில் மதம் ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. இந்த பகுதியில் ஏராளமான கோயில்கள் உள்ளன, ஒவ்வொன்றும் அதன் தனித்துவமான கட்டிடக்கலை பாணி மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நெல்லையப்பர் கோயில், திருநெல்வேலியின் மிக முக்கியமான கோயில்களில் ஒன்றாகும், இது அதன் சிக்கலான சிற்பங்கள் மற்றும் பிரமாண்டமான திருவிழாக்களுக்கு பெயர் பெற்றது. சங்கரநாராயணர் கோயில் மற்றும் குற்றாலத்தில் உள்ள குற்றாலநாதர் கோயில் ஆகியவை மற்ற குறிப்பிடத்தக்க கோயில்களில் அடங்கும். இந்த கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமல்லாமல் கலாச்சார மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகளின் மையங்களாகவும் செயல்படுகின்றன.

திருவிழாக்கள் மற்றும் சடங்குகள்

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார கட்டமைப்பின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக பாரம்பரிய திருவிழாக்கள் மற்றும் சடங்குகள் உள்ளன. நெல்லையப்பர் கோயிலில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் தேர் திருவிழா (தேர் திருவிழா) ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களை ஈர்க்கிறது மற்றும் இப்பகுதியின் துடிப்பான கலாச்சார மரபுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. சங்கரநாராயணர் கோயிலில் நடைபெறும் ஆதி தபசு திருவிழா மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும், இது விரிவான சடங்குகள் மற்றும் ஊர்வலங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த திருவிழாக்கள் மத

கொண்டாட்டங்கள் மட்டுமல்ல, சமூக பிணைப்பு மற்றும் கலாச்சார வெளிப்பாட்டிற்கான சந்தர்ப்பங்களாகும்.

பாரம்பரிய கலைகள் மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள்

திருநெல்வேலி, பாரம்பரிய கலைகள் மற்றும் கைவினைகளின் வளமான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது, இது இப்பகுதியின் கலை பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய நடன வடிவமான பரதநாட்டியம், திருநெல்வேலியில் பரவலாகப் பயிற்சி செய்யப்பட்டு நிகழ்த்தப்படுகிறது. கர்நாடக இசைக்கு இப்பகுதி அதன் பங்களிப்புகளுக்காகவும் அறியப்படுகிறது, திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ஏராளமான இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் இசையமைப்பாளர்கள் உள்ளனர். கூரை புடவைகளின் சிக்கலான நெசவு மற்றும் பித்தளை விளக்குகள் மற்றும் பாத்திரங்கள் தயாரித்தல் போன்ற பாரம்பரிய கைவினைப்பொருட்கள், இப்பகுதியின் கைவினைத்திறன் மற்றும் கலைத் திறன்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கலாச்சார மாற்றம்

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார நிலப்பரப்பு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி வருகிறது, ஏனெனில் பாரம்பரிய நடைமுறைகள், வரலாற்று பாரம்பரியம் மற்றும் நவீன தாக்கங்கள் இப்பகுதியில் சமகால வாழ்க்கையை வடிவமைக்கின்றன. திருநெல்வேலியின் கலாச்சாரம் பண்டைய தமிழ் மரபுகளில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது, அவை தனித்துவமான மொழியியல் அடையாளம், மத விழாக்கள், கோயில் சடங்குகள், உணவு வகைகள், நாட்டுப்புற கலைகள் மற்றும் சமூக விழாக்களை உள்ளடக்கியது, நெல்லையப்பர் கோயில் போன்ற சின்னங்கள் சமூக மற்றும் மத வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன, அவை சமூகங்கள் முழுவதும் மக்களை

ஈர்க்கின்றன. வரலாற்று ரீதியாக, நகரத்தின் கலாச்சார அடையாளம் அதன் தமிழ் பாரம்பரியம் மற்றும் பாண்டியர்கள் மற்றும் பிற்கால நாயக்கர்கள் போன்ற வம்சங்களின் செல்வாக்கால் வடிவமைக்கப்பட்டது, அவர்களின் ஆதரவு கலை வெளிப்பாடு, கோயில் கட்டிடக்கலை மற்றும் கர்நாடக இசை மற்றும் பரதநாட்டியம் போன்ற பாரம்பரிய நிகழ்த்து கலைகளைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது, இவை அனைத்தும் உள்ளூர் விழாக்களில் பாதுகாக்கப்பட்டு கொண்டாடப்படுகின்றன. காலப்போக்கில், நவீனமயமாக்கல், கல்வி, நகரமயமாக்கல் மற்றும் ஊடக வெளிப்பாடு புதிய சமூக மதிப்புகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன, இது உடை, மொழி பயன்பாடு, பொழுதுபோக்கு விருப்பங்கள் மற்றும் சமூக தொடர்பு முறைகளில், குறிப்பாக இளைஞர்களிடையே மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. இளைய தலைமுறையினர் பாரம்பரிய விழாக்களிலும், திரைப்பட இசை, டிஜிட்டல் கலைகள் மற்றும் உலகளாவிய போக்குகள் உள்ளிட்ட சமகால கலாச்சார வெளிப்பாடுகளிலும் எவ்வாறு பங்கேற்கிறார்கள் என்பதில் பழையதும் புதியதும் கலந்திருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. கலாச்சார மாற்றம் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு மற்றும் சடங்கு நடைமுறைகளுக்கான சமூக எதிர்வினைகளிலும் பிரதிபலிக்கிறது , இது தாமிரபரணி நதிக்கரையில் சடங்கு பிரசாதங்களிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான சமீபத்திய சுத்தம் செய்யும் முயற்சிகளில் காணப்படுகிறது, இது மிகவும் நிலையான கலாச்சார நடைமுறைகளை நோக்கிய மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. அதே நேரத்தில், 2000 களின் முற்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட கலாச்சார மையங்கள் போன்ற தமிழ் கலாச்சாரத்தை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட சமூக முயற்சிகள், மாற்றத்தின் மத்தியில் பிராந்திய அடையாளத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான தொடர்ச்சியான

முயற்சியை பரிந்துரைக்கின்றன. எனவே, திருநெல்வேலியின் கலாச்சார பரிணாமம் பாரம்பரிய தமிழ் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் நவீன தாக்கங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றுவதற்கும் இடையிலான ஒரு மாறும் தொடர்பை விளக்குகிறது , அங்கு மத சடங்குகள், உள்ளூர் பேச்சுவழக்கு மற்றும் கலை வடிவங்கள் தொடர்ச்சியைத் தக்கவைத்துக்கொள்கின்றன, அதே நேரத்தில் புதிய சமூக அணுகுமுறைகள் படிப்படியாக வகுப்புவாத மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையை மறுவடிவமைக்கின்றன.

கண்காட்சிகள்

திருநெல்வேலியின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வாழ்வில் வரலாற்று ரீதியாக கண்காட்சிகள் முக்கிய பங்கு வகித்து வருகின்றன , வர்த்தகம், மதக் கூட்டம் மற்றும் சமூக தொடர்பு மையங்களாக செயல்படுகின்றன. பாரம்பரியமாக, கோயில்கள், ஆறுகள் மற்றும் புனித யாத்திரை மையங்களுக்கு அருகில், குறிப்பாக தாமிரபரணி நதிப் படுகையின் ஓரங்களில் கண்காட்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன, அங்கு அறுவடை காலத்திற்குப் பிறகு விவசாய சமூகங்கள் கூடுகின்றன. இந்த கண்காட்சிகள் விவசாய விளைபொருள்கள், கால்நடைகள், கைவினைப்பொருட்கள், மட்பாண்டங்கள், பனை ஓலைப் பொருட்கள் மற்றும் வீட்டுப் பொருட்களை பரிமாறிக்கொள்ள உதவியது, இதன் மூலம் கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களை மற்றும் சிறு வணிகர்களை ஆதரித்தது. காலப்போக்கில், கண்காட்சிகள் கலாச்சார வெளிப்பாட்டிற்கான இடங்களாக மாறியது, அங்கு நாட்டுப்புற நிகழ்ச்சிகள், கதைசொல்லல், பொம்மலாட்ட நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் நடத்தப்பட்டன. நவீன காலத்திலும் கூட, வருடாந்திர விழாக்களின் போது கோயில் சார்ந்த கண்காட்சிகள் தொடர்ந்து அதிக கூட்டத்தை ஈர்க்கின்றன, கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களில் சமூக பிணைப்புகளை

வலுப்படுத்துகின்றன. இதனால், திருநெல்வேலியில் உள்ள கண்காட்சிகள் பொருளாதார சந்தைகளாக மட்டுமல்லாமல், பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறைகளையும் சமூக ஒற்றுமையையும் பாதுகாக்கும் கலாச்சார நிறுவனங்களாகவும் செயல்படுகின்றன.

திருவிழாக்கள்

திருநெல்வேலியின் கலாச்சார அடையாளத்தின் மையமாக திருவிழாக்கள் அமைகின்றன , இது அதன் ஆழமாக வேரூன்றிய தமிழ் மரபுகள் மற்றும் மத பன்மைத்துவத்தை பிரதிபலிக்கிறது. பொங்கல், தீபாவளி, தமிழ் புத்தாண்டு மற்றும் நவராத்திரி போன்ற முக்கிய இந்து பண்டிகைகள் நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புறங்களில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் கொண்டாடப்படுகின்றன. குறிப்பாக **நெல்லையப்பர்-காந்திமதி அம்மன் கோயிலுடன்** தொடர்புடைய **கோயில் திருவிழாக்கள்** , சமூக வாழ்வில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளன, வருடாந்திர பிரம்மோற்சவங்கள், தேர் திருவிழாக்கள் (தேர் திருவிழா) மற்றும் மாவட்டம் முழுவதிலுமிருந்து பக்தர்களை ஈர்க்கும் ஊர்வலங்கள். பொங்கல் போன்ற விவசாய விழாக்கள் இப்பகுதியின் விவசாய அடிப்படையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன மற்றும் இயற்கை, கால்நடைகள் மற்றும் நீர் வளங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றன. ரம்ஜான் மற்றும் பக்ரீத் போன்ற முஸ்லிம் பண்டிகைகளும், கிறிஸ்துமஸ் மற்றும் ஈஸ்டர் போன்ற கிறிஸ்தவ பண்டிகைகளும் அனுசரிக்கப்படுகின்றன, இது சமூக நல்லிணக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த பண்டிகைகள் நவீன கொண்டாட்ட வடிவங்களுக்கு ஏற்ப ஒழுக்க விழுமியங்கள், கூட்டு பங்கேற்பு மற்றும் கலாச்சார தொடர்ச்சியை வலுப்படுத்துகின்றன.

கலைகள்

கோயில்கள், ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்களால் பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்க்கப்பட்ட பாரம்பரிய, நாட்டுப்புற மற்றும் பக்தி கலை வடிவங்களின் கலவையாகும். கர்நாடக இசை மற்றும் பரதநாட்டியம் போன்ற பாரம்பரிய கலைகள் கோயில் ஆதரவின் கீழ், குறிப்பாக மத விழாக்கள் மற்றும் கலாச்சார நிகழ்வுகளின் போது செழித்து வளர்ந்துள்ளன. புராணக் கதைகள், உள்ளூர் புராணக்கதைகள் மற்றும் சமூக கருப்பொருள்களை விவரிக்கும் கரகாட்டம், கும்மி, ஒயிலாட்டம், வில்லுப்பாட்டு மற்றும் தெருக்கூத்து உள்ளிட்ட நாட்டுப்புற கலைகள் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளன . இந்த கலை வடிவங்கள் பொழுதுபோக்கு மற்றும் சமூக கல்வியின் ஊடகங்களாக செயல்படுகின்றன. பனை ஓலை நெசவு, மட்பாண்டங்கள் மற்றும் வெண்கல வார்ப்பு போன்ற பாரம்பரிய கைவினைகளும் உள்ளூர் கைவினைஞர்களின் கலைத் திறன்களை பிரதிபலிக்கின்றன. சமகாலத்தில், கலாச்சார சபைகள், பள்ளிகள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்கள் இந்த கலை வடிவங்களைப் பாதுகாப்பதில் பங்களிக்கின்றன, மாறிவரும் கலாச்சார வடிவங்களுக்கு மத்தியில் தொடர்ச்சியை உறுதி செய்கின்றன.

வழிபாட்டு முறை

நாட்டுப்புற வழிபாட்டு முறைகளும் உள்ளூர் தெய்வ வழிபாடும் **திருநெல்வேலியின் மத கலாச்சாரத்தின் தனித்துவமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த பரிமாணத்தை உருவாக்குகின்றன** , அவை கிராம வாழ்க்கை மற்றும் சமூக அமைப்புடன் ஆழமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சுடலை மாடன், கருப்பசாமி, அய்யனார், முனீஸ்வரன் மற்றும் பேச்சியம்மன் **போன்ற** காவல் தெய்வங்களின் வழிபாடு (காவல் தெய்வங்கள்) குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பரவலாக உள்ளது. இந்த வழிபாட்டு

முறைகள் பாதுகாப்பு, கருவுறுதல், சுகாதாரம், மழை மற்றும் நீதியுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையவை, விவசாய சமூகங்களின் அன்றாட கவலைகளை பிரதிபலிக்கின்றன. சடங்குகளில் பெரும்பாலும் இரவு விழாக்கள், விலங்கு சின்னங்கள், நாட்டுப்புற பாடல்கள், மேளம் ஊதுதல் மற்றும் காணிக்கைகள் ஆகியவை அடங்கும், இவை சமஸ்கிருத கோயில் வழிபாட்டிலிருந்து வேறுபட்டவை. நாட்டுப்புற வழிபாட்டு முறைகள் கூட்டு பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கின்றன மற்றும் கிராமங்களுக்குள் சாதி மற்றும் உறவு உறவுகளை வலுப்படுத்துகின்றன. நவீனமயமாக்கல் இருந்தபோதிலும், இந்த நடைமுறைகள் தொடர்ந்து செழித்து வருகின்றன, அதே நேரத்தில் பூர்வீக நம்பிக்கை அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கின்றன. அவை உள்ளூர் மரபுகளின் மீள்தன்மை மற்றும் திருநெல்வேலியில் மத வெளிப்பாட்டின் அடிமட்ட தன்மையைக் குறிக்கின்றன.

நவீன சகாப்தத்தில் கலாச்சார நடைமுறைகள்

கலாச்சார **நடைமுறைகள், நவீன யுகத்தில்** தொடர்ச்சி மற்றும் மாற்றத்தின் ஒரு மாறும் செயல்முறையை பிரதிபலிக்கின்றன, அங்கு பழமையான தமிழ் மரபுகள் கல்வி, நகரமயமாக்கல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் உலகமயமாக்கல் ஆகியவற்றின் தாக்கங்களுடன் இணைந்து வாழ்கின்றன. திருநெல்வேலி கோயில் வாழ்க்கை, விவசாய தாளங்கள் மற்றும் சமூக பழக்கவழக்கங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட அதன் பாரம்பரிய கலாச்சார நெறிமுறைகளில் தொடர்ந்து ஆழமாக வேரூன்றி இருந்தாலும், நவீன சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள் கலாச்சாரம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும், வெளிப்படுத்தப்படும் மற்றும் பரப்பப்படும் விதத்தை கணிசமாக மாற்றியுள்ளன. பாரம்பரிய மத அனுசரிப்புகள், பண்டிகைகள் மற்றும் சடங்குகள் சமூக

வாழ்க்கையின் மையமாகவே உள்ளன, ஆனால் அவற்றின் கொண்டாட்ட முறைகள் டிஜிட்டல் தொடர்பு, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்கள், பெருக்கப்பட்ட இசை அமைப்புகள், சமூக ஊடக விளம்பரம் மற்றும் நவீன உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றின் பயன்பாட்டுடன் உருவாகியுள்ளன, இது முற்றிலும் சமூக அடிப்படையிலான நடைமுறைகளிலிருந்து மிகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட கலாச்சார வடிவங்களுக்கு மாறுவதைக் குறிக்கிறது.

தற்கால திருநெல்வேலியில், **மத மற்றும் சடங்கு நடைமுறைகள்** தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, குறிப்பாக கோயில் வழிபாடு, திரு விழா ஊர்வலங்கள் மற்றும் திருமணங்கள் மற்றும் சடங்குகள் போன்ற குடும்ப விழாக்கள். இருப்பினும், இந்த நடைமுறைகள் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன: ஒரு காலத்தில் எளிமையாகவும் உள்ளூர் சார்ந்ததாகவும் இருந்த சடங்குகள் நகர்ப்புற வாழ்க்கை முறைகள் மற்றும் தொழில்முறை உறுதிப்பாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் விரிவானதாகவும் காலக்கெடுவுக்கு உட்பட்டதாகவும் மாறிவிட்டன. உதாரணமாக, நவீன திருமண விழாக்கள், பாரம்பரிய தமிழ் சடங்குகளை விருந்து அரங்குகள், தொழில்முறை புகைப்படம் எடுத்தல், டிஜிட்டல் அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் பிரபஞ்ச பழக்கவழக்கங்கள் போன்ற சமகால கூறுகளுடன் இணைத்து, நவீன அபிலாஷைகளுடன் பாரம்பரியத்தின் கலவையை பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த மாற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், கோயில்கள் மற்றும் தேவாலயங்கள் போன்ற மத நிறுவனங்கள் கலாச்சார நங்கூரங்களாக தொடர்ந்து செயல்பட்டு, தார்மீக மதிப்புகள், சமூக ஒழுக்கம் மற்றும் கூட்டு அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கின்றன.

மொழி, உடை மற்றும் அன்றாட சமூக பழக்கவழக்கங்கள் நவீன சகாப்தத்தில் கலாச்சார மாற்றத்தை விளக்குகின்றன.

தொடர்பு மற்றும் கலாச்சார வெளிப்பாட்டின் முதன்மை மொழியாக தமிழ் தொடர்ந்து இருந்தாலும், அதிகரித்து வரும் ஆங்கில பயன்பாடு - குறிப்பாக மாணவர்கள், தொழில் வல்லுநர்கள் மற்றும் நகர்ப்புற இளைஞர்கள் மத்தியில் - பேச்சு முறைகள், கல்வி மற்றும் கலாச்சாரக் கண்ணோட்டத்தை பாதித்துள்ளது. வேஷ்டி, சேலை மற்றும் அரை சேலை போன்ற பாரம்பரிய உடைகள் சடங்குகள் மற்றும் பண்டிகைகளின் போது தொடர்ந்து அணியப்படுகின்றன, ஆனால் நவீன ஆடை பாணிகள் அன்றாட வாழ்க்கையில், குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. பாரம்பரியத்தின் இந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தக்கவைப்பு கலாச்சார நடைமுறைகள் கைவிடப்படுவதற்குப் பதிலாக எவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன என்பதை நிரூபிக்கிறது, இது தனிநபர்கள் உள்ளூர் அடையாளம் மற்றும் நவீன சமூக எதிர்பார்ப்புகள் இரண்டையும் வழிநடத்த அனுமதிக்கிறது.

கலை மற்றும் பொழுதுபோக்கு நடைமுறைகளை மறுவடிவமைப்பதில் நவீன கல்வி மற்றும் ஊடகங்கள் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன . வில்லுப்பாட்டு, கரகாட◌ாட்டம் மற்றும் தெருக்கூத்து போன்ற நாட்டுப்புற கலைகள் இன்னும் உயிர்வாழ்கின்றன, ஆனால் அவை இப்போது முக்கியமாக அன்றாட பொழுதுபோக்காக அல்லாமல் திருவிழாக்கள், கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் கல்வி நிகழ்வுகளின் போது நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில், சினிமா, தொலைக்காட்சி, டிஜிட்டல் தளங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கலாச்சார சக்திகளாக மாறிவிட்டன, இசை விருப்பங்கள், ◌ஃபேஷன், சமூக அணுகுமுறைகள் மற்றும் இளைஞர் கலாச்சாரத்தை பாதித்தன. கலாச்சார சபைகள், கல்லூரிகள் மற்றும் பள்ளிகள் பாரம்பரிய விழாக்கள், போட்டிகள் மற்றும் சமகால வடிவங்களில் பாரம்பரிய கலைகளை மறுபரிசீலனை செய்யும் விழிப்புணர்வு

நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் பாரம்பரியத்தின் பாதுகாவலர்களாக அதிகளவில் செயல்படுகின்றன.

நவீன சகாப்தத்தில் கலாச்சார நடைமுறைகள் மாறிவரும் சமூக மதிப்புகள் மற்றும் சீர்திருத்தவாத தாக்கங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன. பாலின சமத்துவம், பெண்களுக்கான கல்வி, சாதிகளுக்கு இடையேயான தொடர்பு மற்றும் சமூக இயக்கம் போன்ற பிரச்சினைகள் குடும்ப அமைப்பு மற்றும் சமூக உறவுகளை நிர்வகிக்கும் பாரம்பரிய விதிமுறைகளை படிப்படியாக மாற்றியுள்ளன. சாதி மற்றும் உறவினர் உறவுகள் சமூக நடத்தையை தொடர்ந்து பாதிக்கும் அதே வேளையில், நவீன சட்ட கட்டமைப்புகள், கல்வி மற்றும் நகர்ப்புற வெளிப்பாடு ஆகியவை உள்ளடக்கிய மற்றும் தனிநபர் சார்ந்த கலாச்சார அணுகுமுறைகளை ஊக்குவித்தன. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சுய உதவிக்குழுக்கள் மற்றும் பொது வாழ்வில் பெண்களின் பங்கேற்பு வீட்டு மற்றும் சமூக கலாச்சார நடைமுறைகளை மறுவடிவமைத்துள்ளது, படிப்படியாக ஆனால் அர்த்தமுள்ள கலாச்சார மாற்றத்திற்கு பங்களிக்கிறது.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், திருநெல்வேலியில் கலாச்சார மாற்றத்தின் சக்திவாய்ந்த முகவர்களாக **தொழில்நுட்பமும் டிஜிட்டல் கலாச்சாரமும்** உருவெடுத்துள்ளன. ஆன்லைன் தளங்கள் இப்போது கோயில் விழாக்களை நேரடியாக ஒளிபரப்பவும், மத சொற்பொழிவுகளை நடத்தவும், உள்ளூர் கலைகளை ஊக்குவிக்கவும், கலாச்சார நினைவைப் பாதுகாக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமூக ஊடகங்கள் இளைய தலைமுறையினர் பாரம்பரியத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவும், பிராந்திய அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தவும், உலகளாவிய கலாச்சார போக்குகளுடன் ஒரே நேரத்தில் ஈடுபடவும் உதவியுள்ளன. அதே நேரத்தில், கலாச்சார நீர்த்துப்போதல் குறித்த

கவலைகள் கலாச்சார அமைப்புகள், கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பாரம்பரிய விழிப்புணர்வு திட்டங்கள் மூலம் பூர்வீக நடைமுறைகளை ஆவணப்படுத்தவும், பாதுகாக்கவும் மற்றும் ஊக்குவிக்கவும் புதுப்பிக்கப்பட்ட முயற்சிகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளன.

திருநெல்வேலியில் நவீன சகாப்தத்தில் உள்ள கலாச்சார நடைமுறைகள் பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனத்துவத்தின் சிக்கலான தொகுப்பைக் குறிக்கின்றன, அங்கு மரபுவழி பழக்கவழக்கங்கள் சமகால யதார்த்தங்களுக்கு ஏற்ப சமூக அர்த்தத்தை வழங்குகின்றன. கலாச்சார வீழ்ச்சியை அனுபவிப்பதற்குப் பதிலாக, திருநெல்வேலி கலாச்சார மீள்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது, நடைமுறைகள் அவற்றின் அத்தியாவசிய மதிப்புகளைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு வடிவத்திலும் வெளிப்பாட்டிலும் உருவாகின்றன, இதன் மூலம் வேகமாக மாறிவரும் நவீன உலகில் தமிழ் கலாச்சார அடையாளத்தின் தொடர்ச்சியை உறுதி செய்கிறது.

சவால்கள்

அதன் வரலாற்று மரபு, சமூக-பொருளாதார அமைப்பு மற்றும் சீரற்ற நவீனமயமாக்கல் ஆகியவற்றின் தொடர்புகளிலிருந்து எழும் பல்வேறு வளர்ச்சி சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. முதன்மையான சவால்களில் ஒன்று , விவசாயத்தை பொருளாதார ரீதியாக சார்ந்திருத்தல் ஆகும் , இது பருவமழை மாறுபாடு, நிலத்தடி நீர் மட்டம் குறைதல் மற்றும் அதிகரித்து வரும் உள்ளீட்டு செலவுகள் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படக்கூடியதாகவே உள்ளது. தாமிரபரணி நதி நீர்ப்பாசன ஆதரவை வழங்கினாலும், பருவகால நீர் பற்றாக்குறை, மாசுபாடு மற்றும் சமமற்ற விநியோகம் போன்ற பிரச்சினைகள் விவசாய உற்பத்தித்திறனையும் கிராமப்புற வாழ்வாதாரத்தையும் பாதிக்கின்றன. இது விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே வருமான உறுதியற்ற

தன்மைக்கு வழிவகுத்தது, கிராமப்புற துயரங்களுக்கும் நகர்ப்புற மையங்களுக்கு இடம்பெயர்வதற்கும் பங்களித்துள்ளது.

மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க சவால், குறிப்பாக படித்த இளைஞர்களுக்கு, தொழில்துறை பன்முகப்படுத்தல் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பது. திருநெல்வேலியில் விவசாயம் சார்ந்த மற்றும் சிறு தொழில்கள் இருந்தாலும், பெரிய அளவிலான தொழில்துறை மையங்கள் மற்றும் உயரநிலை சேவைத் துறைகள் இல்லாததால், வேலையின்மை மற்றும் சென்னை, கோயம்புத்தூர் மற்றும் பெங்களூரு போன்ற நகரங்களுக்கு வெளியூர் இடம்பெயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த "மூளை வடிகால்" உள்ளூர் பொருளாதார இயக்கத்தை பலவீனப்படுத்துகிறது மற்றும் இலக்கு நகரங்களில் நகர்ப்புற உள்கடடமைப்பில் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் திருநெல்வேலியே திறமையான மனித வளங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள போராடுகிறது.

சமூக சவால்கள் , குறிப்பாக சாதி அடிப்படையிலான பிரிவுகள் மற்றும் அடையாள அரசியல், சமூக உறவுகள் மற்றும் வளர்ச்சி விளைவுகளை தொடர்ந்து பாதிக்கின்றன. கல்வி மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வில் முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், சாதி உணர்வு சமூக நல்லிணக்கம், வாய்ப்புகளுக்கான அணுகல் மற்றும் கூட்டு மேம்பாட்டு முயற்சிகளை பாதிக்கிறது. சில பகுதிகளில், இந்த பிரிவுகள் ஒத்துழைப்பைத் தடுக்கின்றன, முதலீட்டை ஊக்கப்படுதுகின்றன, மேலும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியின் வேகத்தை குறைக்கின்றன. இதனுடன், பாலின சமத்துவமின்மை, முறையான வேலைவாய்ப்பில் பெண்களின் குறைந்த பங்கேற்பு மற்றும் உயர்கல்விக்கான சமமற்ற அணுகல் போன்ற பிரச்சினைகள் கவலைக்குரிய பகுதிகளாகவே உள்ளன.

உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவால்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது . திருநெல்வேலி நகரம் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள நகரங்களின் விரைவான வளர்ச்சி வீட்டுவசதி, சுகாதாரம், கழிவு மேலாண்மை மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புகளில் அழுத்தத்தை அதிகரித்துள்ளது. நதி மாசுபாடு, சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் காடழிப்பு மற்றும் முறையற்ற கழிவுகளை அகற்றுதல் உள்ளிட்ட சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, சுற்றுச்சூழல் சமநிலை மற்றும் பொது சுகாதாரத்தை அச்சுறுத்துகிறது. அதிகரித்து வரும் வெப்பநிலை மற்றும் ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு போன்ற காலநிலை மாற்ற தாக்கங்கள் இந்த சுற்றுச்சூழல் அபாயங்களை மேலும் தீவிரப்படுத்துகின்றன.

எதிர்கால வாய்ப்புகள்

இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், திருநெல்வேலி அதன் இயற்கை வளங்கள், மனித மூலதனம், கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் மூலோபாய மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் வேரூன்றிய வலுவான எதிர்கால வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய பகுதிகளில் ஒன்று விவசாய நவீனமயமாக்கல் மற்றும் பல்வகைப்படுத்தல் ஆகும் . நுண்ணீர் பாசனம், கரிம வேளாண்மை, மதிப்பு கூட்டப்பட்ட வேளாண் பதப்படுத்துதல் மற்றும் காலநிலைக்கு ஏற்ற பயிர்களை ஏற்றுக்கொள்வது பண்ணை வருமானத்தை மேம்படுத்தலாம் மற்றும் பாதிப்பைக் குறைக்கலாம். விவசாயிகள் கூட்டுறவுகளை வலுப்படுத்துவதும், விவசாயத்தை உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்களுடன் இணைப்பதும் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை மிகவும் நிலையான மற்றும் லாபகரமான அமைப்பாக மாற்றும்.

இந்த மாவட்டம் தொழில்துறை மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி மேம்பாட்டிற்கும் கணிசமான ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது . திருநெல்வேலியின் சாதகமான புவியியல் காற்றாலை மற்றும்

சூரிய ஆற்றல் திட்டங்களை ஆதரிக்கிறது, பசுமை முதலீடு, திறன் மேம்பாடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்திற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. அரசாங்கக் கொள்கைகளால் ஆதரிக்கப்படும் MSMEகள், தொழில்துறை தோட்டங்கள் மற்றும் தொடக்க சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் விரிவாக்கம் உள்ளூர் தொழில்முனைவோரைத் தூண்டும் மற்றும் வெளிப்புற வேலைவாய்ப்பு சந்தைகளைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைக்கும். சரியான உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சலுகைகளுடன், திருநெல்வேலி வேளாண் சார்ந்த, புதுப்பிக்கத்தக்க மற்றும் சிறிய அளவிலான உற்பத்தித் தொழில்களுக்கான பிராந்திய மையமாக உருவாக முடியும்.

கல்வி மற்றும் திறன் மேம்பாடு எதிர்கால வளர்ச்சியின் மற்றொரு முக்கிய தூணாக விளங்குகிறது. பல்கலைக்கழகங்கள், பொறியியல் கல்லூரிகள், கலை மற்றும் அறிவியல் நிறுவனங்கள், ஐடிஐக்கள் மற்றும் தொழிற்கல்வி மையங்கள் இருப்பது மனித மூலதன உருவாக்கத்திற்கு வலுவான அடித்தளத்தை வழங்குகிறது. கல்வி பாடத்திட்டங்களை தொழில்துறை தேவைகளுடன் சீரமைப்பது, ஆராய்ச்சி மற்றும் புதுமைகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் இளைஞர்களிடையே தொழில்முனைவோரை ஊக்குவித்தல் ஆகியவை திருநெல்வேலியின் படித்த மக்களை பொருளாதார வளர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த இயந்திரமாக மாற்றும்.

திருநெல்வேலியின் **கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் சுற்றுலாத் திறனும்** குறிப்பிடத்தக்க வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. வரலாற்று சிறப்புமிக்க கோயில்களை மையமாகக் கொண்ட மத சுற்றுலா, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுடன் இணைக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மற்றும் மாவட்டத்தின் வளமான வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டும் பாரம்பரிய சுற்றுலா ஆகியவை வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கி, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய

வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும். நிலையான சுற்றுலா நடைமுறைகள் உள்ளூர் வருமானத்திற்கு பங்களிக்கும் அதே வேளையில் கலாச்சார அடையாளத்தையும் சுற்றுச்சூழல் ஒருமைப்பாட்டையும் ஒரே நேரத்தில் பாதுகாக்கும்.

இறுதியாக, திருநெல்வேலியின் எதிர்கால வாய்ப்புகள் **நல்லாட்சி, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் நிலையான திட்டமிடல் ஆகியவற்றைப் பெரிதும் சார்ந்துள்ளது** . உள்ளூர் நிறுவனங்களை வலுப்படுத்துதல், சமூக நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவித்தல், பெண்கள் மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பொறுப்புள்ள வளர்ச்சி உத்திகளை ஏற்றுக்கொள்வது ஆகியவை சீரான மற்றும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியை உறுதி செய்யும். அரசு, சிவில் சமூகம், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்களின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் மூலம், திருநெல்வேலி அதன் தற்போதைய சவால்களை சமாளித்து, மீள்தன்மை, பன்முகத்தன்மை மற்றும் நிலையான எதிர்காலத்தை நோக்கி நகர முடியும்.

திருநெல்வேலியில் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் எதிர்கொள்ளும் மிக முக்கியமான வளர்ச்சி சவால்களில் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் ஒன்றாகும் . மாவட்டத்தின் சூழலியல், விவசாயம், குடிநீர் மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகளுக்கு உயிர்நாடியாக செயல்படும் தாமிரபரணி நதியுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அதிகரித்து வரும் நகர்ப்புற கழிவுகளை அகற்றுதல், கழிவுநீர் வெளியேற்றம், சடங்கு மாசுபாடு மற்றும் விவசாய ஓட்டம் ஆகியவை நதி நீரின் தரத்தை மோசமாக பாதித்து, பொது சுகாதாரம் மற்றும் நீர்ப்பாசன நிலைத்தன்மைக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கின்றன. குறிப்பாக மாவட்டத்தின் அரை வறண்ட பகுதிகளில் அதிகப்படியான போர்வெல் பயன்பாடு காரணமாக

நிலத்தடி நீர் குறைவு, நீர் பற்றாக்குறையை மேலும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளின் அடிவாரத்தில் காடழிப்பு மற்றும் சீரழிவு, மனித ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் வளங்களை பிரித்தெடுப்பதன் மூலம், பல்லுயிர் பெருக்கத்தை அச்சுறுத்துகிறது மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை சீர்குலைக்கிறது. காலநிலை மாற்றம் இந்த சிக்கல்களுக்கு புதிய பரிமாணங்களைச் சேர்த்துள்ளது, ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு, அதிகரித்து வரும் வெப்பநிலை மற்றும் நீடித்த வறட்சி விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களை பாதிக்கிறது. இதனால், திருநெல்வேலியில் சுற்றுச்சூழல் சவால்கள் இயற்கை வளங்களை பாரம்பரியமாக சார்ந்திருப்பதற்கும் நவீன வளர்ச்சியின் அழுத்தங்களுக்கும் இடையிலான பதற்றத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நகரமயமாக்கல்

திருநெல்வேலியில் நகரமயமாக்கல் சமீபத்திய தசாப்தங்களில் துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது மாவட்டத்தின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் இயற்பியல் நிலப்பரப்பை மாற்றியுள்ளது. **திருநெல்வேலி நகரம் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள நகர்ப்புற மையங்களின் விரிவாக்கம்** மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு, கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகளால் உந்தப்பட்டுள்ளது. நகரமயமாக்கல் கல்வி, சுகாதாரம், சந்தைகள் மற்றும் தகவல் தொடர்புக்கான அணுகலை மேம்படுத்தியுள்ள நிலையில், வீட்டுவசதி பற்றாக்குறை, போக்குவரத்து நெரிசல், போதுமான சுகாதாரமின்மை, திடக்கழிவு மேலாண்மை மற்றும் குடிமை வசதிகள் மீதான அழுத்தம் தொடர்பான கடுமையான சவால்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. நகர்ப்புற திட்டமிடல் மற்றும் நிர்வாகத்தில் உள்ள இடைவெளிகளை பிரதிபலிக்கும் வகையில்,

புறநகர்ப் பகுதிகளில் முறைசாரா குடியிருப்புகள் மற்றும் திட்டமிடப்படாத நகர்ப்புற வளர்ச்சி உருவாகியுள்ளன. பாரம்பரிய சமூக இடங்கள் மற்றும் கலாச்சார நிலப்பரப்புகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன, சில நேரங்களில் சமூக ஒற்றுமை அரிப்புக்கு வழிவகுத்தன. மேலும், விரைவான நகர்ப்புற விரிவாக்கம் விவசாய நிலம் மற்றும் நீர்நிலைகளை ஆக்கிரமித்து, சுற்றுச்சூழல் அழுத்தத்தை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. எனவே, திருநெல்வேலியில் நகரமயமாக்கல் முன்னேற்றம் மற்றும் திரிபு இரண்டையும் குறிக்கிறது, உள்ளடக்கிய நகர்ப்புற வளர்ச்சியை உறுதி செய்ய சீரான மற்றும் நிலையான திட்டமிடல் தேவைப்படுகிறது.

தொழில்நுட்பம் மற்றும் மேம்பாடு

திருநெல்வேலியின் வளர்ச்சியில் தொழில்நுட்பம் ஒரு முக்கிய காரணியாக உருவெடுத்துள்ளது, ஆனால் அதன் சீரற்ற ஏற்றுக்கொள்ளல் குறிப்பிடத்தக்க சவால்களை முன்வைக்கிறது. கல்வி நிறுவனங்கள், வங்கி, நிர்வாகம் மற்றும் தகவல் தொடர்பு துறைகள் டிஜிட்டல் மயமாக்கலால் பயனடைந்திருந்தாலும், **தொழில்நுட்ப அணுகல் சமமற்றதாகவே உள்ளது** , குறிப்பாக நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புறங்களுக்கு இடையே. பல கிராமப்புற சமூகங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட டிஜிட்டல் உள்கட்டமைப்பு, குறைந்த இணைய இணைப்பு மற்றும் போதுமான தொழில்நுட்ப திறன்களை எதிர்கொள்கின்றன, இதன் விளைவாக மின்-ஆளுமை சேவைகள், ஆன்லைன் கல்வி மற்றும் நவீன சந்தைகளுக்கான அணுகலை கட்டுப்படுத்தும் டிஜிட்டல் பிளவு ஏற்படுகிறது. விவசாயத்தில், நுண் நீர்ப்பாசனம், மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் மற்றும் இயந்திரமயமாக்கல் போன்ற நவீன தொழில்நுட்பங்கள் கிடைத்தாலும், சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு பெரும்பாலும் அவற்றை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள நிதி திறன் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவு இல்லை. தொழில்துறை மற்றும்

வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சியும் வரையறுக்கப்பட்ட தொழில்நுட்ப மேம்பாடு, ஆராய்ச்சி வசதிகள் மற்றும் புதுமை சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஆட்டோமேஷன் மற்றும் டிஜிட்டல் மயமாக்கல் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் குறைந்த திறன் வேலைவாய்ப்புக்கு சவால்களை ஏற்படுத்துகின்றன, இது வேலை இடப்பெயர்ச்சி பற்றிய கவலைகளை எழுப்புகிறது. இதனால், திருநெல்வேலியில் பொருளாதார மாற்றத்திற்கான வாய்ப்புகளை தொழில்நுட்பம் வழங்கினாலும், போதுமான உள்கட்டமைப்பு, திறன் இடைவெளிகள் மற்றும் சமமற்ற அணுகல் ஆகியவை வளர்ச்சிக்கு முக்கிய தடைகளாக உள்ளன.

ஒருங்கிணைந்த பார்வை

திருநெல்வேலியில் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, திட்டமிடப்படாத நகரமயமாக்கல் மற்றும் சீரற்ற தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி ஆகியவை ஆழமாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட சவால்களாகும். நகர்ப்புற விரிவாக்கம் சுற்றுச்சூழல் அழுத்தத்தை தீவிரப்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் தொழில்நுட்ப வரம்புகள் பயனுள்ள வள மேலாண்மை மற்றும் நிலையான திட்டமிடலைத் தடுக்கின்றன. இந்த சிக்கல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, திட்டமிடப்பட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளடக்கிய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டு அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது. உள்ளூர் நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்துதல், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை ஊக்குவித்தல், டிஜிட்டல் உள்கட்டமைப்பில் முதலீடு செய்தல் மற்றும் சமூக பங்களிப்பை உறுதி செய்தல் ஆகியவை நிலையான பிராந்திய வளர்ச்சிக்கு அவசியம்.

சுயமதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. திருநெல்வேலியின் முக்கிய தொழில்கள் யாவை?
2. சிறு தொழில்கள் மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை குறிப்பிடுக.
3. கல்வி நிறுவனங்கள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன?
4. பிராந்திய வளர்ச்சியில் தொழில்களின் பங்கை விளக்குக.
5. இன்றும் கொண்டாடப்படும் முக்கிய விழாக்கள் மற்றும் திருவிழாக்களை பட்டியலிடுக.
6. நவீன திருநெல்வேலியில் கலை மற்றும் பண்பாட்டு நடைமுறைகள் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்படுகின்றன?
7. நகரமயமாக்கல் சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விளக்குக.
8. இப்பகுதியில் வளர்ச்சியை தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு பாதித்தது?
9. உள்ளூரில் எதிர்கொள்ளப்படும் முக்கிய சுற்றுச்சூழல் சவால்கள் யாவை?
10. திருநெல்வேலியின் எதிர்கால வளர்ச்சி சவால்களை எதிர்கொள்ள வழிகளை பரிந்துரைக்கவும்.